உ

சிவமயம்.

பத்தாந்திருமுறையென்னும்

திருமந்திரம் மூவாயிரம்

அறுபத்துமூன்று நாயனமாருளொருவராகிய

திருமூலநாயனாரியற்றியது.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR MADRAS

இஃது,

கொ - சண்முகசுந்தர முதலியாரால்

சிவஞானபோதயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாதிரிபேட்டை.

சர்வஜித்து ஸு ஆவணி மீ

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

திருமூலநாயனார் சரித்திரம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி திருவந்தாதி. ௩௬-வது, செ

குடிமன்னுசாத்தனூர்க் கோக்குலமேய்ப்போன குரம்பைபுக்கு, முடிமன்னுகூனற் பிறையாளனறன்னை முழுத்தமிழின், படிமன்னுவேதத்தின் சொற்படியேபர விட்டெனுச்சி, யடிமன்னவைத்தபிரான மூலனுகின்ற வங்கணனே (௩௬)

உமாபதி சிவாசாரியார்

திருத்தொண்டர் புராணசாரம். ௩௭ - வது, செ.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற்சேர்வார் காவிரிசூழ் சாத்தனூர் கருதுமூலன், பயிலாநோ யுடனவியத் துயரநீங்க பசுக்களைக்கண் டவனுடலிற் பாய்ந்தபோத, வயலாகப் பணைபுட லருளானமேவி யாவடுதண் டுறையாண்டுகொருபாவாக, குயிலாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலை குறுகினாரே. (௩௭)

திருமந்திரம் பத்தாவதுதிருமுறை என்பதற்கு

திருமுறைகண்டபுராணம். உ௬ - வது செ.

ஆகவளர் திருமுறையே முருட்டிருவா சகமொன்று, மோகமெறி திருவிசைப்பா மாலைமுறை யொன்றுசிவ, போகமிகு மந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெறவே, பாகமிகுந் திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள். (உ௬)

திருமூலர் திருநக்ஷத்திரம்

ஐப்பசி ஸ்ரீ அச்வனிநக்ஷத்திரம்.

திருமூலநாயனார் இம்மூவாயிரச்செய்யுளன்றி வயித்தியத்தில் ௩௨0 - ௩000 - என்னுங் கோர்வைகளையுஞ் செய்திருக்கின்றனர்.

இப்போதச்சிட்டிருக்கும்
சிவஞானபோதயந்திரசாலை
புத்தகங்களின் விபரம்

சிவஞானபோத விருத்தியுரை	க - ரு - 0
திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மைவிளக்கம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறி விளக்கம், போற்றிப்பஃறொடை, சங்கற்பநிராகரணம், இவற்றினுரை.	க - கஉ - 0
சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷவுரை	க - அ - 0
சிவப்பிரகாச வியாக்கியானம்.	க - அ - 0
திருமூலர் திருமந்திரம்	0 - சஉ - 0
இலிங்கபுராணம்	க - அ - 0
கூர்மபுராணம்	உ - அ - 0
விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், திரிபுரை அகவல், திரிபுரைதோத்திரம், காமாட்சியம்மன் அகவல், விநாயகர் அகவல், கந்தர் சஷ்டி கவசம்	0 - 0 - கூ
சௌந்தரி - யானந்தலகரி மூலம்	0 - 0 - கூ
அபிராமி யந்தாதி.	0 - 0 - கூ
கந்தரநுபூதி மூலமும் - உரையும்	0 - 0 - கூ
சரஸ்வதிதோத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி	0 - 0 - ரு
ஆத்திசூடி கொன்றைவேந்தன் மூலம்	0 - 0 - ச
ஷை உரை.	0 - 0 - கூ
வாக்குண்டாம் மூலம் - உரையும்,	0 - க - 0
நல்வழி ஷை ஷை	0 - க - 0
சமஸ்கிருத சிவஞானபோத சவ்வியாக்கியானம் ஆகம உதாரணங்களுடன்	0 - ச - [illegible]
சித்தாந்த சாராவளி வியாக்கியானம்.	

சிவமயம

அதிகாரவகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
விநாயககாப்பு	க	பிறன்மனைநயவாமை	உங
சிறப்புப்பாயிரம	க	மகளிரிழிவு	உச
வேதச்சிறப்பு	சா	நல்குரவு	உச
ஆகமச்சிறப்பு	எ	அக்கினிகாரியம்	உரு
குருபாரம்பரியம்	அ	அந்தணரொழுக்கம்	உசா
திருமூலர்வரலாறு	கூ	இராசதோஷம	உஎ
அவையடக்கம்	கக	வானச்சிறப்பு	உஅ
திருமந்திரத்தொகைச்சிறப்பு	கஉ	தானச்சிறப்பு	உஅ
குருமடவரலாறு	கஉ	இரந்தோர்க்கீதல்	உகூ
திருமூர்த்திகளின் சேஷ்டகனிஷ்ட முறைமை	கஉ	அறஞ்செயானதிறம	ங0
ஆ அதிகாரம க0		அன்புடைமை	ஙக
		அன்புசெய்வாரை யறிவன்சிவன்	ஙஉ
		கல்வி	ஙச
முதற்றந்திரம்.		கேள்விகேட்டமைதல்	ஙரு
உபதேசம	கங	கல்லாமை	ஙசா
யாக்கை நிலையாமை	கஎ	நடுநிலையாமை.	ஙஎ
செல்வநிலையாமை	ககூ	கள்ளுண்ணாமை	ஙஅ
இளமைநிலையாமை	உ0	ஆ அதிகாரம் உச.	
உயிர்நிலையாமை	உஉ	ஆ பாயிரமுட்பட ஙச	
கொல்லாமை	உங		
புலால்மறுத்தல்	உங		

பக்கம் பக்கம்.

இரண்டாந்தந்திரம்
அகத்தியம் ௩௧
பதிவலியில் வீரட்டமெட்டு [௪௦
இலிங்கபுராணம் ௪௦
தக்கன்வேள்வி ௪௧
பிரளயம் ௪௨
சக்கரப்பேறு ௪௩
எலும்புங்கபாலமும் ௪௩
அடிமுடிதேடல் ௪௪
சர்வசிருஷ்டி ௪௫
திதி ௪௮
சங்காரம் ௪௯
திரோபாவம் ௫௦
அநுக்கிரகம் ௫௧
காயப்பக்கிரிகை ௫௩
மூவகையாருயிர்வர்க்கம் ௫௭
பாத்திரம் ௫௮
அபாத்திரம் ௫௯
தீர்த்தம் ௫௯
திருக்கோயிலிழிவு ௬௦
அதோமுகதரிசனம் ௬௧
சிவநிந்தை ௬௧
குருநிந்தை ௬௨
மயேசுரநிந்தை ௬௩
பொறையுடைமை ௬௩
பெரியோரைத் துணைக்கோடல் ௬௩

ஆ அதிகாரம் ௨௫
பாயிரமுட்பட ௫௯

மூன்றாந்தந்திரம்
அஷ்டாங்கயோகம் ௬௪
இயமம் ௬௫
நியமம் ௬௫
ஆதனம் ௬௬
பிராணாயாமம் ௬௬
பிரத்தியாகாரம் ௬௮
தாரணை ௬௯
தியானம் ௭௦
சமாதி ௭௩
அஷ்டாங்கயோகப்பேறு ௭௪
அஷ்டமாசித்தி ௭௬
கலைநிலை ௮௪
சரீரசித்தியுபாயம் ௮௫
காலசக்கரம் ௮௭
ஆயுள்பரிக்ஷை ௯௦
வாரசரம் ௯௩
வாரசூலம் ௯௩
கேசரியோகம் ௯௪
பரியங்கயோகம் ௯௭
அமுரிதாரணை ௯௯
சந்திரயோகம் ௧௦௦

ஆ அதிகார-௨௧
பாயிரமுட்பட ௮௦

	பக்கம்		பக்கம்
நாலாந்தந்திரம்		சன்மார்க்கம்	கஎங
அசபை	க0ச	சகமார்க்கம்	கஎச
திருவம்பலச்சக்கரம்	க0௯	சற்புத்திரமார்க்கம்	கஎரு
அர்ச்சனை	ககஎ	தாசமார்க்கம்	கஎசு
நவகுண்டம்	ககசு	சாலோகம்	கஎசு
சத்திபேதம்-ம்	கஉஉ	சாமீபம்	கஎஎ
வயிரவமந்திரம்	கஉசு	சாரூபம்	கஎஎ
பூரணசத்தி	கஙஉ	சாயுச்சியம்	கஎஎ
ஆதாரவாதேயம்	கஙரு	சத்திநிபாதம் மந்தம்	கஎஎ
ஏரொளிச்சக்கரம்	கசஎ	மந்ததரம்	கஎஅ
வயிரவச்சக்கரம்	கருக	தீவிரம்	கஎகூ
சாம்பவி மண்டலச்-ம்	கருக	தீவிரதரம்	கஎகூ
புவனாபதிச்சக்கரம்	கருங	புறச்சமயதூஷணம்	கஅ0
நவாக்கரிச்சக்கரம்	கருச	நிராகாரம்	கஅஉ
ஆ அதிகாரம்-கங		உட்சமயம்	கஅங
பாயிரமுட்பட	கங	ஆ அதிகாரம்-உங	
		பாயிரமுட்பட	கசுசு

ஐந்தாந்தந்திரம்.		ஆறாந்தந்திரம்.	
சுத்தசைவம்	கசுசு	சிவகுருதரிசனம்	கஅரு
அசுத்தசைவம்	கசுசு	திருவடிப்பேறு	கஅஎ
மார்க்கசைவம்	கசுஎ	ஞாதிருஞானஞேயம்	கஅஅ
கடுஞ்சுத்தசைவம்	கசுஅ	துறவு	கஅகூ
சரியை	கசுகூ	தவம்	ககூக
கிரியை	கஎ0	தவதூஷணம்	ககூஉ
யோகம்	கஎ0	அருளுடைமையின் - ஞானம் [வருதல்	ககூங
ஞானம்	கஎஉ		

	பக்கம்		பக்கம்.
அவவேடம்	௧௯௪	பூரணக்குகைநெறிச்சமாதி	௨௨௫
தவவேடம்	௧௯௫	சமாதிக்கிரியை	௨௨௬
திருநீறு	௧௯௬	விந்துற்பனம்	௨௨௭
ஞானவேடம்	௧௯௬	விந்துசயம் போகம்	௨௨௯
சிவவேடம்	௧௯௭	ஆதித்தநிலை-அ-ன	௨௩௩
அபக்குவன்	௧௯௮	பிண்டாதித்தன்	௨௩௪
பக்குவன்	௧௯௯	மனவாதித்தன்	௨௩௫
ஆம் அதிகாரம் - ௧௪		ஞானாதித்தன்	௨௩௫
பாயிரமுட்பட	௧௩௦	சிவாதித்தன்	௨௩௬
ஏழாந்தந்திரம்		பசுவிலக்கணம் - பின	௨௩௭
ஆறாதாரம்	௨௦௧	புருடன்	௨௩௭
அண்டலிங்கம்	௨௦௨	அணு	௨௩௭
பிண்டலிங்கம்	௨௦௪	ஜீவன்	௨௩௮
சதாசிவலிங்கம்	௨௦௪	பசு	௨௩௮
ஆன்மலிங்கம்	௨௦௭	போதன்	௨௩௯
ஞானலிங்கம்	௨௦௮	ஐந்திந்திரியமடக்குமரு	௨௩௯
சிவலிங்கம்	௨௦௯	ஐந்திந்திரியமடக்குமுறை	௨௪௦
சம்பிரதாயம்	௨௧௦	அசற்குருநெறி	௨௪௨
திருவருள்வைப்பு	௨௧௨	சற்குருநெறி	௨௪௩
அருளொளி	௨௧௪	கூடாவொழுக்கம்	௨௪௫
சிவபூசை	௨௧௫	கேடுகண்டிரங்கல்	௨௪௭
குருபூசை	௨௧௮	இதோபதேசம்	௨௪௯
மயேசுரபூசை	௨௧௯	ஆம் அதிகாரம் ௩௯.	
அடியார்பெருமை	௨௨௦	பாயிரமுட்பட	௧௬௯
போசனவிதி	௨௨௨		
பிக்ஷாவிதி	௨௨௩	எட்டாந் தந்திரம்.	
முத்திரைபேதம்	௨௨௩	உடலிற்பஞ்சபேதம்	௨௫௧

	பக்கம்
உடல்விடல்	௨௫௩
அவத்தைபேதம்	௨௫௪
மத்தியசாக்கிராவத்தை	௨௫௭
அத்துவாக்கள்	௨௫௯
சுத்தநனவாதிபருவம்	௨௫௯
கேவலசகலசுத்தம்	௨௬௪
பராவத்தை	௨௬௯
முக்குணநிக்குணம்	௨௭௨
அஞ்ஞாதிபேதம்	௨௭௨
பதிஞானதானமு மவத் [தையெனக்காணல்	௨௭௨
கலவுசெலவு	௨௭௩
நின்மலாவத்தை	௨௭௩
அறிவுதயம்	௨௭௯
ஆறந்தம்	௨௮௧
பதிபசுபாசவேறின்மை	௨௮௫
அத்தத்தேயறியுந்திறங்கூறல	[௨௮௭
முக்குற்றம்	௨௮௮
முப்பத்தம்	௨௮௮
முப்பரம்	௨௮௯
பரலக்ஷணம்	௨௯௦
முத்துரியம்	௨௯௨
மும்முத்தி	௨௯௩
முச்சொரூபம்	௨௯௩
முக்காரணம்	௨௯௪
முச்சூனியம் தொ-சி	௨௯௫

	பக்கம்
முப்பாழ்	௨௯௫
காரியகாரணோபாதி	௨௯௬
உபசாந்தம்	௨௯௭
புறங்கூறாமை	௨௯௮
அஷ்டதளகமல மூ-னத	௨௯௯
நவாவத்தை ந-னி	௩௦௧
சுத்தாசுத்தம்	௩௦௨
மோக்ஷாந்தை	௩௦௩
இலக்ஷணத்திரயம்	௩௦௪
தத்துவமசிவாக்கியம்	௩௦௫
மகாவாக்கியம்	௩௦௬
விசுவக்கிராசம்	௩௦௭
வாய்மை	௩௦௮
ஞானிசெயல்	௩௦௯
அவாவறுத்தல்	௩௧௦
பத்தியுடைமை	௩௧௧
முத்தியுடைமை	௩௧௩
சோதனை	௩௧௩

ஆ அதிகாரம்-௪௪

பாயிரமுட்பட	௨௧௩

ஔபசாரதந்திரம்

குருமடதரிசனம்	௩௧௫
ஞானகுருதரிசனம்	௩௧௬
பிரணவசமாதி	௩௧௮
ஒளி	௩௧௯
தூலபஞ்சாக்ஷரம்	௩௨௧

	பக்கம்		பக்கம்.
சூக்ஷமபஞ்சாக்ஷரம்	௫௨௨	மோனசமாதி	௫௬௩
அதிசூக்ஷமபஞ்சாக்ஷ	௫௨௫	வரையுரைமாட்சி	௫௭௧
திருக்கூத்துத்தரிசம்	௫௨௪	அணைந்தோர் தன்மை	௫௭௧
ஆகாசப்பேறு	௫௫௫	தோத்திரம்	௫௭௪
ஞானோதயம்	௫௫௪	சர்வவியாபி	௫௭௬
சத்தியஞானானந்தம்	௫௫௬		ஆக அதிகாரம் ௨௨
சொரூபோதயம்	௫௫௭		ஆக பாயிரமுட்பட
ஊழ்	௫௫௭	அதிகாரம்	௨௫௩௰
சிவசரிசனம்	௫௫௯	கூடிய திருமந்திரம்	௫௦௮௫.
சிவரூபதரிசனம்	௫௬௦		முற்றிற்று
முத்திபேதம்	௫௬௧		
சூனியசம்பாஷணை	௫௬௧		

உ

சிவமயம்.

திருமூலநாயனார்

திருமந்திரம் - ௩௲.

விநாயகர் காப்பு.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
யிந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை, நாற்றிசைக் கும்நல்ல மாதுக்கு நாதனை, மேற்றிசைக் குட்டென் றிசைக்கொரு வேந்தனும், கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் றேனே.

ஒன்றவன் றானே யிரண்டவ னின்னரு, ணின்றன மூன்றினு ணான்குணர்ந் தைந்து, வென்றன னாறு விரிந்தன னேழும்பர்ச், சென்றவன் றானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே (௨)

ஒக்கநின் றானை யுலப்பிலி தேவர்க, ணக்கனென் றேத்திடு நாதனை நாடொறும், பக்கநின் றாரறி யாத பரமனைப், புக்குநின் றுன்னியான் போற்றிசெய் வேனே. (௩)

அகலிடத் தார்மெய்யை யண்டத்து வித்தைப், புகலிடத் தெம்மெய்யைப் போதவிட் டானைப், பகலிடத் தும்மிர வும்பணிந் தேத்தி, யிகலிடத் தேயிருள் நீங்கிநின் றேனே (௪)

சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினு மில்லை, யவனொடொப் பாரிங்கி யாவரு மில்லை, புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந், தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே. (௫)

அவனை யொழிய வமரரு மில்லை, யவனன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை, யவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை, யவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே (௬)

முன்னையொப் பாயுள்ள மூவர்க்கு மூத்தவன், றன்னை
யொப் பாயொன்று மில்லாத் தலைமகன், றன்னையப் பாவெனி
லப்பனு மாயுளன், பொன்னையொப் பாகின்ற போதகத் தானே.

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன், ஆயினு மீச னரு
ளறி வாரில்லை, சேயினு நல்ல னணியனல் லன்பர்க்குத், தாயினு
நல்லன் றாழ்சடை யோனே. (௮)

பொன்னாற் புரிந்திட்ட பொற்சடை யென்னப், பின்னாற்
பிறங்க விருந்தவன் பேர்நந்தி, யென்னாற் றொழப்படு மெம்மி
றை மற்றவன், றன்னாற் றொழப்படு வாரில்லை தானே. (௯)

தானே யிருநிலந் தாங்கிவிண் ணாய்நிற்குந், தானே சுடும
ங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந், தானே மழைபொழி தையலு மாய்
நிற்குந், தானே தடவரைத் தண்கட லாகுமே. (௧௦)

அயலும் புடையுமெம் மாதியை நோக்கில், வியலும் பெருந்
தெய்வ மியாதுமொன் றில்லை, முயலு முயலில முடிவுமற் றாங்
கே, பெயலு மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே. (௧௧)

கண்ணுத லானொரு காதலி னிற்கவு, மெண்ணிலி தேவ ரி
றந்தா ரெனப்பலர், மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களு,
மண்ணலி வனென்ன றறியகி லார்களே (௧௨)

மண்ணளந் தானமல ரோனுமுற் றேவர, ரெண்ணளந்
தின்ன நினைக்கிலா ரீசனை, விண்ணளந் தான்றன்னை மேலள
ந் தாரில்லை, கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றானே. (௧௩)

கடந்துநின் றான்கம லம்மல ராதி, கடந்துநின் றான்கட
ல் வண்ணனெம் மாயன், கடந்துநின் றானவர்க் கப்புற மீசன்,
கடந்துநின் றானெங்குங் கண்டுநின் றானே (௧௪)

ஆதியு மாயர னாயுட லுண்ணின்ற, வேதியு மாய்விரிந் தா
ர்ந்திருந் தானருட், சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையு, ணீ
தியு மாய நித்த மாகிநின் றானே (௧௫)

கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை, மாது குலாவி
ய வாணுதற் பாகனை, யாது குலாவி யமரரும் தேவருங், கோது
குலாவிக் குணம்பயில் வாரே. (௧௬)

காயமிரண்டுங் கலநது கொதிககினு, மாயங் கத்தூரி யது மிகு மவவழி, தேசங் கலநதொரு தேவனென றெண்ணினு, மீ சனுறவுக கெதிரிலலை தானே (௧௭)

அதிபதி செய்த வளகை வேந்தனை, நெதிபதி செயத நிறைதவ நோககி, யதுபதி யாதரித தாககம தாககி, யிதுபதி கொளளென றெமபெரு மானே (௧௮)

இதுபதி யேலங் கமழபொழி லேழு, முதுபதி செயதவன மூதறி வாளன, விதுபதி செயதவன மெயததவ நோககி, யது பதி யாக வமருகின றானே. (௧௯)

முடிவு பிறபபையு முன்னே படைத்த, வடிக ளுறையு மர னெறி நாடி, லிடியு முழககமு மீச ருருவங், கடிமலாக குன்ற மலையது தானே (௨௦)

வானப் பெருங்கொண்டன மாலயன வானவ, ரூனப பிற வி யொழிககு மொருவனைக, கானக களிறு கதறப பிளநதவெ, ஙகோனைப புகழுமின கூடலு மாமே (௨௧)

மனததி லெழுகின்ற மாயநன னாட, னினைததத றிவ னெனிலதா னினைககில, னெனககிறை யனபிலெ னெனப ரிறைவன, பிழைககநின றாபககம பேணநின றானே. (௨௨)

வலலவன வனனிக கிறையிடை வாரண, நிலலென நிறபி தத நீதியு ளீசனை, யிலலென வேணடா மிறையவா தமமுத, லலலும பகலு மருளுகின றானே. (௨௩)

போறறிசைத தும்புகழந தும்புனி தனனடி, தேறறுமி னென்றுஞ் சிவனடிக கேசெலவ, மாறறிய தென்று மயலுறறச சிநதையை, மாறறிநின றார்வழி மனனிநின றானே. (௨௪)

பிறபபிலி பிஞஞகன பேரரு ளாள, னிறபபிலி யாவாககு மினப மருளுந, துறபபிலி தனனைத தொழுமின றொழுதால, மறபபிலி மாயா விருததமு மாமே. (௨௫)

தொடாநதுநின றானைத தொழுமின றொழுதாற, படாநதுநின றானபரி பாரக முற்றுங, கடநதுநின றானகம லம்மலா மேலே, யுடநதிருந தானடிப புண்ணிய மாமே. (௨௬)

சந்தி யெனத்தக்க தாமரை வாண்முகத், தந்தமி லீசன் றருமக கேயென்று, நந்தியை நாளும் வணங்கப் படுமவா, புந்தியி னுள்ளே புகுந்துநின் றானே (உ௭)

இணங்கிநின் றானெங்கு மாகிநின் றானும், பிணங்கிநின் றானபின்முன் னாகிநின் றானு, முணங்கிநின் றானம ராபதி, நாதன, வணங்கிநின் றார்க்கே வழித்துணை யாமே. (உ௮)

காணநில் லாயடி யேற்குற வாருளர், நாணநில் லேனுனை நானறமு விக்கொள்க, சோணநில் லாத குணத்தடி யார்மனத், தாணிய னாகி யமர்ந்துநின் றானே. (உ௯)

வானின் றழைக்கு மழைபோ லிறைவனுந், தானின் றழைக்குங்கொல் லென்று தயங்குவா, ரானின் றழைக்கு மதுபோ லென்னந்தியை, நானின் றழைப்பது ஞாலங் கரியே (௩௰)

மண்ணகத் தானொக்கும் வானகத் தானொக்கும், விண்ணகத் தானொக்கும் வேதத்தி னானொக்கும், பண்ணகத் தின்னிசை ப பாடலுற் றானுக்கே, கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே.

தேவர் பிரானம் பிரான்றிசை பத்தையு, மேவு பிரான்விரிநீருல கேழையுந், தாவு பிரான்றன்மை தானறி வாரில்லை, பாவு பிரானருட் பாடலு மாமே (௩உ)

பதிபல வாவது பண்டிவ் வுலகம், விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை யுணரார், துதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரு, மதியிலா நெஞ்சினுள் வாடுகின் றாரே. (௩௩)

சாந்து கமழுங் கவரியின் கந்தம்போல், வேந்த னமராங் கருளிய மெய்ந்நெறி, யாந்தச் சுடரன்ன வாயிர நாமமும், போந்து மிருந்தும் புகழுவன் றானே (௩௪)

ஆற்றகி லாவழி யாரு மிறைவனைப், போற்றுமின் போற்றிப் புகழுமின் புகழ்ந்திடில், மேற்றிசைக் குங்கிழக் குத்திசை யெட்டொக்கு, மாற்றுவ னப்படி மாடமு மாமே. (௩௫)

அடப்பனை நந்தியை யாரா வமுதினை, யொப்பிலி வள்ளலை யூழி முதல்வனை, யெப்பரி சாயினு மேத்துமி னேத்தினு, லப்பரி சீச னருள்பெற லாமே. (௧௬)

நானுநின் றேத்துவ னாடொறு நந்தியைத், தானுநின் றான்றழற் போலொக்கு மேனியன், வானுநின் றார்மதி போலுட லுள்ளுவார், ஞானினின் றாங்கே யுயிர்க்கின்ற வாறே (௧௭)

பிதற்றொழி யேன்பெரி யானரி யானைப், பிதற்றொழி யேன்பிற வாவுரு வானைப், பிதற்றொழி யேனெங்கள் போதநந் தனைப், பிதற்றொழி யேன்பெரு மைத்தவன் றானே (௧௮)

வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத், தீத்தண்ட லங்கே நின்றாக்கின்ற தேவனை, யேத்தியு மெம்பெரு மானென் றிறைஞ்சியு, மாத்தஞ்செய் யீச னருட்பெற லாமே (௧௯)

துன்றுஞ் சடைநந்தி சன் குறைகழ லொடு, நிறைந்தடை செம்பொனி னேரொளி பொக்கு, மறஞ்சிடஞ் செய்யாது வாழ்த்தவல்லார்க்குப், புறஞ்சடஞ் செய்யான் புகுந்துநின் றானே.

சினஞ்செய்த நஞ்சுண்ட தேவா பிரானைப், புனஞ்செய்த நெஞ்சிடைப் போற்றவல் லார்க்குக், கனஞ்செய்த வானுநற் பாகனு மங்கே, யினஞ்செய்த மானம்போ லிணங்கிநின் றானே.

போயர னன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது, நாயக னன்முடி செய்ந்த வேதலஞ், மாயக ஞ்சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும், வேயன தோளிக்கு வேந்தொன் றுந் தானே (௨௨)

அரனடி சொல்லி யரற்றி யழுது, பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாளு, முரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு, நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் றானே. (௨௩)

போற்றியென் பாரம ராபுனி தன்னடி, போற்றியென் பாரசு ராபுனி தன்னடி, போற்றியென் பாரமனி தாபுனி தன்னடி, போற்றியென் னன்புள் விளங்கவைத் தேனே (௨௪)

விதிவழி யல்லதிவ் வேலை யுலகம், விதிவழி யின்பம் விருத்தமு மில்லை, துதிவழி நிற்றலுஞ் சோதி பிரானும், பதிவழி

காட்டும் பகலவ னாமே. (௪௫)

அந்திவண் ணாவர னேசிவ னேயென்று, சிந்தைசெய் வண்ணந் திருந்தடி யார்தொழ, முந்திவண் ணாமுதல் வாபர னேயென்று, வந்திவ் வண்ணமென் மனம்புகுந் தானே. (௪௬)

மனையி லிருந்தவர் மாதவ ரொப்பர், நினைவி லிருந்தவர் நேசத்து ணிற்பர், பனையு ளிருந்த பருந்தது போல, நினையாத வர்க்கில்லை நின்மலன் றானே. (௪௭)

அடியார் பரவு மமரர் பிரானை, முடியால் வணங்கி முதலவனை முன்னிப், படியா ரருளும் பரம்பர னெந்தை, விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே. (௪௮)

பசைபசு பாசத்து தாதனை யுள்ளி, வசைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத், திசைபசு பாசச் செழுங்கட லீந்திக், கசைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே (௪௯)

சூடுவ னெஞ்சிடை வைப்ப னெம்பிரானென்று, பாடுவன் பன்மலர் தூவித் தொழுதுநின், றாடுவ னாடி யமரர் பிரானென்று, நாடுவ னுமின் னறிவது தானே. (௫௦)

வேதச்சிறப்பு

வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தி, னோதத் தகுமற மெல்லா முளதர்க்க, வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற, வேதத்தை யோதியே வீடுபெற் றார்களே. (௧)

வேத முரைத்தானும் வேதிய னாகிலன், வேத முரைத்தானும் வேதா விளங்கிட, வேத முரைத்தானும் வேதியர் வேள்விக்காய், வேத முரைத்தானு மெய்ப்பொருள் காட்டவே (௨)

இருக்குரு வாமெழில் வேதத்தி னுள்ளே, யுருக்குணர் வாயுணர் வேதத்து ளோங்கி, வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங், கருக்குரு வாய்நிறை கண்ணனு மாமே. (௩)

திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப், பெருநெறி யாய பிரா

னை நினைந்து, குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடு, மொருநெறி யொன்றாக வேதாந்த மோதுமே (௪)

ஆறங்க மாய்வரு மாமறை யோதியைக், கூறங்க மாகக் குணம்பயில் வாரில்லை, வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம், பேறங்க மாகப் பெருக்குகின் றாரே. (௫)

பாட்டொலியும் பறக்குந் துணிகையா, ராட்ட மருந்தவ வணியின மாட்டாதார், வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவ, ரீட்டிடஞ்சென் றிகலனுற் றாரே (௬) ஆ ௫௬.

ஆகமச்சிறப்பு.

அஞ்சன மேனி யரிவையோர் பாகத்த, னஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகம, மஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரு, மஞ்சா முகத்தி லரும்பொருள் கேட்டதே (௧)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம மெண்ணி லிருபத்தெ ண் கோடிநூ றாயிரம், விண்ணவ ரீசன விழுப்ப முரைத்தனர், எண்ணிநின் றப்பொரு ளேத்துவ னானே. (௨)

பண்டித ராவார் பதினெட்டுப் பாடையுங், கண்டவர் கூறுங் கருத்தறி வாரென்க, பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையு, மண்ட முதலா னரன்சொன்ன வாறே (௩)

அண்ண லருளா லருளுந் திவ்யாகமம், விண்ணி லமரர் தமக்கும் விளங்கரி, தெண்ணி லெழுபது கோடிநூ றாயிர, மெண்ணிலு நீர்மே லெழுத்தது வாகுமே. (௪)

பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி யுலகிற், றரனாய்ச் சிவதன்மந் தானேசொல் காலத், தரனா யமரர்க ளர்ச்சிக்கு நந்தி, யுரனா யாகம மோங்குகின் றானே. (௫)

சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவ, முவமா மகேச ருருத்திர தேவர், தவமால் பிரமீசர் தம்மிற்றாம் பெற்ற, நவவாக மமெங்க ணந்திபெற் றானே (௬)

பெற்றநல் லாகமங் காரணங் காமிக, முற்றநல் வீர முயர்

வா தனருசிந் திய, மற்றவ வியாமள மாகுங்கா லோத்திரந், துறநற சுபபிரஞ சொல்லு மகுடமே. (எ)

அணண லருளா லருளுஞ சிவாகம, மெணணிலி கோடி தொகுத்திடு மாயின,மணண லறைநத வறிவறி யாவிடி, னெண ணிலி கோடியு நீமே லெழுததே. (அ)

மாரிபுங கோடையு மார்பனி தூங்கநின, றேரியு நினறவ கிலேக்கினற காலததுஞ், வாரிய முந்தமி முபமுட னேசொல்லிக, காரிகை யாாக்குங் கருணைசெய தானே. (கூ)

அவிழுசகினற வாறு மதநிட டு மாறுஞ, சிமிடடலைப் படுமிம போகினற வாறுந, தமிழ்ச்சொல் வடசொல் லெனுமி வ விரணடு, முணாதது மவனே யுணரலு மாமே (கo) ஆ கூகூ.

குருபாரம பரியம்

நநதி யருள்பெற்ற நாதனை நாடிடி, னநதிக ளால்வர் சிவ யோகம மாமுனி,மனறு தொழுத பதஞசலி வியாசரம,ரெனறி வ ரெனனோ டெண்மரு மாமே (க)

நநதி யருளாலே நாதனும் பேற்பெற்றோம், நநதி யருளா லே மூலனை நாடினோம், நநதி யருளாவ தெனசெயு நாட்டினி ல, நநதி வழிகாட்ட நானிருந தேனே. (உ)

மநதிரம பெறற வழிமுறை மாலாஙக, னிநதிரன சோம ன பிரம ருருததிரன, கநதுருக காலாங்கி கஞச மலையனொ, டிநத வெழுவரு மெனவழி யாமே (ந)

நால்வரு நாலு திசைககொனறு நாதர்க, ளால்வரு நானு விதபபொருளா கைககொண்டு, நால்வரு நானபெற்ற தெல்லா ம் பெறுகென, நாலவருந தேவராய் நாதரா னாகளே. (ச)

மொழிநதது மூவர்ககு நால்வர்ககு மீச, னொழிநத பெரு மை யிறபபுப பிறப்புஞ, செழுஞசுடர் மூனறொளி யாகிய தே வன, கழிநத பெருமையைக காட்டகி லானே. (ரு)

அழுந்துநீர் பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ், செழுந்த ணிய
செயமினென் றண்ணல், கொழுந்தன பவளக் குளிர
சடையோடே, யழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. (சு)
ஆ ௭௨

திருமூலர் வரலாறு.

நந்தி யிணையடி நான்றலை மேற்கொண்டு, புந்தியி னுள்ளே
புகப்பெய்து போற்றிசெய், தந்தி மதிபுனை யரனடி நாடொறுஞ்
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுற் றேனே. (க)

செப்புஞ் சிவாகம மென்னுமப் பேர்பெற்று, மப்படி நல்ல
குருநந்தி தாள்பெற்றுத், தப்பிலா மன்றிற் றனிக்கூத்துக் க
ண்டு, மொப்பி லெழுபதுகோடி யுகமிருந் தேனே (உ)

இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே, பொருந்திய செல்
வப் புவனா பதியை, யருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடி
யேன் பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி னாலே. (ங)

சதாசிவந் தத்துவ முத்தமிழ் வேதம், மிதாசனி யாதிருந்
தகால, மிதாசனி யாதிருந் தேனமன் நீங்கி, யுதாசனி
னேயுணர்ந் தோமால (ச)

மாலாங்க னேயிங் கியானவந்த காரணம், நீலாங்க மேனி
நேரிழை யாளொடு, மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்,
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே. (ரு)

நேரிழை யாவா ணிரதிச யானந்தப்,பேருடை யாளென்,
பிறப்பறுத் தாண்டவள், சீருடை யாள்சிவ னாவடு தண்டுறை
சீருடை யாளபதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே. (சு)

சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச், சேர்ந்திருந்
தேன்சிவ னாவடு தண்டுறை, சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியி னீ
ழல் சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னாமங்க ளோதியே (எ)

இருந்தேனிக் காயத்தே யெண்ணிலி கோடி, யிருந்தே னி
ராப்பக லற்ற விடத்தே, யிருந்தே னிமையவ ரேத்தும் பதத்
தே, யிருந்தேனென் னந்தி யிணையடிக் கீழே. (அ)

பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது, முன்னைநன் றாக முயல்தவஞ் செய்கிலீ, ரென்னைநன் றாக விறைவன் படைத்தனன், றன்னைநன் றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே. (௯)

ஞானத் தலைவிதன் னந்தி நகர்புக்கு, வூனமி லொன்பது கோடி யுகந்தனுள், ஞானப்பா லாட்டி நாதனை யர்ச்சித்து, நானு மிருந்தேனற் போதியின் கீழே. (௧0)

செல்கின்ற வாறறி சிவமுனி சித்தசன், வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் முனிவராய்ப், பல்கின்ற தேவா சுராநரர் தம்பா, லொல்கின்ற வான்வழி யூடுவந் தேனே. (௧௧)

சித்தத்தி னுள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களி, லுத்தம மாகவே யோதிய வேதத்தி, னொத்த வுடலையு முள்ளுநின் றுய்ப்பத்தி, யத்தனெ னக்கிங் கருளா லளித்ததே (௧௨)

நான்பெற்ற வின்பம் பெறுகவிவ் வையகம், வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லலு, மூன்பற்றி நின்ற வுணர்வுறு மந்திரந், தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே (௧௩)

பிறப்பிலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னைச், சிறப்பொடு வானவர் சென்றுகை கூப்பி, மறப்பிலா நெஞ்சினுண் மந்திர மாலை, யுறைப்பொடு கூடிநின் றோதலு மாமே (௧௪)

அங்கி மிகாமைவைத் தானுடல் வைத்தா, னெங்கு மிகாமைவைத் தானுல கேழையுந், தங்கி மிகாமைவைத் தான்றமிழ்ச் சாத்திரம், பொங்கி மிகாமைவைத் தான்பொரு டானுமே.

அடிமுடி காணபா ரயன்மா லிருவர், படிகண் டிலர்மீண் டும் பாரிமிசைக் கூடி, யடிகண் டிலனென் றச்சுதன் சொல்ல, முடிகண்டே னென்றயன் பொய்மொழிந் தானே. (௧௬)

பெற்றமு மானு மழுவும் பிரிவற்ற, தற்பரன் கற்பனை யாகுஞ் சராசரத், தற்றமு நல்கி யடியேன் சிரத்தினி, னற்பத மளித்தானெங்க ணாதியே. (௧௭)

ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை, மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும்பரை, யாயத்தை யச்சிவன் றன்னை யகோர

சர, வியந்தனை முற்றும் விளங்கியிட் டேனே. (௧௮)

விளங்கிப் பரமாகு மெய்யருஞானச் சோதி, யளப்பில் பெருமைய னானந்த நந்தி, துளக்கற மானந்தக் கூத்தனசொற போந்து, வளப்பிற கயிலை வழியில்வந் தேனே. (௧௯)

நந்தி யருளாலே மூலனை நாடிபின், னந்தியருளாலே சதாசிவ னாயினேன், னந்தி யருளாலேமெய்ஞ் ஞானத்து நண்ணினேன், னந்தி யருளாலே நானிருந் தேனே. (௨௦)

இருந்தி லிருந்து மெண்ணிலி கோடி, யருந்தின்ற மூலத்து ளங்கே யிருந்து, மருந்தனுஞ் சோமனு மாரழல வீச, வுருந்தி யுரோம மொளிவிடுந் தானே. (௨௧)

பிதற்றுகின் றேனென்றும் பேர்நந்தி தன்னை, யிபற்றுவ னெஞ்சத் திரவும் பகலு, முயற்றுவ னோங்கொளி வண்ணனெம் மானை, யியற்றிகழ் சோதி யிறைவனு மாமே (௨௨) ஆ-௯௨

அவையடக்கம்.

ஆரறியா ரெங்க ளண்ணல் பெருமையை, யாரறியா ரிந்த வகலமு நீளமும், பேரறி யாத பெருஞ்சுட ரொன்றதின, வேரறி யாமை விளம்புகின் றேனே. (௧)

பாடவல் லார்நெறி பாட வறிகிலே, னாடவல் லார்நெறி யாட வறிகிலே, னாடவல் லார்நெறி ஞான மறிகிலேன், றேடவல் லார்நெறி தேடகில் லேனே. (௨)

மன்னிய வாய்மொழி யாலு மதித்தவ, ரின்னிசை யுள்ளே யெழுகின்ற வீசனைப், பின்னை யுலகம் படைத்த பிரமனு, முன்னி யவனை யுணரலு மாமே (௩)

தத்துவ ஞான முணர்ந்தத் தாழ்வரை, முந்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரு, மொத்துடன் வேறு யிருந்து துதிசெய்யும, பத்திமை யாலிப் பயனறி யாரே. (௪) ஆ-௯௬

திருமந்திரத் தொகைச்சிறப்பு

மூல னுரைசெய்த மூவாயிரந் தமிழ், ஞால மறியவே நந்தி யருளது, காலை யெழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின், ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே. (௧)

வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின், முத்தி முடிவிது மூவாயிரத்திலே, புத்திசெய் பூர்வத்து மூவாயிரம் பொது, வைத்த சிறப்பு தருமிவை தானே. (௨) ஆ ௧௦௧.

குருமட—வரலாறு

வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன மார்க்கத்தின், முந்தி யுதிக்கின்ற மூலன் மடவரை, தந்திர மொன்பது சார்வுமூ வாயிரஞ், சுந்தர வாகமச் சொன்மொழிந் தானே. (௧)

கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பாற் கோரர், நலந்திரு மாளிகைத் தேவர் நாதாந்தர், புலங்கொள் பரமானந்தர் போகதேவர், நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தோரே (௨) ஆ ௧௦௨.

திரிமூர்த்திகளின் சேட்டகனிட்ட முறைமை

அளவி லிளமையு மந்தமு மீறு, மளவியல் காலமு நாலு முணரிற், றளர்விலன் சங்கரன் றன்னடி யார்சொல், லளவிற் பெருமை யரியயற் காமே. (௧)

ஆதிப் பிரானு மணிமணி வண்ணனு, மாதிக் கமலத் தலர்மிசை யானுஞ், சோதிக்கின் மூன்றுந் தொடர்ச்சியி லொன்றெனா, பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றார்களே (௨)

ஈச னிருக்கு மிருவினைக் கப்புறம், பீச முலகிற் பெருந்தெய்வ மானது, ஈச னதுவிது வென்பார் நினைப்பிலார், தூசு பிடித்தவர் தூரறிந் தார்களே (௩)

சிவமுதல மூவரோ டைவர் சிறந்த, வவைமுத லாறிரண் டொன்றொடொன் றாகு, மவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்கச், சவைமுதற் சங்கரன் றன்பெயர் தாமே. (௪)

பயனறிந் தவவழி யெண்ணு மளவி,லயனொடு மாலுமக க னனிய மிலலை, நயனஙகண் மூனறுடை நந்தி தமராம், வயன பெறு வீரவ வானவ ராலே. (௫)

இலககளு சூழந்த வுலப்பிலி தேவர்கள், பாலொத்த மேனிப் பணிந்தடி யேனறொழு, மாலுககு மாதிப பிரமறகு மொபபு நீ, ஞாலதது நமமடி நலகிடென றானே. (௬)

வானவ ரென்று மனித ரிவரென்றுந, தேனமர் கொன்றைச சிவனரு ளல்லது, தானமாந தோருந தனிததெயவ மறறிலலை, யூனமாந தோரை யுணாவது தானே. (௭)

சோதிதத பேரொளி மூனறைந் தெனநின்ற, வாதிக்கு ளாவ தறிகிலா தாக, னீதிகக னீச னெடுமா லயனென்று, பேதிததவரைப பிதறறுகின றாரே (௮)

பரத்திலே யொன்றா யுளளாய்ப் புறமாகி, வரததினு ண மாயவ னாயய னாகித, தரததினுட டானபல தனமைய னாகிக, கரததினு னினறு கழிவுசெய தானே. (௯)

தானொரு கூறு சதாசிவ னெமமிறை, வானொரு கூறு மருவியு மஙகுளன, கோனொரு கூறுட லுளளின றுயிாககினற, தானொரு கூறு சலமய னாமே (௧௦)

ஆ அதிகாரம் - ௯ - இ - பாடல் - ௧௧௨.
சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றும்.

முதறறந்திரம்.

உபதேசம்

விணணினின றிழிந்து விணைக்கீடாய மெய்கொண்டு, தணணிய றாகித தலைககாவல் முனவைதது, வுணணின றுருககியொ ரொபபிலா வானந்தக, கணணினறு காட்டிக களிமபறுத தானே. (௧)

களிமபறுத தானெங்கள் கணணுதல் நந்தி, களிமபறுத

ஞானருட் கண்விழிப் பித்துநக, களிம்பறு காத கதிரொளி கா ட்டிட, பணிவித்த பவளம பதித்தான பதியே. (௨)

பதிபசு பாச மெனப்பகர் மூன்றிற், பதியினைப் போறப சு பாச மனாதி, பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம், பதிய ணு கிறபசு பாச நிலாவே. (௩)

வேயி னெழுங்கனல் போலேயிம மேனியுங், கோயி லிருந் து குடிகொண்ட கோனந்தி,தாயினு மும்மல மாற்றித தயாவெ னுந, தோயம தாயெழுஞ் சூரிய னாமே. (௪)

சூரிய காநதமுஞ சூழபஞசும போலவே, சூரிய காநத ஞ சூழபஞசைச சுடாடடாச, சூரியன சநநிதி யிரசுடு மாறு போ, லாரியன றோறறமு னறற மலங்களே. (௫)

மலங்களைந தாமென மாற்றி யருளித, தலங்களைந தான சதாசிவ மான, புலங்களைந தானட பொதுவினு ணநதியே, நலங்களைந தானு ன னயநதா னறிநதே (௬)

அறிவைம புலனுட னேநதான ததாகி,நெறியறி யாதுற்ற நீ ராழம போல, வறிவறி வுள்ளே யழிநதது போலக, குறியறி விப பான குருபர னாமே (௭)

ஆமேவு பாலைப பிரிக்கின்ற வன்னம்போற்,றாமே தனிமூன் றிற னனந சநிநதந,தீமேவு பலகர ணங்களு ளுற்றன, தா மே பிறபபெரி சோநதவிந தாமே (௮)

வித்தைக் கெடுத்து வியாக்கிரத தேமிகச, சுத்தத துரியம பிறநது துடக்கற்று,வொத்துப் புலனுயி ரொன்றா யுடம்பொடு, செத்திட் டிருப்பார் சிவயோ கியர்களே (௯)

சிவயோக மாவது சித்தசித தனறு, தவயோகத துடபுக் குந தனனொளி தாய, தவபோகஞ் சாராது வனபதி போக, சி வயோக நநதி தனக்களித தானே (௧௦)

அளித்தா னுலகெங்கு ந தாளுண வுண்மை,யளித்தா னமர ரறியா வுலக, மளித்தான றிருமன்று ளாடுந திருத்தா, ளளித

ஞான பேரின்புத் தருள்வெளி தானே (கக)

வெளியின வெளிபோய் விரவிய வாறு, மளியி னளிபோ யடங்கிய வாறு, மொளியி லொளிபோ யொடுங்கிய வாறுந், தெ ளியு மவரே சிவசித்தர் தாமே (கஉ)

சித்தர் சிவலோக மிங்கே தெரிசித்தோர், சத்தமுஞ் சத்த மனமுந் தழிழ்கொண்டோர், நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீளபர, முத்தாந்த முத்தி முதல்முப்பத் தாறே (கங)

முப்பது மாறும படிமுத்தி யேணியா, யொப்பிலா வான ந்தத் துள்ளொளி புக்குச், செப்ப வரிய சிவங்கண்டு தானற ளிந், தப்பரி சாக வமாந்திருந் தாரே (கச)

இருந்தார் சிவமாகி யெங்குந் தாமாகி, யிருந்தார் சிவன செயலியாவையு நோக்கி, யிருந்தார் முக்காலத் தியல்பைக் கு றித்தங், கிருந்தா ரிழவுவந் தெய்திய சோம்பே (கரு)

சோம்ப ரிருப்பது சுத்த வெளியிலே, சோம்பர் கிடப்பது சுத்த வொளியிலே, சோம்ப ருணர்வு சுருதி முடிந்திடஞ், சோம் பர்கண் டாரச் சுருதிக்கட் டூக்கமே. (கசா)

தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமுந் தம்முளே, தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமுந் தம்முளே, தூங்கிக்கண் டார்சிவ போக முந் தம்முளே, தூங்கிக்கண் டார்நிலை சொல்லுவ தெவ்வாறே.

எவ்வாறு காண்பா னறிவு தனக்கெல்லை, யவ்வா றரு— ள்செய்வா னாதியா னன்று, மெவ்வாத முன்னூ றுண்மைகாண வா றுஞ், செவ்வானிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிக்கம் (கஅ)

மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய், மாணிக்கத் து ள்ளே மரகத மாடமா, யாணிப்பொன் மன்றினி லாடுந் திருக் கூத்தைக், பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றாரோ. (ககூ)

பெற்றா ருலகிற் பிரியாப் பெருநெறி, பெற்றா ருலகிற் பிற வாப் பெரும்பயன், பெற்றா ரம்மன்றிற் பிரியாப் பெரும்பேறு, பெற்றா ருலகுடன் பேசாப் பெருமையே. (உ0)

பெருமை சிறுமை யறிந்தெம்பிரான்போ, லருமை யெளி
மை யறிந் தறிவாரா,ரொருமையுள் ளாமைபோ லுள்ளைந் தடக்
கி, யிருமையுங் கேட்டிருந் தாபுரை யற்றே (௨௧)

புரையற்ற பாலினு ணெய்கலந் தாற்போற், றிரையற்ற சி
ந்தையுள் ளாரிய னன்செப்பு, முரையற் றுணர்வோ ருடம்பிந்
தொழிந்தாற், கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே. (௨௨)

சத்த முதலைந்துந் தன்வழித் தான்சாரிற், சித்துக்குச் சி
த்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ,சுத்த வெளியிற் சுடரிற் சு
டர்சேரு, மத்த மிதுகுறித் தாண்டுகொ ளப்பிலே. (௨௩)

அப்பினிற் கூர்மை யாதித்தன் வெம்மையா, லுப்பெனப்
பேர்பெற் றுருச்செய்த வவ்வுரு, வப்பினிற் கூடிய தொன்றாகு
மாறுபோற், செப்பினிற் சீவன் சிவத்து ளடங்குமே (௨௪)

அடங்குபே ரண்டத் தணுவண்டஞ் சென்றங், கிடங்கொ
ண்ட தில்லை யிதுவன்றி வேறுண்டோ, கடந்தொறு நின்ற வு
யிர்கரி காணிற், றிடம்பெற நின்றான் றிருவடி தானே. (௨௫)

திருவடி யேசிவ மாவது தேரிற், றிருவடி யேசிவ லோக
ஞ் சிந்திக்கிற், றிருவடியேசெல் கதியது செப்பிற், றிருவடி யே
தஞ்ச முட்டெளி வார்க்கே. (௨௬)

தெளிவு குருவின் றிருமேனி காண்டல், தெளிவு குருவின்
றிருநாமஞ் செப்பல், தெளிவு குருவின் றிருவார்த்தை கேட்ட
ல், தெளிவு குருவுருச் சிந்தித்த றானே. (௨௭)

தானே புலனைந்துந் தன்வச மாயிடுந், தானே புலனைந்து
ந் தன்வசம் போயிடுந், தானே புலனைந்துந் தன்னில் மடைமா
றும், தானே தனித்தெம் பிரான்றனைச் சந்திக்கே. (௨௮)

சந்திப்பது நந்தி தன்றிருத் தாளிணை, சந்திப்பது நந்தி
செய்ய திருமேனி, வந்திப்பது நந்தி நாமமென் வாய்மையாற்,
புந்திக்குள் நிற்பது நந்திபொற் போதமே. (௨௯)

போதந் தருமெங்கள் புண்ணிய நந்தியைப், போதத்தினில்

தவத்துப் புண்ணிய ராயுளாரா, தாத னடைந்தா னயனங் கனிகூ
ழ, வேதங் கதிதந்திடப் போயடைந்த நாவினைந்தே. (௩௦)

ஆ. ௭௨௨

யாக்கை நிலையாமை

மனை றொன்று கண்டு திருவினைப பாத்திரந, நினைவொ
திருக்கேது நிமினைர சோறந்து, வினைனிராறு நீவிழ்ந மீண்
டமை றுமபோ, லெயணினற மாநரதிரக்கினற வாறே (௧)

பண்டமபொய்க கூரை பழுதி விழுந்லா, துண்டயப டெ
யைதரு மகக்ளுஞ் பினசெலாா, கொண்ட விரதமுந் [illegible]
வுது, மண்டி யவருடன் வழிநட வாறே. (௨)

ஊரெலாங் கூடி யொலிக்க வழுதிடப், பேரினை நீக்கி யி
மைனறு பேரிட்டுச், சூரைய காட்டிடை கொண்டுபோய்ச்
சுட்டிட்டு, நீரினிற் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே. (௩)

காலு மிரண்டு முகட்டல கொன்றுள், பாலுள பருக்கழி
மு [illegible] இரண்டுள, மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந், பின், போதுழி
[illegible] புவெறி யாமே (௪)

சீக்கை விளைந்தது செய்வினை மூட்டிற்ற, வாக்குந பிரிந்
து [illegible] மூக்கிவிற வைவைதற மூட்டிடுக கொண்டு
போயக, காக்கைக் கைபலி காட்டிய வாறே (௫)

அடப்பண்ணி வைத்தா ரடிசிலயுண்டார், மடக்கொடி
யாரொடு மந்தனங் கொண்டார், இடப்பக்கமேயிறை நோந்
தே யென்றார், கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே (௬)

மன்றத்தே நம்பி குடா மெடுத்தது, மன்றத்தே நம்பி
சிவிகைபெற் றேறினான், மன்றத்தே நம்பிமுக் கோடி வழங்கி
னான், சென்றத்தா னென்ன விதிதிலன் றானே (௭)

வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந தப்பதி, தேசந் திவிட்டி நீ
னைப்பொழி வாயினனே, யாசந்தி மேல்வைத் தமைய வழுந்
திடப், பாசந்தி சுடுப பலியிட்டுஞ் சார்களே. (௮)

கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந் தச்சற, செய்யட்டிச் சோறு
ணு மைவரும போயினார், மையிட்ட கண்ணுளு மாடு மிருக்க
வே, மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே. (௯)

பருந்தற் பிரிந்து பண்டாரங் கட்டற்ற, ஒன்பது வாசலு
மொக்க வடைத்தன, துன்புறு காலந் துரிசுவா மேனமே, லன
புடை யாக ளழுதகன் றாகவே (௧௦)

நாட்டுக்கு நாயக னம்மூரத் தலைமகன், காட்டுச் சிவிகை
பொன ஏறிக் கடைமுறை, நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன
னே பறைகொட்ட, நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே (௧௧)

முப்பது முப்பது முப்பத் தறுவருஞ், செப்ப மதிளுடைக்
கோயிலுள் வாழ்பவர், செப்ப மதிளுடைக் கோயில் சிதைந்தபி
ன், ஒப்பக்க வனைவரு மோட்டெடுத் தாரே (௧௨)

பதுவூர் குழலியு மாடு மனையு, மிதுவு மொழிய விமானம
மேறிப், பொதுவூர் புறஞ்சுடு காட்டது நோக்கி, மதுவூர வாங்கி
யே வைத்தகன் றாகவே. (௧௩)

வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்கள், அச்சக லாநின்ற நா
டு மரும்பொருள, விச்சது வாடபின வெட்டாவுறு மாறவ, டச
ச லாநின் றிளைக்கின்ற வாறே (௧௪)

ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரு மக்களும், தீர்த்துறை கா
லே யொழிவா ரொழிந்தபின், வேர்த்தலை போக்கி விறகிட
டெரி மூட்டி, நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே (௧௫)

வளத்திடை முற்றத்தோர் மாநில முற்றுங், குளத்தின்ம
ண் கொண்டு குயவன் வனைந்தகால், குடமுடைந் தாலவை யோ
டென் றவைப்ப, ருடலிறந் தாலிதைப் போதும்வை யாரே

ஐந்து தலைப்பரி யாறு சடையன, சுகசனை முப்பது சார்
வு பத்தெட்டுப, பந்தலு மொன்பது பந்தி பதினைந்து, வெந்து
கிடந்தது மேலறி யோமே (௧௭)

அத்திப் பழமு மறைக்கீரை நல்வித்துங், குத்தி யுலைப்
பெய்து கூழிட்டு வைத்தனர், அத்திப் பழத்தை யறைக்கீரை வி

த்துணனைக், கத்தி யெடுத்தவர் காடுபுக் காரே. (௧௮)

மேலு முகட்டில்லை கீழும் வடிம்பில்லை, காலு மிரண்டு முகட்டல கொன்றுண்டு, வோலையால் வேய்ந்தவர் வூடு வரியாமை, வேலையால் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளிகையே (௧௯)

கூடங் கிடந்தது கோலங்க ளிங்கில்லை, யாடு மிலையுமு மற்ற தறுதலுற, பாடுகின்றார் சிலர் பன்னி யழுதிட்டுத், தேடியே தீயினிற் றீயவைத் தார்களே. (௨௦)

முட்டை பிறந்து முந்நூறு நாளினில், விட்டது தானிலை யேது மறைகள, பட்டது பார்மனம் பன்னிரண் டாண டினிற, கெட்ட தெழுபதிற் கேட்டறி யீரே (௨௧)

இட்டுச் சிவிகை விளக்கொளி கொண்டான, முடிஞ்சு சிறியார் முழங்குவர் மூடர், விடிஞ்சிரு ளாவ தறியா வுலகம, படிஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே (௨௨)

மடல்விரி கொன்றையன் மாயன் படைத்த, வுடலு முயிரு முருவந் தொழாம, விடாப்படாத தேழா நரகிற் கிடப்ப, குடர்பட வெந்தமா கூப்பிடு மாறே (௨௩)

குடையுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண, டிடையு மன் கால மிருந்து நடுவே யுடையு மணிந்துறை போகும்ப போது, அடையு மிடம்வல மாருயி ராமே. (௨௪)

காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிச்சிலென், பாற்றுளி பெய்யிலென் பல்லோர் பழிச்சிலென், தோற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங், கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனவிக் கூட்டையே (௨௫)

ஆ. ௪௯

செல்வ நிலையாமை

அருளு மரசரு மாலையுந் தேரும், பொருளும் பிறர்கொள்ளப் போவதன் முன்னம, தெருளு முயிரொடுஞ் செல்வனைச் சேரின, மருளும் பிணையவன் மாதவ மன்றே. (௧)

இயக்குறு திங்க ளிருட்பிழம் பொக்குந், துயக்குறுஞ் செல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா, மயக்கற நாடுமின் வானவர் கோனைப், பெயற்கொண்டல் போலப் பெருஞ்செல்வ மாமே

தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண், டென்னது மாடென் றிருப்பார்க ளேழைக, ளுன்னுயிர் போமுட லொக்கப் பிறந்தது, கண்ணது காணொளி கண்டுகொ ளீரே. (௩)

ஈட்டிய தேனும்பூ மணங்கண் டிரதமுங், கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடு, மோட்டித் துரந்திட் டதுவலி யார்கொளக், காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாறே ()

தேற்றத் தெளிமின் றெளிந்தீர் கலங்கன்மின், னாற்றுப் பெருக்கிற் கலக்கி மலக்காதே, மாற்றிக் களைவீ ரறிவுடை யீர்செ லவப்பகட்டே, கூற்றான வருபவர் சுற்றது மாமே (௫)

மகிழ்கின்ற செல்வமு மாடு முடனே, கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லுங் கலம்போ, லவிழ்கின்ற வாக்கைக்கோர் வீடுபேறாகச், சிமிழொன்று வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே (௬)

வாழ்வு மனைவியு மக்க ளுடன்பிறந், தாரு மளவே தனக்கெய்ய வொண்ணப்பொருள், மேவு மதனை விரிவுசெய் வார்கட்குக், கூறுந் துணையொன்று கூறலு மாமே (௭)

வேட்கை மிகுந்தது மெய்கொள்வா ரிங்கில்லை, பூட்டுமிறு பொன்று போமவழி பொன்படு, நாட்டிய தாயத்தமர் வைத்த வணங்கிப்பில, காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே (௮)

உடம்பொ டுயிரிடை விட்டோடும் போது, மடம்பரி சொன்றில்லை யண்ணலை யெண்ணும், விடும்பரி சாய்நின்ற மெய்ந்நமன் றூதர், சுடும்பரி சதனையுந் தூழிலாரே (௯) ஆக ௧௭௪.

இளமை நிலையாமை

கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே, வீழக்கண்டுந் தேறார் விழியிலா மாந்தர், குழக்கன்று மூத்தெருதாய்ச் சில நாளில், விழக்கண்டுந் தேறார் வியனுல கோரே. (௧)

ஆண்டு பலவுங் கழிந்தன வப்பனைப், பூண்டுகொண் டாரும் புகுந்தறி வாரில்லை, நீண்டன காலங்க ணீண்டு கொடுக்கினுந், தூண்டு விளக்கின் சுடரறி யாரே. (௨)

தேய்ந்தற் றொழிந்த விளமை கடைமுறை, யாய்ந்தற்ற பின்னை யரிய கருமங்கள், பாய்ந்தற்ற கங்கைப் படர்சடை நந்தியை, யோர்ந்துற்றுக் கொள்ளு முயிருள்ள போதே. (௩)

விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியன் மாதர், கரும்பு தகர்த்துக் கடைகொண்ட நீர்போ, லரும்பொத்த மென்முலை யாயிழை யார்க்குக், கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயுமொத் தேனே.

பாலன் இளையன் விருத்த னெனநின்ற, காலங் கழிவன கண்டு மறிகிலார், ஞாலங் கடந்தண்ட மூடறுத் தானடி, மேலுங் கிடந்து விரும்புவ னானே. (௫)

காலை யெழுந்தபி னித்தலு நித்தலு, மாலை படுவது மவ்வா ணாட் கழிவதுஞ், சாலுமவ் வீசன் சலவிய னாகிலும், மேலை வினை பயவாக் கினைபஞ்செய் தானே. (௬)

பருவூசி யைந்துமோ ரோட்டையினுள் வாழும், பருவூசி யைந்து பறக்கும் விருகம், பருவூசி யைந்தும் பனித்தலைப் பட்டால், பருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாறே. (௭)

கண்ணனுங் காய்கதி ரோனு முலகினை, யுண்ணின் றளக்கின்ற தொன்று மறிகிலார், விண்ணுறு வாரையும் வினையுறு வாரையு, மெண்ணுறு முப்பதி லீர்ந்தொழிந் தாரே. (௮)

ஒன்றிய வீரெண் கலையு முடனுறை, நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீசர்கள், கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின், சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. (௯)

எய்திய நாளி லிளமை கழியாமை, யெய்திய நாளி லிசையின்று லேத்துமி, னெய்திய நாளி லெறிவ தறியாமல், லெய்திய நாளி லிருந்துகண் டேனே. (௧௦)

உயிர் நிலையாமை.

தழைக்கின்ற செந்தளிர்த் தண்மலர்க் கொம்பி, லழைக்கின்ற தெல்லா மிறக்கின்ற கண்டும், பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானடி யேத்தா, ரழைக்கின்ற போதறி யாரவர் தாமே (க)

ஐவர்க் கொருசெய் விளைந்து கிடந்தது, ஐவரு மச்செய்யைக் காத்து வருவர்க, ளைவர்க்கு நாயக னோலை வருதலா லைவரு மச்செய்யைக் காவல்விட் டாரே (உ)

மத்தளி யொன்றுள தாள மிரண்டுள, வத்துள்ளே வாழு மரசரு மஞ்சுள, வத்துள்ளே வாழு மரசன் புறப்பட்டால், மத்தளி மண்ணாய் மயங்கிய வாறே. (௩)

வேங்கட நாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை, வேங்கடத் துள்ளே விளையாடு நந்தியை, வேங்கட மென்றே விரகறி யாதவர், தாங்கவல் லாருயிர் தாமறி யாரே (௪)

சென்றுணர் வான திசைபத்துந் திவாகர, ரன்றுணர் வாலளக் கின்ற தறிகிலார், நின்றுண ராரிந் நிலத்தின் மனிதர்கள், பொன்றுணர் வாரிற் புணர்க்கின்ற மாயமே (௫)

மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட பட்டிகை, பீறு மதனைப் பெரி துணர்ந் தாரில்லை, கூறுங் கருமயிர் வெண்மயி ராவது மீறும் பிறப்பொ ராண்டெனு நீரே (௬)

துடுப்பிடு பானைக்கு மொன்றே யரிசி, யடுப்பிடு மூன்றிற்கு மஞ்சேரி கொள்ளி, யடுத்தெரி யாமற் கொடுமின் னரிசி, விடுத்தன நாட்கள் மேற்சென் றனவே. (௭)

இன்புறு வண்டங் கிணமலர் மேற்போ, யுண்பது வாச மதுபோ லுயிர்நிலை, யின்புற நாடி நினைக்கிலு மொன்றெனி, னன்புற நின்ற கருத்துளில் லானே. (௮)

ஆம்விதி நாடி யறஞ்செய்மி னந்நிலம், போம்விதி நாடிப் புனிதனைப் போற்றுமின், னாம்விதி வேண்டு மெனச்சொல்லு மானுட, ராம்விதி பெற்ற வருமைவல் லார்க்கே. (௯)

அவ்விய மபேசி யறங்கெட நில்லன்மின், வெவ்விய னாகி
ப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின், செவ்விய னாகிச் சிறந்துண்ணும
போதொரு, தவ்விக்கொ டுண்மின் றலைப்பட்ட போதே (௯)
ஆ ௧௯௬

கொல்லாமை

பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும பன்மலர், மற்றோ ரணுக்களை
க் கொல்லாமை யொண்மலர், நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமுஞ் சித்
தமு, முற்றாரு மாவி யமர்ந்திட முச்சியே. (௧)

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை, வல்லடிக் கார
ர் வலிக்கயிற் றாற்கட்டிச், செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகி
டை, நில்லிடு மென்று நிறுத்துவர் தாமே (௨) ஆ ௧௯௮.

புலால் மறுத்தல்

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை, யெல்லாருங் கா
ண வியமன்றன் றூதுவர், செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்
தின், மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே. (௧)

கொலையே களவுகட் காமம்பொய் கூறல், மலைவான பா
தக மாமவை நீக்கித், தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்
தோர்க், கிலையா மிவைஞானா னந்தத் திருத்தலே. (௨) ஆ ௨௦௦

பிறன்மனை நயவாமை

ஆத்த மனையா ளகத்தி லிருக்கவே, காத்த மனையாளைக்
காமுறுங் காளையர், காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாம,
லீச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே (௧)

திருத்த வளர்த்ததோர் தேமாங் கனியை, யருத்தமென்
றெண்ணி யறையிற் புதைத்துப், பொருத்த மிலாத புளிமாங்
கொம்பேறிக், கருத் தறியாதவர் காலற்ற வாறே (௨)

பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகை யாரு, மிருள்

கொண்ட மின்னொளி கொண்டுநின் றோரும், மா . கொண்ட மா
தா மயமுறு வார்களு, மருவகொண்ட சிந்தையை மாறுகில்
லாரே (௫) ஆ. ௨௦௫.

மகளிரிழிவு

இலைநல வாயினு மெட்டி பழுத்தாற், குலைநல வாங்கனி
கொளவுணலாகா, முலைநலங் கொண்டு முறுவல்செய் வார்மே
ல், விலைநலப் பெண்டிரை வைத்துகொள் வீரோ. (௧)

மனைபுகு வாரவே மனைவியை நாடிற், கனைபுகு தீயோ
ர் கழிந்துடன் வாழ்குறு, கனவது போலக் களிகொழு மன்
னை, கனவது போலவு நாடவொண் ணாதே. (௨)

இயலுறும் வாழ்க்கை யிளம்பிடி மாதர், புயலுறும் புன்னி
ற் புணர்ந்தவ ரேயினு, மயலுறு . . வா சார விருமென .,
. வுறப பெரியகணெ றுழிந்தாரே (௩)

வையகத் தே . வாரொடுங் கூடுபெண், மெய்யகத்
தோருழ வைத்த விதிபது, வை . . தேநரும் பாலையின சாறு
கொண்ட, மெய்யகத் தேபொரும பா . பருவாமே. (௪)

கோழை யொழுக்கமுங் குளமுஞ் சுசியில், வாழ்நடுவே ளை
ப்புறு வாகின்று, தாழுக துடைசேர் தடுக்கதில் லாவிடற், பூ
ழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாறே. (௫) ஆ. ௨௧௦

நல்குரவு

புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை, யடையப் ப
ட்டார்களு மன்பில ரானார், கொடையில்லை கோளில்லை கொ
ண்டாட்ட மில்லை நடையில்லை நாட்டி லியங்குகின் றார்கட்கே. (௧)

பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரிபுலருதென், மக்குழி தூர்
க்கு மரும்பண்டந் தேடுவீ, ரெக்குழி தூர்த்து மிறைவனை யே
த்துமி, னக்குழி தூரு மழுக்கற்ற போதே. (௨)

கற்குழி தூரக் கனமுந் தேடுவ, ரக்குழி தூர்க்கை யாவ

ச்கு மரியது, வக்குழி தாகு மறிவை யறிந்தபி, னக்குழி தா
ரு மழுதக ற்றவரோ. (௩)

தடர்ந்தெழுஞ் சுராரா வினைபிலுந்தி, கடந்தோ ரா
வி கழி பான முனைனே, யுடைந்தொரு காலத் துணர்விளக் கே
றிச, தடர்ந்தநிலை றயவழி தாகஞ் பாமே. (௪)

அறுத்தன வாறினு மானின மேவி, யறுத்தன வைவரு மெ
ய்யறி வினைப, பொறுத்தன வல்வினை யொன்றல்ல வாழுவை.
வெறுத்தன வீசனை யே யடைந்தவருக்கே (௫) ஆ. ௨௩

அக்கினிகாரியம்

வளையில் விழுப்பொருளா வானுநிலனுங், கிளையுந் திசை
பெறு தேவர் குழாமும், விசையம் பெருகிய வேத முதல்வர், ய
னை விலா வந்தனை பாடிடு வேட்கிலே (௧)

அருக்கி வேட்டு மருமை யகத்தனர், போத்திராடிப் புற
ங்குத்த நுணைணுயார், காமவிதி வேட்டுத் தலைப்படு மெய்ந்நெ
றி, தாமறி வாலே தலைப்படு வாரே (௨)

அனைத்துணை யகத்தனை ராபியு மாகி, அனைத்துணை வைத்தத்தி
னுடைப் பொருளான, வினைத்துணை யாமத யங்கும் பொழுது, து
ணையணை யாயதோர் தாய்நெறி யாமே. (௩)

போதிரண் டோதிப் புரிந்தருள் செய்திட்டு, மாதிரண் டா
கி மகிழ்ந் துடனேநிற்கும், மாதிரண் டாகிய தன்மை பரகையை
கள், வேறிரண் டாகி வெறிக்கின்ற வாறே. (௪)

செய்ந்நின் றெரிய நெடுந்தெ சோலைசென்று, மைந்நின் றெரியு
ம் வளையறி வார்கட்கு, மைந்நின் றவிழ்தரு மத்தின் மாமென
லுறு, செய்கின்ற செல்வ மதியது வாமே (௫)

பாழி யகத்து மெரியுந் திரிபோலும், ஆழி யகத்து முறைவினை
கோய்பல, வாழிசெந் தங்கி புதிக்க வலைவிழும், வழிசெய் த
ங்கி வினைசுடு மாமே. (௬)

பெருஞ்செல்வங் கேடென்று முன்னே படைத்த, வருஞ்
செல்வந் தந்த தலைவனை நாடி, வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவி
ருந் தெண்ணி, யருஞ்செல்வந் தாகுதி வேட்கின்ற வாறே (௭)

ஒண்சுட ரானை யுலப்பிலி நாதனை, யொண்சுட ராகியென்
னுள்ளத் திருக்கின்ற, கண்சுட ரோனுல கேழுங் கடந்தவன், த
ண்சுட ரோமத் தலைவனு மாமே. (௮)

ஓமத்து ளங்கியி னுள்ளூரு மெம்மிறை, யீமத்து ளங்கி யி
ரதங்கொள வானவன், வேமத்து ளங்கி விளைவு வினைகெட,
கோமத்து ளங்கி குரைகட லானே (௯)

அங்கி நிறுத்து மருத்துவ ராரணைத், தங்கி யிருக்கும் வகை
யருள் செய்தவ, ரங்கு நிறுத்தி யிளப்பய பெருமபதி, பொங்
கி நிறுத்தும் புகழ்து மாமே (௧௦) ஆ ௨௨௯.

அந்தணரொழுக்கம

அந்தண ராவோ ரறுதொழில் பூண்டுளோர், செந்தழ
லோம்பி முப்போது நியமஞ்செய்த், தந்தவ நற்கரு மத்து நின்று
நகிட்டுச், சந்தியு மோதிச் சடங்கறுப் போர்களே (௧)

வேதாந்தங் கேட்க விருப்பொடு முப்பதப், போதாந்த
மான பிரணவத் துள்புக்கு, நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த
நாதனை, யீதா மேலுற்றுக் கண்டின்புறு வோர்களே. (௨)

காயத் திரியே கருது சாவித்திரி, யாய்த்தற குனப்பா மந்
திர மாகுன்னி, நேயத்தே ரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய், மா
யத்துடே டோயா மறையோர்க டாமே. (௩)

பெருநெறி யான பிரணவ மோர்ந்து, குருநெறி யாலுரை
கூடிநல் வேதத், திருநெறி யான கிரியை யிருந்துச், சொரூப
மதானோர் துகளில்பார்ப் பாரே. (௪)

சத்திய முந்தவந் தானவ னாதலு, மெய்த்தகு மிந்திய மீ
ட்டிவே வாட்டலு, மொத்த வுயிருட னுண்டா வுணர்வுற்றுப்,
பெத்த மறுத்தலு மாகும் பிரமமே. (௫)

வேதாந்தங் கேட்ட விரும்பிய வேதியர், வேதாந்தங் கேட்டுந்தம வேட்கை யொழிந்திலர், வேதாந்த மாவது வேட்கை யொழிந்திடம், வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே

நூலுஞ் சிகையு நுவலிற பிரமமோ, நூலது காறபாச நுண்சிகை கேசமாம், நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமாம, நூலுடை யந்தணர் காணு நுவலிலே. (௭)

சத்திய மின்றித் தனிஞானந் தானின்றி, ஒத்த விடையமவிட டோரு முணர்வின்றிப, பத்தியு மின்றிப் பரனுண்மை யின்றிப், பித்தேறு மூடர் பிராமண ராமன்றே (௮)

திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக், குருநெறி யாலே குருபதஞ் சேர்ந்து, கரும விமாதி கைவிட்டுக் காணுந், துரிய சமாதியாக தூய்மறை யோர்க்கே (௯)

மறையோ ரவரே மறையவ ராகும், மறையோர்தம் வேதாந்த வாய்மையிற் றூய்மை, குறையோர்தல மற்றுள்ள கோலாகலமென, றறிவோர் மறைதெரிந் தந்தண ராமே (௧௦)

அந்தணமை பூண்ட வருமறை யந்தத்துச், சிந்தைசெய யந்தணர் சேருஞ் செழும்புவி, நந்தா வியல்பில் நரபதி நன்றாகு, மந்தியுஞ் சந்தியு மாகுதி பண்ணுமே (௧௧)

வேதாந்த ஞானம் விளங்கி விதியிலோர், நாதாந்த போதம் நணுகிய போகத்துப், போதாந்த மாம்பரன் பாற்புகப் புக்கதால், நாதாந்த முத்தியுஞ் சித்தியு நண்ணுமே (௧௨)

ஒன்று மிரண்டு மொடுங்கிய காலத்து, நன்று மிருந்து நலமபல பேசினும், வென்று விளங்கும் விகிர்தனைக் காண்பார், சென்று வணங்குந் திருவுடை யோரே (௧௩)

தானே விடும்பற் றிரண்டுந் தரித்திட, தானே விடைபட்டு மெதானறை காடாது, பூமேவு நான்முகன் புண்ணிய போகனு, மோமேவு மோமா குதியவி யுண்ணவே. (௧௪) ஆ உ௩௭,

இராசதோடம்.

கல்லா வரசனுங் காலனு நேரொப்பர், கல்லா வரசனிற் காலன் மிகநல்லன், கல்லா வரச னறமோரான் கொல்லென் பான், நல்லாரைக் காலன் நணுககி லானே. (௧)

நாடோறு மன்னவ னாட்டிற் றவநெறி, நாடோறு நாடி யவனெறி நாடானேல், நாடோறு நாடு கெடுமூட னண்ணு, நாடோறுஞ் செல்வ நரபதி குன்றுமே (௨)

வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன், வேட நெறிநிற்போர் வேடமே மெய்வேடம், வேட நெறிநில்லார் தம்மை யிறையவன், வேடநெறி செய்தால் வீடது வாகுமே ()

மூடங் கெடாதோர் சிகைநூன் முதற்கொளின், வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனும், பீடொன் றிலனாகு மாதலாற் போதந் தனாக, ஆடம்பர நூற் சிகையறுத் தானன்றே (௪)

ஞானமி லாதார் சடைசிகை நூனண்ணி, ஞானிகள் போல நடிக்கின்ற வர்தம்மை, ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து, ஞான முண்டாக்குத னலமாகு நாட்டிற்கே. (௫)

ஆவையும் பாவையு மற்றற வோரையுந், தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங், காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேல், மேவு மறுமைக்கு மீளா நரகமே. (௬)

திறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமும் வேண்டின், மறந்து மறநெறி யேயாற்றல் வேண்டுஞ், சிறந்தநீர் ஞாலஞ் செய்தொழில் யாவையு, மறைந்திடச் செய்தலுங் காவலன் முறைமே (௭)

வேந்த னுலகை மிகநன்று காப்பது, வாய்ந்த மனிதர்க ளவ்வழி யாகிற்பர், பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொள்ளப், பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத் தானே. (௮)

கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப், பால்கண்டு சோமன் முகம்பற்றி யுண்ணுதோர், மால்கொண்டு தேற லுண்ணு மருளரை, மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே. (௯).

தத்தஞ் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை, யத்தன் சிவன்சொன்ன வாகம நூனெறி, யெத்தண்ட முஞ்செயு மம்மையி லிம்மைக்கே, மெய்த்தண்டஞ் செய்வது வேந்தன் கடனே. (கo)

ஆ உசஎ.

வானச்சிறப்பு.

அமுதூறு மாமழை நீரத னாலே, யமுதூறும் பன்மரம் பாரிடைத் தோற்றுங், கமுகூறு தேங்கு கரும்பொடு வாழை, யமுதூறுங் காஞ்சிரை யாங்கது வாமே (க)

வரையிடை நின்றிழி வானீ ரருவி, யுரையிலை யுள்ளத் தகத்துநின் றூறு, நுரையிலை மாசிலை நுண்ணிய தெண்ணீர்க், கரையிலை யெந்தை கழுமணி யாறே (உ) ஆ உசகூ.

தானச்சிறப்பு

ஆர்க்கு மிடுமி னவரிவ ரென்னன்மின், பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின், வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை யுண்ணன்மின், காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே (க) ஆ உருo.

இதோபகாரம்.

தாமறி வாரண்ணல் றாள்பணி வாரவர், தாமறி வாரறந் தாங்கிநின் றாரவர், தாமறி வார்சில தத்துவ ராவர்கள், தாமறி வார்க்குத் தமர்பர னாமே (க)

யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை, யாவர்க்கு மாம்பசு விற்கொரு வாயுறை, யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி, யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே. (உ)

அற்றுநின் றாருண்ணு மூணே யறனென்னுங், கற்றன போதங் கமழ்பவர் மானுட, ருற்றுநின் றாங்கொரு கூவற் குளத்தினிற், பற்றிவந் துண்ணும் பயனறி யாரே. (ங)

அழுக்கினை யோட்டி யறிவை நிறையீர், தழுக்கிய நாளிற் றருமமுஞ் செய்யீர், விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து, விழிக்கவன் றென்செய்வீ ரேழைநெஞ் சீரே (௪)

தன்னை யறியாது தானல்ல னென்னாதே, இன்மை யறியா திளையரென் றோராதே, வன்மையின் வந்திடுங் கூற்றம் வருமுன்னந், தன்மைய நல்ல தவஞ்செயு நீரே (௫)

துறந்தான வழிமுதற் சுற்றமு மில்லை, பிறந்தான வழிமு தலின்பமு மில்லை, மறந்தான வழிமுதல் நக்கில னீச, னறந் தானறியு மளவறி வாரே (௬)

கான்றவரு செய்பவதஞ் செய்வ தயவழி, மாலறை யமாக பதிசெய்து பணிந்தக, ஞானமெய்வ மாக வுயிர்க்கிறை ப வ்வுயிர், நானறெய்வ மென்று நடலையுரு வானே (௭)

திளைக்கும் வினைக்கடற் றீர்வுறு தோணி, யிளைப்பினை நீக்கு மிருவழி யுண்டு, கிளைக்குந் தனக்குமக் கேடில் புகழோன், விளைக்குந் தவமற மேற்றுணை யாமே (௮)

பற்றது வாய்நின்ற பற்றினைப் பாலிமின், அற்றமு னாயா வறநெறி கல்லது, உற்றாக வாமொன்று நீந்து வேண்டின, மற்றணை வல்லவை தந்து வழிகொள்ளு மாறே. (௯) ஆக உ௫௯.

அறஞ்செய்யான் றிறம்

எட்டி பழுத்த விருங்கனி வீழ்ந்தன, னொட்டிய நல்லறஞ் செய்யா தவர்செல்வம், வட்டிகொண் டீட்டியே மண்ணின் முகந்திடும், பட்டப் பதகர் பயனறி யாரே (௧)

ஒழிந்தன காலங்க ளூழியும் போயின, கழிந்தன கற்பனை நாளுங் குறுகிப், பிழிந்தது போலத்தம் பேரிட ராக்கை, யழிந்தது கண்டு மறமறி யாரே, (௨)

அறமறி யாரண்ணல் பாத நினையுந், திறமறி யார்சிவ லோக நகர்க்கும், புறமறி யார்பலர் பொய்மொழி கேட்டு, மறமறி வார்பகை மன்னிநின் றாரே (௩)

இருமலுஞ் சோகையு மீளையும் வெப்புந், தருமஞ் செய்யா
தவர் தம்பால தாகு, முருமிடி நாக முரோணி கழலை, தரும
ஞ் செய்வா ரபக்கத் தணுகி லாவே (௫)

பரவப் படுவான் பரமனை யேத்தார், இரவலர்க் கீதலை யாயி
னு மீயார், காக்கைக்கே ரோட்டிக் காவை வளர்க்கார், நரகத்தி
னிற்றிரோ நல்லறி வீரே. (௬)

வழிநடப் பாரினி வானோ ருலகங், கழிநடப் பாரநடப்
தாரருங் பாரு, மிழிநடக் குமவினை மாற வோட்டிட், டொ
ழிநடப் பாரவினை யோங்கினை ரே. (௭)

அழிந்தவ னீசன் கழலடி காணார், துணிந்தவ னீசன் றுற
க்கந் தானவா, மலிந்தவர் மாளுந் துணையுமோர் நின்றி, மெ
லிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே (௮)

இன்ப மிடரென் றிரண்டுற வைத்தது, முன்பவர் செய்
கையி னாலே முடிந்தது, வின்பத்துக் கண்டுமிக் கிலாப் பேதைக,
ளன்பிலார் சிந்தை யறமறி யாரே (௯)

கொல்லது மாவதுக் கேடில புகழோ, வல்லது செய்தினை
பகாட்டவு மொட்டா, விலவது மீவது மென்னுமி னியம, ப
டுவது செய்யிற் பசுவது வாமே (௰)

செல்வங் கருதிச் சிலாபலர் வாழ்வெனும், புல்லறி வாள
ரைப் போற்றிப் புலர்ந்தே, யில்லங் கருதி யிறைவனை யேத்து
மினவில்லிற வெய்த விற்குறி யாமே. (௧௧) ஆ ௨௧௧

அன்புடைமை

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலா, ரன்பே சிவமா
வ தாரு மறிகிலா, ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி, னன்பே
சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. (௧)

பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன், மின்னிக்
கிடந்து மிளிரு மிளம்பிறை, துன்னிக் கிடக்குஞ் சுடுபொடி யாடி
க்குப, பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே. (௨)

என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப், பொன்போற் க
னலிற் பொரிய வறுப்பினு, மன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்க
ன்றி, யென்பொன் மணியினை யெய்தவொண் ணாதே (௩)

ஆர்வ முடையவர் காண்பா ரரன்றன்னை, யீர முடைய
வர் காண்பா ரிணையடி, பார முடையவர் காண்பார் பவந்த
னை, கோர நெறிகொடு கொங்குபுக் காரே. (௪)

என்னைப் புகுந்தி விறைவனைப் பெற்றவன், முன்னைப் புகு
ந் ... காண்டிலர், பின்னைப் புகுந்து பெருந்தகை நந்தியு
ம், தன்னை வெளிப்பே தலைப்படு மாறே. (௫)

தாமொரு காலஞ் சயம்புவென வேண்டும், வாமொரு
காலம் வழித்துணை யாகிநிற்கு, மேரொரு பாதியிமு கோன
... வென, ... ஒருபாதி ... (௬)

முன்னுடை ... யன்புடை ... மும்மலம், அன்பன் ...
செம்பொரு ளானை யறிவார், அன்புடையார் நிற்க அகலிடம்
வாழியவி, அன்புடை ... ஆகவிடா தானே (௭)

கருத்துறு செம்பொன் ... நிற்சோதி, யிருத்திய
மனைந்து மிறையவனை ... மருவியு ... ரு
வெளியில், விருத்தி ... அன்பாய் மேலோனே (௮)

... துறவரா ... தவன், ...
திரு ... மனிதர்க, ... அன்பெனை ...
... யனைவோரே (௯)

அன்பினுள் ளானபுரா ... வாயுள்ளான, முன்பினுள் ளா
னமுனி வார்க்கும் பிரானவ, னன்பினுள் ளாகி யமரு மரும்பொ
ரு, ளன்பினுள் ளார்க்கே யணைதுணை யாமே. (௰) ஆ ௩ ௧

அன்புசெய்வாரை யறிவன் சிவன்

இகழ்ந்தரும் பெற்றது மீசனறிய, முகந்தருள் செய்திடு
முத்தம நாதனை, கொழுந்தனைப் செய்தருள கூரவல் லார்க்கு,
மழுந்தனைப் செய்யு மருளது வாமே. (௧)

இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செய்தவன், றுன்பப்பிறவித் தொழில்பல வென்னினும், அன்பிற் கலவுசெய் தாதிபிரான்வைத்த, முன்பப் பிறவி முடிவது தானே. (௨)

அன்புறு சிந்தையின் மேலெழு மவ்வொளி, யின்புறு கணணியோ டேற விசைத்தன, துன்புறு கண்ணிவை தாமே துடக்கற, நன்புறு சிந்தையை காட்டினீரே (௩)

புணர்ச்சியு ளாயிழை மேலன்பு போல, வுணர்ச்சியு ளாங்கே யொடுக்கவல் லார்க்கு, குணர்ச்சி யில்லாது குலாவி யுலாவி, யணைத்தலு மின்ப மதுவிது வாமே (௪)

உற்றுநின் றாரொடு மத்தகு சோதியைச், சித்தர்க ளென்று தெரிந்தறி வாரில்லை, பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்தொழ, முத்தி கொடுத்தவா முன்புநின் றானே. (௫)

கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றையி னானடி, கண்டேன் கரியுரி யானறன் கழலிணை, கண்டேன் கமல மலருறை வானடி, கண்டேன் கழலதெ னன்பினு ளானே. (௬)

நம்பனை நாளு விரும்பொரு ளாகுமென, றும்பரி வானவ ரோதுந் தலைவனை, யின்பனை யின்பத் திடைநின் றிரதிக்கு, முன்பனை யாரு மறியகி லாரே. (௭)

முன்பு பிறப்பு பிறப்பு மறியாதா, ரன்பி லிறைவனை யாமறி யோமென்ப, ரின்பப் பிறப்பு மிறப்பு மிலாததி, யன்பி லவனை யறியகி லாரே. (௮)

ஈச னறியு மிராப்பகலுந் தன்னைப், பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வார்களைத், தேசுற் றறிந்து செயலற நிருத்தி, யீசனவ் தெம்மிடை யீட்டிநின் றானே. (௯)

விட்டுப் பிடிப்பதென மேதரு சோதியைத், தொட்டுத் தொடர்வன றலையாப் பெருமையை, பெட்டுமென் னுருயி ராய்நின்ற வீசனை, மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே. (௰)

ஆ உஅகூ.

கல்வி.

குறிப்பறிந் தேனுட லுயிரது கூடிச், செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை, மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான, கறிப்பறி யாமிகு கல்விகற் றேனே. (க)

கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக்,கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு, கற்றறி வாளர் கருதி யுரைசெய்யுங், கற்றறி காட்டக் கயலுள வாக்குமே. (உ)

நிற்கின்ற போதே நிலையுடை யான்கழற், கற்கின்ற செய்வினை கழிந்தறும் பாவங்கள், சொற்குன்ற லின்றித் தொழுமின் றொழுதபின், மற்றொன் றிலாத மணிவிளக் காமே (ங)

கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றார்,பல்வி யுடையார் பாம்பரிந் துண்கின்றார், எல்லியுங் காலையு மேத்து மிறைவனை, வல்லியுள் வாதித்த காயமு மாமே. (ச)

துணையது வாய்வருந் தூயநற் சோதி,துணையது வாய்வருந் தூயநற் சொல்லாந், துணையது வாய்வருந் தூயமலர் கந்தந், துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே. (ரு)

நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டாதார், பாலொன்று பற்றினாற் பண்பின் பயன்கெடுங், கோலொன்று பற்றினாற் கூடாப் பறவைகள்,மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றாரே (சு)

ஆய்ந்துகொள் வார்க்கர னங்கே வெளிப்படுந், தோய்ந்த நெருப்பது தூயமணி சோதி, மேய்ந்த விளம்பிறை வெட்டவல் லார்கட்கு, வாய்ந்த மனமல்கு நூலேணி யாமே. (எ)

வழித்துணை யாய்மருந் தாயிருந் தார்முன்,கழித்துணை யாங்கற் றிலாதவர் சிந்தை, பொழித்துணை யாமும்ப ராமுல கேழும், வழித்துணை யாம்பெருந் தன்மைவல் லானே. (அ)

பற்றது பற்றிப் பரமனைப் பற்றுமின், முற்றது வல்லார் முதல்வ னருள்பெறில், கிற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர், கற்றவர் பேரின்ப முற்றுநின் றாரே. (கூ)

கடலிடை யானமலை யானைகந்த பூதத், துடலிடை யான்
பல வூழிதொ றூழி, யடல்விடை யேறு மமரர் கணந்த, விட
முடை யார்நெஞ்சத தில்லிருந தானே. (க0) ஆ உகக.

கேள்விகேட்டமைதல்

அறங்கேட்டு மநதண ராய்மொழி கேட்டு, மறங்கேட்டும்
வானவர் மநதிரங் கேட்டும், புறங்கேட்டும் பொனபுரை மே
னியெம மீசன, திறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே (க)

தேவர் பிரானறனைத திவவிய மூாததியை, யாவ ரொரு
வ ரறியா ரறிநதபின், ஓதுமின கேணமி னுணாமி னுணாந
தபி, னோதி யுணாந்தவ ரோங்கினின் றாரே (உ)

மயனபணி கேடபது மாகதி கேட்பி, னயனபணி கேட்
ப தரனபணி யாலே, சிவனபணி கேடபவர் தேவரு மாவா ப
யனபணி கேடபது பறறது வாமே. (௩)

பெருமா னியவொனறு பேசி யிருக்குந், திருமா னுடர்பின
னைத் தேவரு மாவ, ரருமா தவாககு மகிழ்நதருள செய்யு, மரு
மா தவததெஙக ளாதிப பிரானே (௪)

ஈச னருளு மிறப்பும பிறப்பையும், பேசி யிருநது பிதற்றி
மகிழ வெய்தி, நேசமு மாகு நிகழொளி யாயநினறு, வாச மல
ர்ககநத மனனிநின றானே (௫)

விழுபபங் கெழுமிய மெய்நினற ஞானத், தொழுக்கமுஞ்
சிந்தை யுணாகினற போது, வழுக்கி விடாவிடில் வானவா கோ
னு, மிழுக்கினறி யெண்ணிலி காலம தாமே. (௬)

சிறியாா மணற்சோற்றிற் றேக்கிடு மாபோற், செறிவா ல
னுபோகஞ் சித்திக்கு மெனனிற், குறியாத தொனறைக் குறியா
தாா தமமை, யறியா திருந்தா ரவரவ ரனறே. (௭)

உறுதுணை யாவ துயிரு முடம்பு, முறுதுணை யாவ துலகு

று கேள்வி, செறிதலை யாவது சிவனடிச் சிந்தை, பெறுதலை கேட்கிற் பிறப்பில்லை தானே. (௮)

புகழ்நின்ற தாக்கும புராணனெம் மீச, விகழ்நின்ற தாக்கு மிடும்பைக டமா, மகிழ்நின்ற தாதியை யோதி யுணர்ந்தால், கழிய நின்றாற்கொரு கற்பக மாமே. (௯)

வைத்துணர்ந் தானமனத் தோடும்வாய் பேசி, யொத்துணர்ந் தானுரு வொன்றொடொன் றொவ்வா, தச்சுழன் றாணி கலங்கினு மாதியை, நச்சுணர்ந் தார்க்கே நணுகலு மாமே. (௧௦)

ஆக ௩௱௬.

கல்லாமை

கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை, வல்லா ரெனிலருட் கண்ணான் மதித்துளோர், கல்லாதா ருண்மைபற் றுநிற்பர் கற்றோருங், கல்லாதார் பேரின்பங் காணுகி லாரே. (௧)

வல்லார்க ளென்றும் வழியொன் றிவாழ்கின்றார், நல்லா தவர்க ளறிவு பலவென்பர், எல்லா விடத்து முளனெங்க ளெம்மிறை, கல்லா தவர்கள் கலப்பறி யாரே. (௨)

நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து, நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்ந்தார்கள், எல்லா வுயிர்க்கு மிறைவனே யாயினு, கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே. (௩)

கில்லேன் வினைத்துய ராக்கு மயலானேன், கல்லேன ரனெறி யறியாத் தகைமையின், வல்லேன் வழங்கும் பொருளே மனத்தினுட், கல்லேன் கழிப்பினன் றடவக் கிலேனே. (௪)

நில்லாது சீவ னிலையன் றெனவெண்ணி, வல்லா ரறத்துந் தவத்துளு மாயினார், கல்லா மனிதர் கயவ ருலகினில், பொல்லா வினைத்துயரா போகஞ்செய் வாரே. (௫)

விண்ணினி னுள்ளே விளைந்த விளங்கனி, கண்ணினி னுள்ளே கலந்தங் கிருந்தது, மண்ணினி னுள்ளே மதித்து மதித்தி

னி, றெண்ணி யெழுதி யிளைத்துவிட் டாரே. (௬)

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாது. கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடாக் காட்சி, கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்குங், கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே (௭)

கல்லாத மூடரைக் காணவு மாகாது, கல்லாத மூடர்சொற் கேட்கக் கடனன்று, கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லராங், கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே (௮)

கற்றும் சிவஞான மில்லாக் கலதிகள், சுற்றமும் வீடார் துரிசறார் மூடர்கள், மற்றும் பலதிசை காணார் மதியிலோர், கற்றன்பி னிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே (௯)

ஆதிப் பிரானம ராக்கும் பரஞ்சுடர், சோதி யடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வ, மோதி யுணரவல் லோமென்ப ருண்ணின்ற, சோதி நடத்துந் தொடர்பறி யாரே. (௧௦) ஆ ௩௧௧.

நடுவுநிலைமை.

நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமு மில்லை, நடுவுநின் றார்க்கு நரகமு மில்லை, நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர், நடுவுநின் றார்வழி நானுநின் றேனே. (௧)

நடுவுநின் றானல்ல கார்முகில் வண்ணன், நடுவுநின் றானல்ல நான்மறை யோதி, நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவோர், நடுவுநின் றார்நல்ல நம்பனு மாவரே. (௨)

நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவர், நடுவுநின் றார்சிலர் தேவரு மாவர், நடுவுநின் றார்சிலர் நம்பனு மாவர், நடுவுநின் றாரொடு நானுநின் றேனே. (௩)

தோன்றிய வெல்லாந் துடைப்பன வன்றிவை, ரேன்றுநின் றாரொன்று மீச வினையடி, மூன்றுநின் றார்முதல் வன்திரு நாமத்தை, நான்றுநின் றார்நடு வாகிநின் றாரே. (௪) ஆ ௩௨௩.

கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறுந் தேராக், கழுநீர் வி
டாய்த்துத்தங் காயஞ் சுருக்கு, முழுநீர்க்கள் ளுண்போர் மு
றைமை யகன்றோர், செழுநீரச் சிவனறன சிவானந்தத் தே
றலே (௧)

சித்த முருக்கிச சிவமாஞ் சமாதியி, லொத்துச் சிவானந்
த மோவாத தேறலைச, சுத்த மதுவுண்ணச சிவானந்தம விட்டி
டா, நித்த லிருத்தல் கிடத்தல்கீழ்க காலே. (௨)

காமமுங கள்ளுங் கலதிகட் கேயாகு, மாமல முஞ்சம
யத்துள் மயலுறும், போமதியாகும புனித னிணையடி, யோமய
வானந்தத் தேற லுணர்வுண்டே. (௩)

வாமத்தோர் தாமு மதுவுண்டு மாள்பவர், காமத்தோர்
காமக்கள் ளுண்டே கலங்குவ, ரோமத்தோ ருள்ளொளிக் குள்
ளே யுணர்வார்கள், ணாமத்தோ ரன்றே நணுகுவர் தாமே. (௪)

உள்ளுண்மை யோரா ருணரார் பசுபாசம், வள்ளன்மை
நாத னருளினில் வாழ்வுறா, தெள்ளுண்மை ஞானச சிவயோ
கஞ் சேரவுறா, கள்ளுண்ணு மாந்தா கருத்தறி யாரே. (௫)

மயக்குஞ சமய மலமன்னு மூடர், மயக்கு மதுவுண்ணு
மாமூடா தேரார், மயக்குறு மாயையின மாமாயை வீடு, மய
க்கிற றெளியின மயக்குறு மன்றே (௬)

மயங்குந தியங்குங்கள் வாய்மை யழிக்கு,மியங்கு மடவா
ர்தம் மின்பமே யெய்தி, முயங்கு நயங்கொண்ட ஞானத்து மு
ந்தா, ரியங்கு மிடையறு வானந்த மெய்துமே. (௭)

இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து, பராக்கற வானந்தத்
தேறல் பருகா, ரிராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத்,திராப்பக
ல மாயை யிரண்டிடத் தேனே (௮)

சத்தியை வேண்டிச சமயத்தோர் கள்ளுண்பர், சத்தி ய
ழிந்தது தம்மை மறத்தலால்,சத்திச் சிவஞானந் தன்னிற் றலை

ப்பட்டுச், சத்திய ஞானவா னந்தத்திற் சார்தலே. (௯)

சத்த னருளிற் சத்தி யருளுண்டாகு, சத்தி யருளிற் சத்த னருளுண்டாகு, சத்தி சிவமா மிரண்டுந்தன் னுள்வைக்கச், சத்தியு மெண்சித்தித் தன்மையு மாமே. (௧௦)

தத்துவ நீக்கி மருணீக்கித் தானாகி, பொய்த்தவ நீக்கிமெய்ப் போகத்துட் போக்கியே, மெய்த்த சுகங்கொண்டு விட்டுப் பரானந்தச், சித்தியைத் தாக்குஞ் சிவானந்தத் தேறலே. (௧௧)

யோகிகள் கால்கட்டி யொண்மதி யானந்த, போக வமுதைப் புசித்தலொண் சித்தி, மோகியர் கள்ளுண்டு மூடராய மோகமுற், றாகு மதத்தா லறிவழிந் தாரே. (௧௨)

உண்ணீ ரமுத முறூமூ றலைத்திறந், தெண்ணீர் குரவ னிணையடித் தாமரை, நண்ணீர் சமாதியி னாடினீ ரானலது, கணணூறொடே சென்று கால்வழி காணுமே. (௧௩)

௧—தந்திர அதிகாரம் - உ௪இ - பாடல் - உஉ௪

முதற்றந்திர முற்றும்.

ஆக பாயிர முட்பட வதிகாரம்

௩௩ - இ - திருமந்திரம் — ௩௩௯.

இரண்டாந்தந்திரம்.

அகத்தியம்.

நடுவுநில் லாதிவ் வுலகஞ் சரிந்து, கெடுகின்ற தெம்பெரு மானென்ன வீச, னடுவுள வங்கி யகத்திய நீபோய், முடுகிய வையத்து முன்னிரென் றானே. (௧)

அங்கி யுதயம் வளர்க்கு மகத்திய, னங்கி யுதயஞ்செய் மேல்பா லவனொடு, மங்கி யுதயஞ்செய் வடபாற் றவமுனி, யெங்கு முளங்கொள் ளிளங்கொளி தானே. (௨)

பதிவலியில் வீரட்டமெட்டு.

கருத்துறை யந்தகன் றனபோ லசுரன், வரத்தி னுலகத் துயிர்களை யெல்லாம், வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர் வேண்டக், குருந்துயர் சூலங்கைக் கொண்டு கொன்றானே.

கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதியைத், தலையைத் தடிந்திட்டுத் தானங்கி யிட்டு, நிலையுல குக்கிவன் வேணுமென் றெண்ணித், தலையைப் பரித்திட்டுச் சந்திசெய் தானே. (உ)

எங்கும் பரந்து மிருந்தவன் றானங்கியுந், தங்கும் படித்தவன் றாளுணரா தேவர்கள், பொங்குசினத்து ளயன்றலை முன்னற, வங்கச் சகத்தை யுதிரங்கொண் டானே (௩)

எங்குங் கலந்து மென்னுள்ளத் தெழுகின்ற, வங்க முதல்வ னருமறை யோகிபோற், பொங்குஞ் சலந்தரன் போர்செய்ய நீர்மையி, னங்கு விரற்குறித் தாழிசெய் தானே. (௪)

அப்பணி செஞ்சடை யாதி புராதனன், முப்புரஞ் செற்றன னென்பர்கண் மூடர்கள், முப்புர மாவது மும்மல காரிய, மப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே (௫)

முத்திக் கொருவி முழங்கெரி வேள்வியு, ளத்தி யுரியர னாவ தறிகிலா, சத்திக் கருத்திய தாம்பல தேவரு, மத்தியி லுள்ளெ முந்தன்று கொலையே (௬)

மூலத் துவாரத்து மூளு மொருவனை, மேலைத் துவாரத்தின் மேலுற நோக்கிமுற், காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங்கி யோகமாய், ஞாலக் கடவூர் நலமா யிருந்ததே. (௭)

இருந்த மனத்தை யிசைய விருத்திப், பொருந்திய லிங்க வெளியது போக்கித், திருந்திய காமன் செயலழித் தங்கண், கருந்தவ யோகங் கொறுக்கை யமர்ந்ததே. (அ) ஆக ௧௦.

இலிங்கபுராணம்.

அடிசேர்வ னென்னவெம் மாதியை நோக்கி, முடிசேர் ம

லமக ஞர்மக ளாகித், திடமா தவஞ்செய்து தேவரறியய், ப
டியார வாசசித்துப் பகதிசெய் தானே. (க)

திரிகின்ற முப்புரஞ் செற்ற பிரானை, யரியனென் றெண்
ணி யயாவுற வேண்டாம், புரிவுடை யாளர்க்குப் பொய்யல னீ
சன, பரிவொடு நின்று பரிசறி வானே. (உ)

ஆழி வலங்கொண்ட டயனமா லிருவரு, மூழி வலஞ்செய்ய
வொண்சுட ராதியு, மாழி கொடுத்தன னச்சுதற கவவழி, வா
ழிபபிரமற்கும வாளகொடுத் தானே. (௩)

தாஙகிய விருபது தோளுந தடவரை, யோஙக வெடுத்த
வ னொப்பில் பெருவலி, யாஙகு நெரித தமராவென றழைத்த
பின, நீஙகா வருளசெய்தா னின்மலன றானே. (௪)

உறுவ தறிதண்டி யொணமணற் கூட்டி, யறுவகை யானை
ந்து மாட்டததனை குறைக, செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனிந
து, மறுமழு வால்வெட்டி மாலைபெற் றானே. (௫)

ஓடிவந தெல்லா மொருஙகிய தேவாகள், வாடி முகமும்
வருததததுத தாளுசென்று, நாடி யிறைவா நமவென்று கும்பி
ட, வேடில் புகழோ னெழுகவென றானே. (௬) ஆ கரு.

தககனவேள்வி.

தக்கை பிரானவெகுண் டான்றககன வேள்வியை, வெந்
தழ லூடே புறப்பட்ட விண்ணவர், முந்திய பூசை முடியார்
முறைகெட்டுச, சிந்தின ரண்ணல் சினஞ்செய்த போதே. (க)

சந்திசெய் கண்டெழு கின்றரி தானு, மெந்தை யிவனல்ல
யாமே யுலகினிற், பந்தஞ்செய் பாசத்து வீழ்ந்து தவஞ்செய்ய,
வந்தமி லானு மருள்புரிந தானே. (உ)

அப்பரி சேயய ஞபதி வேள்வியு, மப்பரி சந்தி உதிசய
மாகிலு, மப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலக், தப்பரி சேசிவ னு
யிகதின் றானே. (௩)

அப்பரிசேயயன் மால்முதற் றேவர்க,ளப்பரிசேயவ ரி கியகாரண, மபபரி சங்கியு நாளுமுள ளிட்ட, வப்பரிசாகிய லந்திருந் தானே. (௪)

அலந்திருந் தானென் றமரர் திகைப்பக்,குலந்தரும் கீழங்கி கோளுற நோக்கிச, சிவந்த பரமிது சென்று கதுவ, வுவந்த பெருவழி யோடிவந் தானே. (௫)

அரிபிரமன தகக னருக்க னுடனே, வருமதி வாலவன னிகல் விந்திரன, சிரமுக நாசி சிறந்தகை தோளதா, னரனருளி னறி யழிந்தநல் லோரே. (௬)

செவிமந்திரஞ் சொல்லுஞ் செய்தவத் தேவர், விதி மந்திரத்தி னடுக்கலைக கோலிற, செவி மந்திரஞ் செய்து தாமுற கோககுங், குவி மந்திரங்கொல் கொடியது வாமே. (௭)

நல்லார நவகுண மொனபது மினபுரப், பல்லா ரமரா பரிந்தருள செய்கென, வில்லால் வளையய விளங்கொளி கொற் றவன, பொல்லா வசுரர்கள பொனறும் படிககே. (௮)

தெளிந்தார் கலங்கினு நீகலங காதே, யளிந்தாங் கடைவதற் மாதிப் பிரானை, விளிந்தானத தக்கனவ வேளவிபை கீயச், சுளிந்தாங் கருளசெயத் தூய்மொழி யானே (௯) ஆ உ௫.

பிரளயம்.

கருவனை மூடிக் கலக்கெழும் வெள்ளத், திருவருங் கோவென நிகல விறைவ, னொருவனு நீருற வோங்கொளி யாகி, யருவனை யாய்நின றருளபுரிந் தானே, (௧)

அலைகட லூடறுத் தண்டத்து வானோர், தலைவ னெனும் பெயர் தானறலை மேற்கொண, டுலகா ரழற்கண் டுள்விழா தோடி, யலைவாயில் வீழாம லஞ்சலென றானே. (௨)

தண்கடல் விட்ட தமரருந் தேவரு, மெண்கடல் சூழெம் பிரானென றிறைஞ்சுவர், விணகடல் செய்தவர் மேலெழுந் தய்

புறஞ், கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரே. (ரு)

சமைக்க வல்லானைச் சயம்புவென றேத்தி, யமைகக வல்லாரிவ் வுலகத் துளாரோ, திசைதத தெண்ணீரிற் கடலொலி யோசை, மிசைகசொள வங்கி மிகாமைவைத தானே. (அ)

பணபழி செய்வழி பாடுசென றப்புறங், கண்பழி யாத கமலத திருககினற, நணபழி யாளனை நாடிசசென ரசசிரம், விணபழி யாத விருததிககொண டானே. (கூ) ஆ ௩௰.

சக்கரப்பேறு.

மால்போ தகனென்னும் வண்மைக்கிங் காங்காரங், கால்போதங் கைவிரோ டகதரச சககர, மேல்போக வெள்ளி மலையம ராபதிப், பாரபோக மேழும படைத்துடை யானே. (க)

சககரம பெற்றுநற் றுமோதரன றுனுறு, சககரந தனனைத் தரிககவொண ணுமையால், மிககரன றனனை விருப்புட னர்ச்சிககத், தககநற சததியைத் தானகூறு செய்ததே. (உ)

கூறது வாகக குறிததுநற் சககரங், கூறது செய்து கொடுததனன மாலுககுக, கூறது செய்து கொடுத்தனன சததிககுக, கூறது செய்து தரிததனன கோலமே. (ரு)

தக்கனறன வேள்வி தகர்த்தநல் வீரர்பாற், றக்கனறன வேளவிற றுமோதரன றுனுறு, சக்கரந் தனனைச் சசிமுடி மேல்விட, வக்கி யுமிழ்ந்தது வாயுசக்கரத்திலே. (ச) ஆ ௩ச

எலும்புங்கபாலமும்.

எலும்புங் கபாலமு மேந்தி யெழுந்த, வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி, யெலும்புங் கபாலமு மேந்தில னாகி, லெலும்புங் கபாலமு மிற்றுமண் ணுமே. (க) ஆ ௩௫.

அடிமுடி தேடல்.

பிரமனு மாலும்பிரானேநா னென்னப், பிரமன்மா றங்க
டம் பேதமை யாலே, பரம னனலாய்ப் பரந்துமுன் னிற்க
வரனடி தேடி யரற்றுகின் றாரே. (௧)

ஆமே ழுலகுற நின்றவெம் மண்ணலுந், தாமே ழுலகிற்
றழற்பிழம பாய்நிற்கும், வானே ழுலகுறு மாமணி கண்டனை,
நானறிந் தேனவ னாணையி னாலே (௨)

ஊனா யுயிரா யுணர்வங்கி யாய்முன்னஞ், சேணுவா னோ
ங்கித் திருவுரு வேயண்ட, தாணுவு ஞாயிறுந் தண்மதி யுங்க
டந், தாண்முழு தண்டமு மாகிநின் றானே. (௩)

நின்றா னிலமுழு தண்டத்து ளொளிய, னன்றே யவனடி
வஞ்சின ரேயந்தது, சென்றா ரிருவர் திருமுடி மேற்செல, நன்
றுங் கழலடி காணவொண் ணாதே. (௪)

சேவடி யேத்துஞ் செறிவுடை வானவர், மூவடி தாவெ
ன் றானு முனிவரும், பாவடி யாலே பதஞ்செய் பிரமனுந், தாவ
டி யிட்டுத் தலைப்பெய்து மாறே (௫)

தானக் கமலத் திருந்த சதுமுகன், றானக் கருங்கட லூ
ழித் தலைவனு, மானந்தி யுள்ளே யுயிர்போ லுணர்கின்ற, தான
ப பெரும்பொருட் டன்மைய தாமே. (௬)

ஆலிங் கனஞ்செய் தெழுந்த பரஞ்சுடர், மேலிங்ஙன
வைத்ததோர் மெய்ந்நெறி முன்கண, டாலிங் கனஞ்செய் து
லகம் வலம்வருங், கோலிங் கமைஞ்சருள் கூடலு மாமே. (௭)

வாள்கொடுத் தானை வழிபட்ட தேவர்க, ளாள்கொடுத்
தெம்போ லரனை யறிகில, ராள்கொடுத் தின்பங் கொடுத்துக்
கோ ளாகத், தாள்கொடுத் தானடி சாரகி லாரே. (௮)

ஊழி வலஞ்செய்தங் கோரு மொருவற்கு, வாழிச் சது
முகன் வந்த வெளிப்படும், வீழித் தலைநீர் விதித்தது தாவெ
ன, ஆழிக் கதிரோ னொளியைவென் றானே. (௯) ஆக ௪௪.

சர்வசிருஷ்டி.

ஆதியொ டந்தமிலாத பராபரம், போதம தாகப் புணரும் பராபரை, சோதி யதனிற் பரந்தோன்றத் தோன்றுமாந், தீதில் பரையதன் பாற்றிசை நாதமே. (௧)

நாதத்தில் விந்துவு நாதவிந் துக்களில், தீதற் றகம்வந்த சிவன்சத்தி யென்னவே, பேதித்து ஞானங் கிரியை பிறத்தலால், வாதித்த வித்தையில் வந்தெழும் விந்துவே. (௨)

இல்லது சத்தி யிடந்தனி லுண்டாகிக், கல்லொளி போலக் கலந்துள் ளிருந்திடும், வல்லது வாக வழிசெய்த வப்பொருள், சொல்லது சொல்லிடிற் றூராதி தூரமே. (௩)

தூரத்திற் சோதி தொடர்ந்தொரு சத்தியா, யாரவந்த தாக மன்னந்தொரு விந்துவாய்ப், பாரச் சதாசிவம் பாரமுந் தலந்தக்கு, மார்வந்தச் சத்தியோ ராவந்த மாகுமே. (௪)

மாவினங் வாருகி வாரி வளந்தனிற், காவினங் கீருங் கலந்த கடினமாய்த், தேனினங் கூடுஞ் செறிந்தது பூதமாய்ப், பூவினங் கொன்று பொருந்தும் புவனமே. (௫)

புவனம் படைப்பா ரொருவ னொருத்தி, புவனம் படைப்பார்க்குப் புத்திர ராவர், புவனம் படைப்பானும் பூமிசை யானாய், புவனம் படைப்பானப் புண்ணியன் றானே. (௬)

புண்ணியன் நந்தி பொருந்து முலகெங்கு, மண்ணியல் பாகி வளர்ந்திடுஞ் சத்தியுந், தண்ணியல் பாகித் தரணி முழுதுமாய், கண்ணியல் பாகிக் கலந்தெழும் பூவிலே. (௭)

நீரகத் தின்பம் பிறக்கு நெருப்பிடைக், காயத்திற் சோதி பிறக்குமக் காற்றிடை, யோர்வுடை நல்லுயிர்ப் பாத மொலி சத்தி, நீரிடை மண்ணி னிலைபிறப் பாமே. (௮)

உண்டுல கேழு முமிழ்ந்தா னுடனாகி, யண்டத் தமரர் தலைவனு மாகியுங், கண்டச் சதுமுகக் காரணன் றன்னொடும், பண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே. (௯)

ஓங்கு பெருங்கட லுள்ளுறு வானொடும், பாங்கார் கயிலை
ப்பராபரன் றன்னுடன், வீங்கு கமல மலர்மிசை மேலய, னாங்குயி
ரவைகரு மதுவுணர்ந் தானே. (௧௦)

காரண னன்பிற் கலந்தெங்கு நின்றவன், நாரண னின்ற
நடுவுட லாய்நிற்கும், பாரண னன்பிற பதஞ்செய்யு நான்முக,
னாரண மாயுல காயமர்ந் தானே. (௧௧)

பயனெளி தாம்பரு மாமணி செய்ய, நயனெளி தாகிய ந
ம்பனென் றுண்டு, வயனொளி யாயிருந் தங்கே படைக்கும், ப
யனெளி தாம்வய னாக்கெளி தேனே. (௧௨)

போகமும் வரவும் புனித னருள்புரி, தாக்கமுஞ் சிந்தை
ய தாகின்ற காலத்து, மேகமு மிகநின்ற வெட்டுத் திசையொடு
ம, தாக்குவ கலக்குந் தயாபரன் றானே. (௧௩)

நின்றுயி ராக்கு நிமலனென் னருயி, ரொன்றுயி ராக்கு
மவ்வை யுடலுற, முன்றுயி ராக்கு முடற்குந் துணையதா, நன்
றுயிரா பரனே நடுவுநின் றானே. (௧௪)

ஆகின்ற தன்மையி லக்கணி கொன்றையன், வேகின்ற செ
ம்பொனின் மேலணி மேனியன், போகின்ற சீவன் புகுந்திட
லாயுள, னாகின்ற தன்மைசெய் யாண்டகை யானே. (௧௫)

ஒருவ னொருத்தி விளையாட லுற்று, ரிருவர் விளையாட்டு
மெல்லாம் விளங்கும், பருவங்க டோறும் பயன்பல வான, தி
ருவொன்றிற் செய்கை செகமுற்று மாமே. (௧௬)

புகுந்தறி வானபுவ னாபதி யண்ணல் புகுந்தறி வானபுரி
சக்கரத் தண்ணல், புகுந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேள், பு
புகுந்தறி யும்முழக் காகிநின் றாரே. (௧௭)

ஆணவச் சத்தியு மாமதி லவருங், காரிய காரண வீசர் க
டைமுறை, பேணிய வைந்தொழி லால்வித்து விற்பிறந், தாண
வ நீங்கா தவரென லாகுமே. (௧௮)

உற்றமுப் பாலொன்று மாயா ளுதயமா, மற்றைய மூன்று

மா மாயோ தயம்விந்து, மெற்றவ ஞாதம் பரையிற் பிறத்தலாற், றுற்ற பரசிவன றொல்லிலை யாட்டிதே. (௧௯)

ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதியென, போகாத சத்தியுட போததுடன போக்தனர், மாகாய வீச னரனமால் பிரமனு, மாகாயம் பூமியுங் காண வளித்ததலே. (௨௰)

அளியார முக்கோணம் வயிந்தவுந் தனனி, லளியார திரிபுரை யாமவ டானே, யளியார் சதாசிவ மாகி யமைவா, ரளியார கருமங்க ளாகதுசெய் வாளே. (௨௧)

வாரணி கொங்கை மனோன்மணி மங்கலி, காராண காரிய மாகக் கலந்தவள், வாரணி யாரணி யானவம மோகினி, பூரணி போதாதி போதமு மாமே. (௨௨)

நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன், சென்றங் கியங்கி யரன்றிரு மாலவன, மனறது செய்யு மலர்மிசை மேவய, னென்றிய ராக விசைந்திருந் தானே. (௨௩)

ஒருவனு மேயுல கேழும் படைத்தா, னொருவனு மேயுல கேழு மளிக்கா, னொருவனு மேயுல கேழுந் துடைத்தா, னொருவனு மேயுட லோடுயிர் தானே. (௨௪)

செந்தா மரைவண்ண னதீவண்ண னெம்மிறை, மஞ்சாா முகில்வண்ணன மாயனுஞ்செய் பாசத்துக, கொந்தார் குழலிபா கூடிய கூட்டத்து, வைந்தார் பிறவி யமைத்துநின் றானே. ()

தேடுந் திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர், கூடும் பிறவிக் குணஞ்செயத மாநந்தி, யூடுமவர்தம துளளத்தி னுண்ணின்று, நாடும் வழக்கமு நானறிந் தேனே. (௨௬)

ஓராய மேயுல கேழும் படைத்தது, வோராய மேயுல கேழு நடப்பது, யோராய மேயுல கேழு மிறப்பது, வேராய மேயுட லோடுயிர் தானே. (௨௭)

நாத னொருவனு நல்ல விருவருங், கோது குலத்தொடு கூட்டிக் குழைத்தன, ரேது பணியென றிசையு மிருவருக், காதியிவனே யருளுகின் றானே. (௨௮)

அப்பரிசெண்பத்து நானகுறு றாயிர, மெய்ப்பரி செய்தி விரிகதுயி ராய்நிற்கு, மப்பரி சேசெதன்று புகலு மனிதர்க, ளப்பரி சேயிருண் மூடநின் றாரே. (௨௯)

ஆதித்தன சந்திர னங்கியெனைப் பலா, போதித்த வானொலி பொங்கெரி நீர்புவி,வாதித்த சத்தாதி வாக்கு மனாதிக, ளோதற்ற மாயையின் விந்துவி னுற்றதே. (௩௦) ஆக ௭௪.

திதி

புகுந்துநின் றானவெளி யாயிரு ளாகிட், புகுந்துநின் றான்புக ழாயிகழ் வாகிப், புகுந்துநின் றானுட லாயுயி ராகிப், புகுந்துநின் றானபுந்தி மன்னிநின் றானே. (௧)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந், தானே கடன்மலை யாதியு மாய்நிற்குந், தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. (௨)

உடலா யுயிரா யுலகம தாகிக், கடலாய்க் கார்முகி னீர்பொழி வானு, மிடையா வுலப்பிலி யெங்குந்தா னாகி, யடையாப் பெருவழி யண்ணனின் றானே. (௩)

தேடுந் திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர், கூடு மரபிற் குணஞ்செய்த மாகதி, யூடு மவாதம துள்ளத்து ளேநின்று, காடும வழக்கமு நானறிந் தேனே. (௪)

தானொரு காலந் தனிச்சுட ராய்நிற்குந், தானொரு காற்சண்ட மாருத மாய்நிற்குந், தானொரு காலந் தண்மழை யாய்நிற்குந், தானொரு காலந்தண் மாயனு மாமே. (௫)

அன்பு மறிவு மடக்கமு மாய்நிற்கு, மின்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கு, முன்பொரு காலமு மூழியு மாய்நிற்கு, மன்புற வைகதி னமாகநின் றானே. (௬)

உற்று வினைவா னவனே யுலகினைப், பெற்ற வினைவா னவனே பிறவியைச், சுற்றிய சாலுங் குடமுஞ் சிறுதுணை, மற்று றவனே வினையவல் லானே. (௭)

உள்ளுயிர்ப் பாயுட லாகிநின் றானந்தி, வெள்ளுயி ராகும் வெளியா னிலங்கொளி, யுள்ளுயிர்க் கும்முணா வேயுட லுட்பரந், தள்ளுயி ராவண்ணந் தாங்கிநின் றானே. (௮)

தாங்கருந் தன்மையுந் தானவை பல்லுயிர், வாங்கிய காலத்து மற்றோர் பிறிதில்லை, யோங்கி யெழுமைக்கும் யோகாந்த மவ்வழி, தாங்கிநின் றானுமத் தாரணி தானே. (௯)

அணுகினுஞ் சேயவ னங்கியிற் கூடி, நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும், பணியினும் பார்மிசைப் பல்லுயி ராகித், தணியினு மன்னுட லண்ணல்செய் வானே (௧௦) ஆக ௮௪.

சங்காரம்.

அங்கிசெய் தீச னகலிடஞ் சுட்டது, அங்கிசெய் தீச னிலங்கை சுட்டது, அங்கிசெய் தீச னசுரரைச் சுட்டது, அங்கி யவ் வீசற்குக் கையம்பு தானே. (௧)

இலயங்கண் மூன்றினு மொன்றுநற் பாந்த, நிலையன றீழ்த்தமை நின்றுணர்ந் தேனு, முலைதந்த மெல்லரி போலு முலக, மலைதந்த மாநிலந் தானவெந் ததுவே. (௨)

பதஞ்செய்யும் பாரும் பனிவரை யெட்டு, முதஞ்செய்யு மேழ்கட லோத முதலாய, குதஞ்செய்யு மங்கி கொளுவி யாகாசம, விதஞ்செய்யு நெஞ்சின வியப்பிலலை தானே. (௩)

கொண்டல் வரைநின் றிழிந்த குலக்கொடி, யண்டத்து ளூறி யிருந்தெண் டிசையாதி, யொன்றின பதஞ்செய்த வோமென்ற வட்புறக், குண்டத்தின் மேலங்கி கோலிக்கொண் டானே (௪)

நித்த சங்கார முறக்கத்து நீண்மூடம், வைத்த சங்கார முஞ் சாக்கிரா தீதமாஞ், சுத்தசங் காரந் தொழிலற்ற கேவலம், முய்த்தசங் காரம் பரனரு ளுண்மையே. (௫)

நித்தசங் கார மிரண்டுட லீவுதல்,வைத்தசங் காரமு மா
யாசங் காரமாஞ், சுத்தசங் கார மதீதந் தோய்வித்தல், உ
ய்த்தசங் காரஞ் சிவனரு ளுண்மையே (௬)

நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கினு, லொத்தசங் கார மு
டலுயிர் நீவுதல், வைத்தசங் காரங் கேவல மானமாயுக், சுப்
தசங் காரஞ் சிவமாகு முண்மையே. (௭)

நித்தசங் காரமு நீடிளைப் பாற்றுதல், வைத்தசங் காரமு
மன்று மலதியிற, சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரனருள, வை
த்தசங் காரமு நாலா பதிக்கிலே. (௮)

பாழே முதலா வெழும்பயி ரவ்விடம், பாழே யடங்கி
னுடலைப் பாழாகாவாய, வாழாச்சங் காரத்தின மாலய
ன செய்தபாம, பாழாம பயிரா யடங்குமப் பாழிலே (௯)

நியமவைத்த தாமினகள சேரும வினைதனை, மாயவைத்
தானைவைத்த வனபதி யொனறுடனே, காயமவைத்த தானகல
வெங்கு நினைப்பதோ,ராயமவைத்த தாயுளை வாரவைத்தானே.

ஆ ௧௪.

திரோபாவம்.

உள்ளத் தொருவனை யுள்ளுறு சோதியை, யுள்ளம்விட்
டோரடி நீங்கா வொருவனை, யுள்ளமுந் தானு முடனே யிருக்
கினு, முள்ள மவனை யுருவறி யாதே. (௧)

இன்பப் பிறவி படைத்த விறைவனுந், துன்பஞ்செய் பா
சத் துயருள்ளடைந்தன, னென்பிற கொளுவி யிசைந்துறு நோ
க்கசை, முன்பிற் கொளுவி முடிகுவ தாகுமே. (௨)

இறையவன் மாதவ னின்பம படைத்த, மறையவன் மூவ
ரும் வந்துடன் கூடி,யிறையவன் செய்த விரும்பொறி யாக்கை,
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாரே. (௩)

காண்கின்ற கண்ணொளி காதற்செய் தீசனை, யாண்பெண் ணலியுரு வாய்நின்ற வாதியைப், பூண்பதி னாவுடை நெஞ்ச முணர்ந்திட்டுச், சேண்பதி பொய்கைச் செயலணை யாரே (௪)

நெருஞ முலகிற்கு நீதவர்க்கு மின்பம், மருஞ மவகைசெய்யு மாதிப பிரானுஞ், சுருஞஞ சுடருரு வாவெரு சுடரு, மிருஞ மறநின் றிருட்டறை யாமே (௫)

அரைகின்ற நருடு மஙகங்க ளோசை, புரைகின்ற வாசையு மொன்றோடொன் றுவாப, பரக்கு முருவமும் பாரகத் தாருயக், கரகின் றவைசெய்த காண்டகை யானே. (௬)

ஒளித்துவைத் தென்னுள் ளுறவுணர்ந் தீசனை, வெளிப்பட் டு நின்றருள் செய்திடு மீண்டே, களிப்பொடு காதன்மை பெறுனும பெருமை, வெளிப்பட டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே.

நின்றது தாளுப நிறைந்த மகேசுரன், சென்றங்கி யங்கு மயனறிரு மாலவ, னன்றது செய்யு மலாமிசை மேலய, னென்றிவ ராகி யிசைந்திருந் தானே (௮)

ஒருங்கிய பாசத் துளுத்தம சித்த, னிருங்கரை மேலிருந் தின்புற நாடி, வருங்கரை யோரா வகையினிற் கங்கை, யருங்கரை பேணு முழுக்கது வாமே (௯)

மனமொன்று தானபல நறகல மாயிடு, முன்னின்ற யோகி மொல்லா மொருவனே, சுனமொன்று தானபல காணுத் தனிக்காணு, மனனாலு மவ்வணமாகினின் றானே (௧௦) ஆ ௧௰௮

அநுக்கிரகம்

எட்டுத் திசையு மடிக்கின்ற காற்றவன், வட்டத் திரைய னல் மாநில மாகாச, மொட்டி யுயிர்நிலை யென்னுமிக் காயப் பை, கட்டி யவிழ்க்கின்ற கண்ணுதல் காணுமே. (௧)

உச்சியி லோங்கி யொளிதிகழ் நாதத்தை, நச்சியே யின

பயங்கொள் வார்க்கு நமனில்லை, விச்சும் விரிசுடர் மூன்று மொளி
யுருக, வைச்ச மலனை யமைக்கவல் லானே. (௨)

குசவனை திருத்தகையி லேற்றிய மண்ணைக், குசவன் மனத்
துற்ற தெல்லாம் வனைவனை, குசவனைப் போலெங்கள் கோனந்
தி வேண்டி, லசைவில் லுலக மதுவிது வாமே. (௩)

விடையுடை யானவிகா தனமிகு பூதப், படையுடை யா
ன்பரி செயுல காக்குங்,கொடையுடை யானகுண மேருவை மா
குளு, சடையுடை யான்சிந்தை சாரகின் றானே. (௪)

உகந்துநின் றேபடைத் தானுல கேழு, முகந்துநின் றேப
டைத் தானபல வூழி, யுகந்துநின் றேபடைத் தானைந்து பூத,
முகந்துநின் றேயுயி ருனபடைத் தானே. (௫)

படைத்துடை யானபண் டுலகங்க ளேழும், படைத்து
டை யானபல தேவரை முன்னே, படைத்துடை யானபல சீ
வரை முன்னே, படைத்துடை யானபர மாகிநின் றானே. (௬)

ஆதி படைத்தன னைம்பெரும் பூதங்க, ளாதி படைத்த
ன னையபல் லூழிக, ளாதி படைத்தன னெண்ணிலி தேவரை,
யாதி படைத்தவை தாங்கிநின் றானே. (௭)

அகன்றா னகலிட மேழுமொன் றாகி, யிவன்றா னெனநின்
றெளியனு மல்லன, சிவன்றான பலபல சீவனு மாகி, நவின்றா
னுலகுறு நம்பனு மாமே. (௮)

உண்ணின்ற சோதி யுறநின்ற வோருடல், விண்ணின் றம
ரர் விரும்பும் விழுப்பொருண்,மண்ணின்ற வானோர் புகழ்திரு
மேனியன, கண்ணின்ற மாமணி மாபோ தகமே. (௯)

ஆரு மறியாதவ வண்டத் திருவுருப், பார்முத லாகப் பயி
லுங் கடத்திலே, நீரினிற் பால்போல நிற்கின்ற நேர்மையைச,
சோராமற் காணுஞ் சுகமறிந் தேனே. (௧௦) ஆ. ௧௧௪.

கர்ப்பக்கிரியை.

ஆக்குகின் றான்முன் பிரித்த விருபத்தஞ், சாக்குகின் றானவ னாதியெம் மாருயி, ராக்குகின் றான்கர்ப்பக் கோளகை யுள்ளிருந், தாக்குகின் றானவ னாவ தறிந்தே. (௧)

அறிகின்ற மூலத்தின் மேலங்கி யப்புச், செறிகின்ற ஞானத்துச் சேர்தாள் கொளுவிப், பொறைநின்ற வின்னுயிர்ப் போக்குறை காட்டிப், பறிகின்ற பத்தெனும் பாரஞ்செய் தானே. (௨)

இன்புறு காலத் திருவர்முன் பூறிய, துன்புறு பாசத் துயர்மனை வானுளன, பண்புறு காலமும் பாரமிசை வாழ்க்கையு, மன்புறு காலத் தமைத்தொழிந் தானே (௩)

கருவை யொழித்தவர் கண்டநால் மூவேழ், புருட னுடலில் பொருந்துமற் றோரார், திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த, துருவ மிரண்டாக வோடி விழுந்ததே. (௪)

விழுந்தது லிங்கம் விரிந்தது யோனி, யொழிந்த முதலைந் தமீரைந்தொ டேறிப், பொழிந்த புனல்பூதம் போற்றுங் கரண, மொழிந்த நுதலுச்சி யுள்ளே யொளிர்ந்ததே. (௫)

பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயுவந், தாவி யுலகிற் றிரிபித்த வாறுபோன, மேவிய சீவனில் மெல்லனே வாயுவுங், கூவி யவிழுங் குறிக்கொண்ட போதே. (௬)

போகின்ற வெட்டுமே புகுகின்ற பத்தெட்டு, மூழ்கின்ற முத்தனு மோனபத வாய்தலு, நாகமு மெட்டெட்டு ஞானுப் புரவியும், பாகன் விடாவிடிற் பன்றியு மாமே. (௭)

ஏற வெதிர்க்கி லிறையவன் றானாகு, மாற வெதிர்க்கி லரியவன் றானாகுங், கேரொக்க வைக்கி லிதாபோதந் தானாம், பேரொக்க வைத்தனும் பேரர சாளுமே. (௮)

ஏயங் கலந்த விருவர்தஞ் சாயத்துப், பாயுங் கருவு முருவா மெனப்பல, காயங் கலந்தது காணப் பதித்தபின், மாயங் கலந்த மனோலய மானதே. (௯)

கெற்பத்துக் கேவல மாயாள் கிளைகூட்ட, நிற்குந் துரியம்
பேதித்து நினைவெழ, வுற்புறு காமிய மெட்டாதல் மாயேயது,
சொற்புறு தூய்மறை வாக்கினுரு சொல்லே. (௧0)

என்பால் மிடைந்து நரம்பு வரிக்கட்டிச், செம்பா லிறை
ச்சித் திருந்த மனைசெய்து, வின்பா லுயிர்நிலை செய்த விறை
யோர்க்கு மன்பா லொருவனை நாடுகின் றேனே. (௧௧)

பதஞ்செய்யும் பாலவனை னைன ரேணிப் பகலோ,விதஞ்செ
ய்யு மொத்துட லெங்கும் புகுந்து, குதஞ்செய்யு மங்கியின் கோ
டந் தணிப்பான, விதஞ்செய்யு மாறே விதித்தொழிந் தானே.

ஒழிபல செய்யு மவினையுற்ற நாளோ, வழிபல் நீராடி வை
த்தழு வாங்கிப, பழிபல செய்பன்ன பாசக் கருவைச, சுழிபல
வாங்கிச் சுடாமல்வைத் தானே. (௧௩)

சுக்கில நாடியிற் றோன்றிய வெள்ளியு, மக்கிர மத்தே தோ
ன்றுமவ் வியோனியுட், புக்கு மொன்றிரத் புறப்பட்டு நால்வி
ர, லக்கர மொட்டுமனை சாணது வாமே (௧௪)

போகத்து ளங்கே புகுந்த புனிதனுங், கோசத்து ளாக
ங் கொணர்ந்த கொடைத்தொழி, லேகத்து ளங்கே யிரண்டெ
ட்டு மூன்றைந்து, மோகத்து ளங்கொரு முட்டைசெய் தா
னே. (௧௫)

பிண்டத்தி னுள்ளுறு பேதைப் புவனமும், பிண்டத்து ளூ
டே பிராணனு மர்ந்தது, வண்டத்தி னுள்ளுறு சீவனு மவ்வகை,
யண்டத்து நாதத் தமர்ந்திருந் தானே. (௧௬)

இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுட லீசன், றலைப்பொறி யித்
கருவைத் துடன் றூட்டி, நிலைப்பொறி முப்பத்து நீர்மை கொளுவிப்,
புலைப்பொறி யொன்பதி லொன்றுசெய் தானே. (௧௭)

இனைபுற் றிருந்தவ ரிப்பலிந்து வைத்தமண், டின்பக் கலச ம
னைவா னொருவனே, யொன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு,
வெந்தது ளுள் விளைந்து தானே. (௧௮)

அறியீ ருடம்பினி லாகிய வாறும், பிறியீ ரதனிற் பெருகுங் குணங்களை, செறியீ ரவற்றினுட் சிந்தைக ளெட்ட, தறிகீ ராகநின்ற னானது பிண்டமே. (௧௯)

உடல்வைத்த வாறு முயிர்வைத்த வாறு, மடைவைத்த வொன்பது வாய்தலும் வைத்தத, திடம்வைத்த தாமரைச் செவ்வியு ளங்கி, கடைவைத்த வீசனை கைகலந் தேனே. (௨௰)

கேட்டுநின் றேனெங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடர், மூட்டுகின் றான்முதல் யோனி மயமவன், கூட்டுகின் றான்குழம் பின்கரு வையுரு, நீட்டுகின் றானத்து நேர்பட்ட வாறே (௨௧)

பூவுடன் மொட்டுப் பொருந்த வலர்ந்தபின், காயுடைத் தீபங் கலந்து பிறந்திடு, நீரிடை நின்ற குமிழி நிழற்றுப், பாருட் டெங்கும் பரந்தெட்டும் பற்றுமே (௨௨)

எட்டினு ளைந்தாகு மிந்திரி யங்களுங், கட்டிய மூன்று கரணமு மாய்விடு, மொட்டிய பாச வுணர்வென்னுங் காயப்பை, கட்டி யவிழ்ந்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. (௨௩)

கண்ணுத லாமங் கலந்துடம் பாயிடப், பண்ணுதல் செய்து பசுபாச நீக்கிட, வெண்ணிய வேத மிசைத்த பரபிரா, மண்முத லாக வகுத்துவைத் தானே. (௨௪)

அருளல்ல தில்லை யரனவ னன்றி, யருளில்லை யாதலி னருளோ ருயிர்க்குத், தருகின்ற போதிரு கைத்தாயர் தம்பால், வருகின்ற நண்பு வகுத்திடுந் தானே. (௨)

வகுத்த பிறவியின் மாதுநல் லாளுந், தொகுத்திருள் நீங்கிய சோதி யவனும், பகுத்துணர் வாகிய பல்வகை யெங்கும், வகுத்துள நின்றதோர் மாண்பது வாமே (௨௬)

மாண்பது வாக வளர்கின்ற வன்னியைக், காண்பது வாண்பெண் ணலியெனுங் கற்பனை, பூண்பது மாதா பிதாவழி போலவே, யாம்பதி செய்தானச் சோதிதன் னாண்மையே. ()

ஆணமிகி லாணாகும் பெண்மிகிற் பெண்ணாகும், பூணிரண்
டொத்துப் பொருந்தி லலியாகுந், தாண்மிகு மாகிற் றரணி மு
ழுதாளும், பாண்வஞ்ச மிக்கிடில் பாய்ந்தது மில்லையே. (௨௮)

பாய்ந்தபின் னஞ்சோடி லாயுளு நூறாகும், பாய்ந்தபின்
னாலோடில் பாரினி லெண்பதாம், பாய்ந்திடும் வாயுப குத்த
றிந் தவ்வகை, பாய்ந்திடும் யோகிக்குப் பாய்ச்சலு மாமே. ()

பாய்கின்ற வாய்வு குறைமிற் குறளாகும், பாய்கின்ற வா
யு விளைக்கின் முடமாகும், பாய்கின்ற வாய்வு நடுப்படிற் கூனா
கும், பாய்கின்ற வாய்வு மாதர்க்கில்லை பார்க்கிலே (௬)

மாதா வுதர மலமிகின் மந்தனாம், மாதா வுதரஞ் சலமிகி
ன மூங்கையாம், மாதா வுதர மிரண்டொக்கிற் கண்ணில்லை, மா
தா வுதரத்தில் வந்த குழவிக்கே. (௬௧)

குழவியு மாணாம் வலத்தது வாகில், குழவியும் பெண்ணா
மிடத்தது வாகில், குழவி யிரண்டா மபான னெதிர்க்கில், கு
ழவி யலியாகுங் கொண்டகா லொக்கிலே. (௬௨)

கொண்டநல் வாயு விருவர்க்கு மொத்தேறில், கொண்ட
குழவியுங் கோமள மாயிடுங், கொண்டநல் வாயு விருவர்க்குங்
குறைந்திடில், கொண்டது மில்லையாங் கோல்வளை யார்க்கே. ()

கோல்வளை யுந்தியிற் கொண்ட குழவியுந், தாய்வளை யுள்
ளே தங்கிய சோதியாம், பால்வளர்ந் துள்ளே பகலவன் பொ
ன்றுரு, போல்வளர்ந் துள்ளே பொருந்துரு வாமே. (௬௪)

உருவம் வளர்த்திடு மொண்டிங்கள் பத்திற், பருவம தாக
வே பாரினில் வந்து, மருவி வளர்த்திடு மாயையி னாலே, பருவ
மதாவதிங் காரறி வாரே. (௬௫)

இட்டா ரறிந்தில ரேற்றவர் கண்டிலர், தட்டா னறிந்து
மொருவர்க் குரைத்திலன், பட்டாங்கு சொல்லும் பரமனு மங்
குள்ள, கெட்டே னெம் மாயையின் கீழ்மைசெய் வாறே. (௬௬)

இன்புறு நாடி யிருவருஞ் சந்தித்துத், தன்புறு பாசத்திற் றோன்றி வளர்ந்தபின், முன்புற நாடி நிலத்தின்முன் றோன்றிய, தொன்புற நாடிநின் றோதலு மாமே. (௩௭)

குயிற்குஞ்சு முட்டையைக் காக்கைதன் கூட்டிட்டா, லயிர்ப்பின்றிக் காக்கை வளர்க்கின்ற துபோ,லியக்கில்லை போக்கில்லை யேயென்ப தில்லை, மயக்கத்தா லாக்கை வளர்கின்ற வாறே. (௩௮)

முதற்கிழங் காய முளையாய் முளைப்பி, னதற்புத லாய்ப்பல மாய்நின் றளிக்கு, மதற்கது வாமன்ப மாவது போல, வதற்கது வாய்நிற்கு மாதிப் பிரானே. (௩௯)

ஏனோர் பெருமைய னாகி யிறைவன், றானே சிறுமையு ளுட்கலந் தாங்குளன், வானோ ரறியு மளவல்ல மாதேவன், றானே யறியுந் தவத்தினி னுள்ளே. (௪௰)

பரத்திற் பதித்த பதிசத்தற் காய, முருத்தரித் திவ்வுட லோங்கிட வேண்டிற், றிரைக்கட லுப்புத் திரண்டது போலத், திரித்தும் பிறக்குந் திருவரு ளாலே. (௪௧) ஆக கடுடு.

மூவகையாருயிர்வர்க்கம்.

சத்தி சிவன்விளை யாட்டா லுயிராக்கி, யொத்த விருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச், சுத்தம தாகுந் துரியம் பிரிவித்துச், சித்தம் புகுந்து சிவமய மாக்குமே. (௧)

விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிர ளயாகலத், தஞ்ஞானர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தின், அஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதினமராம், விஞ்ஞான ராதிகள் வேற்றுமை தானே. (௨)

விஞ்ஞானர் கேவலத் தாரது விட்டவ, ரஞ்ஞான ரட்டவித் தேசரஞ் சார்ந்துளோர், எஞ்ஞான மேழ்கோடி மந்திர நாயகர், மெய்ஞ்ஞான ராணவம் விட்டுநின் றாரே. (௩)

இரண்டாவ தில்முத்தி யெய்துவ ரத்தனை, யிரண்டாவ துளோ ரிருமல பெத்தர், இரண்டாகு நூற்றெட் டுருத்திர ரென்பர், முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரே. (௪)

பெத்தத்த சித்தொடு பேண்முத்திச் சித்தது, மொத்திட் டிரணடுடை யூடுறுஞ் சித்துமாய், மத்தத்து மும்மலம் வாட்டிடுகை மாட்டாதார், சத்தத் தமிழ்ந்து சகலத் துளாரே (௫)

சிவமாதி யைவகைத் திணமலரு செற்றோ, ரவமாகாச் சித்தர் முத்த ராகத்து வாழ்வார், பவமான தீர்வோர் பசுபாச மற்றோர், நவமான தத்துவ நாடிக்கொண் டாரே (௬)

விஞ்ஞான ராணவ கேவல ரேவுவ, ரஞ்ஞானர் மாயை யிற றகரு மிருமல, ரஞ்ஞான ரசசக லந்தா சகலராம், விஞ்ஞான ராதிக ளானபான வேறுயிர்களே. (௭)

விஞ்ஞான கன்மத்தர் மெய்யக கூடிய, வஞ்ஞான கன்மத்தி ஞாசவா யோனிபுக, கெஞ்ஞான மெய்தீண்டி யேயிட டிடபோய், மெஞ்ஞான ராகிச் சிவமேவ லுனமையே. (௮)

ஆணவத் துற்ற வவித்தா நனவற்றோர், காணிய விக்குவா காத சகலாத்தி, யாணவ மாதி யடைந்தோ ரவரனறே, சேணுயா சத்திசிவத் தத்துவ மாமே. (௯) ஆ. ௧௩௪.

பாத்திரம்.

திலமத்த தனையே சிவஞானிக் கீந்தால், பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்தரும், நிலமத்த நேனைபொன்னனை நினமூடாக கீந்தா, லபலமுமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே. (௧)

கண்டிருந் தாருயி ருண்டிடுங் காலனைக், கொண்டிருந் தாருயிர் கொள்ளுநவ் குற்றத்தினை, கண்டுணர்ந் தாக்கருள் செய்திடு நாதனை, சென்றுணர்ந் தார்சிலர் தேவருமாமே. (௨)

கைவிட்டி லேன்கரு வாகிய காலத்து, மெய்விட்டி லேன்விகிர் தன்னடி தேடுவன், பொய்விட்டு நானே புரிசடை யானடி, நெய்விட் டிலாத விடிஞ்சிலு மாமே. (௩)

ஆவன வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ புகுவன, காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்தந்த கண்டவை, மேவன செய்யு மிளங்கிளை யோனே. (௪) ஆ. ௧௨௮.

அபாத்திரம்.

கோல வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப், பாலைக் கறந்து பருகுவ தேயொக்குஞ், சீலமு நோன்பு மிலாதவர்க் கீந்தது, காலங் கழிந்த பயிரது வாமே. (௧)

ஈவது யோக மியம நியமங்கள், சார்வ தறிந்தன்பு தங்கு மவர்க்கன்றி, யாவ லறிந்தன்பு தங்கா தவர்களுக், கிவ பெரும் பிழை யென்றுகொள் ளீரே (௨)

ஆமா றறியா ரதிபஞ்ச பாதகர், தோமாறு மீசற்குந் தூய குரவர்க்குங், காமாதி விட்டோர்க்குந் தரல்தந் தகட்டுப் போன, போமா நரகிற் புகாத போதங் கறக்கவே. (௩)

மண்மலை யத்தனை மாதன மீயினு, மண்ண லிவனென்ன நஞ்சலி யத்தரு, மெண்ணரி யிறைஞ்சாதார்க் கீந்த விருவரு, நண்ணுவ ரேழா நரகக் குழியிலே. (௪) ஆ. ௧௩௨.

தீர்த்தம்.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளபல தீர்த்தங்கள், மெள்ளக் குடைந்துநின் றாடா வினைகெடப், பள்ளமு மேடும் பரந்து திரிவரே, கள்ள மனமுடைக் கல்வியி லோரே. (௧)

தளியறி வாளர்க்குத் தண்ணிதாய்த் தோன்றுங், குளியறி வாளர்க்குக் கூடவொண் ணாது, வளியறி வாளர்க்கு வாய்க்கிலும் வாய்க்குந், தெளியறி வாளர்தஞ் சிந்தையு ளானே.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளனா மொருவனைக், கள்ளத்தி னூருங் கலந்தறி வாரில்லை, வெள்ளத்தைக் காடி விடுமவர் தீவினைப், பள்ளத்தி லிட்டதோர் பத்தலு ளாமே. (௩)

அறிவா ரமரர்க ளாதிப் பிரானைச், செறிவா ருறைபதஞ் சென்று வலங்கொண்மின், மறிவார் வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப், பொறிவார் புனன்மூழ்கப் புண்ணிய ராமே. (௪)

கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் காண்ட, லுடலுறத் தேடுவார் தம்மையொப் பாரிலார், திடமுற்ற நந்தி திருவரு ளாலசென், றுடலிற் புகுந்தமை யொன்றறி யாரே. (௫)

கலந்தது நீர துடம்பிற் கறுக்குங், கலந்தது நீர துடம்பிற் சிவக்குங், கலந்தது நீர துடம்பில் வெளுக்குங், கலந்தது நீர்நிலங் காற்றது வாமே. (௬) ஆ. ௧௭௪.

திருக்கோயிலழிவு.

தாபர லிங்கம் பறித்தொன் றிறப்பித்தா, லாவதன் முன்னே யரசு நிலைகெடுஞ், சாவதன் முன்னே பெருநோ யடுத்திடுங், காவலன் பேர்நந்தி கட்டுரைத் தானே. (௧)

கட்டுவித் தார்மதிற் கல்லொன்று வாங்கிடில், வெட்டுவிக் கும்மபி டேகத் தரசரை, முட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும், வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவ னாணையே. (௨)

ஆற்றருநோய்மிக் கவனி மழையின்றிப், போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர், கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயிற் களானவை, சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடிற் றானே. (௩)

முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடின், மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங், கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி, யென்னரு நந்தி யெடுத்துரைத் தானே. (௪)

பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்றன்னை யர்ச்சித்தாற், போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம், பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மாமென்றே, சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே. (௫) ஆ. ௧௭௯.

அதோமுகதரிசனம்.

எம்பெருமானிறை வாமுறை யோவென்று, வம்பவிழ் வா
னோ ரசுரன வலிசொல்ல, வம்பவள மேனி யறுமுகா போயவ
ர, தமபகை கொல்லென்ற தற்பரன் றானே. (௧)

அண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மதோமுகங், கண்டங்
கறுத்த கருத்தறி வாரில்லை, யுண்டது நஞ்சென றுணர்ப்ப ரு
ணர்விலோர், வெண்டலை மாலை விரிசடை யோற்கே (௨)

செய்தா னறிவன் செழுங்கடல் வட்டத்துப், பொய்யே
யுரைத்துப் புகலு மனிதர்காள், மெய்யே யுரைக்கில் வினைஞோ
ர் தொழச்செய்வன, மைதாழ்ந் திலங்கு மிடறுடை யானே ()

நந்தி யெழுந்து நடுவுற வோங்கிய, செந்தீ கலந்துட சிவ
னென நிற்கு, முந்திக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரு, மந்தி யிறை
வ னதோமுக மாமே. (௪)

அதோமுகங் கீழண்ட மான புராண, னதோமுகந் தன
னொடு மொங்கு முயலுரு, சதோமுகத் தொண்மலர்க் கண்ணிப
பிரானு, மதோமுக ஞாழித் தலைவனு மாமே. (௫)

அதோமுக மாமல ராயது கேளு, மதோமுகத் தாலொரு
நூறாய் விரிந்து, வதோமுக மாகிய வந்தமில் சத்தி, வதோமுக
மாகி யமர்ந்திருந் தாளே. (௬) ஆ. ௧௮௬.

சிவநிந்தை.

தெளிவுறு ஞானத்துச் சிந்தையி னுள்ளே, யளிவுறு வார
ம ராபதி நாடி, யெளிய னென றீசனை நீச ரிகழில், கிளியொன
று பூஞையிற் கீழது வாகுமே. (௧)

முளிக்கவர் வானவர் தானவ ரெல்லாம், விளித்தவர் மெ
ய்கின்ற ஞான முணரா, ரளிசமு தறிய வாதிப்பிரானைத்,
தவிக்கவாக கல்லது தாங்கவொண ணாதே. (௨)

அப்பகை யாலே யசுரருந் தேவரு, நற்பகை செய்து நடு வே முடிந்தனர், எப்பகை யாகிலு மெய்தா ரிறைவனை, பொ ய்ப்பகை செய்யினு மொன்றுபத் தாமே. (௯)

போகமு மாதர் புலவி யதுநினைந், தாகமு முள்கலந் தங் குள ராதலில், வேதிய ராயும் விகிர்தனு மென்கின்ற, நீதியு ளீ சனி னைப்பொழி வாரே (௰) ஆ. ௧௬௩

குருநிந்தை.

பெற்றிருந் தாரையும் பேணா தவர்கள், ளுற்றிருந் தாரை யுளைவன சொல்லுவர், கற்றிருந் தாரவழி யுற்றிருந் தாரவர், பெற்றிருந் தாரன்றி யாரும் பெறாரே. (௧)

ஓரெழுத் தொருபொரு ளுணரக் கூறிய, சீரெழுத் தாள ரைச் சிதையச் செப்பினோர், ஊரிடைச் சுணங்களாய்ப் பிறந்தங் கோருகம், பாரிடைக் கிருமியாய்ப் படிவர் மண்ணிலே (௨)

பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள், சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவ, ரத்தமு மாவியு மாண்டொன்றின மாய நத்திநிற், சத்திய மீது சதாநந்தி தானே. (௩)

மந்திர மோரெழுத் துரைத்த மாதவர், சிந்தையி னொந் திடத் தீமைகள் செய்தவர், நூறிப சுணங்களாய்ப் பிறந்து நூ றுரு, வந்திடும் புலையராய் மாய்வர் மண்ணிலே. (௪)

ஈசனடியா ரிதயங் கலங்கிடத், தேசமு நாடுஞ் சிறப்பு மழிந்திடும், வாசவன் பீடமு மாமன்னர் பீடமு, நாசம தாகு மே நமநந்தி யாணையே. (௫)

சன்மார்க்கச் சற்குரு சந்நிதி பொய்வரி, னன்மார்க்க மு ன்னுள ஞானமுந் தங்காது, தோன்மார்க்க மாய துறையு ம டைந்திடும், பன்மார்க்க முங்கெடும் பஞ்சமு மாமே. (௬)

கைப்பட்ட மாமணி தானிடை கைவிட்டு, வெய்ப்பட்ட

கல்லைச் சமடபோன் விதிபோனறுக் கைப்பட்ட செய்பா ரயி
நிரகத தானறக, கைப்பிடிமை யான போனறுந கனமிரு
ளிககொடபே. (எ) ஆ உ௦௭.

மயேசுரநிந்தை.

ஆண்டா னடியவ ரார்க்கும் விரோதிக, ளாண்டா னடிய
வரையமேற் றுண்பவ, ராண்டா னடியாரை வேண்டாது பே
சிறா, தாநதாம விழுவது தாழ்வாநரகமே. (க)

ஞானியை நிந்திப் பவனு நலனெனறே, ஞானியை வந்தி
ப்பவனுமெய் நல்வினை யான கொடுவினை தீரா ரவனவயம,
போன பொழுதே புகுஞ்சிவ போகமே. (அ) ஆ உ௦௨.

பொறையுடைமை.

பற்றிநின ருர்செநறிற் பல்விதா னெனறுண்டு, முற்றிக கி
டந்தது முகமையு நாளையுந, செற்றிக கிடந்த சிவைதகினற சி
நதையுந, வருமுதொழ்வது மாசமையாமே. (க)

ஒலககருகுழந்த வுலப்பிலி தேவாகள, பாலொத்த மே
னியன பாசமபணிந துய்ய, மாலுநகு மாதி பிரமற்கு மனனவ
ன, ஞாலத திவாமிக நல்லொன முனே. (உ)

ஞானம விளக்கவா நமமிட மனனவர், சேனை வளைந்து
திசைதொருந கைதொழு, வூனை விளநதிடு முமபர்தம மாதி
யை, யேனை விளநதரு ளெட்டலு மாமே. (ந)

வல்வகை யாலு மனையிலு மனதிலும், பல்வகை யாலும ப
யிறறிப் பசநுசெயுந, கொல்லையி னின்று குதிகொளளுந கூத்த
தனுக, கெல்லை யிலாத விலயமுண் டாமே. (ச) ஆ உ௦௩.

பெரியோரைத் துணைக்கோடல்.

ஓடவல் லார்தமரோடு நடாவுவன, பாடவல் லாரொலி
பார்மிசை வாழுருவன, தேடவல் லார்க்கருள் தேவர் பிரானெ

டேன், கூடலன் லாரடி கூடுவன் யானே. (௧)

தாமிடர் பட்டுத் தளிர்போற் றயங்கினு, மாமனத் தங்க ன்புவைத்த நினையாகு, நீயிடர் பட்டிருந் தென்செய்வாய் நெ ஞ்சமே, போமிடத் தென்னொடும் போதுகண் டாயே. (௨)

அறிவா ரமரர் தலைவனை நாடிச், செறிவார் பெறுவா சிவதத் துவத்தை, னெறிதான மிகமிக நின்றருள் செய்யும், பெ ரியா ருடன்கூடல் பேரின்ப மாமே. (௩)

தார்சடை யானற னமரா யுலகினிற், போர்புக ழாலெ ந்தை பொன்னடி சேருவா, வாயடை யாவுள்ள தேவார்க ள ருள்செய்யு, கோவடைந் தந்நெறி கூடலு மாமே. (௪)

உடையா னடியா ரடியா ருடன்போய்ப், படையா ரழன மேனிப் பதிசென்று புக்கேன், கடையார நின்றவர் கண்டறி வி ப்ப, வுடையான் வருகென வோலமென் றாரே (௫)

அருமைவல் லானகலை ஞாலத் துட்டோன்றும், பெருமை வல் லோனபிற விசுழி நீந்து, முரிமைவல் லானுணர்ந் துழியி ருக்குக, திருமைவல் லாரொடுஞ் சேர்ந்தனன் யானே (௬)

ஆ அதிகாரம்-௨௫-க்குத் திருமந்திரம்-௨௧௨.

இரண்டாந்தந்திர முற்றும்

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்பட - அதிகாரம்-௫௮-க்குக் கூடிய திருமந்திரம்—௫௪௮.

மூன்றாந் தந்திரம்.

அட்டாங்க யோகம்.

உரைத்த நவற்கரி யொன்று முடிய, நிரைத்த விராசி நி ரைமுறை யெண்ணிப், பிரைச்சத மெட்டும் பேசிய நந்தி, நிரைத் த வியம நியமஞ்செய் தானே. (௧)

செய்த வியம நியமஞ் சமாதிசென், றுய்யப் பராசத்தி யுத்தர பூருவ, மெய்த கவச நியாசங்கண முத்திரை, யெய்த வுரைசெய்ய வணிந்நிலை தானே (௨)

அந்நெறி யிந்நெறி யென்னாதட் டாங்கத், தந்நெறி சென்று சமாதியி லேநின்மின், நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தி லேகலாம், புன்னெறி யாகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே (௩)

இயம நியமமே யெண்ணிலா வாதன, நயமுறு பிராணாயா மம்ப்ரத்தி யாகாரஞ், சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி யட்டாங்க மாவது மாமே (௪) ஆ. ௪

இயமம்

எழுந்நீர் பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ், செழுந்தண் ணியமங்கள் செய்யிமென் றண்ணற், கொழுந்தண் பவளக் குளிர்ச்சடை யோடே, யழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. (௧)

கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலா னெண்குணன், நல்லா னடக்க முடையா னடுச்செய்ய, வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காம, மில்லா னியமத் திடையினின் றானே (௨)

ஆ. ௬

நியமம்.

ஆதியை வேதத்தி னப்பொரு ளானனைச், சோதியை யங்கே சுடுகின்ற வங்கியைப், பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யோடுடன், னீதி யுணர்ந்து நியமத்த னாமே (௧)

தூய்மை யருளூண் சுருக்கம் பொறைசெம்மை, வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றிவை, காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை, நேமி யீரைந்து நியமத்த னாமே (௨)

தபஞ் சபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ், சிவன்றன் வி

ரகமே சித்தாந்தக் கேள்வி, மகனுசிவ பூசையொண் மதிசொ
லிரைந்து, நியமபல செய்யி னியமத்த னாமே (ரு) ஆ. கூ

ஆதனம்.

பங்கய மாதி பரந்தபல் லாதன, மங்குள வாமிரு நாலும
வற்றினுள், சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திக மெனமிகத், தங்க வி
ருப்பத் தலைவனு மாமே (க)

ஓரணை பாத மூருவின் மேலேறிட், டார வலித்ததன
மேல்வைத் தழுத்தியே, சீர்திகழ் கைகள் அதனைத்தன் மேல்வைக்கப்
பார்திகழ் பத்மா சனமென லாகுமே (உ)

துரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்து, வரிய மு
ழந்தாளி லங்கைகளை நீட்டிட்டு, யுருசி யிடுமுடற் செவ்வே யிருந்
திட, பரிசு பெறுமது பத்திரா சனமே (ங)

ஒக்க வடியிணை யூருவி லேறிட்டு, முக்கி யுடலை முழங்கை
தனி லேற்றித், தொக்க வறிந்து துளங்கா திருந்திடிற், குக்குட
டாசனங் கொள்ளலு மாமே (ச)

பாத முழந்தாளிற் பாணிகள் நீட்டிட்டு, வாதர வேவாய்மை
யங்காந் தழுத்தக், கோதி னயனங் கொடிமூக்கி லேயுறச், சீ
ர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே (ரு)

பத்திரங் கோமுகம் பங்கய கேசரி, சொத்திரம் வீரஞ்
சுகாதன மோரேழும், உத்தம மாமுது வாசன மெட்டெட்டுப்
பத்தொடு நூறு பலவா சனமே (சு) ஆ. சரு

பிராணாயாமம்

ஐவர்க்கு நாயக னவ்வூர்த் தலைமகன், உய்யக்கொண் டேறு
ங் குதிரைமற் றொன்றுண்டு, மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்கு
ங் கொடாதுபோய்ப், பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடுந் தா
னே (க)

ஆரிய நல்ல குதிரை யிரண்டுள, வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரில்லை, கூரிய நாதன் குருவி னருள்பெற்றால், வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே (௨)

புள்ளினு மிக்க புரவியை மேற்கொண்டாற், கள்ளுண்ண வேண்டாந் தானே களிதருந், துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கு, முள்ளது சொன்னோ முணர்வுடை யோருக்கே (௩)

பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கிப், பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை, பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறி வித்துப், பிராண மடைபேறு பெற்றுண ரீரே (௪)

ஏறுதல் பூரக மீரெட்டு வாமத்தா, லாறுதல் கும்பக மறுபத்து நாலதி, லூறுதல் முப்பத் திரண்டதி ரேசக, மாறுத லொன்றின்கண் வஞ்சக மாமே (௫)

வளியினை வாங்கி வயத்தி லடக்கிற், பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாந், தெளியக் குருவின் திருவருள் பெற்றால், வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே (௬)

எங்கே யிருக்கினும் பூரி யிடத்திலே, யங்கே யதுசெய்ய வாக்கைக் கழிவில்லை, யங்கே பிடித்தது விட்டள வுஞ்செல்லச், சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே. (௭)

ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங், காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை, காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக், கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே (௮)

மேல்கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப், பாலா மிரேசகத் தாலுட் பதிவித்து, மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே, யாலால முண்டா னருள்பெற லாமே (௯)

வாமத்தி லீரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே, யேமுற்ற முப்பத் திரண்டு மிரேசித்துக், காமுற்ற பிங்கலைக் கண்ணாக விவ்விரண், டோமத்தா லெட்டெட்டுக் கும்பிக்க வுண்மையே. (௧௦)

இட்டது அவ்வீ டிளகா திரேசித்துப், புட்டிப் படத்தச நாடியும் பூரித்துக், கொட்டிய பிராண னபானனுங் கும்பித்து, நட்டி யிருக்க நமனில்லை தானே (கக)

புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை, நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில், உறுப்புச் சிவக்கு முரோமங் கறுக்கும், புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே. (கஉ)

கூட மெடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர், ரோடுவர் மீளுவர் பன்னிரண் டங்குல, நீடுவ ரெண்விரற் கண்டிப்பர் நால்விரற், கூடிக் கொளிற்கோல வஞ்செழுத் தாமே (கங)

பன்னிரண் டானைக்குப் பகலிர வுள்ளது, பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிகிலன், பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிந்தபின், பன்னிரண் டானைக்குப் பகலிர வில்லையே (கச)

ஆக உக.

பிரத்தியாகாரம்.

கண்டுகண் டுள்ளே கருத்துற வாங்கிடிற், கொண்டுகொண் டுள்ளே குணம்பல காணலாம், பண்டுகந் தெங்கும் பழமறை தேடியை, யின்றுகண் டிங்கே யிருக்கலு மாமே (க)

நாபிக்குக் கீழே பன்னிரண் டங்குலந், தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிகிலார், தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிந்தபின், கூவிக்கொண் டீசன் குடிபுகுந் தானே (உ)

மூலத் திருவிரல் மேலுக்கு முன்னின்ற, பாலித்த யோனிக் கிருவிரற் கீழ்நின்ற, கோலித்த குண்டலி யுள்ளெழுஞ் சுடர், ஞாலத்து நாபிக்கு நால்விரற் கீழே. (ங)

நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண் டங்குல, நீசித்தம வைத்து நினையவும் வல்லோன், மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப் பெய்துந், தேகத்துக் கேலாறுஞ் சிதைவில்லை யாகுமே. (ச)

சோதி யிரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற், கோதில் பரானந்த மென்றே குறிக்கொண்மி, னோதிக் கழிகண்ட தந்நில வொளியெய்திடு, மோதுய துண்ணுட னுன்மத்த மாமே (௫)

மூலத் துவாரத்தை முக்கார மிட்டிரு, மேலைத் துவாரத்தின் மேன்மனம் வைத்திரு, வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு, காலத்தை வெல்லுங் கருத்திது தானே. (௬)

எருவிடும் வாச லிருவிரன் மேலே, கருவிடும் வாச லிருவிரற் கீழே, யுருவிடு சோதியை யுள்கவல் லார்க்குக், கருவிடு சோதி கலந்தின் றானே (௭)

ஒருக்கா லுபாதியை யொண்சோதி தன்னைப், பிரித்துணர் வந்த வுபாதிப் பிரிவைக், கரைத்துணர் வுன்னல் கரைதலு ளொன்றாக்கல், பிரத்தியா கார பெருமைய தாமே (௮)

புறப்பட்ட வாயு புகவிடா வண்ணந், திறப்பட்ட சிச்ச யஞ்சோதனுட னின்று, லுறப்பட்டு நின்றது வுள்ளமு மங்கே புறப்பட்டுப் போகான் பெருஞ்சனை யானே (௯)

குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந் தோன்றும், வெறுப்பிருண் ணீங்கி விகிர்தனை நாடுஞ், சிறப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென றுண்ணில், அறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே (௧௰) ஆ ௩௧

தாரணை

கோணு மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி, வீணுத் தண்டூடே வெளியுறத் தானோக்கிக், காணுக் கண்கேளாச் செவியென் றிருப்பார்க்கு, வாணு ளடைக்கும் வழியது வாமே (௧)

மலையார் சிரத்திடை வானீ ரருவி, நிலையாரப் பாயு நெடுநாடி யூடுபோய்ச், சிலையார் பொதுவிற் றிருநட மாடுந், தொலையாத வானந்தச் சோதிகண் டேனே. (௨)

மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் பெண்பிள்ளை, மூல நிலத்தி

லெழுகின்ற மூாத்தியை, யேல வெழுபபி யிவளுடன சநதிகக
ப, பாலனு மாவான பராநநதி யாணையே (௩)

கணடவாசலைக கடிக காலை யெழுபபி, யிடைவாச றொ
ககி யினிது ளிருதத, மடைவாயிற கொககுபோல வநதித திரு
பபா, ருடையாம லூழி யிருககலு மாமே (௪)

கலநத வுயிருடன கால மறியில, கலந தலையாது காலி
னெருககங, கலநத வுயிரது காலது கடடிக, கலநத வுயிருட
ன காலமு நிறகுமே (௫)

வாயநதிற வாசா மனததிலோா மாடுணடு, வாயதிரப பா
ரே வெளியிடடுப பாசசுவா, வாயதிற வாசா மதியிடடு மூட டு
வா, சோயதிற வாவிடிற கோழையு மாமே. (௬)

வாழலு மாமபல காலு மனததிடை, போழகின்ற வாயு
புறபபடாப பாசசுறி, லேழுசா லோக மிரணடு பெருவாயதல,
பாழி பெரியதோா பளளி யறையிலே (௭)

நிரமபிய வீரைநதி லைநதினை போறு, விாஙகி விழுநதிரு
ந தெனசெய்வை பேதாய, வரமபினுட கோலி வழிசெயது வா
ாககுக, குரஙகிணைக கோடடைப பொதியலு மாமே (௮)

முனனம வநதன ரெலலா முடிததனா, பினனை வநதவ
ாக கெனன பிரமாண' முனனூறு கோடி யுறுகதி பேசிடி, லெண
ணமாய மிடிசுரை நிறகுமே. (௯)

அரிதத வுடலை யைமபூதத தில்வைததுப், பொருதத வை
ம்பூதஞ சததாதி யிறபோநது, தெரிதத மனாதி சததாதி யிற
செல்லத, தரிதநது தாரணை தறபரத தோடே. (க0)ஆ சக.

தியானம்

வருமாதி யீரெட்டுள வந்த தியானம், பொருவாத புந்தி
புலனபோக மேவ, லுருவாய சத்தி பரத்தியான முன்னுய,
குருவாய் சிவததியானம் யோகததிற் கூறே. (௧)

கண்ணாக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட், பண்ணாக்கி நின்ற பழம்பொரு ளொன்றுண்டு, வண்ணாக்கி னுள்ளே யகண்ட வொளிகாட்டிப், புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே (உ)

ஒண்ணா நயனத்தி லுற்ற வொளிதன்னைக், கண்ணாரப் பார்த்துக் கலந்தங் கிருந்திடில், விண்ணாறு வந்து வெளிகண் டிட்டோடிப், பண்ணுமனி வற்று பாரகலு மாமே. (ங)

ஒருபொழு துன்னா ருடலோ டுயிரை, யொருபொழு துன்னா ருயிருட் சிவனை, யொருபொழு துன்னார் சிவனுறை சிந்தையை, யொருபொழு துன்னார் சந்திரப் பூவையே (ச)

மனத்து விளக்கினை மாண்பட வேற்றிச், சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி, யனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூண்ட, மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே (ரு)

எண்ணாயிரத் தாண்டு யோக மிருக்கினுங், கண்ணா ரமுதனைக் கண்டறி வாரில்லை, யுண்ணாடி யுள்ளே யொளிபெற நோக்கிற், கண்ணாடி போலக் கலந்திருந் தானே (சா)

நாட்ட மிரண்டு நடுமூக்கில் வைத்திடில், வாட்டமு மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை, யோட்டமு மில்லை யுணர்வில்லை தானில்லை, தேட்டமு மில்லை சிவனவ னாமே (எ)

நயன மிரண்டு நாசிமேல் வைத்திட், டுயர்வெழா வாயுவை யுள்ளே யடக்கித், துயரற நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப், பயனிது காயம் பயமில்லை தானே. (அ)

மணிகடல் யானை வளர்குழல் மேகம், மணிவண்டு தும்பி வளைபேரி கையாழ், தணிந்தெழு நாதங்க ளாமிவை பத்தும், பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண் ணாதே. (கூ)

கடலொடு மேகக் களிறொடு மோசை, யடவொடு மவ்வினை யண்டாண் டத்துச், சுடர்மன னுவேணு சுரிசங்கி னோசை, திடமறி யோகிக் கல்லாற் றெரியாதே. (௧0)

ரச வியல்பு மிமையவ ரீட்டமும, பாச மிரங்கப் பரந்து யி ராய்நிற்கு, மோசை யதனமணம போல விடுவதோ, ரோசையு மீச னுணரவல் லாருககே (கக)

நாத முடியிலே நலலா ளிருபபது, நாத முடிவிலே நல யோக மிருபபது, நாத முடிவிலே நாட்ட மிருபபது, நாதமுடிவிலே நஞசுண்ட கண்டனே (கஉ)

உதிககினற வாறினு முளளஙகி யைநதுந, துஙகினற தேசுடைத தூஙகிரு ணீஙகி, பதிககினற வைவரு ளுந மொடுஙகச, கதிககொனறை யீசன சமறசேர லாமே (கங)

பளளி யறையிற பகலே யிருளில்லை, கொளளி யறையிற கொளுநதாமற காககலா, மொளளி நறியிலோ ரோசனை நீளிது, வெளளி யறையில விடிவில்லை தானே. (கச)

கொணட விரதங குறையாமற றுனறித, தணடேருடித தலைபபட்ட யோகிககு, மணடல மூனறினு மொகக வளாநதபின, பிணடமு மூழி பிறியா திருககுமே (கரு)

அவவவா மணடல மாமபதி சொனறுடைடு, வவவவர் மணடலத தவவவா தேவரா, மவவவா மணடல மவவவாக தேவரி, யவவவா மணடல மாயமற றோககே (கசு)

இளைககினற நெஞசத திருட்டறை புளளே, முளைககினற மணடல மூனறினு மொனறித, துளைடபெரும பாசத தருவிடமாகி, விளைபபினறி மாககழி யேறறம தாமே. (கஎ)

மூககுண மூடற வாயுவை மூலததே, சிககென மூடித திரிததுப பிடித்திட்டுத, தககவலமிட நாழிகை சாதிகக, வைககு முயிரிங்கே வானவர் கோனே (கஅ)

நடலிதத நாபிககு நால்விரன மேலே, மடலித்த வாணிக் கிருவிர லுளளே, கடலித திருந்து கருதவல் லார்கள, சடலத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே. (ககூ)

அறிவா யசத்தென னுமாறு ரகன்று, செறிவான மாயை சிதைத்தருளாலே, பிறியாத பேரருளாயின்ம பெற்றி, நெறியான வன்பா நிலையறிந் தாரே (௨௰) ஆ ௬௬

சமாதி

சமாதி யமாதியிற் றான்சொல்லக் கேட்கிற், சமாதி யமாதியிற் றொன்றெட்டுச் சித்தி, சமாதி யமாதியிற் றங்கினோர்க் கன்றே, சமாதி யமாதித் தலைப்பட்டார் தாமே (க)

விந்துவு நாதமு மேருவி லோங்கிடிற், சந்தியி லான சமாதியிற் கூடிடு, மந்த மிலாத வறிவி னரும்பொருள், சுந்தரச் சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே (உ)

மனமன மெங்குண்டு வாயுவு மங்குண்டு, மனமன மெங்கில்லை வாயுவு மங்கில்லை, மனமனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு, மனமனத் துள்ளே மனோலய மாமே. (௩)

விண்டலர் கூபமும் விஞ்சத் தடவியுங், கண்டுணர் வாகக் கருதி யிருப்பார்கள், சென்று வெளியிற் செழுங்கிரி யத்திடை, கொண்டு குதிரைக் குசைச்செறுத் தானே (௪)

மூல நாடி முக்கட் டலக்குச்சியு, ளோலு வாச னடுவு ளிருப்பார்கள், மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின், காலன் வாராத நை கருவிலு மில்லையே (௫)

மண்டல மைந்து வரைகளு மீராறு, கொண்டிட நிற்குங் குடிகளு மாறெண்மர், கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக, வுண்டு நிலாவிடு மோடும் பதத்தையே (௬)

பூட்டொத்து மெய்யிற் பொறிப்பட்ட வாயுவைத், தேடற்ற வங்கிலஞ் சேரும் படிவைத்து, நாட்டத்தை மீட்டு நயனத் திருப்பார்க்குத், தோட்டத்து மாம்பழந் தூங்கலு மாமே. (௭)

உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வானோர், கருவரைப் பற்றி

ச் கடைந்தமு துண்டா, ரருவனை யேறி யமுதுண்ண மாட்டா
ர், திருவனை யாமனந் தீர்ந்தற்ற வாறே (௮)

நம்பனை யாதியை நான்மறை யோதியைச், செம்பொனி லுள்ளே திகழ்கின்ற சோதியை, யன்பினை யாக்கி யருத்தி யொ டொக்கிப்போய்க், கொம்பேறிக் கும்பிட்டுக் கூட்டமிட் டாரே ()

மூலத்து மேலது முச்சது ரத்தது, காலத் திசையிற் கலக் கின்ற சந்தினில், மேலைப் பிறையினுள் நேர்நிறை நின்ற, கோ லத்தின் கோலங்கள் வெவ்வேறு கொண்டதே (௧௦)

கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று, சிற்பனை யெல் லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப், பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்று, தற்பர மாசத் தக்குந்தண சமாதியே (௧௧)

தலைப்பட் டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும், வலைப்பட் டிருந் திடு மாதுநல் லாளுங், குலைப்பட் டிருந்திடுங் கோபமகலு, நி லைப்பட் டிருந்திடுந் தூயங்கவல் லார்க்கே (௧௨)

சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனு, மாதியு முன்னின் ற சீவனு மாகுமா, லாதிப் பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனு, மாதி யடிபணிந் தன்புறு வாரே (௧௩)

சமாதிசெய் வார்க்குத் தகும்பல யோகஞ், சமாதிகள் வேண்டா மிறையுட னேகிற், சமாதிதா னில்லைத் தானவ னாகி ற், சமாதியி லெட்டெட்டுச் சித்தியு மெய்துமே () அஉ அரு

அட்டாங்கயோகப்பேறு.

இயமம்.

போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி, யாதுகந் தாரம ரா பதிக் கேசெல்வ, ரோதுகந் தானிவ் வுன்னருள் செய்திடு, மா துகந் தாடிடு மால்விடை யோனே. (௧)

நியமம்

பற்றிப் பதத்தனைப் வைத்துப் பரனைப்புகழ், சற்றிருந் தாங்
கே கருது மவர்கட்கு, முற்றெழுந் தாங்கே முனிவ னொத்தாவ
த, தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சேர்தலு மாமே (௨)

ஆசனம்

வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோவாய்த், திருந்தம
ராபதிச் செல்வ னிவனெனத், தருந்தண் முழவங் குழலு மிய
ம்ப, விருந்தினன் மெய்த்துவ ரீச னருளே (௩)

பிராணாயாமம்.

செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக், கும்பத் த
மரா குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள, வெம்பொற் றலைவ னிவனு
மென்சொல்ல, வின்பக் கலவி யிருக்கலு மாமே (௪)

பிரத்தியாகாரம்.

சேருறு காலந் திசைநின்ற தேவர்கள், ஆரிவ னென்ன வ
ரும் மவனென்ன, வேருறு தேவர்கள் ளொல்லா மெதிர்கொள்ள
க், காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே (௫)

தாரணை

நல்வழி நாடி நமனவழி மாற்றிடுஞ், சொல்வழி யாளர்
சுருங்காப் பெருங்கொடை, யில்வழி யாளரிமையவ ரொண்டி
சைப், பல்வழி யெய்தினும் பார்வழி யாகுமே. (௬)

தியானம்

தூங்கவல் லார்க்குந் துணைபேழ் புவனமும், வாங்கவல்
லார்க்கும் வலிசெய்து நின்றிடுந், தேங்கவல் லார்க்குந் தி
ளைக்கு மமுதமுந், தாங்கவல் லார்கட்குந் தனவிட மாமே. ()

சமாதி.

காரிய மான வுபாதியைத் தான்கடந், தாரிய காரண மே
ழுந்தன பாலுற, வாரிய காரண மாயத் தவத்திடைத், தாரிய
ல்தற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே. (௮) ஆ கக.

அட்டமாசித்தி
பரகாயப்பிரவேசம்

பணிந்தெண் டிசையும் பரமனை நாடித், துணிந்தெண் டிசையுந் தொழுதெம் பிரானை, யணிந்தெண் டிசையு மட்டமா சித்தித், தணிந்தெண் டிசைச்சென்று தாபித்த வாறே (௧)

பரிசறி வானவன் பண்பன் அடியெனத், துரிசற நாடியே தூவெளி கண்டேன், அரியதெனக் கில்லை யட்டமா சித்தி, பெரிதருட் செய்து பிறப்பறுத் தானே (௨)

குரவ னருளிற் குறிவழி மூலப், டனாயின மணமிகு சங்கட்டம் பார்த்துத், தெரிக்குஞ் சாம்பவி கேசரி சேரப், பெரிய சிவகதி பேறெட்டாஞ் சித்தியே (௩)

காயாதி பூதங் கலைகால மாயையி, லாயாத கல வறிவொன் றனாதியே, யோயாப் பதியத னுண்மையைக் கூடினால், வீயாப் பரகாய மேவலு மாமே (௪)

இருபதி னாயிரத் தெண்ணூறு பேதம், மருவிய கன்ம மாமந்த யோகந், தருமிவை காய வுழைப்பாகுந் தானே, யருமிரு நான்கா யடங்குமா சித்திக்கே (௫)

மதிதனி லீராறாய் மன்னுங் கலையி, லுதய மதுநா லொழியவோ ரெட்டுப், பதியு மீராறாண்டு பற்றப் பார்க்கிற், றிதமா னீராறு சித்திக ளாமே. (௬)

நாடும் பிணியால் நஞ்சனஞ் சூழ்ந்தக்கால், நீடுங் கலைகல்வி நின்பேதை கூடாஞானங், கேடொன்றி னல்வா யாசித்தி பேதத்தி, வீடுந் துரங்கேட்டல் நீண்முடி வீராறே (௭)

ஏழா னதிற்சண்ட வாயுவின் வேகியாந், தாழா நடைபல யோசனை சாரந்திடுஞ், சூழான வோரெட்டிற் றோன்றா நரைதிரை, தாழான வொன்பதிற் றன்பர காயமே. (௮)

ஈரைந்திற் பூரித்த தியான வுருத்திர, னேரொன்று பன் னொன்றி லீராறு மெண்சித்தி, சேரொன்று மேலேழ் கீழேழ் பு

வி்செனறு, வோரொனறு வியாபியாய நிறறலீ ராரே. (கூ)

தானே யணுவுஞ சகததுநதன ஞானமையு, மாளுக கக னமும பரகாயத தேகமுந, தாஞவ துமபர காயஞசோ தன மையு, மாஞதி வுணமையும் வியாபபியு மாமெட்டே (கா)

தாஙகிய தணமையுந தானணுப் பல்லுயிர, வாஙகிய கால ததுமறறோ குறையிலலை, யாஙகே யெழுநதோ மவறறு ளெ ழுநதுமிக, கோஙகிய வாமுததி முநதிய வாரே (கக)

முநதிய முநநூற றறுபது காலமும, வநதது நாழிகை வா னமுத லாயிடச, சிநதைசெய மணமுதற றோநதறி வாரவல, முநதியு ணினறு வுதிதெழு மாறே (கஉ)

சிததந திரிநது சிவமய மாகியே, முததந தெரிநதுறற மோனர் சிவமுததா, சுததம பெறலாக வைநதிற றடஙகற்றோ ர, சிததம பரததிற றிருநடஞ் சோரே. (கங)

ஒததவிவ வெணபது வாயுவு மொததன, வொததவிவ வெணபதின மிகக தனஞசெய, னொததவிவ வெணபதி லொ கக விருநதிட, வொநத வுடலு முயிரு மிருநததே (கச)

இருககுந தனஞசெய னெணபது காலி, லிருககு மிருநூ ற றிருபதது மூனறு, மிருககு முடலீ திருநதிலவாகி, லிருக்கு முடலது வீஙகி வெடிததே (கரு)

வீஙகு கழலை சிரஙகொடு குட்டமும, வீங்கும வியாதி சோகை பலவதாய், வீஙகிய வாதமுங கூனு முடமதாம, வீங கு வியாதிகள் கணணின மருவியே (கசு)

கணணில் வியாதி யுரோகந தனஞசெயன, கணணிலிவ வாணிகள் காச மவனலலன, கணணினிற கூர்மன கலநதில ஞதலாற, கணணினிற சோதி கலநதது மில்லையே (கஎ)

நாடியி னோசை நயன மிருதயந, தூடி யளவுஞ் சுடாவி டு சோதியைத, தேவரு ளீசன றிருமால் பிரமனு, மோவற நின றங குணர்நதிருந தாரகளே. (கஅ)

ஒன்பது வாச லுடையதோர் பிண்டத்து, ளொன்பது நா
டி யுடையதோ ரோரிடம், மொன்பது நாடி யொடுங்கவல் லாரக
ட்கு, வொன்பது வாச லுலைநல வாமே (௧௯)

ஓங்கிய வங்கிக்கீ ழொண்சுழி யைஞ்செலல், வாங்கி யிரவி
மதிவழி யோடிடத், தாங்கி யுலகத்தை யேழுந் தரித்திட, வாங்
கது சொன்னோ மறிவுடை யோர்க்கே (௨௰)

தலைப்பட்ட வாறண்ண றையலை நாடி, வலைப்பட்ட பா
சத்து வன்பிணை மான்போ, றலைப்பட்ட நாடியைத் தாவழி செ
ய்தால, விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே (௨௧)

ஓடிச்சென் றங்கே யொருபொருள் கண்டவா, நாடியி
னுள்ளாக நாத மெழுப்புவர், தேடிச்சென் றங்கே தேனை மு
கந்துண்டு, பாடியு ணின்ற பகைவரைக் கட்டுமே (௨௨)

கட்டிட்ட தாமரை ஞாளத்தி லொன்பது, மட்டிட்ட க
ன்னியர் மாதுடன் சேர்ந்தனர், தட்டிட்டு நின்று தளங்கனி
யூடுபோய், பொட்டிட்டு நின்றது பூரண மானதே (௨௩)

பூரண சத்தி யெழுமூன் றறையாக, வேரணி கன்னிக ளெ
ழுநூற் றஞ்சாயினர், நாரண னான்முக னாதிய வைந்துகனு,
காரண னுக்குக் கலந்து விரிந்ததே (௨௪)

விரிந்து குவிந்து விளைந்த விம்மங்கை, கரந்து ளெழுந்து
கரந்தங் கிருக்கிற், பரந்து குவிந்தது பார்முற்ற பூத, மிரைந்
தெழு வாயு விடத்தி லொடுங்கே (௨௫)

இடையொடு பிங்கலை யென்னு மிரண்டு, மடைபடு வாயுவு
மாறியே நிற்குந, தடையவை யாறெழுந் தண்சுட ருள்ளே, மி
டைவளா மின்கொடி தன்னி லொடுங்கே (௨௬)

ஒடுங்கி யொருங்கி யுணர்ந்தங் கிருக்கின், மடங்கி மடங்கி
டும் வாயு வகனுள், மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே, நட
ங்கொண்ட கூத்தனை நாடுகின் றேனே. (௨௭)

நாடியி னுள்ளே நாதத் தொலியுடன், தேடி யுடன்சென்று திருவினைக் கைக்கொண்டு, பாடியு ணின்ற பகைவரைக் கட்டிட்டு, மாடி லொருகை மணிவிளக் கானதே (௨௮)

அணுமாதி சித்திக ளா[illegible]றி, லணுவி லணுவின் பெருமையி னேர்மை, யிணுகாத வேகார் பரகாய மேவ, லணுவத் தினையெங்குந் தானாக லென்றெட்டே (௨௯)

எட்டாகிய சித்தி யோரெட் டியோகத்தாற், கிட்டாப் பிராணனை செய்தாற் கிடைத்திடு, மொட்டா நடுநாடி மூலத் தனற்பானு, விட்டான மதியுண்ண வும்வரு மேலதே (௩௰)

சித்திக ளெட்டன்றிச் சேரெட் டியோகத்தாற், புத்திக ளானவை யெல்லாம் புலப்படுஞ், சித்திக ளெண்சித்தித் தானாந் திரிபுரைச், சத்தி யருட்டரத் தானுள வாகுமே, (௩௧)

அணுமா

எட்டிவை தன்னோ டெழிற்பரங் கைகூடப், பட்டவர் சித்தர் பரலோகஞ் சேர்தலால், விட்டம துள்ளே யிருக்கல் பரகாட்சி, யெட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே (௩௨)

மந்தர மேரு மதிபாரு வைமாற்றக், கந்தாய்க் குழியிற் கசட்டற வல்லார்க்குத், தந்தின்றி நற்காமிய லோகஞ்சார் வார்க்கு, மந்த வுலக மணுமாதி யாமே (௩௩)

முடிந்திட்டு வைத்து முயங்கிலோ ராண்டி, லணிந்த வணுமாகைத் தானு மிவனாந், தணிந்தவப் பஞ்சினுந் தானொய்ய தாகி, மெலிந்தங் கிருந்திடும் வெல்லவொண் ணாதே. (௩௪)

லகுமா.

ஆகின்ற வத்தனி நாயகி தன்னுடன், போகின்ற தத்துவ மெங்கும் புகலதாய்ச், சாய்கின்ற காலங்க டன்வழி நின்றிடின், மாய்கின்ற வையாண்டின் மாலகு வாகுமே. (௩௫)

மாலகு வாகிய மாயையைக் கண்டபின், சூலொளி யாகித் தழைத்தங் கிருந்திடும், பாலொளி யாகிப் படர்ந்தெங்கு நின்றது, மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே (௩௬)

மகிமா.

மெய்ப்பொருட் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன், நற்பொரு ளாகிய தத்துவங் கூடிடக், கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு மோராண்டின், மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே (௩௭)

ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டபின், போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையாம், மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றபின், தானின்ற காலங்க டன்வழி யாகுமே (௩௮)

தன்வழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந், தன்வழி மீதாகத் தழைத்திடும் வையகந், தன்வழி யாகத் தழைத்த பொருளெல்லாந், தன்வழித் தன்னரு ளாகிநின் றானே. (௩௯)

பிராத்தி.

நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன், கண்டன பூதப் படையா னவையெலாங், கொண்டவை யோராண்டிற் கூட விருந்திடில், விண்டது வேநல்ல பிராத்திய தாகுமே. (௪௦)

கரிமா.

ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டபின், பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலாம், மேகின்ற காலம் வெளியுற நின்றது, போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே. (௪௧)

போவதொன் றில்லை வருவது தானில்லை, சாவதொன் றில்லை தழைப்பது தானில்லை, தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொளி, யாவது மில்லை யறிந்துகொள் வார்க்கே. (௪௨)

அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே யமரிற், பறிந்தது பூதப் படையவை யெல்லாங், குறிந்தவை யோராண்டு கூட விருக்கில், [illegible] பரகாய மேவலு மாமே. (௪௩)

பிராகாமியம்.

ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர், மூல விளக்கொளி மு
ன்னே யுடையவர், கான விளக்கொளி கண்டுகொள் வார்கட்
கு, மேலை விளக்கொளி வீடெளி தாமின்றே. (௪௪)

ஈசத்துவம்.

நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன், கண்டன பூதப் படை
யவை யெல்லாம், கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடி
ற், பண்டை யவ்வீசன தத்துவ மாகுமே. (௪௫)

ஆகின்ற சந்திரன் றன்னொளி யாயவ, னாகின்ற சந்திரன
றன்பமு மாயிடு, மாகின்ற சந்திரன றன்கலை கூடிடி, லாகின
ற சந்திரன றானவ னாகுமே. (௪௬)

தானே படைத்திட வல்லவ னாயிடு, தானே யளித்திட
வல்லவ னாயிடு, தானே சங்காரத் தலைவனு மாயிடு, தானே
யிவனெனுந் தன்மைய னாகுமே (௪௭)

தன்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள், பன்மைய தாக
ப் பரந்த வைம்பூதத்தை, வன்மைய தாக மறித்திடி லோரா
ண்டின், மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. (௪௮)

வசித்துவம்.

மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனி, னற்பொரு
ளாகிய நல்ல வசித்துவங், கைப்பொரு ளாகக் கலந்த வுயிர்க
கெல்லாந், தற்பொரு ளாகிய தன்மைய னாகுமே (௪௯)

தன்மைய தாகத் தழைத்த பகலவன, மென்மைய தாகி
ய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின், பொன்மைய தாகப் புலன்களு
ம் போயிட, நன்மைய தாகிய நற்கொடி காணுமே. (௫௦)

நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுட, னற்கொடி யாக மறி
ந்திடி லோராண்டு, பொற்கொடி யாகிய புவனங்கள் போய்
வரு, நற்கொடி யாகிய சாமுக னாமே. (௫௧)

காமரு தத்துவ மானது வந்தபின், பூமரு கந்தம் புவ

னம தாயிடு, மாமரு வுன்னிட மெய்திடு மானளுய், காமரு வு ட்பொளி நாயக மானதே. (௫௨)

நாயக மாகிய நலமொளி கண்டபின், றூயக மாகத் திளைத்தங் கிருந்திடும், போயக மான புவனங்கள் கண்டபின், பேயக மாகிய பேரொளி காணுமே. (௫௩)

பேரொளி யாகிய பெரியவவ் வேட்டையும், பாரொளி யாகப் பதைப்பறக் கண்டவன், றூரொளி யாகத் தரணி முழுதுமா, மோரொளி யாகிய காலொளி காணுமே (௫௪)

காலோ டுயிருங் கலக்கும் வகைசொல்லிக், கோலது வக்கொடி நாயகி தன்னுடன, காலது வைஞ்ஞூற றொருபத்து மூவறையுங, காலது பெண்மண்டிக் கொண்டவி வாறே. (௫௫)

ஆறது வாகு மமிர்தத் தலையினு, ளாறது வாயிர முன்னூற்றொ டஞ்சுள, வாறது வாயிர மாகு மருவழி, யாறது வாக வளர்ப்ப திரண்டே (௫௬)

இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி, யிரண்டது கால்கொண் டெழுவகை சொல்லி, யிரண்டது வாயிர மைம்பத்தோ டொன்றாய்த, திரண்டது கால மெடுத்தது மஞ்சே. (௫௭)

அஞ்சுட னஞ்சு முகமுள நாயகி, யஞ்சுட னஞ்சது வாயுத மாவது, வஞ்சது விஞ்ஞி யிரண்டது வாயிர, மஞ்சது கால மெடுத்தளு மொனறே (௫௮)

ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி, யொன்றது கால்கொண் டேர்வகை சொல்லிடி, யொன்றது வென்றிகொ ளாயிர மாயிர, மொன்றது கால மெடுத்தளு முன்னே. (௫௯)

முன்னெழு மக்கலை நாயகி தன்னுடன், மூன்றுறு வாயு முடிவகை சொல்லிடின், மூன்றுறு மைம்பதோ டொன்றுட னாஞ்சுமாய், மூன்றுறு வாயு முடிவகை யாமே. (௬௰)

ஆறுள்ள மக்கலை நாயகி தன்னுடன், னைவரு வாயு வகைப்ப

டு சொல்லிடி, லாய்வருமைஞ்ஞூற்று முப்பதொ டொன்பது, வாய்வரு வாயு வளப்புள விருந்ததே (௬௧)

இருந்தி யாகிய வெண்ணை யிடத்து, விருந்தி வாயு வியங்கு நெறியி, லிருநூற்று முப்பத்து மூன்றுட னஞ்சா, யிருந்தி வாயு வியங்கு மெழுத்தே. (௬௨)

எழுகின்ற சோதியு ணாயகி தன்பா, லெழுகின்ற வாயு விடமது சொல்லி, லெழுநூற் றிருபத்தொன் பானதி காலா, யெழுந்துட னங்கி யிருந்தி வாறே. (௬௩)

ஆறது கால்கொண் டிரதம விளைத்திடு, மேழது கால்கொண் டிரட்டி யிறக்கிட, வெட்டது கால்கொண் டிடவகை யேறநடி, யொன்பது மாநில மொத்தது வாயுவே (௬௪)

சந்திரன் சூரியன் றற்பரன் றானுமிற, சந்திரன் றானுந் தலைப்படுந் தன்மையைச, சந்தியி லேகண்டு தானுஞ் சகமுகத், தந்திச் சமாதி யுடையோனி யோகியே. (௬௫)

அணங்கற்ற மாத லருஞ்சன நீவல், வணங்குற்ற கல்வி மா ஞான மிகுத்தல், கிணங்குற்ற வாயர் சித்திதாய கேட்டல், குணங்கற் றிரோதல்கால் வெகத்து நந்தலே. (௬௬)

மரணஞ் சிறைகிடல் வண்பர காய, பிரணஞ்சேர் பூமியி னந்தோர்க் களித்த, லரணன் றிருவுரு வாதன்மே லெழாங், கரணுறு கேவலிக கணைகதிர ரோனே. (௬௭)

ஓத மொலிக்கு முலகை வலம்வந்து, பாதங்க ணோவ நடந்தும் பயனில்லை, காதலி லண்ணலைக் காண வினியவர், காத லிருந்து நகரறி வோரே. (௬௮)

மூல முதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக், கோலிய வைம்முகன் கூறப் பரவிந்து, சாலப் பரநாதம் விந்துத் தனிநாதம், பாலித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே. (௬௯)

ஆதார யோகத் ததிதே வொடுஞ்சென்று, மீதான தற்பரை மேவும் பரனொடு, மேதாதி யீரெண் கலைசெல்ல மீதொளி,

யோதாவ சிந்த யிதானந்த யோகமே. (எ0)

மதியமு ஞாயிறும் வந்துடன் கூடித், துதிசெய் பவராவா தொல்வா னவர்கள், விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்கருப், பதியது காட்டுமெ பரமனின் றானே (எக)

கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானவர், மட்டவிழ தாமரை யுள்ளே மனஞ்செய்து, பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழத் தண்டிட்டு, நட்டிடு வார்க்கு நமனில்லை தானே (எஉ)

ஆ கசுரு.

கலைநிலை

காதல் வழிசெய்த கண்ணுத லண்ணலைக், காதல் வழிசெய்து கண்ணுற நோக்கிடிற், காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிதருங், காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே. (க)

காக்கலு மாகுங் கரணங்க ளனைத்தையுங், காக்கலு மாகுங் கலைபதி னாறையுங், காக்கலு மாகுங் கலந்தநல் வாயுவுங், காக்கலு மாகுங் கருத்துற நில்லே. (உ)

நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு, சிலைபெற நின்றது தீபமு மொத்தது, கலைவழி நின்ற கலப்பை யறியில், மலைவற வாகும் வழியிது வாமே (ங)

புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிரானை, மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியிற், சடையொன்றி நின்றவச் சங்கர நாதனை, விடையொன்றி லேறியே வீற்றிருந் தானே. (ச)

இருக்கின்ற காலங்க ளேது மறியார், பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி, யொருக்கின்ற வாயு வெளிப்பெற நிற்கத், தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக னாமே (ரு)

சாதக மானவத் தன்மையை நோக்கியே, மாதவ மான வழிபாடு செய்திடும், போதக மாகப் புகலுறப் பாய்ச்சினால், வேதக மாக விளைந்து கிடக்குமே. (சு)

கிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று, நடந்தது தானே யுண்ணாடி நாடி நோக்கிப், படர்ந்தது தானே பங்கய மாகத், தொடர்ந்தது தானேச் சோதியு ணின்றே. (௭)

தானே யெழுந்தவத் தத்துவ நாயகி, யூனே வழிசெய்தெம் மூலனை யிருந்திடும், வானோ ருலகீன்ற வம்மை மதித்திடத், தேனே பருகிச சிவாலய மாகுமே (௮)

திகழும் படியே செறிகரு வாயு, வழியும படியை யறிகில ராரு, மழியும் படியை யறிந்தபி னந்தி, திகழுகின்ற வாயுவைச சேர்தலு மாமே (௯)

சோதனை தன்னிற் றுரிசறக் காணலா, நாதனு நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள், சாதக மாகுங் குருவழிப் பட்டு, மாதன மாக மதித்துசகொள ளீரோ. (௰)

ஏராறு காறகொண் டெழுங்க புரவியைப், பேராமற கட்டிப் பெரிதுண வல்லிரோ, வீரா யிரமு நிலமா யிரததாண்டும், பேராது காயம்பிரானந்தி யாணையே. (௧௧)

ஓசையி லேழு மொளியினைக் கணைந்து, நாசியின் மூன்று நாவி லிரண்டுந், தேசியுந் தேசனுந் தன்னிற் பிரியுநாள், மாசறு சோதி வகுத்துவைத் தானே. (௧௨) ஆ. ௧௭௯.

சரீரசித்தியுபாயம்

உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர், திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டா, ருடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே, யுடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. (௧)

உடம்பினை முன்ன மிழுக்கென றிருந்தே, னுடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டே, னுடம்புளே யுத்தமன் கோயிற் கொண் டானென், றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே.

சுழித்துக் கொ[illegible]வே சுத்திக் கழியுங், கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித், தழற்றிக் கொடுக்கு முபாய மறிவார்க்,

கழற்றித் தவிர்ந்திட லஞ்சன மாமே. (௩)

அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியில், வஞ்சக வாத மறுமத் தியானத்திற், செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறு, நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே. (௪)

மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள, வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குல, நான்றவிம் முட்டை யிரண்டையுங் கட்டியிட், டூன்றி யிருக்க வுடலழி யாதே. (௫)

நூறு மறுபது மாறும் வலம்வர, நூறு மறுபது மாறு மிடம்வர, நூறு மறுபது மாறு மெதிரிட, நூறு மறுபது மாறும் புகுவரோ (௬)

சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதித்தான், மத்தியா னத்திலே வாக்கியங் கேட்கலாந், தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும் வெளிப்படுஞ், சத்தியஞ் சொன்னோஞ் சதாநந்தி யாணையே ()

திறத்திறம் விந்து திகழு மகார, மறப்பற வேதினைக் கோதுஞ் சகார, மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத, மறப்பற யோகிக் கறநெறி யாமே. (௮)

உந்திச் சுழியி னுடனேர் பிராணனைச், சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந் திரத்தினான், முந்தி முகட்டி னிறுத்தி யபானனைச், சிந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே. (௯)

மாறு மலக்குதந் தனமே லிருவிரற், கூறு மிலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மின், ஊறு வுடம்பிடை யண்ணலு மங்குளன், கூறு வுபதேசங் கொண்டது காணுமே. (௰)

நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடுஞ், சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு, ஞால மறிய நரைதிரை மாறிடும், பாலனு மாவர் பராநந்தி யாணையே (௧௧)

அண்டஞ் சுருங்கி லதற்கோ ரழிவில்லை, பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராண னிலைபெறு, முண்டி சுருங்கி லுபாயம் பலவுள, கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே. (௧௨)

பிண்டத்து ளூற்ற பிழக்கடை வாசலை, யண்டத்து ளூற்ற வடுத்தடுத் தேகிடில், வண்டிச் சிக்கு மலர்க்குழன் மாதரார், கண்டிச சிக்குநற் காயமு மாமே. (கங)

சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுன் சீறி, யழலு மிரதத் துளங்கியு ளீசன், கழல்கொ டிருவடி கண்டுறி லாங்கே, நிழலினுந் தெற்றினு நிற்றலு மாமே. (கச)

நானகண்ட வன்னியு நாலு கலையே மூந், றான்கண்ட வாயுவுஞ் சரீர முழுதொடு, மூன்கண்டு கொண்ட வுணர்வு மருந்தாக, மான்கன்று நின்று வளர்கின்ற வாறே. (கரு)

ஆகுஞ் சமவேத சத்தியை யன்புற, நீகொள்ளி னெல்லின னளாகின்ற நேர்மையைப, பாருடனேதிட் பல்கோடி களத்திரு ளூழுகொண்ட மந்திரந் தன்னொடு மங்கே. (கசு) ஆ. சகக

காலசக்கரம்.

மதிவட்ட மாக வரையஞ்சு நாடி, யிரவிட்டிங் கோரா றமர்ந்த வசுரூர், பதிவட்டத் துண்ணின்று பாலிக்கு மாறு, மதுவிட்டுப் போமாறு மாயலுற் றேனே. (க)

உற்றறி வைந்து முணர்ந்தறி வாறேழுங், கற்றறி வெட்டுங் கலந்தறி வொன்பதும், பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை, யற்ற தறியா தழிகின்ற வாறே. (உ)

அழிகின்ற வாண்டவை யையஞ்சு மூன்று, மொழிகின்ற முப்பது மூன்றெனப தாகுங், கழிகின்ற காலறு பத்திரண் டென்ப, தெழுகின்ற வீரைம்ப தெண்ணற் றிருந்தே. (ங)

திருந்து தினமத்தி னத்தினைத் தேடின், திருந்தறி நாளொன் றிரண்டெட்டு மூன்று, பொருந்திய நாளொரு புக்கறி க தோங்கி, வருந்துத லின்றி மனைபுக லாமே. (ச)

மனைபுகு கிரும் மனத்திடை நாடி, யெனைவிரு பத்தஞ்சு மீரா றதனுந், தனையறிந் தோரெட்டுத் தக்குறி யாறு, வினைய றியாது விளங்கிய காலே. (ரு)

நாலுங் கடந்தது நால்வரு நாலஞ்சு, பாலங் கடந்தது ப
த்திப் பதினஞ்சு, கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண்,
டாலங் கடந்ததொன் றூறு வாறே. (சு)

ஆறு மிருபது மையஞ்சு மூன்றுக்குந், தேறு மிரண்டு மிரு
பத்தொ டாறிவை, கூறு மதுபோன்றி னுக்கிரு பத்தேழு, வே
று பதியங்க ளாவிதித் தானே. (எ)

விதித்த விருபதெட் டொடு மூன்றறை யாகத், தொகு
த்தறி முப்பது மூன்று தொகுமின, பதித்தறி பதெட்டுப்
பாரா திகளு, னுதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின முறையே ()

முறைமுறை யாய்ந்து முபனறில வாகி, லிறையிறை யா
ர்க்கு மிருக்க வரிது, வறையது காரண மற்றொன்று மில்லை, ப
றையறை யாது பணிந்து முடியே. (கூ)

முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்க, ரிடிஞ்சி லிருக்க வி
ள கெரி கொண்டு, கடிந்தனன மூளக கதுவவல் லார்களு, நட
நத்திடும் பாரினி னண்ணலு மாமே. (க0)

நண்ணுஞ் சிறுவிர லாணைக மூன்றுக்கும், பின்னிய மார்பி
டைப் பேராம லொத்திடு, சென்னியின் மூன்றுக்குஞ் சேர
வே நிறுத்திடு, துன்னி யணைந்திடு மோவியந் தானே. (கக)

ஓவிய மான வுணர்வை யறிமின்கள், பாவிக ளிதனை ப
யனறி வாரில்லை, தீவினை யாமுடன மண்டல மூன்றுக்கும், பூ
வி லிருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே. (கஉ)

தண்டுட ஞேடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு, மண்டல மூன
று மகிழ்ந்துட லொத்திடுங், கண்டவர் கண்டனர் காணார் வி
ளைப்பயன், பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின் றாரே. (கங)

பிணங்கி யழிந்திடும் பேறது கேளீ, யணங்குள ளாதித்த
னாறு விரியின், வணங்குட னேவந்த வாழ்வு குலைந்து, சுணங்க
னுக்காகச் சுழல்கின்ற வாறே. (கச)

சுழல்கின்ற வாறின் றுணைமலர் காணான், றழலிடைப் புக்

கிடேத் தன்னு ளிலாமற், கழல்கண்டு போம்வழி காணவல் லார்க்குக, குழல்வழி நின்றிடங் கூததனு மாமே. (௧௫)

கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர், சாததிரந் தன்னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள், பார்த்திருந் துள்ளே யநுபோக நோக்கிடி, லாத்தனு மாகி யலர்கதிரு மொனறே. (௧௬)

ஒன்றில் வளர்ச்சி யுலப்பிலே கேளினி, நன்றென்றி மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடுஞ், சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர விருந்திடிற், குன்றிடைப் பொன்றிகழ் கூததனு மாமே (௧௭)

கூத்தவ னொன்றிடங் கூர்மை யறிந்தங், கேத்துவர் பத்தினி லெண்டிசை தோன்றிடப், பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமனை நோக்கிடிற், சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்த லாமே (௧௮)

சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர், சாத்துட லாயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள், சேர்த்துட லாயிரஞ் சேர விருந்தவர், மூத்துடன் கூடி யுகமது வாமே. (௧௯)

யுகங்கோடி கண்டு மொசிவற்றின்று, வகங்கோடி கண்டுள் ளயலறக் காண்பர்கள், சிவங்கோடி விட்டுச் செறிய விருந்தங், குகங்கோடி கண்டங் குயறுரு வாரே (௨௦)

உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப், பயனுறு வார்பலர் தாமறி யாமற், செயலுறு வார்சிலர் சிந்தை யிலாமற், கயலுறு கண்ணியைக காணகி லாரே. (௨௧)

காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்க, ணாணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள், காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெல்லாங், காணகி லாமற் கழிகின்ற வாறே. (௨௨)

கழிகின்ற வப்பொருள் காணகி லாகார், கழிகின்ற வப்பொருள் காணலு மாகுங், கழிகின்ற வுள்ளே கருத்துற நோக்கிற், கழியாத வப்பொருள் காணலு மாமே. (௨௩)

கன்னன் பிறப்பிலி காணந்தி யாயுள்ளே, யென்னுள் இலையுட னேகாந்த முயின், இன்னென் றிருக்கும் இலக்கி யா

நிற்கு, மென்னும் பதமிது நாடவல் லார்கட்கே. (உச)

நாடவல் லார்க்கு நமனில்லை கேடில்லை, நாடவல் லார்க ளரபதி யாயிருப்பர், தேடவல் லார்க டெரிசுத பொருளிது, கூடவல் லார்கட்குக் கூறலு மாமே. (உரு)

கூறும் பொருளி தகார வுகாரங்க, டேறும் பொருளிது சிகாரயு ளின்றிடக, கூற மகாரங் குழல்வழி யோடிட, மாற மமர்நதிடு மண்ணலு மாமே. (உசு)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வார்களுக், கண்ண லழிவின்றி யுள்ளே யமாநதிடு, மண்ணலைக காணி லவனிவ னாகுமே (உஎ)

அவனிவ னாகும் பரிசறி வாரில்லை, யவனிவ னாகும் பரிசது கேணி, யவனிவ னோசை யொளியினு ளொன்றிடு, மவனிவ ள வட்டம தாகிநின் றானே (உஅ)

வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடு மும்மலை, சிட்ட லிருப்பிடஞ் சேர வறிகிலீ, ரொட்டி யிருந்துள் ளுபாய முணர்நதிடக், சட்டி யிருப்பிடங் காணலு மாகுமே. (உகூ)

காணலு மாகும் பிரம னரியென்று, காணலு மாகுங் கரைகண்ட னீசனைக், காணலு மாகுஞ் சதாசிவ சத்தியுங், காணலு மாகுங் கலநதுடன் வைக்கதே. (௩0) ஆ உஉக)

ஆயுள்பரிட்சை.

வைத்தகை சென்னியி னேரிதாய்த் தோன்றிடி, லுத்தம மிக்கிடி லோராறு திங்களா, மத்த மிகுத்திட் டிரட்டிய தாயிடி, லித்த லுயிர்க்கொரு திங்களி லோசையே. (க)

ஓசையு மீசனு மொக்கு முணர்வினைகள், ளோசை யிரதை வரிசனை யுள்குவ, னோசை யிறந்தவர் நெஞ்சிலு மீசனு, மோசை யுணர்ந்த வுணர்விது வாமே. (உ)

ஓசை யுறநின்ற வாயுவை நோக்கிடி, லோசை குறைக்கின்

றாண்மை யளிக்கிடிற், பூமே றுறைநின்ற போதகம் வந்திடு
க, தாமே புவிக்குத் தலைவனு மாமே. (௩)

தலைவ னிடம்வலஞ் சாதிப்பா ரில்லை, தலைவ னிடம்வல
மாயிடிற் றையற், றலைவ னிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சிற், றலைவ
னிடம்வலந் தன்வழி நாரே. (௪)

ஏறிய வாறினி லெண்பது சென்றிடே, தேறிய வேழிற் சி
றக்கும் வகையெண்ணி, லாறொரு பத்தா யமர்ந்த விரண்டை
யுந், தேறியே நின்று தெளியில் வகையே (௫)

இவ்வகை யெட்டு மிடம்பெற வோடிடி, லவ்வகை யொ
ன்பதே யென்ன வறிகிலாஞ், செவ்வகை யொன்பதுஞ் சேர
வே நின்றிடின், முவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே. (௬)

மும்மூன்று மொன்று முடிவுற நின்றிடி, லெண்மூன்று நி
ன்று மிடவகை யாய்நிற்கு, மைம்மூன்று மோடி யகலவே நின்றி
டிற், பன்மூன்றொ டீராறு பார்ககலு மாமே. (௭)

பார்ககலு மாகும் பகல்முப்ப தாகில், லார்க்கலு மாகும
வ் வாறிரண் டுள்ளிட்டுப் போக்கலு மாகும் புகலற வொன்றெ
னிற், றேக்கலு மாகுந் திருந்திய பத்தே. (௮)

ஏயிரு நாளு மியல்புற வோடிடிற், பாயிரு நாளும் பகைய
ற நின்றிடே, தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடி, லாயுரு வா
றென நாளக்கலு மாமே. (௯)

அளக்கும் வகைநாலு மவ்வழி யோடிடில், விளக்கு மொருநா
லு மெய்ப்பட நிற்குந், துளக்கும் வகையைத் துய்நெறி யோ
டிற், களக்க மறமூன்றிற் காணலு மாமே. (௧௰)

காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடிற், காணலு மாகுங் க
லந்த விரண்டையுங், காணலு மாகுங் கலப்பற மூன்றுக்கேற்,
காணலு மாகுங் கருத்துற வொன்றே. (௧௧)

கருது மிருபதிற் காணவா றுருக், கருதிய வைம்பதிற்

காண்பது மூன்றுங், கருது மிருப துடன்று காணிற், கருது மி
ரண்டெனக் காட்டலு மாமே. (கஉ)

காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில, காட்டலு மாகுங்
கலந்தெழு மொன்றெனிற, காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தே
டடிற், காட்டலு மாகுங் கலந்தவி ரைந்தே (கங)

ஈரைந்தி லைந்து மிருமூன்று மெட்டெகும், பாரஞ்சி நின
ற பதைபத்து நாளாகும, வாரஞ்செய் கின்ற உதையாரு
சாமாகி, லோரஞ்சொ டொன்றென றெனவொன்று நாளே.()

ஒன்றிய நாள்க ளொருமுப்பத் தொன்றுகிற், கன்றிய நா
ளுங் கருத்துற மூன்றுகுரு, சென்றுயிர் நாலெட்டுஞ் சேரவே
நின்றிடின, மன்றியல் பாகு மனையி லிரண்டே. (கரு)

மனையினி லொன்றுகு மாதமு மூன்றுஞ், சுனையினி லொ
ன்றுகுந் தோங்கித்த னனதி, வினையற வோங்கி வெளிசெய்து
நின்றுற், றனையுற நின்ற தலைவனு மாமே. (கசு)

ஆரு மறியா ரளக்கின்ற வன்னியை, யாரு மறியா ரளக்கி
ன்ற வாயுவை, யாரு மறியா ரழிகின்ற வப்பொரு, ளாரு மறி
யா வறிவறிந் தேனே (கஎ)

அறிவது வாயுவொ டைந்தறி வாய, தறிவா யதுதா னுல
குயி ரத்தின, பிறிவுசெய் யாவகை பேணியுள் ளுடிற, செறிவ
து நின்று திகழு மதுவே. (கஅ)

அதுவரு ளும்மரு ளான துலகம், பொதுவரு ளும்புக ழா
ளர்க்கு நாளு, மதுவரு ளுமமலா மங்கையர் செல்வி, யிதுவரு
ள செய்யு மிறையவ ளுமே. (ககூ)

பிறப்பது சூழ்ந்த பெருந்தகை நந்தி, குறிப்பது கூடிய
கோலக் குரம்பை, பழுப்பது யாவது பற்றும் பாச, மழப்படி
செய்வார்க் ககலு மதியே. (உ0) ஆ. உசக

வாரசரம்.

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனிட, மொள்ளிய மந்த னிரவிசெவ் வாய்வலம், வள்ளிய பொன்னே வளருமபி றையிடந, தெள்ளிய தேய்பிறை தானவல மாமே (௧)

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனமூன்றுந், தள்ளி யிடத்தே தயங்குமே யாமாகி, யொள்ளிய காயத்துக் கூனமி லையென்ன, வள்ள னமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே. (௨)

செவ்வாய் வியாழஞ் சனிஞாயி றேயென்னு, மிவ்வா றறி கின்ற யோகி யிறைவனே, யொவ்வாத வாயு வலத்துப் புரிய விட, டவ்வா றறிவார்க்கவ் வானந்த மாமே. (௩)

மாறி வருமிரு பானமதி வெய்யவ, னேறி யிழியு மிடைபி ங் கலையிடை, யூறு முயிர்நடு வேயுயி ருக்கிரந, தேறி யறிமின றெரிந்து தெளிந்தே. (௪)

உதித்து வலத்திடம் போகின்ற போது, வதிர்த்தஞ்சி யோடுத லாமகன் றூறு, முதிர்த்தது வேமிக வோடிடு மாகி, லுதித்த விராசி யுணர்ந்துகொ ளூறறே. (௫)

நடுவு நில்லாம லிடம்வல மோடி, யடுகின்ற வாயுவை யடங் கணன் கூடி, யிடுகின்ற வாறுசென றின்பணி சேர, முடிகின்ற தீபத்தின முன்னுண்டென் றானே. (௬)

ஆயும பொருளு மணிமலர் மேலது, வாயு விதமும் பதினு றுனாவலி, போயம மனத்தைப் பொருகின்ற வாதார, மாயுவு நாளு முகூர்த்தமு மாமே. (௭) ஆ உசஅ.

வாரசூலம்.

வாரத்திற் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கா, னேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும், பாரொத்த செய்புந் ஞாத்திரம் பா துநா, சீரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே. (௧)

தெக்கண மாகும் வியாழத்திற் சேர்திசை, யக்கணி சூழு

மு மாமிடம் பின்னுகிற், அக்கமு மில்லை யவமுன்னே தோன் றிடினு, மிக்கது [illegible] மேனமேல் விளையுமே. () ஆ௨௫௨

கேசரியோகம்.

கட்டக் கழன்றுகீழ் நான்று விழாமல், லட்டத்திற் கட்டி யடுப்பை புணைகோலி, விட்டத்தைப் பூட்டி மேற்பையைத் தாட்கோத்து, நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே. (௧)

வண்ணா னொலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற், கண்ணாறு மோழை படாமற் கடைகட்டி, விண்ணாறு பாய்ச்சிக் குளத்தை நிரப்பிடின், வண்ணாந்து பார்க்க வழுக்கற்ற வாறே (௨)

இடக்கை வலக்கை யிரண்டையு மாற்றித், துதிக்கையா லப்பாகக்குச் சோரவும் வேண்டா, முறக்கைக்கை நீக்கி யுணரவல் லார்கட், கிறக்கவும் வேண்டா விருக்கலு மாமே. (௩)

ஆய்ந்துரை செய்யி லமுதநின் றூறிடும், வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து, நீந்துரை செய்யு நிலாமண் டலமதாய்ப், பாய்ந்துரை செய்தது பாலிக்கு மாறே (௪)

நாவி னுனியை நடுவே சிவிறிடிற், சேயனு மங்கை சிவனு முறைவிட, மூவரு முப்பத்து மூவருந் தோன்றுவர், சாவது மில்லை சதகோடி யூனே (௫)

ஊனூறல் பாயு முபர்வரை யுச்சிமேல், வானூறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை, வானூறல் பாயும் வகையறி வாளர்க்குத், தேனூற லுண்டு தெளிதலு மாமே. (௬)

மேலை யண்ணாவில் விரைந்திரு காலிடிற், காலனு மில்லை கதவுந் திறந்திடும், ஞால மறிய நரைதிரை மாறிடும், பாலனு மாவான் பராசக்தி யாணையே. (௭)

கத்தி முனையாக நாமேலே யேறிட்டுச், சத்தித் திருக்கிற் றரணி முழுதாளும், பத்தித் திருக்கும் பகலோன வெளியாகச், சித்தித் திருப்பவர் [illegible]. (௮)

தீவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர், நாவினை நாடி னமனுக் கிடமில்லை, பாவினை நாடிப் பயனறக் கண்டவர், தேவினை யாடிய தீங்கரும் பாமே. (கூ)

தீங்கரும் பாகவே செய்தொழி லுள்ளவ, ராங்கரும் பாக வடையகா வேறிட்டுக், கோங்கரும் பாகிய கோனை நிமிர்த்திட, வூனகரும் பாகியே யூனீர் வருமே. (௰)

ஊனீர் வழியாக வுண்ணாவை யேறிட்டுத், தேனீர் பருகிச் சிவாய நமவென்று, கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும், வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே. (கக)

வாய்ந்தறிந் துள்ளே வழிபாடு செய்தவர், காய்ந்தறி வர்க்க கருணை பொழிந்திடும், பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கத வொன்றிட்டுக், கூய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலு மாமே. (கஉ)

கோயிலி னுள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர், தாயினு நல்லார் தரணி முழுதுக்கும், காயினு நல்லவா காய்ந்தவர் தம்முளு, தீயினு தீயராத் தீவினை யாளர்க்கே. (கங)

தீவினை யாளர்தஞ் சென்னியி லுள்ளவன், பூவினை யாளர்க்குப் பொற்பதி யானவன், பாவினை யாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன், மாவினை யாளர்தம் மதியினு ளானே. (கச)

மதியி னெழுங்கதிர் போலப் பதினாறாய், பதிமனை நாலுநூற் றிருபத்து நாலாய்க், கதிமனை யுள்ளே கலைகளை யரப்பி யெதிர்மலை யாம லிருந்தனன் றானே. (கரு)

இருந்தனள் சத்தியு மக்கலை சூழ, விருந்தனள் கன்னியு மந்நடு வாக, விருந்தனள் மாமனை முகநிலை வார, விருந்தன டானு மமுதம் பொழிந்தே. (கசா)

பொழிந்த விருவெள்ளி பொன்மலை யுச்சியில், வழிந்துள் ளிருந்தது வானமு தலங்குக், கழிந்தது போகமுங் காக்கவல் லார்க்குக், கொழுந்தது வாகுங் குணமது வாமே. (கஎ)

குணமது வாகிய கோமள வல்லி, மணமது வாக மகிழ்ந்திருக்கிற, றணமது வாகிய தத்துவ ஞான, மிணமது வாக விருந்தனன் றானே. (௧௮)

இருந்த பிராணனு முள்ளே யெழுமாம், பரிந்தவித் தண்டே னண்டம் பரிய, விரிந்தவப் பூவுடன் மேலெழு வைக்கின், மலர்ந்தது மண்டல மாழனு மாமே. (௧௯)

மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யாணத்தைக், கண்டத்தி னுக்கே கருதியே கிழக்கட்டிற, பண்டகத் துள்ளே பசலே யொளியாகக், குண்டலக் காதனுங் கூடத்தொழிந் தானே (௨௦)

ஒழிகின்ற வாயுவு முள்ளே யமருங், கழிகின்ற வாயுவுங் காக்கலு மாகும், ஒழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப், பழிகின்ற காலத்துப் பையச்சற் றீரே (௨௧)

பையினி னுள்ளே படிக்கத்த வொன்றிடின், மெய்யினி னுள்ளே விளங்கு மொளியதாங், கையினுள் வாயு கதித்தங் கெழுந்திடின், மையணி கோயில் மணிவிளக் காமே. (௨௨)

விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ வுன்னி, நலங்கிடுங் கண்டத்து நாபியி னுள்ளே, வணங்கிடு மண்டல மாயத் திடக்கும்பிச, சுணங்கிட நின்றவை சொல்லலு மாமே (௨௩)

சொல்லலு மாயிரி மாகத்து வாயுவுஞ், சொல்லலு மாகு மண்ணீர்க் கடினமுஞ், சொல்லலு மாகு மிவையஞ்சுங் கூடிடிற, சொல்லலு மாந்தூர தரிசனந் தானே. (௨௪)

தூர தரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாங், காராருங் கண்ணி கடைஞான முட்பெய்தி, யோராருந் தீபத் தெழிற்சிந்தை வைத்திடிற், பாரா ருலகம் பகனமுன் னதாமே (௨௫)

முன்னெழு நாபிக்கு முன்னுல் விரற்கீழே, பன்னெழு வேதம் பகலொளி யுண்டென, நன்னெழு நாதத்து நாறீப மைத்திட்ட, தன்னெழு கோயிற் றலைவனு மாமே. (௨௬)

ஆ. ௨௭௯,

பரியங்கியோகம்.

பூசுவன வெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய, வாச நறுங்குழன் மாலையுஞ் சாத்திய, காயக் குழலி கலவி யொடுங்கலந், தூசித் துளையுறத் தூங்காது போகமே. (க)

போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு, மோகத்தை வெள்ளியு மீளும் வியாழத்தில், கூடொத்த மெனமுன்னை யாளு நற் கூதனுக, தானிற் குழைந்து தலைகண்ட வாறே (உ)

கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து, மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும, வண்டியை மேற்கொண்டு வானீ ருருட்டிடந, தண்டொரு காலுந் தளராது வங்கமே.

அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவ, மங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்துப், பங்கப் படாமற் பரிகரித் தத்தம் மைத், தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே. (ச)

தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி ஞானந், தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி போகந், தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே, தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யஞ்சே. (ரு)

அஞ்சு கடிகையி லாறுங் கடிகைமேற், றுஞ்சுவ தொன்றத் துணைவி துணைவன்பா, னெஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொள்ளா தென்றது, பஞ்ச கடிகை பரியங்கி யோகமே. (சு)

பரியங்கி யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை, யரியவில் வியோக மடைந்தவர்க் கல்லது, சரிவளை முன்கைச்சி சந்தனக் கொங்கை, யுருக்கித் தழுவ வொருவர்க் கொண்ணாதே. (எ)

ஒண்ணாத யோகத்தை யுற்றவ ராரென்னில், விண்ணோர்ந் த கங்கை விரிசடை வைத்தவன், பண்ணா ரமுதினைப் பஞ்ச கடிகையி, லெண்ணா மெனவெண்ணி யிருந்தா னிருந்ததே. (அ)

எய்த்த பிராய மிருப்பது முப்பதும், வாய்த்த குழலிக்கு மன்னர்க்கு மானந்த, மாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்க

திடச, சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே. (௯)

வெள்ளி யுருக்கிப் பொன்வழி யோடாமுன், கள்ளத் தட்டானா கரியிட்டு மூடினார், கொள்ளி பறியக் குழல்வழி யே சென்று, வள்ளிய ளுவி லடக்கிவைத் தானே. (௧௦)

வைத்த விருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன், சித்தங் கலங் காது செய்கின்ற வானந்தம், பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத்துக்கும், வித்தக னாய்நிற்கும் வெங்கதி ரோனே. (௧௧)

வெங்கதி ருக்குஞ் சனிக்கு மிடைநின்ற, நங்கையைப் புல்கிய நம்பிக்கோ ரானந்தம், தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளி தாழாமுன்னந், திங்களிற் செவ்வாய் புகைத்திருந் தானே (௧௨)

திருத்தப் புகுந்து திருத்தல்செய் வார்க்குக், கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில், வருத்தமு மில்லையா மங்கை பங்க ற்கும், அருத்தியுள் வெள்ளியுஞ் சோரா தெழுமே (௧௩)

எழுகின்ற தீயினை முன்னே கொண்டு சென்றிட்டால், மெழுகுருக் கும்பரி செய்திடு மெய்யை, யெழுகின்ற தில்லை யொளியை யறிந்தபின், விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே (௧௪)

வெளியை யறிந்து வெளியி னடுவே, யொளியை யறியி லொளிமுறி யாமே, தெளிவை யறிந்து செழுந்தியா லே, வெளியை யறிந்தனன் மேலறி யேனே (௧௫)

மேலாந் தலத்தில் விரிந்தவ ராரெனின், மாலாந் திசைமுகன் மாநந்தி யாயவர், நாலா நிலத்தி னடுவான வப்பொருளை, மேலா யுரைத்தனர் மின்னிடை யாளுக்கே. (௧௬)

மின்னிடை யாளுமின் னாளுங் கூடடித்துப், பொன்னிடை வட்டத்தி னுள்ளே புகப்பெய்து, தன்னொடு தன்னைத் தலைப்பெய்த வல்லீரேல், மன்னிடைப் பல்லூழி வாழலு மாமே. (௧௭)

வாங்க விருதலை வாங்கலில் வாங்கிய, வீங்க வலிக்கும விரகறிவாரில்லை வீங்கவலிக்கும் விரகறி வாளரு, மோங்கிய தனனை யுதம் பண்ணிளுரே. (௧௮)

உதமறிந் தங்கே யொருசுழிப் பட்டாற், கமறிக் தங்கே கபாலங் கறுக்கு, மிதமறிந் தென்று மிருப்பா ளொருத்தி, பத மறிக தும்முளே பாரகடிந தாளே. (௧௯)

பாரில்லை நீரில்லை பங்கய மொன்றுண்டு, தாரில்லை வேரி ல்லை தாமரை பூத்தது, வூரிலலை காணு மொளியது வொன்று ணடு, கீழில்லை மேலில்லை கேள்வியிற் பூவே. (௨௰) ஆ ௨௯௯.

அமரிதாரணை

உடலிற் கிடந்த வுறுதிக குடிநீாக, கடலிற சிறுகிணற் றேற் றமிட்டா லொக்கு, முடலி லொருவழி யொன்றுக் கிறைக்கி, லடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே (௧)

தெளிதரு மிந்தச சிவநீா பருகி, லொளிதரு மோராண்டி லூனமொன றில்லை, வளியுறு மெட்டின மனமு மொடுங்கு, களிதருங் காயங் கனகம தாமே (௨)

நூறு மிாகு றுகருஞ சிவததினீர், மாறு மிதற்கு மருநதி ல்லை மாந்தர்க, டேறி விதனைத் தெளியுசசி யப்பிடின, மாறு மி தற்கு மறுமயி ராமே. (௩)

கரையரு கேகின்ற கான லுவரி, வரைவரை யென்பர் மதி யிலா மாந்தர், நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு, நரைதிரை மாறு நமனுமங் கில்லையே. (௪)

அரங்கனைறுக லாயோ ரதிசயங் [illegible] கரயம் கலந்தவி ந் நீரிலே, யினகு மெல்லிபு மஞ்சளும் [illegible] வீக்கிமேனி யிருளுங் கபாலமே. (௫)

வீர் மருந்தென்று விண்ணோர் மருந்தென்று, [illegible] மருக

தெனறு நந்தி யருள்செய்தா, ஞூதி மருந்தென் றறிவா ரகலிட
ஞ், சோதி மருந்திது சொல்லவொண் ணாதே. (௯) ஆ. ௩0௩,

சந்திரயோகம்.

எய்து மதிக்கலை சூக்கத்தி லேறியே, யெய்துவ தூல மிரு
வகைப் பக்கத்து, ளெய்துங் கலைபோல வேறி யிறங்குமாந், து
ய்யது சூக்கத்துத் தூலத்த காயமே. (௧)

ஆகின்ற சந்திரன் சூரிய னங்கியு, ளாகின்ற வீரெட்டொ
டாறிரண் டீரைந்து, மாகின்ற வக்கலை யெல்லா மிடைவழி,
யாகின்ற யோகி யறிந்த வறிவே. (௨)

ஆறா தாங்கலை யாதித்த சந்திர, னீறு நலங்கினோர் ஞா
லங் கவர்கொள்ளப், பேறுங் கலைமுற்றும் பெருங்கா லீரெட்டு,
மாறுங் கதிர்கொள்ளு மற்றங்கி கூடவே. (௩)

பத்து மிரண்டும் பகலோ னுயர்கலை, பத்தினோ டாறு மு
யர்கலை பான்மதி, யொத்தநல் லங்கியி னெட்டெட்டு மோகலை,
யத்திற னின்றமை யாய்ந்துகொள் வீரே. (௪)

எட்டெட் டனலின் கலையாகு மீராறுட், சுட்டப் படுங்க
திரோனுக்குஞ் சூழ்கலை, கட்டப் படுமீரெட் டாகு மதிக்கலை
யொட்டப் படாவிவை யொன்றொடொன் றாவே. (௫)

எட்டெட்டு மீராறு மீரெட்டுந் தீக்கதிர், சுட்டிட்ட சோம
னிற் றோன்றுங் கலையெனச், சட்டப் படுந்தா ரகைக்கதிர் நாலு
ள, கட்டிட்ட தொண்ணூற்றொ டாறுங் கலாதியே. (௬)

எல்லாக் கலையு மிடையிங் கலைநடுச், சொல்லா நடுநாடி யூ
டே தொடர்மூலஞ், செல்லா வெழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்த
லா, னல்லோர் திருவடி நண்ணிநிற் போரே. (௭)

அங்கியிற் சின்ன கதிரிரண் டாட்டத்துத், தங்கிய தார
கை யாகுஞ் சசிபானு, வங்கியத் தாரகை யாகும் பரையொளி,
தங்கு நவசக்ர மாகுந் தரணிக்கே. (௮)

தரணி சலங்கனற் காற்றத்த வான, மரணிய பானு வருந்திங்க ளங்கி, முரணிய தாரகை முன்னிய வொன்பான், பிரணவ மாகும் பெருநெறி தானே. (௯)

தாரகை மின்னுஞ் சசிதேயும் பக்கத்துத், தாரகை மின்னுச் சசிவளர் பக்கத்துத், தாரகை பூவிற சகலத்தி யோனிகள், தாரகைத் தாரகை தானுஞ் சொருபமே. (௰)

முற்பதி னஞ்சின் முளைத்துப் பெருத்திடும், பிறபதி னஞ்சிற் பெருத்துச் சிறுத்திடு, மப்பதி னஞ்சு மறியவல் லார்கட்குச், செப்பரி யான்கழல் சேர்தலு மாமே. (௧௧)

அங்கி யெழுப்பி யருங்கதி ரூட்டத்துத், தங்குஞ் சசியாற் றுமமைம் தைந்தாகிப், பொங்கிய தாரகை யாம்புலன் போகத்துத், திங்கள் கதிரங்கி சேர்கின்ற யோகமே (௧௨)

ஒன்றிய வீரெண் கலையு முடலுற, நின்றது கண்டு நினைக்கிலா நீதர்கள், கன்றிய காலன் கருத்துழி வைத்தபின், சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. (௧௩)

அங்கி மதிகூட வாகுங் கதிரொளி, யங்கி கதிர்கூட வாகு மதியொளி, யங்கி சிவத்திலிற கூடவத் தாரகைத், தங்கிய துவே சகலமு மாமே (௧௪)

ஈராறு பெண்கலை யெண்ணிரண் டாண்கலை, பேராமற் புக்குப் பிடித்துக் கொடுவந்து, நேராகத் தோன்று நெருப்புற வேபெய்யி, லாராத வானந்த மானந்த மானதே. (௧௫)

காணும் பருதியின் காலை யிடத்திட்டு, மாணு மதியதன் காலை வலத்திட்டுப், பேணி யிவ்வாறு பி[illegible]ாமற் செய்விரே, லாணி கலங்காதவ் வாயிரந் தான்[illegible] (௧௬)

பாலிக்கு நெஞ்சம் பறையோ[illegible], லாலிக்கு மங்கே யமரர் பராபரன், மேலைக்கு முன்னே [illegible]ளி யாய்நிற்கும், காலைக்குச் சங்கு கிரவன் றுனே. (௧௭)

கதிரவன் சந்திரன் காலமளக்கும், பொதிரவ னானே
பொழிமழை நிற்கு, மதிரவ னண்டப் புறஞ்சென் றடப்ப,
வெதிரவ னீச னிடமது தானே (௧௮)

உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை, யந்திக்கு மந்
திர மாரு மறிகில, ரந்திக்கு மந்திர மாரு மறிந்தபின், றந்தை
க்கு முன்கேடு கண்பிறந் தானே (௧௯)

ஊதிய மேது மறியா ருரைப்பினு, மோதிய மேது மறியா
த லூமாக, ளாதியுமந்தமு மந்திக்க வல்லிரேல், வேதிய னங்கே
வெளிப்படுந் தானே (௨௦)

பாம்பு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினைத், தீங்கு கதிரை
யுஞ் சோதித் தனலுறும், பாம்பு மதியும் பகைதீர்த் துடன்
கொளீஇ, நீங்கல்கொ டானே நெடுந்தகை யானே. (௨௧)

அயின்றது வீழ்வள வுந்துயி லின்றிப், பயின்ற சசிவீழ்
பொழுதிற் றுயின்று, நயந்தரு பூரணை யுள்ள நடத்தி, வியந்த
ரு பூரணை மேவுஞ் சசியே (௨௨)

சசியுதிக் குமள வுந்துயி லின்றிச், சசியுதித் தக்கே தனது
ணருந்திச், சசிசரிக் கின்றள வுந்துயி லாமற், சசிசரிப் பின்கட்
டன் கண்டுயில் கொண்டதே (௨௩)

ஊழி தரியா திருக்கின்ற யோகிக, ளூழிகை யாக நமனை
யளப்பாக, ளூழி முதலா யுயாவா ருலகினிற், றூழவல் லாரிச்
சசிவன்ன ராமே (௨௪)

தண்மதி பானுச்சிச் சரிபூமி யேசென்று, மண்மதி காலங்க
ண் மூன்றும் வழி[illegible] வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விளை
ந்தபின். றண்[illegible] விற்கணை யின்றே. (௨௫)

வளர்கின்[illegible]ன் றனக்கலை யாறும், தளர்கின்ற சந்
திரன் றன்கலை யாறு, மலர்ச்செழு பானிரண் டங்குல மோ
டு, யலர்ந்து விழுந்தமை யாரறி வாரே. (௨௬)

ஆருயிர்த் தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து, போம்வழி யெ
ங்கணும் போகாது யோகிக்குக, காமுற வின்மையிற் கட்டுண
ணு மூலத்தி, லோமதி யத்தினைவிட் டெரியுணா வாமே. (௨௭)

வேறுறச் செங்கதிர் மெய்ப்பகலை யாரெருடு, கூறுற நான
குந் துடாநதுற வேநிற்கு, மீறலி னனகலை யீரெட்டோ டுமதி
த, தாறுள கலையுள கலுவா வாமே. (௨௮)

உணாவிந்துச் சோணி யுறவினன் விசும, புணாவிந்து வி
சுங் கதிரிற குறையி, லுணாவு முடம்பு முவையொக்க நிற்கி, லு
ணாவு முடம்பு மொருக்கால விடாவே (௨௯)

விடாத மனபவ னத்தொடு மேவி, நடாவு சிவசங்க நாதங்
க ளொளுவிக, கடாவிடா வைம்புலன கட்டுணணும் வீடு, ப
டாதன வின்பம பருகா ரமுதமே. (௩௰)

அமுதப் புலனவரு மாற்றங் கரைமேற், குமிழிக்கத தற
சுட ரைந்தையுங் கூட்டிச, சமையத்தன் டோடித் தரிக்கவ
ல் லார்க்கு, நமனில்லை நரகலை நாளில்லை தானே. (௩௧)

உணணீ ரமுத முறுமூற லைத்திறந, தெணணீ ரிணையடித
தாமரைக கேசெலத, தெணணிச சமாதி யமாநதுதீ ராகல
க், கணணுற ரொருடேசென று கால்வழி மாறுமே. (௩௨)

மாறு மதியுமா தித்தனு மாறிநறித, தாறு படாமல்தனை
டோடே தலைப்படி, லூறு படாதுடல் வேண்டு முபாயமுட,
பாறு படாவின்பம் பாரமிசைப் பொங்குமே. (௩௩)

ஆ அதிகாரம் - உகறு - திரு[illegible] - ௩௩௫.

மூன்றுந்தந்திரம் - [illegible]

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்ப[illegible]

எங் - இ - கூடிய - திருமந்திரம் - அஅங.

நாலாந்தந்திரம்.

அசபை.

போற்றுகின் றேன்புகழுந் தும்புகல் ஞானத்தைத, தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி, சாற்றுகின் றேனறை யோசிவ யோகத்தை, யேற்றுகின் றேனெம் பிரானோ ரெழுத்தே. (௧)

ஓரெழுத் தாலே யுலகெங்குந் தானாகி, யீரெழுத் தாலே யிசைந்தங் கிருவராய், மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை, மாவெழுத் தாலே மயக்கமே யுற்றதே. (௨)

ய தேவ ருறைகின்ற சிற்றம் பலமென்றுந், தேவ ருறைகின்ற சிதம்பர மென்றுந், தேவ ருறைகின்ற திருவம் பலமென்றுந், தேவ ருறைகின்ற தென்பொது வாமே (௩)

ஆமேபொன் னம்பல மற்புத மானந்த, மாமே திருக்கூத் தநவரத் தாண்டவ, மாமே பிரளய மாகுமந் தாண்டவ, மாமே சங்காரத் தருந்தாண் டவங்களே (௪)

தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத், தாண்டவ மான தனுக்கிரகத் தொழிற், றாண்டவங் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந், தாண்டவங் கூத்துத் தமனியந் தானே. (௫)

தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந், தானே யகார வுகார மதாய்நிற்குந், தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத், தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. (௬)

தராதல [illegible] தற்பர மாபரன், தராதலம் வெப்பு மேவா சியவ[illegible]ஞ் சொல்லிற் றுளவா சியவாகுந், தராதல யோ[illegible] யாமே. (௭)

ஆமே சிவங்க ளகார வுகாரங்க, ளாமே பரங்க ளதியா விடமென்ப, வாமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பர, மாமே சிவ

கதி யானந்த மாமே. (அ)

ஆனந்த மூன்று மறிவிரண் டொன்றாகு, மானந்தஞ் சிவா
ய வறிவார் பலரில்லை, யானந்த மோடு மறியவல் லார்கட்கு,
வானந்தக் கூத்தா யகப்படுந் தானே. (கூ)

படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார், படுவதோங்கார பஞ்
சாக்கரங்கள், படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி, படுவது
கோணம் பரந்திடு மாறே. (க0)

வாறே சதாசிவ மாறிலா வாகமம், வாறே சிவகதி வண்
டுறை புன்னையும், வாறே திருக்கூத்தா கமவசனங்கள், வா
றே பொதுவாகு மன்றி னமலமே. (கக)

அமலம் பதிபசு பாசங்க ளாகம, மமலந் திரோதாயி யா
குமானந்தமா, மமலஞ்சொல் லாணவ மாய்கை காமிய, மமல
ந் திருக்கூத்தங் காடு மிடந்தானே. (கஉ)

தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்குந், தானே தனக்கு
த் தனமலை யாயநிற்குந், தானே தனக்குத் தனமய மாய்நிற
குந், தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (கங)

தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத், தலைவனு மாய
நின்ற சற்பாத் திரத்தைத், தலைவனு மாய்நின்ற தாரவிழ ஞா
னத், தலைவனு மாய்நின்ற தாளிணை தானே. (கச)

இணையார் திருவடி யெட்டெழுத் தாகு, மிணையார் கழலி
ணை யீரைஞ்ச தாகு, மிணையார் கழலிணை யைம்பத்தொன் று
கு, மிணையார் கழலிணை யேழா யிரமே. (கரு)

ஏழா யிரமா யிருபதாய் முப்பதா, யேழா யிரத்து மெழு
கோடி தானாகி, யேழா யிரத்துயி ரென்[illegible] மந்திர, மேழா
யிரண்டா யிருக்கின்ற வாறே. (கசு)

இருக்கின்ற மந்திர மேழா யிர[illegible] மந்திர மி
த்திற மில்லை, யிருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவன்றிரு மேனி, யிருக்கி
ன்ற மந்திர மிவ்வண்ணந் தானே. (கஎ)

தானே தனக்குத்த திருநட்டந் தானுகுந, தானே யகார வுகாரம தாய்நிற்குந, தானே ரீங்காரத தத்துவக கூத்துக்குத, தானே யுலகிற றனிநட்ட தானே. (௧௮)

நட்டிரனை டொன்றே நளினம தாகு, நட்டிரனை டொன்றே நுமனசெய்யுங கூத்து, நட்டிரனை டொன்றே நகைசெயா மந்திர, நீடுஞ்சிவ லிங்க நலஞ்செம்பு பொன்னே (௧௯)

செம்புபொன னுகுஞ சிவாய நமவெனனிற, செம்புபொன னுகத் திரண்டது சிறபாஞ, செம்புபொன னுகும ஸ்ரீயுங கிரீயுமென, செமபுபொன னுன திருவம பலமே (௨௦)

திருவம் பலமாகச சீரசசக கரததைத, திருவம பலமாக வீராறு சீறிச, திருவம பலமாக விருபத்தஞ்சு சாகத்த, திருவம பலமாகச செபிக்கின்ற வாறே (௨௧)

வாறே சிவாய நமசிவா யநம, வாறே செபிக்கில் வரும பேர் பிறபபில்லை, வாறே யருளால வளாகூத்துக காணலாம, வாறே செபிக்கில் வருஞசெம்பு பொன்னே (௨௨)

பொன்னுன மந்திரம புகலவு மொணணுது, பொன்னுன மந்திரம பொறிக்கு சுகதந்தாகும, பொன்னுன மந்திரம புகக யுண்டு பூரிக்கிற், பொன்னுகும வல்லாரக குடமபுபொற் பாதமே (௨௩)

பொற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும், பொற்பாதத தானையே செம்புபொன னுயிடும், பொற்பாதங் காணத திருமேனி யாயிடும் பொற்பாக னன்னடஞ சிந்தனை சொல்லுமே (௨௪)

சொல்லு மொருகூட்டிற் புகக்குச் சுகிக்கலா, நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருந், சொல்லிலும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ், சொல்லுந திருக்கூத்தின் சுககமுந் தானே. (௨௫)

சூக்கும மென்று யிருசெபித் தாலுமேற், சூக்கும மா
ன வழியிடைக் காணலாகு, சூக்கும மான வினைகைக் கெடுக்
கலாகு, சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே. (உ௬)

ஆனந்த மென்றென் றறைந்திட மானந்த, மானந்தம
ஆ - இ - ஊ - எ - ஓமென் றறைந்திட, மானந்த மருக்ஷ மாயிடு
மானந்த, மானந்தம அம - ஹ்ரீம அம - க்ஷம - ஆம ஆகு
மே (உ௭)

மேனி யிரண்டு விளங்காமல் மேற்கொள்ள, மேனி யிர
ண்டுமிக்கார விகாரியா, மேனி யிரண்டும ஊம - ஆம் - இ - எ -
ஒ - என்று, மேனி யிரண்டும இ - ஒ - ஊ - ஆ - எ - கூத்து
மே. (உ௮)

கூத்தே சிவாய நமசி வாயிடுங், கூத்தே - இ - ஊ - ஆ
எ ஓம - சிவாய நமவாயிடுங், கூத்தே இ - ஊ - ஆ - எ ஓம -
சிவாய நமவாயிடுங், கூத்தே இஊஆஎ ஓமநமசிவாய கோளொ
ன்றுமவாறே (உ௯)

ஒன்றிரண் டாட வோரொன்று முட்டாட, வொன்றினி
ல மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட, வொன்றினு லாடவோ
ரொன்பது முட்டாட, மன்றினி லாடினன் மாணிக்கக் கூத
தே. (௩0)

திருவம்பலச்சக்கரம்.

இருந்தவிவ வட்டங்க ளீரா றிரேகை, யிருந்தவி ரேகை
மே லீரா றிருத்தி, யிருந்த மனைகளு மீரா று பத்தொன், றிரு
ந்த மனையொன்றி லெய்துவன் றானே. (க)

தானொன்றி வாழிடந் தன்னெழுத் தாகும், தானொன்
று மந்தானந்த தன்பே ரெழுத்தாகும், தானொன்று கோணந்
தனைத் தெழுத்தாகும், தானொன்றி லேயொன்று மவ்வரன்
றானே. (உ)

அரகர வென்ன வரியதொன் "றில்லை, யரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்தர், ரரகர வென்ன வமரரு மாவர், ரரகர வென்ன வறும்பிறப் பன்றே. (௩)

எட்டு நிலையுள வெங்கோ ளிருப்பிட, மெட்டினி லொன்று மிருமூன்று மீரேழு,மொட்டிய விந்துவு நாதமு மோங்கிடப, பட்டது மந்திரம பானமொழி யாலே. (௪)

மட்டவிழ் தாமரை மாதுநல் லாளுட, னொட்டி யிருந்த வுபாய மறிகிலா, விட்ட வெழுத்தை விடாத வெழுத்துடன, கட்டவல் லாருயிர் காட்டவல் லாரே (௫)

ஆலய மாக வமாந்த பஞ்சாக்கர, மாலய மாக வமாந்த வித்து லம்பே, ராலய மாக வருகின்ற சூக்குமம், மாலய மாக வமாந்திருந் தானே (௬)

இருந்தவிவ வட்ட மிருமூன் றிரேகை, யிருந்த வதனு ளிரேகையைந் தாக, விருந்த வறைக ளிருபத்தைஞ் சாக, விருந் த வறையொன்றி லெய்து மகாரமே (௭)

மாகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை, யொகாரம் வளைத் திட் டிப்பினந் தேற்றி, யகாரந் தலையா யிருகண் சிகாரமாய், ந கார வகாரநற் காலது நாடுமே. (௮)

நாடும பிரணவ நடுவிரு பக்கமு, மாடு மவர்வா யமர்ந்தங் கு நின்றது, நாடு நடுவுண் முகநமசி வாய, வாடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே (௯)

ஆயுஞ் சிவய நமசி வயந, வாயு நமசி வயய நமசிவ, வா யுமே வயநம சி[illegible]ர, மாயுஞ் சிகாரத்தொ டக்கந் த டைவிலே. (௧௦)

அடைவினி லையம்ப தமைமையத் தறையி, லடையு மறை யொன்றுக வீரெழுத் தாக்கி, யடையு மகாரத்தி லந்தமாம் சிந

ல்வு, மடைவி னெழுத்தைம்பத தொன்று மமர்ந்ததே. (கக)

அமர்நத வரகர வாம்புற வடட, மமர்நத வங்கரி யாமத னுள்வடட, மமாந்த வசவை யாமத னுளவட்ட, மமர்நத விரே கையு மாகினற சூலமே. (கஉ)

சூலத தலையினிற றேற்றிடுஞ் சத்தியுஞ், சூலத தலையினி ற் சூழுமோங காரததாள, சூலத திடைவெளி தோறறிடு மஞ செழுத, தாலப பதிககு மடைவது வாமே (கங)

அதுவாம அகார இகார உகாரம, அதுவாகி எகாரம ஒகா ரம தஞசா, மதுவாகுஞ சககர வடடமேல வடடம, பொது வா மிடைவெளி பொயகுநம பேரே. (கச)

போபெற றதுமூல மநதிரம பினனது, சோவுற்ற சககர வடடததுட சநதியி, னோபெற றிருநதிட நினறது சககரப, போபெற றிருநத வியல்பிது வாமே. (கரு)

இயலுமிம மநதிர மெயதும வழியின, செயலு மறியத தெ ரிசிககு நாதன, புயலும புனலும பொருநதஙகி மண்விண, மு டலு மெழுததுசசு முனனு விருநததே. (கசு)

ஆரெட டெழுததினமே லாறும பதினலு, மேரெட டதி னமேலே விநதுவு நாதமுஞ, சீரிட்டு நினறு சிவாய நமவென னவ, கூறிடு மும்மலங கூப்பிடுப போமே. (கஎ)

அவனை யிருபப தவளக கரததுளே, பெண்ணினல் லாளு மவனறனக கரததுளே, யெண்ணி யிருவ ரிசைநதங கிருந்திடம், புண்ணிய வாளர பொருளறி வாரகளே. (கஅ)

அவவிடடு வைததங கரவிடடு மேல்வைத்து, வவவிடடுப பாரககில் விவ்வகம தாய்நிற்கு, மவவிட்டு மேலே வளியுறக கவடடின, ரெம்மிட்டு நினற சுடர்க்[illegible] ஆமே. (ககூ)

அவ்வுண்டு சவவுண் டனைத்தும[illegible], கவ்வுண்டு நி ற்குங் கருத்தறி வாரில்லை, கவவுணடு நிற்குங் கருத்தறி வாளர் க்குச, சவ்வுண்ட சத்தி சதாசிவன் றனே. (உ0)

அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தன னந்தியு, மஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்த பஞ்சாக்கர, மஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கர, மஞ்செழுத் துள்ளே யமர்ந்திருந் தானே. (உக)

கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடிற், கூத்தனெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார், கூத்தனொ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பார், கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே (உஉ)

அத்திசைக் குணின்ற வனலை யெழுப்பியே, யத்திசைக் குணின்ற நல்லெழுத் தோதிடு, மத்திசைக் குணின்ற வந்த மறையனை, யத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் றானே (உங)

தானே யளித்திடுங் கையிலை நோக்கினுந், றானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந், தானே யளித்த மகாரத்தை யோதிடத், தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே (உச)

கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை, கல்லொளி யேயென நின்றன னிந்திரன், கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக், கல்லொளி யேயெனக் காட்டிநின் றானே. (உரு)

தானே யெழுகுணந் தண்சுட ராய்நிற்குந், தானே யெழுகுணம் வேதமு மாய்நிற்குந், தானே யெழுகுணம் வரவது வோதிடிற், றானே யெழுந்த மறையவ னாமே. (உசு)

மறையவ னாக மதித்த பிறவி, மறையவ னாக மதித்திடக் காண்பார், மறையவ னஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற, மறையவ னஞ்செழுத் தாமது வாமே. (உஎ)

ஆகின்ற பாதமு மந்நவாய் நின்றிடு, மாகின்ற நாபியு ளங்கே மகாரமா, மாகின்ற சீயிரு தோளவ்வாய்க் கண்டபின், னாகின்ற வச்சுடர் யவ்வியல் பாமே. (உஅ)

யவ்வியல் பாய திருமூல னெழுத்தையுஞ், செவ்வியல் பாகச் சிறந்தன னந்தியு, மவ்வியல் பாக வொளியுற வோங்கிடிற், றவ்வியல் பாதப் பரந்தினை றானே. (உகூ)

பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்க் கெல்லாம், வரந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித், துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக, வுரந்தரு மந்திர மோமென் றெழுப்பே (௩.)

ஓமென் றெழுப்பித்தன் னுத்தம நந்தியை, நாமென் றெழுப்ப நடுவெழு தீபத்தை, யாமென் றெழுப்பியவ் வாறறி வார்கண், மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே (௩௧)

ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே யெழுத்தைந்தும், பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வந்திக்கு, மாகொன்ற வைப்பத் தொருவெழுத் துண்ணிற்கப், பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் றானே ()

பரமாய வஞ்செழுத் துண்ணடுவாக, பரமாய நவசிம பார்க்கிலம் வயங்கி, பரமாய சிவநம வாம்பரந் தோற்றப், பரமாய வாசி மயங்கமாய் நின்றே (௩௩)

நின்ற வெழுத்துக்க ளோதரு பூதமு, நின்ற வெழுத்துக்க ளோதரு வண்ணமு, நின்ற வெழுத்துக்க ளோதரு நின்றிடி, னின்ற வெழுத்துள்ளு நின்றனன் றானே (௩ச)

நின்றன சக்கர நீளும் புவியெலா, மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் னாடனைக், கன்றது வாக்க கரந்தன னந்தியுங், குன்றிடு நின்றிடு கொள்கைய னாமே (௩ரு)

கொண்டவிச் சக்கரத் துள்ளே குணம்பல, கொண்டவிச் சக்கரத் துள்ளே குறியைந்து, கொண்டவிச் சக்கரங் கூத்த னெழுத்தைந்துங், கொண்டவிச் சக்கரத் துண்ணின்ற கூத்தே

வெளியி லிரேகை யிரேகையி லத்தலை, சுளியி லுகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி, நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதந், தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே (௩எ)

அகார வுகார சிகார நடுவாய், வகாரமோ டாறும் வளியுடன் கூடிச், சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய, யொகார முதல்வ னுவந்துநின் றானே. (௩அ)

அற்ற விடத்தே யகாரம தாவது. வுற்ற விடத்தே யுறு பொருள் கண்டிடச, செற்ற மறுதத செழுஞ்சுடர் மெயப் பொருள, குற்ற மறுததபொன போலுங் குளிகையே (௩௯)

அவ்வென்ற போதினி லுவ்வெழுத தாலிததா, லுவவெ னற முததி யுருகிக கலநதிடு, மவவென றன னுள்ளே வழிபட்ட நநதியை, யெவவணஞ் சொல்லுகே னெந்தை யியற்கையே. ()

நீரி லெழுததிவ வுலகா ரறிவது, வானி லெழுததொன்று கண்டறி வாரில்லை, யாரிவ வெழுத்தை யறிவா ரறிவர்க, ளூனி லெழுததை யுணாகிலர் தாமே. (௪௧)

காலை நடுவுறக காயததி லககர, மாலை நடுவுற வைம்பது மாவன, மேலு நடுவுற வேததம விளமபிட, மூல நடுவுற முததி தந தானே (௪௨)

நாவியின கீழது நல்ல வெழுததொன்று, பாவிக ளத்தின பயனறி வாரில்லை, யோவிய ராலு மறியவொண ணாதது, தேவி யுந தானுந திகழநதிருந தானே (௪௩)

அவவொடு சவவன றரனுறற மநதிர, மவவொடு சவவெ னற தாரு மறிகில, ரவவொடு சவவென்ற தாரு மறிநதபின, ன வவொடு சவவு மனாதியு மாமே (௪௪)

மநதிர மொன்று மலரா லுதிபபது, வுநதியி னுளளே யுத யம்பண ணாநிற்கு, சநதிசெய் யாநிறபர் தாம தறிகிலர், நநதி தொழுதுபோ யாாததகன ராகளே. (௪௫)

சேவிககு மநதிரஞ செல்லுந திசைபெற, வாவிசகுண மந திர மாதார மாவன, பூவுக்குண மந்திரம் போககற நோக்கிடி, லாவிக்குண் மநதிர மஙகுச மாமே. (௪௬)

அருவினி லம்பர மங்கெழு நாதம், பெருகு துடியிடை பேணிய விநது, மருவி யகார சிகார நடுவா, யுருவிட வூறு மூ றமந திரமே. (௪௭)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச், சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடி, லந்தர வானத் தமுதமவ னூறிடு, மந்திர மாகுதி யாமே. (சஅ)

ஆறெழுத் தோது மறிவா ரறிகிலா, ரூறெழுத் தொன்றாக வோதி யுணராகா, வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்க்கட்கு, மோரெழுத் தாலே யுயிர்பெற லாமே. (சகூ)

ஓத மெழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவைஞ்சு மாதி யெழுத்து வையைம்பத் தோடொன் றென்பர், சோதி யெழுத்தி னிலையி ரு மூன்றுள, நாத வெழுத்திட்டு நாடிக்கொள் வீரே (ருய)

விந்துவி லுற்றெழு நாத மெழுந்திட, பந்த கலைவி பதினாறு கலைப்பிரசாய, கந்தர வாகரங் காலுடம் பாயினு, மெந்தமு மின்றி யைம்பதொன் றாமே (ருக)

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தும்வே தங்களு, மைம்ப தெழுத்தே யனைத்தாக மங்களு, மைம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபி, னைம்ப தெழுத்தும்போ யஞ்செழுத் தாமே (ருஉ)

அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தன, னஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தன, னஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கின, னஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்துநின் றானே (ருங)

விழுந்தெழ லாமவிரா தன்திரு நாமத்தைச், சோர்ந்தொழி யாமற நாட்கு மொருவற்குச், சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும், போந்திடு மென்னுமப் புரிசடை யோனே (ருச)

உண்ணு மருந்து முலப்பிலி காலமும், பண்ணுறு கேள்வியு மபாடலு மாய்நிற்கும், விண்ணின மமரர் விரும்பி யடிதொழு, மெண்ணின னெழுத்தது வாகிநின் றானே. (ருரு)

ஐந்தின் பெருமை யகலிட மாவது, ஐந்தின் பெருமையே யாலய மாவது, ஐந்தின் பெருமை யறவோன் வழக்கமு, மைந்தின் வகைசெய்ய பாலனு மாமே. (ருசு)

வேரெழுத் தாயவிண் ணாயப்புற மாய்நிற்கு, நீரெழுத் தாய்நிலந் தாங்கியு மங்குள்ள, சீரெழுத் தாயங்கி யாயுயி ராமெழுத், தோரெழுத் தீசனு மொண்சுட ராமே (௫௭)

நாலா மெழுத்தோசை ஞால முதலது, நாலா மெழுத்தி லேஞால மடங்கிற்று, நாலா மெழுத்தே நவிலவல் லார்கட்கு, நாலா மெழுத்தது நன்னெறி தானே (௫௮)

இமையந்தன் னோர்திசை யென்றுள்ள மேவி, நடந்தன ளங்கே நமசிவய வென்னும், பயந்தன்னை யோரும் பதமது பற்றும், மயாந்தன்ன மாற்றும் பிறப்பறுத் தேனே (௫௯)

ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினை, யோமத்தி லேயுத்த மனைஞ் சொருத்தித்தன, ஞம நமசி வயவென றிருப்பார்க்கு, நேமத் தலைவி நிலவிநின் றாளே (௬௰)

பட்டம் பரிசே பரமஞ் செழுத்ததி, விட்ட மறிந்திட் டிரவு பகர்வர, நட்டம தாடி நடுவே நிலயங்கொண், டட்டதே சப்பொரு ளாகிநின் றானே (௬௧)

அகார முயிரே யுகாரம் பரமே, மகார மலமாய வருமுப் பதாற்ற, சிகாரஞ் சிவமாய வகாரம வடிவமா, யகார முயிரென் றறையலு மாமே (௬௨)

நகார மகாரஞ் சிகார நடுவாய, வகார மிரண்டும் வளியுடன் கூடி, வொகார முதற்கொண் டொருக்கா லுரைக்க, மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே (௬௩)

ஐஞ்சுமா வானை யடவியுள் வாழ்வன, வஞ்சுக்கு மஞ்செழுத் தங்குச மாவன, வஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே, யஞ்சாதி யாதி யகம்புக லாமே (௬௪)

ஐந்து கலையி லகராதி தன்னில்மேல், வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி, நந்தியை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுஞ், சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே. (௬௫)

மருவுஞ் சிவாயமே மன்னு முயிரு, மருமந்த யோகமு ஞா
னமு மாகுந், தெருள்வந்த சீவனார் சென்றியா ருலே, யருட்டங்
கிய சசிவ மாவது வீடே (௬௬)

அஞ்சுக வஞ்செழுத் துண்மை யறிந்தபின், னெஞ்சகத் துள்
ளே நிறையும் பராபரம், வஞ்சக மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை,
தஞ்ச மிதுவென்று சாற்றுகின் றேனே (௬௭)

சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துளத் தோதச், சிவாயவொ
டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ், சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லா
ர்கள், சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே (௬௮)

சிகார வகார யகார முடனே, நகார மகார நடுவுற நா
டி, பொகார முடனே பொருந்தா துரைக்கு, மகார முதலவ
ன் பதித்துநின் றானே (௬௯)

நமமுத லோரைந்தி னுள்ளங் கருங்கச. எமமுத லைந்தி ல
டங்கிய வல்வினை, சிமமுத லுள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்,
தமமுத லாகுஞ் சதாசிவன் றானே (௭௦)

நவமுஞ் சிவமு முயிர்பர மாகுந், தவமோன நிலாதன
நித்துவ மாகுஞ், சியமோன நிட்டையவ ராதர வாலச், சிவ
மோனப தானு மெனுந்தெளி வுற்றதே (௭௧)

கூடிய வெட்டிரண் டுங்குவிந் தறி, நாடிய நந்திபை ஞா
னத்து ளேவைத்து, வாடிய வைவரு மங்குற வாவாக, தேடி
யதனைத் தெளிந்தறி யீரே (௭௨)

எட்டி மிரண்டு மினிதறி கின்றில, ரெட்டு மிரண்டு மறியா
த வேழையர், எட்டி மிரண்டு மிருமூன்று நான்கெனப், பட்ட
து சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே (௭௩)

எட்டு வரையின்மே லெட்டு வரைகீறி, யிட்ட நடுவு ளிறை
வ னெழுத்தொன்றில், வட்டத்தி லேயரை காற்பத்தெட்டுமி

டடுச், சிட்டருசெழுத்துஞ் சபிக்க கிரமே. (௭௪)

தானவா சட்டா சதிர் பிருவாக, ஞானவிம் மூவரோ டா
ற்றவ ராதிக, சேனைப பதினெட்டும விந்துவு நாதமுஞ், சேனை
யுஞ் செயசிவ சக்கரந தானே (௭௫)

புட்டண மாசுவ மாற்றும பாசாபாம, விட்டனர் தம்மை வி
கிதா நடவெனப், பெட்டனை யாயிரு மீசன பிறக்கிற, மொட்
டுவன பேசுவ றெனறி பேனை (௭௬)

சிவமுதன மூவரோ டையா பிறந்து, வவையமுத லாதிர
ன் டோனதிருடோன ரூன, வைமுதல விந்துவு நாதமு மோ
வகச, சவைமுற்ற சங்கரன யைபெயா தானே (௭௭)

விதசானு சகம்பமாக வசைந்தி, நக்கரா கலையதி ருறு
காட் டிபபின, றுத்தாரம பசனிர் மடாதி கலைதொகுப், பத
தாம பிரம சடங்கு பாக தோற்றிடு (௭௮)

கணடெமுத தேவர்மம லம்மல ருளனிடை, கொணடொழி
ந தேனுடன கூடிய சாரபா, பணபழி யாத பதியழி யே
சென்று, நமபழி பாமே நடவென லாமே (௭௯)

புனணிய வானவா பூமழை தூவிநின, றெண்ணுவ ரண்ண லி
ணையடி மந்திர, நணணுவா நண்ணி நழுவெனனு நாமததை,
கண்ணென வுளளிக கலந்தநிய ருரே (௮௰)

ஆறெழுத தாலவ வாறு சமயங்க, ளாறுக்கு நாலே யி
ருபதது நாலெனபா, சாவித திரியிற் றலையெழுத தொனறு
ள, பேதிகக வல்லார் பிறவியற றாரகளே (௮௧)

எட்டினி லெட்டறை யிட்டோ ரறையிலே, கட்டிய வொ
லெறட்டாய்க் காண நிறையிட்டுச், சுட்டி யிவற்றைப பிரண
வஞ் சூழ்நதிட்டு, மட்டு முயிாகட் குமாபதி யானுமன்றே. ()

நமமுத லவ்வொடு நாவின ரகரமே, யும்முத லாகிய வெ

ட்டிடை யுற்றிட்டு, வுமமுக லாகவே யுளபவ ருசசிமே, நும
முக லாயவ னூறுறுங்கை ருனே (௮௩)

நின்ற வரசம பலகைமேனேராக, வொன்றிட மவவிட்டு
வோலையிற் சாதகக, துன்று மெழுகையுள பூசிச சுடரிடைத,
துன்ற வெதுபபிடத் தமபனங் காணுமே (௮௪)

கரண விரலிப பலகை யமனதிசை, மரணமிட டெட்டி
ன மகார வெழுததிட்டு, வரணமி லெங்காயம பூசி யடுபபிடை,
முரணுற புகைததிட மோகன மாகுமே. (௮௫)

ஆங்கு யட்டமேறகி லையறு கோட்டததிர, பாங்கு பட
வே பலாசம பலகையிற, சாங்கு மேட்டுற கடபூசி விந்து
விட, வோங்காரம வைததிடு முசசா டனந்தனுக்கே (௮௬)

உச்சிட்ட போதி லொளிவனனி மூலையிற, பச்சோலை யிரப
ருசச காயததைப பாரிதது, முச்சிரததின முதகாட்டில வை
ததிடு, வைசசபின மேலோர மாரணம வேண்டிலே (௮௭)

வியந்த வரிதார மேட்டினமே லேபூசி, யேயந்த வகார மு
கார மெழுததிட்டு, வாயந்தகோர விலவம பலகை யசியததுக,
கேயந்தவைத கெனைபதி னாயிரம வேண்டிலே (௮௮)

எண்ணுக கருட்டினை யேட்டினை யகாரமிட, டெண்ணுப
பொன்னுளி லெழுவெள்ளி பூசிட்டா, லெண்ணுவற பலகை யிட
டேமற கேநோக்கி, யெண்ணு வெழுதகொட டெண்ணுயிரம வே
ண்டிலே (௮௯)

ஆர்ச்சனை.

அமபுய நீலங் கழுநீ ரணி நெய்தல், வம்பவிழ பூகமு மாத
வி மநதாரம, தும்பை வகுளஞ் சுரபுன்னை மல்லிகை, செண்பக
ம பாதிரி செவவநதி சாததிடே. (௯0)

சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனங், கோங்கமழ் குங்கு மங் கற்பூரங் காரகில், பாங்குபட் டப்பணி நீராற் குழைத்துவை த்து, தாங்கே யணிந்தாற் ராசசியு மன்னபொடே (௧௧)

அன்புட னேநின் றமுதமு மேற்றியே, பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந், துன்ப மகற்றித் தொழுவோர் நினைவுக்கா, வின்ப முடனேவந் தெய்திடு முத்தியே (௧௨)

எய்தி வழிபடி லெய்தா தனவில்லை யெய்தி வழிபடி லிந்திரன் செல்வமுன், னெய்தி வழிபடி லெண்சித்தி யுண்டாகு, மெய்தி வழிபடி லெய்திடு முத்தியே (௧௩)

நண்ணும் பிறதார நீக்கித்தா ரவிந்தா, மண்ணிய வைத்திய மறு சந்தான, நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணு நஜபமென்று, பண்ணு மனுபவ னத்தொடு வைகுமே (௧௪)

வேண்டாக்கள் கன்மம் விமானுய சாட்டப்பட்டோர், வேண்டாக்கள் கன்ம மதிப்பிச்சை யற்றபோர், வேண்டாக்கள் கன்ம மிகுசிவ யோகிகள், வேண்டாக்கள் கன்ம மிகுதியோ ராய்ந்தவரே (௧௫)

அறியரு ஞானத் தெவரு மறியார், பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் றார்கள், நெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கில், வெறிமலி யுள்ளே யிருக்கலு மாமே (௧௬)

இருளும் வெளிபோ லிரண்டா மிதய, மருளறி யாமையு மன்னு மறிவு, மருளினை விட்டெறி யாமை மயங்கு, மருளுஞ் சிந்தைத்தோ ரவர்களா மன்றே (௧௭)

தானவ னாக வவனேதா னாயிட, வான விரண்டி லறிவன சிவமாக, போனவ னன்பிற் காலா மரபுறத், தானவ னாகு மோராந்த தேவரே (௧௮)

ஓங்கார முந்திக்கீழ் முற்றிடு மெங்ஙனம், நீங்கா வகாரமு நீலகண்டத் தாயிடும், பாங்கார் நகாரம் பயினெற்றி யுற்றிடும்

யீங்காரும் விந்துவு நாதமே லாகுமே (௯௯)

நமவது வாசன மான பசுவே, சிவமது சித்திர சிவமாம
பதியே, நமவற வாதி நாவே தனையொன்று, சிவமாகு மாமோனஞ்
சோதனைமெயட வீடே (௱)

தெளிவரு நாளிற் சிவவமு தூறு, மொளிவரு நாளி லோரெட்டி
லுகளு, மொளிவரு மப்பகத் தோரிரண் டாகில, வெ
ளிதரு நாதனை வெளியா யிருந்தே (௱௧) ஆ ௧௩௧

நவகுண்டம்

நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யி, னவகுண்டத் தா
னொழு நற்றீபந் தானு, நவகுண்டத் துளெழு நன்மைகளெ
ல்லா, நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே (௧)

உரைத்திடுங் குண்டத்தி னுளே முக்காலு, நரைத்தெழு
காற்கோண நன்மைக ளோரெட்டு, பரைத்திடு முப்புரம் பாரங்
யோடே, மிகைத்திடு கண்டங்கண் மேலறி யோமே. (௨)

மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள், காலறிந் து
ள்ளே கருத்தூற்ற செஞ்சுடர், பாலறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றா
து, நானறிந் துளெழு நாடிக்கொண் டேனே (௩)

கொண்டவிக் குண்டத்தி னுள்ளெழு சோதியா, யண்டங்
கள் ளேழு மகக்கி யழிக்கலாம், பண்டையுள் வேதம் பரந்த பர
ப்பெலா, மின்றுசொல் நூலா யெடுத்துரைத் தேனே (௪)

எடுத்தவக் குண்டத் திடம்பதி னொன்றிற், படித்தக் கலைகளும்
பாலித்து நிற்குங், கடித்தன னுள்ளெழக் கண்டுகொள் வாக்
கே, கொடுத்தெழு வல்வினைக் கூடகி லாவே. (௫)

கூடமுக் கூட்டத்தி னுள்ளொழு குண்டத்து, ளாடிய வைந்
து மகம்புறம் பாய்நிற்கும், பாடிய பன்னீ ரிராசியு மங்கெழு, நா
டிக்கொள் வாகட்கு கற்சுடர் தானே. (௬)

நற்சுட ராகுஞ் சிரமுகக் கட்டமாங், கைச்சுட ராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற, மைச்சுடர் மேனி பதைப்புற நிலிச்சமு, நற்சுட ராயெழு நல்லதென் றுளே (எ)

நல்லதென் றுளே நமக்குற்ற நாயகஞ், சொல்லதென் றுளே சுடர்முடி பாதமா, மெல்லநின் றுள்ள வினைவகைந் தோதவா, கல்லநின் றுள்ளுயுங் கறுமனின் றுளே (அ)

வினறு விராமபிறை மேவிய குண்டத்துச், சொன்று மிரண்டுசுடா நாகந் நீக்கெயரும, பனறு நாகம பரந்த பருநட, வென்றுகத் துளமோ யிடங்கொண்ட வாறே (கூ)

இடங்கொண்ட பாத மெழிற்சுட ரேக, நடங்கொண்ட பாதங்கள் நான்ரந்தறகு, சதங்கொண்ட கையிரண் டாறுந் தழைப்ப, முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண னாகுமே (க0)

முக்கண னாமே முழுச்சுட ராயவ, னக்கண னாமே யகிலமு முண்டவ, னிக்கண னாகித் திகைபெட்டுங் கண்டவ, னெக்கண னாகு மெந்தை பிரானே (கக)

எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த், தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலா, கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருந்தலா, லைந்து விமன்னன மாட்டிக்கொ ளீரே. (கஉ)

மாட்டிய குண்டத்தி னுள்ளெழு வேதத்து, ளாட்டிய காலொன்று மிரண்டு மலர்ந்திடும், வாட்டிய கையிரண் டொன்று படைத்தெழு, நாட்டுஞ் சுரிவா நல்லொளி தானே. (கங)

நல்லொளி யாக நடந்த வுலகெங்குங், கல்லொளி யாகக் கலந்து விருந்திடுஞ், சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த வுயிரெல்லாங், கல்லொளி கண்ணுறு மாகிநின் றுளே (கச)

நின்றவிக் குண்ட நிலையாறு கோணமாய்ப், பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறுறுங், கொண்டவித் தத்துவ முள்ளே கலந்தெழு, விண்ணுறு மென்ன வெடுக்கலு மாமே. (கரு)

எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற றெழுந்தைக், கடுக்கமுக
மிரண் டாறுகண் ணாகப், படிந்தெண்ணு நாவெழு கொம
பொரு நாலு, மடுத்தெழு கண்ணொன் றனந்த மிலாகவே. (கசு)

அந்தமில் லானுக் ககலிடந் தானில்லை, யந்தமில் லானை ய
ளப்பவர் தாமில்லை, யந்தமில் லானுக் கடுத்தசொற் றானில்லை,
யந்தமில் லானை யறிந்துகொள் பத்தே. (கஎ)

பத்திட்டங் கெட்டிட் டாறிட்டு நாலிட்டு, மட்டிட்ட
குன்ற மலர்ந்தெழு தாமரை, கட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய்
யாகமும், பட்டிட்டு நின்றது பாரப்பதி பாலே (கஅ)

பாரப்பதி பாதன் பாதத்தோ நாலைஞ்சு, காரப்பதி பஞ்ச
முகம்பத் துக்கண்களும், பூப்பதி பாத மிரண்டு சடாமுடி,
நாற்பத்து சோத்திர நல்லிரு பத்தைந்தே (ககூ),

அஞ்சிட்ட கோல மளப்பண வைமைபந்து, மஞ்சிட்ட கு
ண்ட மலர்ந்த திருந்தலார், பஞ்சிட்ட சோதிய பரந்தபர
ஞ்சுடர், கொஞ்சிட்ட வண்ணிலை கூடுதன முத்திரைய (உ0)

முத்தந்த சோதி முழுச்சுட ராயவன், கற்றற்று நின்றா
கருத்து ளிருந்திடும், பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடுபோய், செ
ற்றற் றிருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே (உக)

சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமும், மாய்ந்த திசைக
ளு மங்கே யமர்ந்திடும், பாய்ந்தவைம் பூதமும் பார்க்கின்ற வ
னவிளக்கு, காய்ந்தவ வொன்றுங் கலந்தவர் தாமே (உஉ)

மெய்கண்ட மாமலர் நீருல கேழும், புக்கண்டு செய்த
வொருவனைச் சேருமின, செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவா
கள், பொய்கண்ட மில்லாப் பொருள்கலந் தாரே. (உங)

கலந்திரு பாத மிருகர மாகு, மலர்ந்திரு குண்ட மகாரந்
தோரா லுக்கு, மலர்ந்தெழு செம்முக மாறைகக்கள் வெளிர்ந், யு
ணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம னுக்கே. (உச)

உதகமன சோதி யுளவொன்று பாலனாய், மதகிற னாகி மலர
ரந்தத் திருந்திடும், பசிமந்த திகழும் பரந்து குழிந்தன, சந்தி
மானாகத் தழைத்த கொடியே. (உரு)

கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம், மடியிரு கோண
மாயுந் தழு மொகுழாம், படியே முலகும் பரந்த சடை, மடி
யாது கண்டவர் மாதன மாமே (உசா)

மாதன மாம்வகை சின்ற வனிலைச், சாதன மாகச் ச
மைந்த குருவென்றும், போதன மாகப் பொருந்த வுலகாளும்,
பாதன மாகப் பதிந்து பார்த்தே (உஎ)

பார்த்திட மெங்கும் பரந்தெழு சோதியை, யார்த்தும தா
கவே யாய்ந்தறி வாரில்லை, காத்திட லுள்ளே கருதி யிருந்தவர்,
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண் டவரே (உஅ)

உகங்கண் டொன்பது குண்டமு மொக்க, வகங்கண்ட
போகியு நாடி யெழுந்தும், பயங்கண்டு கொண்டவிப் பாய
கரு வொப்பச், சகங்கண்டு கொண்டது சாதக மாமே (உகூ)

சாதனை நாலு நிழன்மூன்று வில்வயம், வேதனை வட்டம
விளையாறு பூநிலை, போதனை போதைந்து பொறிகய வாரணை,
நாதனை நாடு நவகோடி தானே. (ஙo) ஆக கஙக

சத்திபேதம் - திரிபுரைச்சக்கரம்

மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைசரி, யோமாயை யுள்
ளொளி யோராறு கோடியிற, மாமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூ
ர்த்திகள், னாமா யமைவான திரிபுரை யாங்கே (க)

திரிபுரை சுந்தரி யந்தரி சிந்துரப், பரிபுரை நாரணி யாம
பால வன்னத்தி, யிருள்புரை யீசி மனோன்மனி யென்ன, வரு
மறை யாய்நிற்கு மாமாது தானே. (உ)

தானு வமைந்தவம முப்புரந தனனிடை, தானான மூவுரு வோருருத தனமையள, தானான பொனசெமமை வெணணீ றாந தாளகலவி, தானான போகமு முததியு நல்குமே (௩)

நல்குந திரிபுரை நாதநா தாநதஙகள, பல்கும பரவிநது பாரணட மானவை, நலகும பரையபி ராமியகோசரி, புல்கு மருளுமப போதநதந தாளுமே. (௪)

சாளணி நூபுரஞ செமபட டுடுத தாளுடை, வாரணி கொஙகை மலாககலனல யாளிவில, லேரணி யஙகுச பாச மெழிலன முடி, காரணி மாமணிக குணடலக காதிக்கே (௫)

குணடலக காதிகொலைவிற புருவததள, கொணட வாததிலின மனனுகோல சதத, கணடிகை யாரங கதிர்முடி மாமதி, சணடிகை நாறறிசை தாஙகிநின றாளே (௬)

நினற திரிபுரை நீரு புராதனி, குனறலில் மோகினி மாதிருந குஞசிகை, நனறறி கணடிகை நாறகாற கீடனள, துனறிய நதசூநத தாமனாச சூழமையே. (௭)

சூழசவம பாரத தனததி சுகோதயள, வததுவ மாயா ளுராசததி மாபரை, யததனக யான மநோனமணி தானுமாய, வைததவக கோல மதியவ ளாகுமே. (௮)

அவளை யறியா வமரரு மிலலை, யவளனறிச செய்ய மருநத வமிலலை, யவளனறி யைவரா லாவதொன றிலலை, யவளனறி யூாபுகு மாறறி யேனே. (௯)

அறிவார பராசததி யானநத மெனபா, ரறிவா ரறிவுரு வாமவ ளெனபா, ரறிவார கருமம வெளிசசை யெனபா, ரறியா ர பரனு மவளிடந தானே (௧௦)

தாமெங் குளதங் குளையயன் மாதேவி, யூமெங் குளவங் குளுயிர்க் காவலன, வாமெங் குளவங் குளேவந்துமப பராராங, கோமெங் குநினறு குறிப்பல பாரே. (௧௧)

பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலுந், தராசத்தி யாய்நி
ன்றதனமை யுணரா, ருராசத்தி யூழிக டோறு முடனே, பு
ராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே (கஉ)

போகஞ்செய் சத்தி புரிகுழ லாளொடும், பாகஞ்செய் தா
ங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கு, மாகஞ்செய் தாங்கே யடியவா நா
டொறும், பாகஞ்செய ஞானம படர்கின்ற கொம்பே. (கங)

கொம்பனை யாளைக் குவிமுலை மங்கையை, வம்பவிழ் கோ
தையை வானவர் நாடியைச், செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமி
யை நம்பியென் னுள்ளே நயந்துவைத் தேனே (கச)

வைத்த பொருளு மருவிய பண்மையும், பத்து முகமும
பரையும பராபரைச், சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்தி
ரு, சத்தியும வித்தைத் தலைபவ ளாமே (கரு)

தலைவி தடமுலை மேனின்ற தையல், தொலைவிற் றவஞ்செ
ய்யுந் தூய்நெறித் தோகை, கலைபல வென்றிவை வல்லியென் னு
மா, நிலைபெற விங்கே நிறைந்துநின் றாளே (கசு)

நின்றவ ளேயிழை நீள்கலை போதர், பொன்றா னகம்படிந்
தேழுல காளொடு, மன்றது வொன்றி மனோன்மணி மங்கலி,
யொன்றென வொன்றிநின் றொத்தடைந் தாளே (கஎ)

ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாயிழை, யத்தனைச் செபங்கி
னறவாய பெரும்பதி, மத்தடை கின்ற மனோன்மணி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தோந்துண ராகமே (கஅ)

உணர்ந்துட னின்றங்கு முள்ளொளி யாகி, மணங்கமழ் பூங
குழல் மங்கையுந் தானும், புணர்ந்துட னேநிற்கும் போதருங்
காலை, கணாந்தெழு வார்க்குக் கதியளிப் பாளே. (ககூ)

அளியொத்த பெண்பிள்ளை யானந்த சுந்தரி, புளியுறு புன்
பழம் போலுள்ள நோக்கித், தெளியுறு சித்துச் சிவகதி காட்டி,

யோனியுற வைத்தெனை யுய்யக்கொண் டானே. (௨௦)

உண்டில்லை யென்ற துருச்செய நின்றது, வண்டில்லை மன
றினா மன்னி நிறைந்தது, விண்டிலா காரண காரணி தம்மொ
டு, மண்டல மூன்றுற மன்னிநின் றானே. (௨௧)

நின்றா னவன்றனை யுடலு முயிருமாய், சென்றனள் சிவ
கதி சேரு பராசத்தி, யொன்றாக வென்னுட் புகுந்துளா ளாகி
யே, நின்றாள் பரஞ்சுட ரேடங்கை யாளே (௨௨)

ஏடங்கை நங்கை யிறையெங்கள் முக்கண்ணி, வேடம் ப
டிகம் விரும்பும்வெண் டாமரை, பாடுந் திருமுறை பார்ப்பதி
பாதங்கள், சூடுமென் சென்னிவாய் தோத்திரஞ் சொல்லுமே

தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி, வாயுத் திட்டே
தத்தி வழிபடு மாறிநர், பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசுங்கரும்,
பார்த்திடும் பூமியி னாகுமா மாதிகே (௨௪)

ஆதி விதமிகுத் தண்டந்த மால்தங்கை, நீதி மலரினே
னேரிழை நாமத்தைப், பாதியில் வைத்துப் பலகாற் பயில்வ
ரே, சோதி மிகுத்து முக் காலமுந் தோன்றுமே (௨௫)

மேதாதி யீரெட்டு மாகிய மெல்லியல், வேதாதி நூலின் வி
ளங்கும் பராபரை, யாதார மாகியே யாய்ந்த பரப்பினை, ஞா
தாதி நாதத்து நல்லரு ளாளே (௨௬)

அருள்பெற் றவர்சொல்ல வாரீர் மனிதர், பொருள்பெற
ற சிந்தைப் புவனா பதியார், மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி ய
ருளிய, பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவ னானே. (௨௭)

ஆன வராக முகத்தி பதத்தினள், ஈன வராக மிடிக்கு மு
சலத்தோ, டேனைய வேற்படை யேந்திய வெண்ணகை, யூன
முறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே (௨௮)

ஓங்காரி யென்பா ளவளொரு பெண்பிள்ளை, நீங்காத பச்

சை நிரத்தை யுடையவ, ளாங்காரி யாகியே யைவரைப் பெற்
றிட்டு, ரீங்காரத் துள்ளே யினி திருந் தாளே. (உ௯)

தானே தலைவி யெனநின்ற தற்பரை, தானே யுயிர்வித் தரா
ய்த் தந்த பதினாலும், வானோ ரதலமு மனமுன்ற புத்தியுந், தா
னே சிவகதி தன்னையு மாமே. (௩௦) ஆ௳ கஅக.

வயிரவி மந்திரம்.

பன்னிரண் டாங்கலை யாதி வயிரவி, தன்னி லகாரமு மா
லையுங் கூரபீதது, பன்னிரண் டாதியோ டந்தபதி னாறுஞ்,
சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றோதிடே. (க)

அந்தப் பதினாலு மதுவே வயிரவி, முந்து நடுவு முடிவு மு
தலாகச், சிந்தை கலசத்தி யெழுகின்ற மாசத்தி, யந்தமு மா
தியு மாகிநின் றாளே (உ)

ஆகின்ற மூவரு மங்கே யடங்குவா, போகின்ற பூதம் பொ
ருந்து புராதரா, சாகின்ற சாவுழி சாரார சத்பெறப், போ
குந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே (௩)

புண்ணிய நந்தி புனிதன் திருவாகு, மெண்ணிய நாட
னிருபத்தேழ் சூழ்மதி, பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியிரு,
திண்ணிய சிந்தைதன் றென்னனு மாமே. (௪)

தென்னன் திருநந்தி சேவகன் றன்னொரும், பொன்னங்
கிரியிற் பூதலம் போற்றிடும், பன்னும் பரிபிடி யந்தம் பகவதோ,
டுன்னுந் திரிபுரை யோதிநின் றுளுக்கே. (௫)

ஓதியநந்தி யுணருந் திருவரு, ணீதியில் வேத நெறிவந் து
ரைசெய்யும், போத மிருபத் தெழுநாள் புணர்மதி, சோதி வ
யிரவி சூலம்வந் தண்ணுமே. (௬)

சூலங் கபாலங்கை யேந்திய சூலிக்கு, நாலங் கரமுள

காகபா சாங்குச, மாலங் கயனறி யாத வடிவுக்கு, மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே. (௭)

மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைக்கியானி, சொல்லிய கிஞ்சுக நிறமனை சேயிழை, கல்லிய லொப்பது காணுந் திருமேனி, பல்லிய லாடையும் பன்மணி தானே. (௮)

பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி, சொன்மணி குண்டலக் காதி யுழைக்கண்ணி, நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தள், பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றாளே. (௯)

பூரித்த பூவித ழெட்டினுக் குள்ளேயோ, ராரியத் தாளுண் டங்கெண்மா கன்னியார், பாரித்த பெண்க ளறுபத்து நால்வருஞ், சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள்கண் டாரே. (௰)

கண்டச் சிலம்பு வளைசங்கு சக்கர, மெண்டிசை யோகி யிறைவி பராசத்தி, யண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மருட்செல்வி, புண்டரி கத்துள பூசனை யாளே. (௧௧)

பூசனை கந்தம் புனைமலர் மாகோடி, யோசனை பஞ்சத் தொலிவந் துரைசெய்யும், வாசமி லாத மணிமந்திர யோகந், தேசந் திகழுந் திரிபுரை காணே. (௧௨)

காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு, பூணும் பலபல பொன்னைப்போலத் தோற்றிடும், பேணுஞ் சிவனும் பிரமனு மாயனுங், காணுந் தலைவிநற் காரணி தானே (௧௩)

காரண மந்திர மோதுங் கமலத்துப், பூரண கும்ப விரேசம் பொருந்திய, நாரணி நந்தி நமவென் றுரைசெய்து, ஆரண வேதநூ லந்தமு மாமே. (௧௪)

அந்த நவின்ற லாறி றைவிரல், வந்த வழிமுறை மாறி யுரைசெய்யுஞ், செந்தமி ழாதி தெளிந்து வழிபடு நந்தி யிதனை நவறுரைத் தானே. (௧௫)

உரைத்த நவசத்தி யொன்று முடிய, நிரைத்த விராசி
நெடுமுறை யெண்ணிப், பிரைச்சத மெட்டுமுன பேசிய நந்தி,
நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய தானே. (கசு)

தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி யுண்ணின்ற, வேமத் திரு
ளற வீசு மிளங்கொடி, போமப் பெருஞ்சுட ருளனெழு நுண
புகை, மேவித் தழுதொடு மீண்டது காணே (கஎ)

காணு மிருதய மந்திர முங்கண்டு, பேணு நமவென்று பே
சுந் தலைமேலே, வேணு நடுவு மிகநின்ற வாகுதி, பூணு நடுவெ
ன்ற வந்தச் சிகையே (கஅ)

சிகைநின்ற வந்த கவசங்கொண் டாதி, பகைநின்ற வங
கத்தைப் பாரொன்று மாறிச், தொகைநின்ற நேத்திர முத்தி
ரை சூலம், வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே (ககூ)

வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப், பொருத்தி யணிவி
ரற் சுட்டிப் பிடித்து, நெறித்தோன்றை வைத்து நெடித்து நடுவே,
பெருத்த விரலிரண் டுள்புக்குப் பேசே (உ௰)

பேசிய மந்திர மிகாரம் பிரிந்துரை, கூச மிலாத சகாரத்
தை முன்னெடுத்து, வாசப் பிராண னுடனேச மாகைக்குக், கூசி
ய விந்து வுடன்கொண்டு கூவே (உக)

கூவிய சீவன் பிராணன் முகலாகப், பாவியச் சவ்வுடன்
பண்ணும் யகாரத்தை, மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை,
தேவி நடுவுட் டிகழுந்து நின்றதே. (உஉ)

நின்ற வயிரவி நீலி நிசாசரி; யிரண்டு மிரண்டு மொருங்கி
ய வுள்ளச் சத்தன், சென்றரு ளையந் தேவர் பிரானுக்கே, தன்றரு
ண ஞாலத்து நாடிஞ் சார்த்தியே. (உங)

சார்த்திய வேதஞ் சராசர மைம்பூதம், நார்த்திசை முச்கண்

நின் காடமிருள் வெளி, தோற்று முயிர்ப்பன்மை சோதிப் பரா பரை, யாற்றலொ டாய்நிற்கு மாதி முதல்வியே. (உ௪)

ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமணி, யோதி யுணரி லுடனுயி ரீசனும், பேதை யுலகிற பிறவிக ளுசமா, மோத வுலவாத கோலமொன் றுகுமே. (உ௫)

கோலக் குழலி குலாய புருவதத, னீலக் குவளை மலரனன கணணிறு, ளாலிகரு மின்னமு தானநத சுநதரி, மேலிச சிவதனை வெளிப்படுத தாளே. (உ௬)

வெளிப்படு விதது விளைவறி விததத, தெளிப்படு விதசென சிநதையி னுளளே, எளிபபடு விததுக கதிரபபடு சோதியை யொளிப்படு விததெனனை யுயயககொண டாளே. (உ௭)

கொணடனள கோலங் கோடி யநேகஙகள், கண்டனள ஒன்றொன கலையின கண மாலைகள, விணடனள மேலை விரிகதிர் மூன்றையுங, தணடலை மேனின்ற தையனல் லாளே. ()

தையனல் லாளைத தவத்திற நலைவியை, மையலை நோக்கு மனோன்மணி மஙகையை, பைமபின நேததிப் பணிமின பணிந்தபின, வெய்ய பவமினி யேறகி லாவே (உ௯)

வேயன தோளி விரையுறு மெனமல, ரேய குழலி யிளமபிறை யோதிழை, தூய சடைமுடி சூலினி சுநதரி, யேயென துளளத திவிதிருந தாளே (௩௰)

இனியதென் மூலை யிருக்குங் குமரி, தனியொரு நாயகி தானே தலைவி, தனிபடு வித்தனள சாரவு படுததது, நனிபடு வித்தளள நாடின ளுளே. (௩க)

நாடிய கன்மூன்று நடுவெழு ஞானததுக, கூடியிருந்த குமரி குலக்கன்னி, பாடகச் சீறடி யம்பொற் சிலம்பொலி, பூடக மேனி யுறைகின்ற துளே. (௩உ)

உறங்கு மளவின் மனோன்மணி வந்து, கறங்கு வளைக்கை
க கழுத்தாரப் புல்லி, பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயி லுமிழ்ந்தி
ட, டுறங்கலை யாவென றுபாயஞ்செய் தாளே (௬௩)

உபாய மளிக்கு மொருத்தியென் னுள்ளந், தபாய மறக்
கெடுத்த தனபு விளைத்துச், சுவாலை விளக்குஞ் சுழியச்சத் தா
ளே, யவாவை யடக்கிவைத் தஞ்சலென் றாளே (௬௪)

அஞ்சொன மொழியா ளருந்தவப் பெண்பிள்ளை, செஞ்சொ
ன மடமொழி சீருடைச் சேயிழை, தஞ்சமென றெண்ணித் தந
ன சேவடி போற்றுவார்க், கிஞ்சொ லளிக்கு மிறைவியென
றாரே (௬௫)

அருயி ராயு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை, காரியல்கோதையள்
காரணி நாரணி, பூரு முயிரு முலகு மொடுங்கிடங், கோரியென
னுள்ளங் குலாவிநின் றாளே. (௬௬)

குலாவிய கோலக் குமரியென னுள்ள, நிலாவி யிருந்து
நெடுநா ளணைந்து, முலாவி யிருந்தனை நாதச்சியி னுளளே, க
லாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே. (௬௭)

கலைத்தலை நெற்றியோ ரகண்ணுடைக் கன்னனுள், முலைத்
தலை மங்கை முயங்கி யிருக்குஞ், சிலைத்தலை யாய தெரிவினை
நோக்கி, யலைத்தபூங் கொம்பினை ளங்கிருந் தாளே. (௬௮)

இருந்தன ளேந்திழை யெனனுள்ள மேவிப், பொருந்திரு
நால்விரல் புக்கனள் புல்கித், திருந்திய தாணுவிற் சோந்துட
னென்றி, யருந்தவ மெய்தின ளாதியி னாளே. (௬௯)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, சோதி யசோதி சுகம்பர
கைதரி, மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி, யோதியென னு
ளளத் துடனியைந் தாளே. (௭௦)

இடைந்தன ளேந்திழை யென்னுள மேவி, யயந்தனன் எங்
கேசமசிவ வென்னும், பன்னன்னை யோரும்பதமது பற்றும்,

பெயர்க்கனள் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே. (சக)

பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர், முயற்றியின் முத்தி
யருளு முதல்வி, கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்,
முகத்திரு ணேக்கமு முன்னுள தாமே. (சஉ)

உள்ள திதயத்து நெஞ்சத் தொருமுன்றுள், பிள்ளைத் த
டமுளே பேசப் பிறந்தது, வள்ளத் திருவினை வயத்தினை மா
மாயக, கள்ள வொளியின கருத்தாகுங் கனலியே. (சங)

கனவியுங் கனவி யழிந்திலள் காதலி, துனிவியங் கைவ
ரைப் பெற்றன டேய்மொழி, பனவிய நனனுறபகவரு மங்குள,
வெனவனவிம் மாயை யிருளது தானே (சச)

இருளது சத்தி வெளியதெம மனனால், பொருளது புண
ணியர் போகத்து ளின்பக, தெருளது சிந்தைத் தெய்வமெ
ன றெண்ணி, யருளது செய்யுமெம மாதிப பிரானே. (சரு)

ஆதி யநாதியு மாய பராசத்தி, பாதி பராபரை மேலுறை
பைந்தொடி, மாது சமாதி மனோன்மனி மங்கலி, யோதுமென
னுள்ளத் துடனமுகிழந் தாளே (சசு)

ஓதிய வண்ணங் கலையி னுயர்கலை, யாதியில் வேதமே யா
மென றறிகிலர், சாதியும் பேசமுந் தத்துவ மாயநிறப, ளாதி
யென ரேதின ளாவின கிழத்தியே. (சஎ)

ஆவின கிழத்திநல் லாவடு தண்டுறை, நாவின கிழத்தி நல
ம்புகழ்ந் கேத்திடுந், தேவின கிழத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை, மே
வுங் கிழத்தி வினைகடிந் தாளே. (சஅ)

வினைகடிந் தாருள்ளத் தன்சொானி மேவித, தினையடைந்
தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்நிற்பா, ளனையடிமை கொண்
ட வேந்திழை யீசன், மனைவினைத் தரண வநாதியு மாமே.(சகூ)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, வேதம தாய்ந்தனள் வே
தியர்க் காய்நின்ற, சோதி தனிச்சுடர் சொரூபமாய் நிற்கும்,
பாதிபராபரை பன்னிரண் டாதியே. (௫௦) ஆ உ௪௧.

பூரணசத்தி.

அளந்தே னகலிடத் தந்தமு மீறு, மளந்தே னகலிடத் தாதிப் பிரானை, யளந்தே னகலிடத் தாளொரு பெண்ணு, மளந்தே னவனரு ளாயந்துணர்ந் தேனே (௧)

உணர்ந்தில ரீசனை யூழிசெய் சத்தி, புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள், கணங்களைத் தன்னருட் செய்கின்ற கன்னி, குணாந்த வழிகொண்டு கும்பக மாகுமே (௨)

கும்பக னிறைந்துங் கோலொடு பாகனும், வம்பிற் றிகழு மணிமுடி வண்ணனு, மின்பக் கலவி யினிதுறை தையலு, மின்பக் கலவியு ளாயொழிந் தாரே (௩)

இன்பக் கலவியி லிட்டெழு கின்றதோ, ரன்பிற் புதல்வரு மைம்முக னப்பனுந், துன்பக் குழப்பிற் றுயருறும் பாசத்துத், தொன்பிற் பராசத்தி யென்னம்மை தானே. (௪)

என்னம்மை யென்னப்ப னென்னுஞ் செருக்கற்று, வுன்னம்மை யூழித் தலைவனு மங்குள்ள, மன்னம்மை யாகி மருவி யுறைசெயும், பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. (௫)

தார்மே லுறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன், பார்மே லிருப்பதொ ரூழி தானுள, பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்தன, ளூமே லுறைகின்ற நாயகி யாணையே. (௬)

ஆனைய மாய்வருந் தாத னிருந்தவர், மானைய மாய மனத்தை யொருக்கிப்பின், பானைய மாய் பரத்தை யறிந்தபின், ஞானைய மாய நடந்தனத் தானே. (௭)

தானே யெழுந்தவித் தத்துவ நாயகி, வானே ரொழுந்து
மதியை விளக்கின, டேனே ரொழுகின்ற தீபத் தொளியுடன்,
மானே கடமுடை மனறறி யீரே (அ)

அறிவான மாயையு மைம்புலக் கூட்டத், தறிவான மங்
கை யருளது சேரில், பிறியா வறிவறி வாருளம் பேணு, நெறி
யாய சித்த நினைத்திருந் தானே. (௯)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவஞ் செய்கின்ற கு
ழலியை நாடி, யரவஞ்செய் யாம லவளுடன் றுஞ்சப், பருவ
ஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே (௧௦)

பாலனு மாகும் பராசத்தி தன்னொடு, மேலனு காவிந்து
நாதங்கள விட்டிட, மூலம தாமெனு முத்திக்கு நேர்பட,
சாலவு மாயநின்ற தற்பரத் தானே (௧௧)

நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் றன்னொடு, நின்றறி ஞானமு
மிச்சையு மாய்நிற்கு, நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே, ம
ன்றன வற்றுள் மருவிடுந் தானே. (௧௨)

பருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே, யுருவொத்து நி
ன்றமை யொன்று முணராக, கருவொத்து நின்று கலக்கின்ற
போது, திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் றானே (௧௩)

சிந்தையி னுள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி, விந்துவு நாதமு மா
யே விரிந்தனள், சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி, யந்தமொ
டாதிய காம்வண்ணத் தாளே. (௧௪)

ஆதி யிருந்த வமுத பயோதரி, மாதி யிருக்க வழியறி வா
ரில்லை, சோதி யிருந்துநற் றீபத் தொளியுட. வாதி யிருந்தன ரு
ளுடை யார்க்கே. (௧௫)

உடையவ னங்கி யுருத்திர சோதி, விடையவ னேறி விள
ங்கி யிருக்குங், கடையவர் போயிடங் கண்டவர் நெஞ்சத், திடை
யது வாகிய சாதகர் தாமே. (௧௬)

தாமே லுறைவிட மற்றித மானது, பார்மே லிகழ்பதி னெட்டிரு நூருள, பூமே லுறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள், பார்மே லுறைகின்ற பைங்கொடி யாளே. (கள)

பைங்கொடி யாளும் பரம விருந்திடக, இன்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம், வின்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற், பெணகொடி யாக நடந்த துலகே. (கஅ)

நடந்தது வம்மலர் நாலுடன் னஞ்சா, யிருந்தனர் கன்னிக ளொட்டெட் டொன்றாய்ப், படர்ந்தது தன்வழிப் பங்கயத் துள்ளே, தொடர்ந்தது வுள்வழிச் சோதி யடுத்தே. (கசு)

அடுக்குந் தாமரை யாதியிருப்பிட, மெடுக்குந் தாமரை யிலக்கத் துள்ளது, மடுக்குந் தாமரை மத்தகத் தேசெல, முடுக்குந் தாமரை முச்சதி ரத்தே (உ0)

முச்சதி ரத்தே யெழுந்த முளைச்சுட, ரெச்சதி ரத்து மிடப்பெற வோடிடக், கைச்சதி ரத்துக் கடந்தொளி பெற, வெச்சதி ரத்து மிருந்தன டானே. (உக)

இருந்தன டன்முக மாறொரு நாலாய்ப், பரந்தன வாயுத் திசைதிசை தோறுங், குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி, நடந்தது தேறல தோமுக மம்பே. (உஉ)

அம்பன்ன கண்ணி யரிவை மனோன்மணி, கொம்பன்ன நுண்ணிடைக் கோதை குலாவிய, செம்பொன்செய் யாக்கை செறிகமழ் நாடொறு, நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றாளே. ()

நவிலும் பெருந்தெய்வ நான்மறைச் சத்தி, துகிலுடை யாடை நிலம்பொதி பாத, மகலமு மண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து, புகலுமுச் சோதி புனையநிற் பாளே. (உச)

புனையவல் லாள்புவ னத்திறை யெங்கள், வினையவல் லாளன்ன கோடிக ளுள்ளே, புனையவல் லாண்மின் னுடந்தொளி

தன்னை, புனையவல் லானையும் போற்றியென் பேனே. (உரு)

போற்றியென் பேன்புவ னாபதி யம்மையென, ஏற்றது னிற்கு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை, சீற்றங் கடிந்த திருநுதற் சேயிழை, கூற்றந் துரக்கின்ற கொள்கைத் தொடியையே ()

தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி, வடிவார் திரிபுரை யாமங்கை கங்கைச், செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை யென்றென, றடியார் வினைகெடுத் தாதியு மாமே. (உஎ)

மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடிப், பல்லிசைப் பாவை பயனுறு பைங்கொடி, புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் துரந்திட்டு, வல்லிசைப் பாவை மனம்புகுந் தாளே. (உஅ)

தாவித்த *வப்பொருட் டானவ னெம்பிரை, பாவித்த துவ சம படைக்கின்ற காலத்து, மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழது டாகத், தாவிக்கு மப்பொருட் டாமது தானே. (உகூ)

அதுவித் தெனப்பர வனை யறியார், கதிவர நின்றதோர் காரணங் காணார், மதுவிரி பூங்குழல் மாமங்கை நங்கை, இத மது வுன்னூர்க்க டோகதவா தாமே. (கூ0) ஆ உஎக.

ஆதாரவாதேயம்.

காலித மாதி லவிர்ந்தது தொன்னூறு, காவித மானவை காற்பத்து நாலுள, பாலித மானவைப் பங்கய மூலமாய்த், தாவித மாகித் தரித்திருந் தாளே. (க)

தரித்திருந் தாளவ டன்னொளி நோக்கி, விரித்திருந் தாளவள் வேதப் பொருளைக், குறித்திருந் தாளவள் கூறிய வைந்து, மறித்திருந் தாளவள் மாது நல்லாளே. (உ)

மாதுநல் லாளு மணாள னிருந்திடப், பாதிநல் லாளும் பகவரு மானது, சோதிநல் லாளைத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல், வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே. (௩)

வெள்ளடை யானிரு மாமிகு மாமலர்க், கள்ளடை யாரக கமழக மூலாமன, மள்ளடை யானும் வகைதந்த மாய்நின்ற, பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணாமே. (௪)

பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதமை, பெண்ணிடை யானும் பிறந்து கிடந்தது, பெண்ணுடை யானென பிறப்பறி நீக்கின்ற, பெண்ணுடை யாணிடைப் பேச்சற்ற வாறே (௫)

பேச்சற்ற நனபொருள் காணும் பெருந்தகை, மாச்சற்ற சோதி மனோன்மணி மங்கையாங், காசசற்ற சோதி கடவுளு டனபுணர்ந், தாசசென்ற ஞானபுகு தாலிசகுந் தானே. (௬)

ஆலிக்குங் கன்னி யருமை மனோன்மணி, பாலித் துலகிற் பரந்துபெண் ணாகும், வேலைத் தலைவியை வேத முதல்விபை ப, பாலித் தொருவ னுகந்துநின் றானே. (௭)

உகந்துநின் றானம்பி பொண்ணுற்ற கன்னி, மிகுந்துநின் றானம் முறைபுக நோக்கி, யுகந்துநின் றானிவ் வுலகங்க ளெல்லா, முகந்துநின் றானவ னொன்று பொருந்தே. (௮)

குத்து முலைச்சி குழைநக மருங்கினை, மொதி விரித்த சுணங்கினை மொழி, புத்தகச் சீறடிப் பாவை புணர்வினைத், தொத்த கருத்துச் சொல்லகி லேனே. (௯)

சொல்ல வொண்ணாத வழற்பொதி மண்டலஞ், சொல்ல வொண்ணாத திகைத்தங் கிருப்பார்கள், வெல்லவொண் ணாத வினைத்தனி நாயகி, மல்லவொண் ணாத மனோன்மணி தானே.

தானே யிருநிலந் தாங்கிவின் ணாய்நிற்குந், தானே சுடுமங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந், தானே மழைபொழி தையலு மா

யிநிற்குந், தானே வடவரைத் தன்கடற் கண்ணே. (கக)

கண்ணுடை யானைக் கலந்தங் கிருந்தவர், மண்ணுடை யானை மனிதரிற் கூட்டொணும், பண்ணுடை யார்கள் பதைப் பற திருந்தவர், விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. (கஉ)

கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி, பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும், விண்டெண் டிசையும் விரை மலர்க கைக்கொண்டு, தொண்டெண் டிசையுந் தொழுநின்ற கன்னியே. (கங)

கன்னி யொளியென நின்றவிச் சந்திரன், மன்னி யிருக் கின்ற மாளிகை செந்நிறன், சென்னி யிருப்பிடஞ் சோபதி ஞ றுடன, பன்னி யிருப்பா பராசத்தி யாமே (கச)

பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந், தராசத்தி யான தலைபிர மாணி, யிராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகு ங் குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. (கரு)

உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி, யுணர்துயி ராய் நிற்கு முன்னத னீசனை, புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகமு தா கி, யிணைந்து பரமென றிசைந்திது தானே (கசு)

இதுவப் பெருந்தகை யெம்பெரு மானும், பொதுவக் கல வியும் போகமு மாகி, மதுவக் குழலி மனோன்மனி மங்கை, யதுவக் கலவியு ளாயுழி யோகமே. (கஎ)

யோகநற் சத்தி யொளிபீட மாகும், யோகநற் சத் தி யொளிமுகந் தெற்காகும், யோகநற் சத்தி யுதர நடுவாகும், யோகநற் சத்திதா ளுத்தரந் தேரே. (கஅ)

தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிவன்அங்கி யோடுற, வார்ந்தெழு மாயை மந்தம தாய்நிற்கு, மோர்ந்தெழு விந்துவு நாதமு மோங்கிடக், கூர்ந்தெழு கின்றனள் கோல்வளை தானே. (ககூ)

தானான வாரெட்டுத் தாமரைக் குணமிசை, தானான
வாறுமீ ரேழுஞ் சகலகலை, தானான விந்து சகமே பரமெனுந்,
தானும் பராவா தனையெனத் தக்கதே. (உ0)

தக்க பராவித்தை தாவிருப் பானெழிற், றக்கெழு மோ
ருத் திரஞ்சொல்ல சொல்லவே, மிக்கிடு மெண்சத்தி வெண்
ணீர முகக்கன்னி, தொக்கத்தை யோகினிதோண் முத்திணை
யாளே. (உக)

முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்ஞ் ஞானத்தாள், ளத்த
வ மாயல்ல வாய சகலத்தள், வைத்த பராபர னாய பராப
ரை, சத்தியு மானந்த சத்தியுங் கொங்கே. (உஉ)

கொங்கீன்ற கொம்பின் குருமலைக் குலாங்கன்னி, பொ
ங்கிய குங்குமத் தோளி பொருந்தின, அங்குச பாச மெனுமகி
லங்கனி, தங்கு மவளம்மை தானறி வாயே. (உங)

வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மணி, பேயுங் கணமும் பெ
ரிதுடைப் பெண்பிள்ளை, யாயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத், தா
யு மகளுநற் றாரமு மாமே (உச)

தாரமு மாகுவ டத்துவ மாய்நிற்பள், காரண காரிய
மாகுங் கலப்பினள், பூரண விந்து பொதிந்த புராதனி, பார
ள வாந்திசை பத்துடை யாளே. (உரு)

பத்து முகமுடை யாளம் பராசக்தி, வைத்தன ளாறங்
க நாலுடன் றான்வேத, மொத்தன ளாதார மொன்றுடன் றோ
ன்றியே, நித்தமாய் நின்றாளெம் மேரிழை கூறே. (உசா)

கூறிய கன்னி குலாய புருவத்தள், சீறிய ளாயுல கேழு
ந் திகழ்ந்தவ, ளாறிய கன்னி யமுத பயோதரி, பேருயி ராளி
பிறிவறுத் தாளே. (உஎ)

பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை, குறிபொன்றி நி
ன்றிடுங் கோமளக் கொம்பு, பொறிபொன்றி நின்ற புணர்ச்சி

செய் தாங்கே, யறிவொன்ற நின்றனை ளாருயி ருள்ளே (௨௮)

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளவிருக் கின்றவர் தம், கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துடனே புக்கிக், கொள்ளத் தவநெறி கூடிய வின்பந்து. வள்ளற் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. (௨௯)

புரிந்தருள செய்கின்ற போகமா சத்தி, யிருந்தருள் செய்கின்ற வின்ப மறிவார், பொருந்தி யிருந்த புகல்வி பூவண்ணந், திருந்த விலக்கி யினிதிருந் தாளே (௩௰)

இருந்தன ளேந்திழை பெண்ணுள மேவித், திருந்து புணர்ச்சியிற் றேர்ந்தனள் தானவி, நிரந்தர மாகிய நிரதிசய மொடு, பொருந்த விலக்கின புணர்ச்சி யதுவே. (௩௧)

அதுவிது வென்னு மவாவினை நீக்கித், துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில், விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகு, மதிபல ரானசொன்ன மண்டல மூன்றே (௩௨)

மூன்றுள மண்டல மோகினி சேரிட, மேன்றுள வீராறெழுகலை யுச்சியிற், றோன்று மிலக்குற வாகுதல மாமாயை யென்றன னேழிரண் டிந்துவோ டேரே. (௩௩)

இந்துவி னின்றெழு நாத மிரவிபோல், வந்தபின் னாக்கின மந்தெழுங் கண்டத்தி, லுந்திய சோதி யிதயத் தெழுமொளி, யிந்துவின் றேலுற்ற வீற்றிருந் தானே. (௩௪)

ஈறது தானமுத லெண்ணிரண் டாயிர, மாறுத வின்றி மனோவச மாயெழிற், றூறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது, பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே (௩௫)

இருந்தன ளேந்திழை யீறது லாகத், திருந்தியவாந் தகசெந்நெறி கன்னிப், பொருந்து புவனங்களை போற்றிசெய் தேத்தி, வருந்த விருந்தனள் மங்கைநல் லாளே. (௩௬)

மங்கையு மாரனுந் தம்மொடு கூடிநின், றங்குலி கூடி யகம்புறம் பார்த்தனர், கொங்கைநல் லாருங் குமாரர்கள் ஐவரும்

தருதலின மேவிச் சடங்குசெய் தாரே. (௩௭)

சடங்கது செய்து தடம்புரி வார்கள், கடங்கனி னுள்ளே கருதவ ராகிற், றுடர்ந்தெழு சோதி துன்னவழி பேறி, யடங்கிடு மன்பின தாயிழை பாலே. (௩௮)

பாலித் திருக்கும் பனிமல ராறினு, மாலித் திருக்கு மவற்றினகம்படி, சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர, மூலத்து மேலது முத்தது வாமே. (௩௯)

முத்து வதனத்தி முகந்தொறு முக்கண்ணி, சத்திச் சதிரி சகளி சடாகரி, பத்துக் கரத்தி பராபரை பைந்தொடி, வித்தகி யென்னுள மேவிநின் றாளே (௪௰)

மேவிய மண்டல மூன்றுடன் கீழ்ப்ரி, தாவிய கற்பகத் துணமதி யங்கதில் மூவருங் கூடி முதல்வியாய் முன்னிற்பா, ரோவினு மேவிடு முள்ளொளி யாமே (௪௧)

உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய வங்கங்கள், வெள்ளொளி யங்கியின் மேவி யவரொடுங், கள்ளவிழ் கோதை கலந்துடனே நிற்கும், கொள்ள விசுத்திக் கொடியது தாமே (௪௨)

கொடியதி ரேகை குருவுள ளிருப்பப், படியது வாருணைப் பைங்கழ லீசனை, வடிவது வானகத்தம் வந்து முறையே, யிரு முதலாறங்க மேந்திழை யாளே (௪௩)

ஏந்திழை யாளு மிறைவாகன் மூவருங், காந்தார மாறுங் கலைமுத லீரெட்டு, மாந்தர்க் குளத்திபு மந்திர ராயுவுஞ், சாந்தனை ரேத்த விருந்தனள் சத்தியே. (௪௪)

சத்தியென் பாளொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை, முத்திக்கு நாயகி யென்ப தறிகிலர், பத்தியைப் பாழி லுகுத்தவப் பாவிகள், கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றாரே. (௪௫)

ஆரே திருவின் றிருவடி காணபர்கள், னேரே நின்றேத்தினையவல் லார்க்குக், காரே குழலி கமல மலரன்ன, சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே. (௪௬)

சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து, முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்தி லேவைத்துச் சிந்தையில் வையா நினைவி லேவைத்துச, சந்தையில் வைத்துச் சமாதிசெய் வீரே. ()

சமாதிசெய் வார்கட்குத் தானமுத லாகிச், சிவாதியி லாருஞ் சிலைநுத லாளை, நவாதியி லாக நயந்தது வோதி, உவாதி யவளுக் குறைவில தாமே. (சஅ)

உறைபதி தோறு முறைமுறை மேவி, நறைகமழ் கோதை யை நாடொறு நண்ணி, மறையுடனே நிற்கு மற்றுள்ள நான்கு, மிறைதினை போதினி லெய்திட லாமே. (சகூ)

எய்திட லாகு மிருவினை யின்பயன, செய்தளிர் மேனி குமரி குலாங்கனனி, மைதவழ் கண்ணிநல் மாரிதூர்க கையொடு, கைதவ மின்றிக் கருத்தறும வாறே. (ரு0)

கருத்தறும் காலங் கருது மனமுஞ், திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்து, பொருத்திலை புனனி புணாநதிடு மண்மே, லிருந்திடு மென்குண மெய்தலு மாமே (ருக)

ஆமையொன் றேறி யகம்படி யானென, வோமமென் றோதியெம முள்ளொளி யாய்நிற்கு, நாம நறுங்குழற் றையலைக் கண்டபின, சோம நறுமலர் சூடிநின் றாளே (ருஉ)

சூடிடு மங்குச பாசந் துணைவழி, கூடு மிருவினைக் கோலக் கைக் குண்டிகை, நாடு மிருபத நன்னெறி யுருத்திர, மாடிடுஞ் சீ புனை யாட்க மாமே. (ருங)

ஆமயன் மாலர னீசன சதாசிவன, ருமடி சூடிநின் றெய தினர் தம்பதங், காமனுஞ் சாம னிரவி கனலுடன, சோமனும் வந்தடி சூடநின் றாளே. (ருச)

சூடு மிளம்பிறை சூலி கபாலினி, நீடு மிளங்கொடி நின்மலி சேர்ந்திறை நாடி நவின்ட ஞானம் முதல்வியின், கூடு மதன்வழி நின்ற முதல்வியே. (ருரு)

அண்ட முதலா யவனி பரியந்தது, கண்டதொன் றின்றிக
லன்றுழை யல்லது, கண்டவன் கண்டிடு மாகிய காரணங், கு
ண்டிகை கோளிகை கண்டதின் றாமே. (௫௬)

ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பக்கஞ், சாலவஞ் செய்து
ந் தவத்தின்பந் தானவருங், கோலிவந் தெய்துங் குவிந்த பக
வையையா, டேலவந் தீண்டி யிருந்தனள் மேலே. (௫௭)

மேலா மருந்தவ ரேனோரு மவர்செய்த்த, காலால் வரு
ந்திக் கழியா கணத்திடை, நாலா நளினநின் றோத்திநட் டேகந்த
ன, மேலா மெழுத்தின ளாமத்தி ருளே. (௫௮)

ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தின, ளோமத்தி லேயு
மொருத்தி பொருந்தின, ணாம நமசிவ வென்றிருப் பார்க்கு,
நேமத் துணைவி நிலாவிநின் றாளே (௫௯)

நிலாமய மாகிய நீளபடி கத்தின, சிலாமய மாகுஞ் செழு
ந்தர ளத்தின, சுலாமய மாகுஞ் சுரிகுழற் கோதை, கலாமய
மாகக் கலந்துநின் றாளே (௬௦)

கலந்துநின் றாள்கன்னி காதல னோடுங், கலந்துநின் றாளு
யிர் கற்பனை யெல்லாங், கலந்துநின் றாள்கலை ஞானங்க ளெல்
லாங், கலந்துநின் றாள்கன்னி காலமு மாயே (௬௧)

காலவி பெங்குங் கருத்து மருத்தியுங், கூலவி யொன்று
ங் கூட விழைத்தனள், மாலினி மாகுலி மந்திர சண்டிகை,
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. (௬௨)

பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி, யேக மிருதய
மீரைந்து திண்புய, மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தொறு,
நாக முரித்து நடஞ்செய்யு நாதர்க்கே (௬௩)

நாதனு நாலொன் பதின்மருங் கூடினர், றோதிடுங் கூட்
டங்க ளோரைந் துளவவை, வேதனு மீரொன் பதின்மரு மே
வினர், றோதிய மந்தமு மாகிநின் றாளே. (௬௪)

ஆகின்ற நாள்கலை யைம்பத் தொருவர்க ளாகிநின் றார்க
ளெழுத்துயி ராமவ ளாகிநின் றாளுட னாகிய சக்கரத் தாகிநின்
றானவ னாயிழை பாடே. (௬௫)

ஆயிழை யாளொடு மாதிப் பரமிட மாயதோ ரண்டவை
யாறு மிரண்டுள வாய மனத்தோ றறுமுக மவைதனி லேய
வார்குழலி யினிதுநின் றாளே. (௬௬)

நின்றனன் மாதிழை யோடுட னேர்பட வின்றெ னகம்ப
டி யேழும் புகப்பெய்து நன்றிப வோரான பதின்மரு
கு குழலு ளொன்றுயா யோதி யுணர்ந்துநின் றானே. (௬௭)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முள்ளே மணந்தெழு
மாங்கதி யாகிய தாகுங் குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூ
டிக் கணந்தெழுங் காணுமக் காமுகை யாமே. (௬௮)

ஆமது வங்கியு மாதியு மீசனு மாமது மண்டல மாருத
மாதியு மேமது சீவன் சிகையங் கிருண்டிடக் கோமலர்க்
கோதையுங் கோதண்ட மாகுமே. (௬௯)

ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோன்மணி யாகிய வைம்பத்
துடனே யடங்கிடு மாகும் பராபரை போடப் பரையவ ளா
கு மயனீங் கருமத்தள் தானே. (௭௰)

தானிகழ் மோகினி சாவான யோகினி போன மயமு
டை யாரடி போற்றுவ ரானவ ராவியி லாகிய வச்சிவந் தா
னும் பரசிவ மேலது தானே. (௭௧)

தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுட ஞானத மோகினி
யம்பொற் றிருவொடு மோனையில் வைத்தது மொழிசரு கூறது
வானவ யோமெனு மவ்வுயிர் மார்க்கமே (௭௨)

மார்க்கங்க ளின்ற மனோன்மணி மங்கலி யார்க்கு மறிய வ
ரியா ளவளாகும் வாக்கு மனமு மருவியோர் செய்விட்ட
சேர்க்கும் பெருமைக்குத் தன்னொளி யாமே (௭௩)

நன்னெறி யாகு நவைபுல ன் மாகதர்க்குப், பின்னறி வா
ரும் பிரானறி வததடைு, சென்னெறி யாகுஞ சிவகதி சோவா
ரகுத, தன்னெறி யாவது சன்மார்கக மாமே (எச)

சன்மார்கக மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந,துன்மார்கக மா
னவை யெல்லாந துரநதிடு, நனமார்க்கத் தேவரு நனனெறி
யாவதுஞ், சனமார்க்கத தேவியுஞ் சததியென பாளே. (எரு)

சததியு நானுஞ சயம்புவு மல்லது, முத்தியை யாரு முதல
றி வாரில்லை, யததிமேல் விததிடு லததி யமுததககான, மததி
யி லேற வழியது வாமே. (எசு)

அதுவிது வெனறவ மேகழி பாதே, மதுவிரி பூங்குழன ம
ஙகைநல் லாளைப், பதிமது மேவிப பணியவல் லாரகு, விதிவ
ழி தனனையும வெனறிட லாமே (எஎ)

வெனறிட லாகும் விதிவழி தனனையும், வெனறிட லாகும
வினைப்பெரும பாசதனை, வெனறிட லாகும விழைபுலன றன
னையும, வெனறிடு மஙகைதன மெய்யுணா வோாககே (எஅ)

ஓரைம பதினமரு ஒானறியே நினறது, பாரம பரியத்து
வநத பரமிது, மாரங குழலாளு மயபதி தானுமுன, சாருப ய
தமிது சததிய மாமே. (எகூ)

சததியி ரேடு சயமபுவு நோபடில், விததது வினறியே
யெல்லாம் விளைநதன, வததகை யாகிய வைமபது கொருவரு
ஞ், சிததது மேவித திருநதிடு வாரே. (அ0)

இருந்து சிவனுஞ சிலைநுத லாளும், பொருநதிய வானவா
போற்றிசெய் தேத்த, வருந்திட வவவிட மாரமு தாக, விருந
தன டாணங் கிளம்பிறை யெனரே, (அக)

என்று மெழுகினற வேரினை யெய்தினர், தன்றது வாகு
வா தார்குழ லாளொடு, மன்றரு கஙகை மதியொடு மாதவர்,
—ன்றிய காரகை சோதிநின் றுழ்ந. (அஉ)

நின்றனை னேரிழை யாளொடு நேர்பட, வொன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது,சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய, துன்றிடு ஞானங்க டோனறிடுந் தானே. (௮௩)

தோனறிடும் வேண்டுரு வாகிய தூய்நெறி, யீனறிடு மாங்கவ ளெய்திய பல்கலை, மானறடி கண்ணியு மாரனும வங்கெதிர் சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. (௮௪)

ஆயு மறிவுங் கடந்தனு வாரணி, மாயமதாங்கி மனோமதி யாயிடுஞ், சேய வரிவை சிவானந்த சுந்தரி, நேயம தாநெறி யாகிநின ருளே. (௮௫)

நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யாளைப், பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞக ஞேடுங, குறியது கூடிக குறிகொணடு நோக்கு, மறிவொடு மாங்கே யடங்கிட லாமே. (௮௬)

ஆமயன மாலரனீசனமா லாயகதி, யோமய மாகிய வொனபது மொனறிடத், தேமய ஞானந தெளுதென வெனறிடு, மாமய யானது வநதெய்த லாமே. (௮௭)

வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவ, ரிநது முதலாக வெண்டிசை யோர்களுங், கொநதணி யுஙகுழ லாளொடு கோனையும, வந்தனை செய்யும வழிநவில் வீரோ (௮௮)

நவிற்றுநன் மநதிர நனமலர் தூபங், கவற்றிய கந்தங் கவர்நறெரி தீபம், பயிற்று முலகினிற் பார்ப்பதி பூசை, யவிக் கொணட சோதிக்கோ ரர்ச்சனைதானே, (௮௯)

தாங்கி யுலகிற் றங்கிய பராபர, ஞெங்கிய காலத் தொருவ னுகப்பிலி, பூங்கிளி தங்கும் புரிகுழ லாளன்று, பாங்குடனேற்பப் பராசத்தி போற்றே. (௯௦)

பொற்கொடி மாதர் புனைகழ லேத்தவ, நற்கொடி மாதுமை யார்வத்தலைமக, ளற்கொடி மாதை நயனங்கள் மூன்றுடைவிற்கொடி மாதை விரும்பி னீரே. (௯௧)

விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை, துளங்கு பராசத்தித்
தூங்கிருள் நீங்கக, களங்கொண் மணியுடன் காம விநோத, மு
ளங்கொ ளிலம்பிய மொன்று துட்டோ. (கஉ)

தொடங்கி யுலகினிற் சோதி மனோன், ளடங்கி யிருப்பதென
னன்பின பெருமை, விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங
கை, யொடுங்கி யுமையொடு மோருரு வாமே. (கங)

உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி, தெருவம் புகுந்தமை
தேர்வுற நாடிற், புரிவளை கைச்சியெம் பொன்னணி மானை,
மருவி யிறையவன மகிழ்வன மாயமே. (கச)

மாயம் புணர்க்கும வளர்சடை யானடி, தீயம் புணர்
க்குஞ் சலந்தி யமலனைக், காயம புணர்க்குங் கலவியுண் மாசத்
தி, யாயம் புணர்க்குமவ் வியோனியு மாமே (கரு)

உணர்ந்தொழிந் தேனவ னும்மெங்க ளீசனைப், புணர்ந்தொ
ழிந் தேனபுவ னாபதி யானை, யணைந்தொழிந் தேனெங்க ளா
திதன பாதம, பிணைந்தொழிந் தேனற னருள்பெற்ற வாறே.()

பெற்றுள பெருமை பெரிய மனோன்மணி, நற்று ணிறைவ
னே நனபய னேயெனபர், சற்று ணறியுங் கருதசறி வார்கடகு
ப, பொற்று ணுலகம் புகல்தனி யாமே. (கஎ)

தனிநா யகன்றனோ டென்னெஞ்ச நாடி, யினியா ரிரு
ப்பிட மேழுல கென்பர், பனியான மலர்ந்தபைம் போதுகை
யேந்தி,கனியாய் நினைவதென காரண மம்மையே. (கஅ)

அம்மனை யம்மை யரிவை மனோன்மணி, செம்மனை செய்
து திருமங்கை யாய்நிற்கு, மிம்மனை செய்த வியநில மங்கையு,
மம்மனை யாகி யமர்ந்துநின் றாளே. (ககூ)

அம்மையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது, வம்மையு மத்தனு

போற்றி வாரென்னை, யம்மையொ டத்தனு மியானு முடனிருந்,
தம்மையொ டத்தனை யானபுரிந் தேனே. (க00)

ஏரொளிச்சக்கரம்.

ஏரொளி யுள்ளெழு தாமரை நாலிதழ், ழேரொளி விந்துவி
னுள்ளெழு நாதமா, மேரொளி யக்கலை யெங்கு நிறைந்தபின்,
னேரொளிச் சக்கர மந்நடு வன்னியே, (க)

வன்னி யெழுத்தவை மாபல முள்ளன, வன்னி யெழுத்
தவை வானுற வோங்கின, வன்னி யெழுத்தவை மாபெருஞ் ச
க்கரம், வன்னி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. (உ)

சொல்லிய விந்துவு மீராறு நாதமாஞ், சொல்லிடு மப்பதி
யவ்வெழுத் தாவன, சொல்லிடு நூறொடு நாற்பத்து நாலுந்,
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே (ங)

மேல்வரும் விந்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடு, மேல்வரு நா
தமு மோங்கு மெழுத்துடன், மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தே
வரின், மேல்வருஞ் சக்கர மாய்வரு ஞாலமே. (௪)

ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கர, ஞாலம தாய்விடு விந்து
வு நாதமு, ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை, ஞாலம தாக வி
ரிந்த தெழுத்தே. (ரு)

விரிந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும், விரிந்த வெழுத்
தது சக்கர மாக, விரிந்த வெழுத்தது மேல்வரும் பூமி, விரிந்த
வெழுத்தினி லப்புற மப்பே. (சு)

அப்பது வாக விரிந்தது சக்கர, மப்பினி லப்புற மவ்வன
லாயிடு, மப்பினி லப்புற மாருத மாயெழு, மப்பினி லப்புற மா
காச மாமே. (எ)

ஆகாச வக்கர மாவது சொல்லிடி லாகாச வக்கரத் து

எடடே யெழுத்தவை, யாகாச மவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்த மாகாச வக்கர மாவ தறியீரே (அ)

அறிந்திடு சக்கர மையஞ்சு விந்து, வறிந்திடுஞ் சக்கர நாத முதலா, வறிந்திடு மவ்வெழுத் தப்பதி யோர்களு, மறிந்திடு மப்பக லோனிலை யாமே. (௯)

அம்முத லாறுமவ் வாதி யெழுத்தாகும், மம்முத லாறும வ் வம்மை யெழுத்தாகு, மம்முத லாறு மிருந்திடு வன்னியே, யிம்முத லாகு மெழுத்தவை யெல்லாம் (௧0)

எழுத்தவை நூற்றொடு நாற்பத்து நாலு, மெழுத்தவை யாறது வந்திடு வன்னி, யெழுத்தவை யந்திடு வச்சுட ராகி, யெழுத்தவை தானமுத லந்தமு மாமே (௧௧)

அந்தமு மீறு முதலான வையற, வந்தமு மப்பதி னெட்டெட்டு முதலா, லந்தமு மப்பதின் மூன்றி லமர்ந்தபி, னந்தமு மிந்தகை யாருட மானதே (௧௨)

ஆவின மானவை முந்நூற் றறுபது, மாவின மப்பதி னைந்தின மாயுறு, மாவின மப்பதி னெட்டெட் டாயுறு, மாவின மக்கதி ரோனவர வந்ததே (௧௩)

வந்திடு மாகாச மாறது நாழிகை, வந்திடு மக்கர முப்பதி ராசியுட், வந்திடு நாளது முந்நூற் றறுபதும, வந்திடு மாண்டு வகுத்துரை யவ்வியே. (௧௪)

அவ்வின மூன்றுமவ் வாடது வாய் வருங், கெவ்வின மூன்றுங் கிளர்தரு வேரதாகு, செவ்வின மூன்றுந் தழைத்திடு ந தண்டகா, யிவ்வின மூன்று மிராசிக ளெல்லாம். (௧௫)

இராசியுட் சக்கர மெங்கு நிறைந்தபின், னிராசியுட் சக்கர மென்றறி விந்துவா, மிராசியுட் சக்கர நாதமு மொத்தபி, னிராசியுட் சக்கர நின்றிடு மாறே. (௧௬)

நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள வெழுத்தெல்லா, நின்றிடு நாதமு மோங்கு மெழுத்துடன், நின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தே

வரி, வின்றிடு மப்புரந் தாரகை யானதே. (௧௭)

தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரந், தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி, தாரகை சந்திர னற்பக லோன்வரத், தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. (௧௮)

கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளாவதாங், கண்டிடு நாதமுந் தன்மே லெழுந்திடக், கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வொத்தபின், கண்டிடு மப்புறங் காரொளி யானதே. (௧௯)

காரொளி யண்டம் பொதிந்துல கெங்கும், பாரொளி நீரொளி சாரொளி காலொளி, வாரொளி யொக்க வளர்ந்து கிடந்தபின், னேரொளி யொன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே.

நின்றது வண்டமு நீளும் புவியெலா, நின்றவி வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட, நின்றவி வண்டமு மூல மலமொக்கு, நின்றவி வண்டம் பலமது விந்துவே. (௨௧)

விந்துவு நாதமு மொக்க விழுந்திடில், விந்துவு நாதமு மொக்க வினையதாம், விந்திற் குறைந்திடு நாத மெழுந்திடில், விந்துவை யெண்மடி கொண்டது வீசமே (௨௨)

வீச மிரண்டுள நாதத் தெழுவன, வீசமு மொன்று விரைந்திடு மேலுற, வீசமு நாதமு மெழுந்துடன் றொத்தபின், வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே. (௨௩)

விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம், விரிந்தது விந்துவு நாதத் தளவினில், விரிந்தது வுட்கட்ட வெட்டெட்டு மாகில், விரிந்தது விந்து வினையது வாமே. (௨௪)

வினையது விந்து விளைந்தன வெல்லாம், வினையது விந்து விளைந்த வுயிரும், வினையது விந்து விளைந்த விஞ்ஞானம், வினையது விந்து விளைந்தவன் றானே. (௨௫)

விளைந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும், விளைந்த வெழுத்தது சக்கர மாக, விளைந்த வெழுத்தவை மெய்யினி னிற்கு

ம், விளைந்த வெழுத்திவை மந்திர மாமே. (உசு)

மந்திர சக்கர மானவை சொல்லிடிற், றந்திரத் துள்ளெ ழு தோனெரி வட்டமாய், கந்தரத் துள்ளு மிரேகையி லொ ணறில்லை, பந்தம தாகும் பிரணவ முன்னிடே. (உஎ)

உன்னிட்ட வட்டத்தி லொத்தெழு மந்திரம், பின்னிட்ட ரேகைப் பிழைப்பத தாளில்லை, தன்னிட டெழுத்த தகைப்ப ரப் பின்னிற்க, பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே (உஅ)

பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரம், காக்கலு மாகும் கருத்திற் றடமெய்து, நோக்கலு மாகு நுணக்கற்ற நுண்பொரு, ளாக்கலு மாகு மறிந்துகொள் வார்க்கே (உகூ)

அறிந்திடுஞ் சக்கர மாதி யெழுத்து, விரிந்திடுஞ் சக்கர மேலெழுத் தம்மை, டரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாரங்கி தானும், குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே. (ஙூ)

கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திர, மாறியல் பாக வமைந்து விரிந்திட, கேறிய வஞ்சன சேர்ந்தெழு மாரண, மாறியல் பாக மறிந்துகொள் வார்க்கே. (ஙக)

மந்திரத்தி மம்மையு மாமாது மாகு, மந்திரத்தி மாரய ம ங்கனை லொக்கு, மந்திரங் கெழுந்தவை காரண மாகில், கொந்தங் கெழுந்தவை கட்டிலாவே (ஙஉ)

கூடிய தம்பன மாரண வசிய, மாடியல் பாக வமைந்து செறிந்திடும், பாடியு மாளாகப் பகைவரும் வந்துறுந், தேடியு மாளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே. (ஙங)

தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே, யளிந்த வகாரத் தை யங்கே வாக்கிக், குளிந்த வரவினைக் கூடியுள் வைத்து, வ ளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. (ஙச)

காண்ணை முக்காண் மூழுசெது மந்திர, மாளித் தெழுந்த மைம் தூறி யெழுத்தைப், பாவித் தெழுந்து பகையற நின்ற

பின், மாலுற்ற மந்திர மாதிக்கொள் வார்க்கே. (௩௫)
கொண்டவிம் மந்திரங் கத்த னெழுத்ததாய்ப், பண்டை யுணர்விற் பகையற விண்டபின், மன்று ணிறைந்த மணிவிளக் காயிடு, மின்று மிதயத் தெழுந்த நமவெனே. (௩௬) ஆ. ௪௱௭.

வயிரவச் சக்கரம்.

அறிந்த பிரதமை யோடாறு மறிஞ, ரறிந்தவச் சந்தமி மேவிவை குற்ற, மறிந்தவை யொன்றுவிட் டொன்றுபத் தாக, வறிந்து வலமது வாக நடவே. (௧)
நடந்த வயிரவன் சூலகபாலி, கடந்து பஞ்சவினைக் க ணைந்து போக்கித், துடர்ந்த வுயிரது வுண்ணும் பொழுது, பட ர்ந்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே (௨)
ஆமேவப் பூண்டருளாதி வயிரவ, னாமே கபாலமுஞ் சூ லமுங் கைக்கொண்டங், காமே தமருக பாசமுங் கையது, வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே (௩)
கையது வாறுங் கருத்துற நோக்கிடு, மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன், றுய்யருளத் திற றுளங்குமெய் யுற்றதாய்ப், பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே. (௪)
பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம், பூசனை செய் யுமதுவுட னுடுமோ, பூசனை சாந்து சவாது புழுகொடு, பூசனை செய்துநீ பூசலை வேண்டுமே. (௫)
வேண்டிய வாறு கலசமு மாயிடும், வேண்டிய வாறினை மெய்யது பெற்றபின், வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீடு, வேண்டிய வாறது வாகுங் கருத்தே. (௬) ஆ. ௪௱௧௩.

சாம்பவிமண்டலச்சக்கரம்.

சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடி, லாம்பத மெட் டாக விட்டிடின் மேலதாங், காண்பதத் தக்கதோர் காது மைய

னமு, நாம்பதங் கண்டபி னுடம்பிந் தோமே. (க)

நாடறி மண்டல நல்லவிக் குண்டத்துக், கோடற வீதி
யுங் கொடார்ந்துள் ளிரண்டழி, பாடறி பத்தட னாறு நடுவீதி,
யேடற நாலைந் திடவகை யாமே. (உ)

நாலைந் திடவகை யுள்ளதோர் மண்டல, நாலுநல் வீதியு
ணல்ல விலிங்கமாய், நாலுநற் கோணமு நந்நா லிலிங்கமாய்,
நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ வாறே. (ங)

ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும், வேறுரு வாக
விளைந்து கிடந்தது, தேறுநி ரும்மில் சிவாய நமவென்று, கூறு
மின கூறிற் குறைகளு மில்லையே. (ச)

குறைவது மில்லை குரைகழற் கூடு, மறைவது மாரண மவ
வெழுத தாகித, திறமது வாகத வெளியவல் லாரகு, விரவி
ல்லை யெனறென றியமபினர் காணே. (ரு)

காணும் பொருளுங கருதிய தெய்வமும, பேணும் பதியும
பெருகிய தீாததமு, மூனறு முணர்வு முறககமுந தானுகக், கா
ணுங கனகமுங காரிகை யாமே. (சு)

ஆமே யெழுததஞ்சு மாம்வழி யேயாகப், போமே யது
தானும போமவழி யேபோனு, மாமே நினைததன செய்யலு மா
குமப், பாமே லொருவா பகையில்லை தானே. (எ)

பகையில்லை யென்றும் பணிந்தவர் தம்பா, னகையில்லை
காணு நனமைக ளாகும், வினையில்லை யெனறும் விருத்தமு மி
ல்லை, தகையில்லை தானுஞ் சலமது வாமே. (அ)

ஆறு முனைசெய்ய லாமஞ் செழுத்தாளே, யாரு மறியாத
வானந்த ரூபமாம், பாரும் விசும்பும பகலு மதியதி, மூனு மு
யிரு முணர்வது வாமே. (கூ)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முன்னோ, யினைந்தெழு

மாங்கத நாதிய தாகுங், குணர்க்கெழு குதனுங் குறியுங் கூடிக், கணைக்கெழுங் காணுமக [illegible]ாழகை யாலே. (௧௦) ஆ. ௨௫௩.

புவனாபதிசக்கரம்.

ககராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை, யகராதியோ ராறரத்தமே போலுஞ், சகராதி யோரநான்குந் தானசுத்த வெண்மை, ககராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே. (௧)

ஓரிவித்தை யுரையுமித் தெய்வத்தைத், தேரிற் பிறிதில்லை யாதொன்று செப்பக்கேள், வாரித்த திரிகோண மனமினப முத்தியுந், தேரி லறியுஞ் சிவகாய தானே. (௨)

ஏக பராசத்தி யீசற்கா மேகமே, யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தியே, யேகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு, யோகம பராசத்தி யுண்மையெட் டாமே (௩)

எட்டாகிய சத்தி யெட்டாகும் யோகத்துக, கட்டாகு நாகாநந்த தெட்டிந கலப்பித்த, தொட்டாத விந்துவுந் தானநு மொழிந்தது, கிட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே. (௪)

ஏதும் பலமா மியந்திரா சனமடி, யோதிக் குருவி னுபதேச முட்கொண்டு, நீதங்கு மங்கி யாசந் தனைபண்ணிச், சாத்து கெட்சசெமயிற் சட்கோணந் தானிடே. (௫)

சட்கோணந் தனனில் ஸ்ரீம்ஹ்ரீம் தானிட்டு, வட்கோண மாதின் றலையிற்ரீங் காரமிட், டெகேகோணமுஞ்சூழ வெழுத்வட்ட மிட்டுப்பின், மிக்கிரெட் டகர மம்முதன் மேலிட்ட. ()

இட்ட விதழ்க ளிடையந் தரத்திலே, யட்டஹவ் விட்டதின் மேலே யுவ்விட்டுக், கிட்ட விதழ்களின் மேலே கிரோம்கிரோ, மிட்டு வாமத்தாங் கிரோங் கென்று மேவிடே (௭)

மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே, கோவை [illegible] ரோங்கிரோங் கென்றிட்டுத், தாவில் ரீங்காரத்தாற் சக்கரஞ்

சூழ்ந்து, பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே. (அ)

பூசிக்கும் போது புவனா பதிதன்னை, யாசற் றகத்தினி லாவா கமபண்ணிப், பேசிப் பிராணப் பிரதிட்டை யதுசெய்து, தேசுற் றிடவே நியாக மதுசெய்யே. (௯)

செய்ய திருமேனி செம்பட் டுடைதானுங், கையிற் படையங்குசபாசத் தோடபய, மெய்யி லணிகல மிரத்தின மாமேனி, துய்ய முடியும வயவந்திற றேற்றமே. (௧௦)

தோற்றபோராளை நீக்கித் திதிந்தனை விற் பூசித்துப், பார்ப்போனக மந்திரத்தாற் பயினேத்தி, நாற்பால காரத்தா யாசுவாகா வென்று, சேர்ப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின சீவியே

சீவிப்ப தன்முன்னே தேவிடை யுத்த வாகனந்தார, பாவித்திய கமலம பதிவித்தங், கியாவக்கு மெட்டா வியந்திராசனை, நிவைத்துச் சேவி நினைந்தது தருமே (௧௨)

ஆக சஙகு

நவாக்கரி சக்கரம்.

நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின், நவாக்கரி யொன்று நவாக்கரி யாக, நவாக்கரி யெண்பத் தொருவகை யாக, நவாக்கரி யக்கிலீ சௌமுத லீறே. (௧)

சௌமுத லவ்வொடு மௌவுட னுங்கிரீம், சௌவுரு மையுருங் கலந்திரீம சிரீமென, வௌவவி லெழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச், செவ்வு ளெழுந்த சிவாய நமவெனே. (௨)

நவாக்கரி யாவது நானதி விந்தை, நவாக்கரி யுள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா, நவாக்கரி மந்திர நாவுளே யோத, நவாக்கரி சத்தி நலந்தரு தானே. (௩)

நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியு மெல்லா, முரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் டோடிஞ், சிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி, வரத்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே. (௪)

கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன செம்பிடை, கொண
டிடு மூளை குறித்த வினைகளை, வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி
தருவிக்கு, நின்றிடுஞ் சக்கர நினைக்கு மளவே (ரு)

நினைத்திடு மசிரீ மகதிலீ யீரு, நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதி
யு மீறு, நினைத்திடு நெல்லொடு புல்வினை யுள்ளே, நினைத்திடு ம
ரசசனை நேர்தரு வாளே. (சு)

நோதரு மத்திரு நாயகி யானவள, யாதொரு வண்ண ம
றிந்திடும பொற்பூவை, கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரு,
நாதரு வண்ண நடந்திடு நீயே (எ)

நடந்திடும பாரினி னமைக ளெல்லாங், கடந்திடுங் கா
லனு மெண்ணிய நாளும, படாந்திடு நாமமும பாய்கதிர போ
ல, வடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு நீயே. (அ)

அடைந்திடும பொனவெள்ளி கல்லுட னெலலா, மடைந்
திடு மாதி யருளுந திருவு, மடைந்திடு மண்டலத் தமராகள வாழ
வு, மடைந்திடும வண்ண மறிந்திடு நீயே. (கூ)

அறிந்திடு வாரக ளமராகளாகத, தெரிந்திடு வானோர் தே
வர்கள் தேவன, பரிந்திடும வானவன பாப்புனல் சூடி, முரிந்தி
டு வானை முயன்றிடு நீரே. (௰)

நீரணி சககரம நோதரு வண்ணங்கள, பாரணி யும்முயிர்
முனறி மீருந, தாரணி யுபபுகழ்த் தையனல் லாடனைக, கார
ணி யும்பொழிற் கண்டுகொ ளீரே (கக)

கண்டுகொ ளுந்தனி நாயகி தன்னையு, மொண்டுகொ ளு
ம்முக வசியம தாயிடும, பண்டுகொ ளுபர மாய பரஞ்சுடர்,
நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யானையே. (கஉ)

பேறுடை யாடன பெருமையை யெண்ணிடி, னூறுடை யார்
களு கம்வச மாயிடு, மாறுடை யார்களும் வாக்குவந் தார்விடு,
கூறுடை யானையுங் கூறுமி னீரே. (கங)

கூறுமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைவனை, யாறுமி னண்ட
த் தமரர்கள் வாழ்வென, மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னை
யுந, தேறுமின் றூயனி சேவடி சேர்ந்தே. (௧௪)

சேவடி சேரச் செறிய விருந்தவா, நாவடி யுள்ளே நவின
றுநின் றேத்துவர், பூவடி யிட்டுப் பொலிய விருந்தவர், மாவ
டி காணும் வகையறி வாரே (௧௫)

ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கரம்; மைம்முத லாக வமர
ந்திரி யீருகு, மம்முத லாகி யவாக்குடை யாடனை, மைம்முத
லாக வழுத்திநின் றேயே (௧௬)

வழுத்திடு நாவுக் கரசிவ னன்னைப, பகுத்திடும் வேதமெ
ய் யாகம மெல்லாந், தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்லவல் லா
னை, முகத்துள முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே (௧௭)

கண்டவிச் சக்கர நாவி லெழுதிடிற், கொண்டவிம் மந
திரங் கூத்தனைக் குறியதா, மன்றினுள வித்தையு மானுடர் கைய
தாய, வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே (௧௮)

மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளாடனைச, சொல்லிய லா
லே தொடர்ந்தங் கிருந்திடும, பல்லியல் பாகப் பரந்தெழு நாட்
பல, நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே (௧௯)

நடந்திடு நாவினு னன்மைக ளெல்லாந், றொடர்ந்திடுஞ் சொ
ல்லொடு சொற்பொரு டானுங், கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ ளா
கப, படர்ந்திடும் பாரிற் பகையில்லை தானே. (௨௦)

பகையில்லை கௌமுத லைபது வீறு, நகையில்லை சக்கர நல்
லறி வார்க்கு, மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம், வ
கையில்லை யாக வணங்கிடுந் தானே. (௨௧)

வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை, யிணங்கிடு நல்லுயி ரான
வை யெல்லாங், கலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கந், அடங்கிடுஞ்
சொல்லிய சூழ்வினை தானே. (௨௨)

தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய்த், தானே நினைத்த
வை சொல்லவும் வல்லனாய்த், தானே தனிநடங் கண்டவ ட
னையுந், தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. (உ௩)

ஆமே யனைத்துயி ராகிய வம்மையுந், தாமே சகலமு மின்
றவத் தையலு, மாமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிற், போமே
வினைகளும் புண்ணிய னாகுமே. (உ௪)

புண்ணிய னாகிப் பொருந்தி யுலகெங்குந், கண்ணிய னாகி
க கலந்தங் கிருந்திடுந், தண்ணிய னாகித் தரணி முழுதசகு; ம
ண்ணிய னாக வமர்ந்திருந் தானே (உ௫)

தானது கிரீம் கௌவது விரு, நானது சக்கர நன்றறிவா
ர்க் கெலாங், கானது கன்னி கலந்த பாராசத்தி, கேளது வை
யது கிளரொளி யானதே. (உ௬)

ஒளிகரும் பராசத்தி யுள்ளே யமரிற், களிகருமிச் சிந்தை
யிற் காரணங் காட்டிட, தெளிகரு மழையுடன் செல்வ முண்டா
கரு, மளிகரு மிவளை யறிந்துகொள் வாககே (உ௭)

அறிந்திடுஞ் சக்கர மர்ச்சனை யோடே, வெறிந்திடும் வை
யத் திடரவை காணல், மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யு
ம், பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே. (உ௮)

புகையில்லை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங், குகை
யில்லை கொல்வ திலாமையி னாலே, வகையில்லை வாழகின்ற ம
ன்னுயிர்க் கெல்லாஞ், சிகையில்லை சக்கரஞ் சேர்க்தவர் தாமே.

சேர்ந்தவ ரென்றுந் திசையொளி யானவர், காய்ந்தெழு
மேல்வினை காணகி லாதவா, பாய்ந்தெழு முள்ளொளி பாரிற்
பரந்தது, மாய்ந்தது காரிருள் மாறொளி தானே. (௩௰)

ஒளியது வௌமுன் கிரீமது கிருங், களியது சக்கரங் க
ண்டறி வார்க்குத், தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப், ப
ளிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே. (௩௧)

ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவ, ளாமே யதோமுகத் து
ளுறி வானவ, ளாமே சுவையொளி யூறோசை கண்டவ, ளா
மே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே. (கூஉ)

தன்னுளு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண், டென்னுளு மா
கி யிடம்பெற நின்றவள், மண்ணுளு நீரனல் காலுளு மாளு
ளுவ, கண்ணுளு மெய்யுளுவ காணலு மாமே. (கூங)

காணலு மாகும் கலந்துயிர் செய்வன, காணலு மாகும்
கருத்து ளிருந்திடிற், காணலு மாகும் கலந்து வழிசெய்ய,
காணலு மாகும் கருத்துற நில்லே. (கூச)

நின்றிடு மேழு புவனமு மொன்றாக, கண்டிடு முள்ளங்
கலந்தெங்கு மாகக், கொண்டிடு வையங் குலம்பல த
னையும், விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. (கூரு)

மெய்ப் பொருளௌமுதல் ஹௌவது வீறுக, கைப்பொ
ருளாகக் கலந்தெழு சக்கரங், தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு
தேஸ்வரி, நற்பொரு ளாக நவிருந் தாளே. (கூசு)

தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி, காலது கொண்டு
கலந்துற வீசிடில், நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின், கே
ளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே. (கூஎ)

கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின், நாடில்லை கா
ணு நாண்முத லற்றபின், மாடில்லை காணு மருமவழி கண்ட
பின், காடில்லை காணுங் கருத்துற திடத்துக்கே. (கூஅ)

உற்றிட மெல்லா முலப்பிலபா ழாகக், கற்றிட மெல்லா
ங் கழிவெளி யானது, மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை, ச
ற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே. (கூகூ)

நின்றிடு மேழ்கடலேழ்புவி யெல்லா, நின்றிடு முன்னா ணி
லைத்தவை தாமெங்கு நின்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட

நின்றிடு மேலை விளக்கொளி தானே. (௪௰)

விளக்கொளி யௌளமுத லென்னது வீரு, விளக்கொளி
க்கர மெய்ப்பொரு ளாகும், விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி
யாளை, விளக்கொளி யாகி விளங்கிடு நீயே. (௪௧)

விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லில், விளங்கி
டு மெல்லிய லானது வாகும், விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப்
பொருளை, விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே. (௪௨)

தானே வெளியென வெங்கு நிறைந்தவ, டானே பரம
வெளியது வானவ, டானே சகலமு மாகி யழித்தவ, டா
னே யனைத்துள வண்ட சகலமே. (௪௩)

அண்டத்தி னுள்ளே யளப்பரி தானவள், பிண்டத்தி னு
ள்ளே பெருவெளி கண்டவள், குண்டத்தி னுள்ளே குணம்ப
ல காணினுங், கண்டத்தி னிலை கலப்பறி யார்களே (௪௪)

கலப்பறி யார்கடல் சூழுல கெல்லா, முலப்பறி யாருட
லோடுயி ரனைச் சிலப்பறி யாசில தேவரை நாடித், தலை
பப்பறி யாகச் சமைந்தவா தானே (௪௫)

தானே யெழுந்தவச் சக்கரஞ் சொல்லிடின், மானே மதி
வரை பத்திட்டு வைத்தபின், நேனே யிரேகை திகைப்பற வொ
ணபதில், ஞானே கலந்த வரையெண்பத் தொன்றுமே. (௪௬)

ஒன்றிய சக்கர மோதிடும் வேளையில், வென்றிகொண் மே
னி மதிவட்டம் பொன்மையாங், கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ்
செம்மையில், லொன்றிய வம்மை யெழுத்தவை பச்சையே. (௪௭)

ஏய்ந்த மரவுரி தன்னி லெழுதிய, வாய்ந்தவிப் பெண்ணெ
ண்பத் தொன்றில் நிரைத்தபின், காய்ந்தவி நெய்யுட் கலக்
குட ஞெமழும், மாக்கலத் தேழுமி ரசூதி பண்ணுமே. (௪௮)

பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி, யெண்ணிய காட்

களி யின்பமு மெய்திடு, நண்ணிய காமமு நான்முக னொத்தீ
பின், றுண்ணென நேயநற் சேர்க்கலு மாகுமே, (சகூ)

ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி, போகின்ற சாந்து
சவாது புழுகுநெ, யாகின்ற கற்பூர மாகோ சனைருஞ், சேர்
கின்ற வொன்பதுஞ் சேரநீ வைத்திடே. (ரு0)

வைத்திடும் பொன்னுடனே மாதவ நோக்கிடிற், கைச்சிறு
கொங்கை கலந்தெழு கன்னிகைத, தச்சிறு வாகச் சமைந்த
விம் மந்திர, மர்ச்சனை யாயிர மாயிரஞ் சிந்தியே. (ருக)

சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியா, வெந்தை கரங்க
ளிருமூன்று முள்ளது, பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு,
முந்தகி லீரெழு முன்னிரு தாளே (ருஉ)

இருந்தனர் சத்திக ளறுபத்து நால்வ, ரிருந்தனர் கன்னிக
ளெண்வகை யெண்ம, ரிருந்தனர் சூழ வெதிராசக கரத்தே, யி
ருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே (ருங)

கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க், கண்டவிம்
முத்தங் கனல்திரு மேனியாயப, பண்டமர் சோதிப் படிக
மானவ, ருண்டங் கொருத்தி யுணரவல் லார்க்கே (ருச)

உணர்ந்திருந் துள்ளே யொருத்தியை நோக்கிற், கலந்திருந்
தெங்குங் கருணை பொழியு, மணந்தெழு மோனை யொளியது
காணுங், தணந்தெழு சக்கரந் தானதரு வாளே (ருரு)

தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங், குருவழி யாகுங் குண
ங்களு ளின்று, கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப், பெருவ
ழி யாக்கும் பேரொளி தானே (ருசு)

பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர், சீரொளி யாகித்
திகழ்தரு நாயகி, காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்,
பரொளி யாகப் பரந்துநின் றாளே. (ருஎ)

பரந்த கரமிரு பங்கய மேந்திக், குவிந்த கரமிரு கொய்த

ளிர்ப்பாணி, பரிந்தருள் கொங்கைகள் முத்தார் பவள, மிரு
ந்தநல் லாடை மணிபொருந் தனதே. (ருஅ)

மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை, பணிபவ ளன்றி யரு
ளில்லை யாகுக, தணிபவர் நெஞ்சினுட் டனரு ளாகிப், பணிப
வாக கன்றே பரகதி யாமே. (ருகூ)

பரந்திருந் துள்ளே யறுபது சந்தி, கரந்தன கன்னிக ளாப்
படி சூழ, மலர்ந்திரு கையின மலரவை யேந்திச, சிறந்தவ ரே
நந்துஞ் சிரீம்தன மாமே. (சுo)

தனமது வாகிய தையலை நோக்கி, மனமது வோடி மரிக்
கிலா ராணடிற், கனமிவை யறுக கருதிய நெஞ்சம, தினகர
ருரிட செய்திய தாமே (சுக)

ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலா, போகின்ற பேரொ
ளி யாய மலர்ந்ததாய், போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின,
சேர்கின்ற செந்தழன் மண்டல மானதே. (சுஉ)

ஆகின்ற மணடலத துள்ளே யமர்ந்தவ, ளாகின்ற வைமப
த் தறுவகை யானவ, ளாகின்ற வைமபத தறுசததி நோக்கு,
வாகின்ற வைமபத் தறுவகை சூழவே (சுங)

சூழ்ந்தெழு சோதி சுடாமுடி பாதமா, யாங்கணி முத்த
மழகிய மேனியுங், தாங்கிய கையவை தாகினி ஞானமா, யேந்
து கரங்க ளொடுத்தமா பாசமே. (சுச)

பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு, நேசம தாக நினைத்தி
ரு முழமுளே, காசம தெல்லா கடந்திடு மையாண்டிற், சாகிவி
மேலமர் கண்ணுக லாகுமே. (சுரு)

கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி, பண்ணுறு நாதம்
பகையற நின்றிடில், விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார,
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே. (சுசு)

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக், கண்டகத

துள்ளே கருதி யிருந்திடும், விட்டகத் துள்ளே விளங்கி வருத
லாறு, நடகத் துள்ளவை தாரகை யுமாமே. (௬௭)

தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலந், தோங்கி யெழுங்க
லைகுள் ளுணர் வானவ, ளோங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்
திட, வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே. (௬௮)

நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணாரம், பூவுக்கு நாயகி பொ
ன்முடி யாடையாம், பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தா,
ளாவுக்கு நாயகி யங்கமர்ந் தாளே (௬௯)

அன்றிரு கையி லளந்த பொருண்முறை, யின்றிரு கையி
லெடுத்தவெண் குண்டிகை, மன்றது காணும் வழியது வாசலே,
கண்டங் கிருந்தவா காரணி காணுமே (௭௦)

காரணி சத்திக ளைம்பத் திரண்டெனக், காரணி கன்னிக
ளைம்பது மிருவராய்க், காரணி சக்கரத் துள்ளே கரந்தெங்கும்,
காரணி தன்னரு ளாகிநின் றாளே (௭௧)

நின்றவிச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிற், கண்டவிவ் வன்னி
கலந்திடு மோராண்டிற், கொண்ட விரதநீர் குன்றும் வின்றி
டின், மன்றினி லாடு மணியது காணுமே. (௭௨)

கண்டவிச் சத்தி யிருதய பங்கயங், கொண்டவித் தத்து
வ நாயகி யானவள், பண்டையவ் வாயுப் பகையை யறுத்திட,
விண்டென மனத்து ளினிதிருந் தாளே. (௭௩)

இருந்தவிச் சத்தி யிருநாலு கையிற், பரந்தவிப் பூங்கிளி
பாச மழுவாள், கரந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டங், குர
ந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தாளே. (௭௪)

உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப், பரந்த பவள
மும் பட்டாடை சாத்தி, மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச்ச
ணிந்து, நிறைந்தங் கிருந்தவ டான்பச்சை யாமே. (௭௫)

பச்சை யிவளுக்குப் புகன்மை யாறெட்டு, கொச்சைய

ரெண்மர்கள் கூடி வருதலார், கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதாம், பெச்ச விடைச்சி யிவளிருந் தாளே. (எசு)

தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக், காலது வாகக் கலந்துகொள் ளென்று, மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ, பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே. (எஎ)

விண்ணமர் நாபி யிருதய மாங்கிடைக், கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலால், பண்ணமர் தாதிதத மண்டல மானது, தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே. (எஅ)

கூபத்துச் சத்தி குளிர்முக மத்தும், தாபத்துச் சத்தித் தயங்கி வருதலா, லாபத்துக் கைக்கண் டதனை நாலைந்து, பாச மறுக்கப் பரந்தன சூலமே (எகூ)

சூலந்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய், வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு, காலம்பூ பாச மழுகத்தி கைக்கொண்டு, கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை பெண்ணதே. (அ0)

எண்ணமர் சத்திக ளைம்பத்து நாலு—மெண்ணமர் சத்திக ளைம்பத்து நாலவர், மெய்ந்நிறை பூவிக முளையா யிருந்தவ, ரெண்ணிய பெண்ணாய் கடந்துநின் றாளே (அக)

கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு, தொடர்ந்தணி முத்து பவளங் கச்சாகப், படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு, மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றாளே (அஉ)

நின்றவிச் சத்தி நிரந்தர மாகவே, கண்டிடு மேரு வணிமா திகளாகிப், பண்டைய வாயின பகட்டை யறுத்திட, வெண்டிய தீப முணர்ந்தார்க ளுண்டாமே, (அங)

உண்டோ ரதோமுக முத்தம மானது, கண்டவிச் சத்தி சதாசிவ நாயகி, கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களி, லொன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே (அச)

நவமணி சூலங் கபாலங் கிளியுடன், பன்மணி நாக மழு கத்தி பந்தாகுங், கன்மணி தாமரைக் கையிற் றமருகம், பொன்மணி பூணாரம் பூசனை யானதே. (௮௫)

பூசனை சத்திக ளெண்ணைவர் சூழவே, நேசவள் கன்னிக ளாற்பத்து நேரதாய்க், காசினி சக்கரத் துள்ளே கலந்தவள், மாசடை யாமன மகிழ்ந்திருந் தாளே. (௮௬)

தாரத்தி னுள்ளே தயங்கிய சோதியைப், பாரத்தி னுள்ளே பரந்து ளெழுந்திட, வேரது வொன்றினை றெண்ணு மதே மயங், காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே (௮௭)

மண்ணி லெழுந்த அகார உகாரங்கள், விண்ணி லெழுந்து சிவாய நமவென்று, கண்ணி லெழுந்தது காண்பரி தன்று கொல், கண்ணி லெழுந்தது காட்சி தரவென்றே. (௮௮)

என்றங் கிருந்த வமுத கலையிடைச், சென்றங் கிருந்த வமுத பயோதரி, கண்டங் கரமிரு வெளிபொன மண்டை, கொண்டங் கிருந்தது வண்ண மமுதே (௮௯)

அமுதம தாக வழங்கிய மேனி, படிகம தாகப் பரந்தெழு முளளே, குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்து, கெழுதம தாகிய கேடிலி தானே. (௯௦)

கேடிலி சத்திகண் முப்பத் தறுவரு, நாடிலி கன்னிக ளைலொன பதினமரும், பூவிலி பூவித முள்ளே யிருந்திவர், நாளிலி தன்னை நணுகினை ரர்களே. (௯௧)

நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வள்ளியுங், கண்டது சோதி கருத்து ளிருந்திடக், கொண்டது வோராண்டு கூடி யருளைக்கு, விண்ட வெள்காரம் விளங்கிய வன்றே. (௯௨)

விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம், வணங்கிடு மண்டல மன்னுயி ராக, வலங்கொள் கனகமக் குழாண னெருக்குச, சனக்கிடை நின்றிவை சொல்வது மாமே. (௯௩)

ஆமே யதோமுக மேலே யமுதமாய்த், தாமே யுகாரந் த
ழைத்தெழுஞ் சோமனுங், காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது,
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே (௯௪)

பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட, வக்களி யா
கிய வாங்காரம் போயிடு, மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே
விற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே. (௯௫)

பேதை யவளுக்குப் பெண்மை யழகாகுந், தாதை யிவளு
க்குத் தாணுவு மாயிற்று, மாதை யவளுக்கு மன்னுந் திலத
மாய்க், கோதையர் சூழக் குவிந்திடக் காணுமே (௯௬)

குவிந்தன சத்திகண் முப்பத் திருவர், நடந்தனர் கன்னிக
ளொண்மர் சூழப், பரந்திதழாகிய பங்கயத் துள்ளே, யிரு
ந்தனள் காணு மிடம்பல கொண்டே (௯௭)

கொண்டன ளிருந்தனள் கூத்த னொளியினைக், கண்டங் கி
ருந்தனர் காரணத் துள்ளது, பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந்
தேடுமா, வின்றென் மனத்துளே யில்லடைந் தாளுமே (௯௮)

இல்லடைந் தானுக்கு மில்லாத தொன்றில்லை, யில்லடை
ந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை, யில்லடைந் தானுக் கிமையவ
ரொவ்வா, ரில்லடைந் தானுக்கு மில்லாதில் லானையே ()

ஆனை மயக்கு மறுபத்து நாற்றறி, யானை யிருக்கு மறுப
த்து நாலொளி, யானை யிருக்கு மறுபத்து நாலறை, யானையுங்
கோடு மறுபத்து நாலிலே. (௧00)

ஆ அதிகாரம் - ௧௬௫-திருமந்திரம்-௫௯௫.

காலாங்கத்திரம் முற்றும்.

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்பட - அதிகாரம்-௯௰.

௬௪-திருமந்திரம்-௧௪௪௮

ஐந்தாந் தந்திரம்.

சுத்தசைவம்

ஊரு முலகமு மொருங்கப் படைக்கின்ற, பேரறி வாளன் பெருமை குறித்திடின், மேருவு மூவுல காளி யிலங்கெழுந், தாரணி நால்வகைச் சைவமு மாமே (க)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு, சித்து மசித்துஞ் சேர்வுறா மேநீத்த, சுத்த மசுத்தமுந் தோய்வுறா மேநின்று, நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே (உ)

கற்பனை கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோக, முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே, சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான, தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே. (௩)

வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்த, நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர், பூதாந்த போதாந்த மாகப் புனஞ்செய்ய, நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே (௪)

அசுத்தசைவம்.

இணையார் திருவடி யேத்துஞ் சீரங்கத், திணையா ரிணைக்குழை யீரணை முத்திரை, குணமா ரிணைகண்ட மாலையுங் குன்று, திணைவாகுஞ் சரியை கிரியையி னார்க்கே. (க)

காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்க னிரண்டுசேர்த், தோதுந் திருமேனி யுட்கட் டிரண்டுடன், சோதனை செய்து வுபதேச மார்க்கரா, யோதி யிருப்பா ரொருசைவ ராகுமே. (உ)

கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர், கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டா ரரும்பொருள், கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாங், கண்டங்கள் கண்டோர் கசிந்தசுத்த சைவரே. (௩)

ஞானி புவியெழு வன்னூ லனைத்தையுஞ், மோன திசையு முழுவெண்ணெண் சித்தியு, மேனி விளங்கு மெழுகாரி யாரையீறுங், கோனொடு தன்னையுங் காணுங் குணத்தனே (ச) ஆ. அ.

மார்க்கசைவம்.

பொன்னாற் சிவசாதனம்பூதி சாதந, நன்மார்க்க சாதந மாஞான சாதநந், துன்மார்க்க சாதநந் தோன்றாத சாதநஞ், சன்மார்க்க சாதந மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே (க)

கேடறு ஞானி கிளைஞான பூபதி, பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தி, னூடுறு ஞானோ தயனுண்மை முத்திபோய், பாடுறு சுத்தசை வப்பத்த நித்தனே (உ)

ஆகம மோனபா னநிலான நாலேழு, மோகமி ருவேழு முப்பேத முற்றுடன், வேதமிவ் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மையொன், றாக முடிந்த வருஞ்சுத்த சைவமே. (ங)

சுத்த மசுத்தந் துரியங்க ளோரேழுஞ், சுத்த மசுத்தந் தணந்த பராபரை, யுத்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை, யத்த னருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே. (ச)

சுத்து மசத்துந் தணந்தவர் தானாகிச், சித்த மசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய், முத்தியு ளானந்த சத்தியுள் மூழ்கினோர், சித்தியு மங்கே சிறந்துள தானே. (ரு)

தன்னைப் பரனைச் சதாசிவ னென்கின்ற, மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற, முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை, யுன்னத் தருஞ்சுத்த சைவ ருபாயமே. (சா)

பூரணன் றன்னிலே வைத்தற்ற வப்போத, மாரண மந்த மதித்தானந் தத்தோடி, னேரென வீராறு நீதி நெறிமோகங், காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே. (எ)

மாருத ஞான மதிப்பற மாயோகச், சேருஞ் சித்தையை

த் தேற்றிச் சிவமாக்கிப், பேரான பாவனை பேணி நெறிநிற்றல், கூறுஞ் ஞானி சரிதை குறிக்கிலே. (அ)

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமவித் தியாதரர், நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள், வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர், சாதாரண மன்ன சைவ ரூபாயமே. (௯)

விண்ணினைச் சென்றணு காவியன் மேகங்கள், கண்ணினைச் சென்றணு காப்பல காட்சிக, ளெண்ணினைச் சென்றணு காம லெனப்படு, மண்ணலைச் சென்றணு காப்பசு பாசமே. ()

ஒன்று மிரண்டு மிலதுமா யொன்றாக, நின்று சமய நிராகார நீங்கியே, நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற், சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. (௧௧) ஆ ௧௧

கடுஞ்சுத்தசைவம்.

வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பான்மேவி, யாடம் பரமின்றி யாசாபா சஞ்செற்று, பாடொன்று பாசம பசுத்துவம் பாழ்படச், சாடுஞ் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே. (௧)

உடலான வைந்தையு மோரா றைந்து, மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப், படலான கேவல பாசந் துடைத்துத், திடமாய்த் தனியுறல் சித்தாந்த மார்க்கமே. (௨)

சுத்தச் சிவனுரை தானதிற் றேயாமல், முத்தர் பதப்பொருண் முத்திவித் தாமூல, மத்தனை யானமா வரனையடைந் தற்றும், சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே. (௩)

நானென்றுந் தானென்று நாடினான் சாரவே, தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதந், தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலாற், றானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகி லேனே. (௪)

சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தா, லூற்றரி தாகிய

வைந்து மடங்கிடு, மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற் கும், பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே. (ரு) ஆ. உ௯.

சரிகை.

நேர்ந்திடு மூல சரிகை நெறியிதென, றூட்நதிடுங் காலங் கி கருசு மலையமா,ஞொநதிடுங் கந்தரு கேணமினகள பூதலத, தோர்நதிடுஞ் சுதத சைவத்துக குயிரதே, (க)

உயிர்க்குயி ராயநிற்ற லொணஞான பூசை, யுயிர்கொளி நோக்கின் மகாயோக பூசை, யுயிர்ப்பெறு மாவா கனமபுறப் பூசை, செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே. (உ)

காடு நகரமு நற்றிருக கோயிலுந, கேடித் திரிந்து சிவ பெரு மானென்று, பாடுமின் பாடிப் பணிமின பணிந்தபின், கூடிய நெஞ்சத்துக கோயிலாய்க கொள்வனே. (ங)

பத்தர் சரிகை படுவோர் கிரியையோர், ரதநகு தொண் டருளவேடத் தாகுவோர், சுதத வியமாகி சாதகர் துயோ கர், சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்களே (ச)

சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ ருயினோர், சேர் ந்தவெண் யோகத்தா சித்தர் சமாதியோ, ராய்ந்த கிரியை யோ ரர்ச்சனை தபயாதோர், நோகந சரிகையோர் நீணிலத் தோரே. (ரு)

கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை, யரிய சிவனுரு வ மரு மருபக், தெரியும் பருவத்துத் நேர்ந்திடும் பூசை, யுரியன் நேயத் துயர்பூசை யாமே, (சு)

சரிதாதி நான்குந் தருஞான நான்கும், விரிவான வேதாந் த சித்தாந்த மாறும், பொருளானது நந்தி பொன்னகர் போ ந்து, மருளாரு மாந்தர் வணக்கலைத் தானே (எ)

சமையமும் பலகந்திக் தந்தெய்த லைந்துரை மூலமும் பிசே

டமு மரன்மந் திரதந்தி, சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தி யா
கு, மமைமன்று ஞான மார்க்க முபதேசமே. (அ) ஆக ௬௨.

கிரியை.

பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண், டெத்திக் கில
ரில்லை யெனப்பதி னைமலர்க், கொத்துத திருவடி நீழற் சரணெ
னத், தத்தும வினைகடல் சாராது காணுமே. (௧)

காணுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம், வாணுறு மாமல ரிட்
டு வணங்கினு, மூவினை நீங்கி யுணர்பவர்க் கல்லது, தேனமர் பூ
ங்குழல் சேரவொண் ணாதே. (௨)

கோனக்கன லாகிய குரைகழ லேத்துமின், ஞானக்கன
ாகிய நடுவே யுழிதரும், வானக்கன ாகிய வானவர் கைதொ
ழு, மானக்கன் நீசனருளவள மாமே. (௩)

இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டல மெல்லா, மதுபணி செ
ய்கின் றவனொரு கூற, விதுபணி மானுடர் செய்பணி யீசன,
பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே. (௪)

பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வுற்றுச், சுத்த வருளாற் று
ரீசற்ற போகத்தி, லுய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தா
ற், சித்தங் குருவருளாற் சிவ மாகுமே (௫)

அன்பின் னுருகுவ னாளும் பணிசெய்வன், செம்பொ
ன் செய்மேனி கமலத் திருவடி, முன்புநின் றாங்கே மொ
ழிவ தெனக்கரு, ளென்பினுட் சோதி யிலங்குகின் றானே. (௬)

ஆக ௬அ.

யோகம்.

நெறிவழி யேசென்று நேர்மையு ளொன்றித், தறியிருந்
தாற்போலத் தம்மை யிருத்திச், சொறியினுந் தாக்கினுந் து
ண்ணென் றுணரார்க், குறியறி வாளர்க்குக் கூடலு மாமே. ()

ஊழிதோ றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது, ஊழிதோ றூழி யுணரவுந் தானொட்டா, னூழி யமரு மரியய னென்றுளார், சூழி முயன்றுமொ ருச்சியு ளானே (௨)

பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற், சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது, ஓவியம் போல வுணர்ந்தறி வாளர்க்கு, நாவி யணைந்த நடுத்தறி யாமே (௩)

உய்ந்தன மென்னீ ருறுபொருள் காண்கிலீர், கந்த மலரிற் கரக்கின்ற நந்தியைச், சிந்தை யுறவே தெளிந்திரு ளீங்கினால், முந்தப் பிறவிக்கு மூலவித் தாகுமே. (௪)

எழுத்தொடு பாடலு மெண்ணெண் கலையும், பழுத்தலைப் பாசப் பிறவியு நீங்கா, வழுத்தலைச் சோமனோ டங்கி யருக்கன், வழுத்தலை செய்யும் வகை யுணர்ந் தேனே (௫)

விரும்பிநின் றேசெய்யிற் மெய்த்தவ ராகும், விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும், விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்த்தவ மாகும், விரும்பிநின் றேசெய்யின் விண்ணவ னாகுமே ()

பேணிற் பிறவா வுலகருள் செய்திடும், காணிற் றனது கலவியு ளேநிற்கும், நாணி னரக நெறிக்கே வழிசெய்யு, மூனிற் சுழி மங்கி யுந்தமன் றானே (௭)

ஒத்தசெங் கோலா ருவப்பிலி யாதவ, ரெத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தவ ரெண்ணிலி, சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் பெருமையா மத்த னிவனென்றே யன்புறு வார்களே (௮)

யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டிற்றோ, ராகத் தருகிரியாதி சரிதையாந், தாகத்தை விட்ட சரிதையோன் றானேசென் றாறு, ளாதித்தன் பத்தியு ளன்புவைத் தேனே. (௯)

யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல், யோகவிசேடமே யட்டாங்க யோகமாம், யோகநிர் வாணமே யுற்றல் பிரோதயம், யோகபி டேகமே யொண்சித்தி யுற்றலே. (௰) ஆ. சஅ.

ஞானம்.

ஞானத்தின் மிக்கவறநெறி நாட்டில்லை, ஞானத்தின் மிக்க சமயமு நன்றது, ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்கா வா, ஞானத்தின மிக்கார் நரரினமிக் காரே. (க)

சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தகுமன, முய்த்த வுணர்வு முணர்த்து மகந்தையுஞ், சித்தமென றிம்மூன்றுஞ் சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ், சத்தம கடந்தவர் பெற்றநன மார்க்கமே. (உ)

தன்பா லுலகுந் தனக்கரு ளாவது, மன்பா லெனக்கரு ளாவது மாவன,வென்பாற்கண ஞானமு மெய்துஞ் சிவோகமும, பின்பாலி னேயமும் பெற்றிடுந் தானே (௩)

இருக்குஞ் செம்மி யிடம்பிரம மாகும், வருக்கஞ் சராசர மாகு முலகந, தருக்கிய வாசார மெல்லாந் தருமே, திருக்குமில் ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தோர்க்கே. (௪)

அறிவு மடக்கமு மன்பு முடனே, பிறியா நகர்மனனும் பேரருளாளன், குறியுங் குணமுங் குரைகழ னீயகா, நெறியறி யார்க்கிது நீர்த்தொளி யாமே. (௫)

ஞானம் விளைந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையு, ளேனம விளைந்தெதி ரேகாண் வழிதொறுங், கூனல் மதிமண்ட லத்தெதிர் நீர்கண்டு, ஊனம றுத்துநின் றொண்சுட ராகுமே. (௬)

ஞானிக் குடனகுண ஞானத்தி னான்குமா, மோனிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன மோகித்து,மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வித்தை விளைத்திடுந், தானிக் குலத்தோர் சரிதை கிரியையே. (௭)

ஞானத்தின் ஞானாதி நான்குமா ஞானிக்கு, ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்னுமல், ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி, ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. (௮)

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானாதி நண்ணுவோன், புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன், நண்ணிய தேயம் அதாஞானங் கண்டோன், திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. ()

ஞானச் சமயமே நாடுந் தனைக்காண்டல், ஞான விசேடமே நாடு பரோதயம், ஞான நிர்வாணமே நன்றறி வானருள், ஞானாபிடேகமே நற்குரு பாதமே. (௰) ஆ௲ ௫௮

சன்மார்க்கம்.

சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்சிவ தத்துவத், தோற்றங்களான சுருதிச் சுடர்க்கண்டு, சீற்ற மொழிந்து சிவயோக சித்தராய்க், கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே. (௧)

சைவப் பெருமைத் தனிநா யகனந்தி, யுய்ய வகுத்த குருநெறி யொன்றுண்டு, தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய, வையத் துள்ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (௨)

தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப், பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் சூடக், குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத், தருமுத்தி சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே. (௩)

தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார், தெளிவறி யாதார் சிவனு மாகார், தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார், தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே. (௪)

தானவ னாகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று, மோனம தாமொழிப் பான்முத்த ராவது, மீனமில் ஞானானு பூதியி லின்பமுந், தானவ னாயுற்ற லானசன் மார்க்கமே (௫)

சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ், சன்மார்க்கத் தார்க்கு மிடத்தொடு தெய்வமுஞ், சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கந் தரிசனம், மெய்ம்மார்க்கத் தார்க்கு மியம்புவன் கேண்மினே. (௬)

சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான ஞேயமாம், பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்குந், துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றோர், சன்மார்க்கந் தானவ னாகுஞ்சன் மார்க்கமே. (௭)

சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப், பின்மார்க்க மூன்றும் பெறவியல் பாமென்று, என்மார்க்கந் தானே சிவனொடு கூடலே, சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகை கொள்ளுமே. (அ)

அன்னிய பாசமு மாகுங் கருமமு, மூன்னு மலத்தையு மூலப் பகுதியும், பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந், த ன்னொடுங் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே (௯)

பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக், கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித்துத், தொசியாத வுண்மைச் சொரூபோ தயத்துற், றசைவான தில்லாமை யான சன் மார்க்கமே (க0)

மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகட் கிட்ட வருட்பது, மார்க்கஞ்ச ன் மார்க்கமே யன்றிமற் றொன்றில்லை, மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மெனுநெறி வைகாதோர், மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மாஞ்சித்த யோகமே (கக) ஆ. கக.

சகமார்க்கம்

சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மானது, மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம், பின்மார்க்க மானது போ தாப் பிறந்திறந், துன்மார்க்க ஞானத் துறுதியு மாமே. (க)

மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார், குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார், வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகும், உரு வுங் கிளையு மொருங்கிழப் போரே. (௨)

யோகச் சமாதியி னுள்ளே யகலிடம், யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளரொளி, யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளசத்தி, யோ கச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே. (௩)

போகமும் யோகமும் யோகியர்க் காகுமால், யோகஞ் சி வரூப முற்றிடு முள்ளத்தோர், போகம் புவியிற் புருடார்த்த சி த்தியத் தாகு மிரண்டு மழியாத யோகிக்கே. (௪)

ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள், மேதாதி யீரெண் கலாந்த விமலனொளி, போதா லயத்துட் புலன்கர ணம்புந்தி சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே. (௫)

பிணங்கிநிற் கின்றவை யைந்தையும் பின்னை, யணங்கி யெறிவ னயிர்மன வாளாற், கணம்பதி யென்றுங் கருது மொருவன, வணங்கவல் லானசிந்தை வந்துநின் றானே (௬)

வளங்கனி யொக்கும் வளர்ந்த தார்க்கும், வளங்கனி யொப்பதோர் வாய்மைய னாகு, முளங்கவின் றுள்ள முகத்திருப் பார்க்குப், பழங்கனி தானே பழுத்துநின் றானே. (௭)

ஆ. எக

சற்புத்திரமார்க்கம்

மேவிய சற்புத்திர மார்க்கமே யத்தொழி, றாவிப்ப தாஞ்சக மார்க்கஞ் சகத்தொழி, லாவ திரண்டு மகன்று சகமார்க்கத, சேவியோ டொன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே, (௧)

பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திட, லாசற்ற நற்றவம் வாய்மை யழுக்கின்மை, நேசித்திட் டன்னமு நீசுத்தி செய்தன்மற, றாசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாகுமே (௨)

அறுகாற் பறவை யலர்ந்தேர்ந் துழலு, மறுகா நறையனன தாமரை நிலஞ், குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுஞ், சிறுகா லறநெறி சேரகி லாரே (௩)

அருங்களை யாவது வவ்வடி நீழற், பெருங்களை யாவது பிஞ்ஞக னாணை, வருங்களை யேதென்ற மனனுயிர்க் கெல்லா மொருங்களை யாயுல கேழிரைத் தானே. (௪)

உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்துந் தழுவி, வியர்ந்து மரனடிக் கேமுறை செய்யின, பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும், பயந்து பதிநிலைப் பரன்றுணை யாமே. (௫)

நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்றன்னை, யென்றுந் தொழுவ னெழிற்பரஞ் சோதியைத், துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் றொழுந்தொறுஞ், சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே. (௬)

திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச் சரிதை, யுருமன்னி வாழு முலகத்தீர் கேண்மின், கருமன்னு பாசங்கை கூம்பத் தொழுது, விருமன்னு நாடோறு மின்புற் றிருந்தே. (எ) ஆ. அ௩.

தாசமார்க்கம்.

எளியன தீப மிடன்மலர் கொய்த, லளிதின் மெழுக லதுதூர்த்தல் வாழ்த்தல், பளிமணி பற்றல் பன்மஞ் சனமாதி, தளிதொழில் செய்வது தான்றாச மார்க்கமே (௧)

அதுவிது வாதிப் பரமென் றகல்வ, ரிதுவழி யென்றங் கிறைஞ்சின ரில்லை, விதிவழி யேசென்று வேதனை நாடி, மதுவிது நெஞ்சிற் றணிகின்ற வாறே. (௨)

அந்திப்பல திங்க ளதனைப்பின்பு ஞாயிறு, சிந்திப்ப னென்று மொருவன செறிகழல், வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாடொறும், வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே (௩)

அண்ணலை வானவ ராயிரம பேர்சொல்லி, யுன்னுவ ருள்மகிழ்ந் துன்னின ரடிதொழக், கண்ணவ னென்று கருதுமவர்க் கடகுப, பண்ணவன் பேரன்பு பற்றிநின் றானே. (௪)

வாசித்தும் பூசித்து மாமலர் கொய்திட்டும், பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லா மனமம்பார்க்கின், மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை, நேசத் திருந்த நினைவறி யாரே (௫) ஆ. அ௮

சாலோகம்.

சாலோக மாதி சரிதாதி யிற்பெறுஞ், சாலோக சாமீபந் தக்குஞ் சரியையா, மேலோகஞ் சேரில் வழியர்க்குஞ் சா

ரூபம், பரலோக மில்லாப் பரனுரு வாமே. (க)

சமயங் கிரியையிற் றன்மனங் கோயிற், சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ், சமயத்து மூலந் தனைக்கேறன் மூன்றுஞ், சமயாபி டேகமே தானாஞ் சமாதியே. (உ) ஆ. கஎ.

சாமீபம்.

பாசம் பசுவான தாகுமிச் சாலோகம், பாச மருளான தாகுமிச சாமீபம, பாசஞ்சிவமான தாகுமிச் சாரூபம், பாசங் கரைபதி சாயுச் சியமே (க) ஆ. கக.

சாரூபம்.

தங்கிய சாரூபந் தானெட்டாம யோகமாந், தங்குஞ் சன்மார்கந் தனிலன்றி கைகூடா, வங்கத துடல்சித்தி சாதந ராகுவ, ரிங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே. (க)

சயில லோகத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே, சயிலம தாகுஞ் சராசரம் போலப், பயிலுங் குருவின பதிப்புகக போதே, கயிலை யிறைவன் கதிர்வடி வாமே (உ) ஆ. கங.

சாயுச்சியம்.

சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது, சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதற், சைவஞ் சிவந்தனைச் சாராம லீவுதற், சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச சியமே. (க)

சாயுச் சியஞ்சாக்கி ராதீதஞ் சாருதல், சாயுச் சியமுபசாந்தத் துதித் தங்குதற், சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச், சாயுச் சியமனந் தானந்த சத்தியே. (உ) ஆ. கஓ.

சத்திநிபாதம்-மந்தம்.

இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி, குருட்டுக் கிழவனைக்,

கூடற குறித்ததுக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி, மரு
ட்டி யவனை மணம்புரிந் தானே. (௧)

தீம்புல னான திசையது சிந்திக்கி, னாம்புல னாயறி வா
ர்க்கமு தாய்நிற்குந், தேம்புல னான தெளிவறி வார்கட்குக்,
கோம்புல னாடிய கொல்லையு மாமே. (௨)

இருணீக்கி யெண்ணில் பிறவி கடத்தி, யருணீங்கா வண்
ணமே யாதி யருளு, மருணீங்கா வானவர் கோனொடுங் கூடிப்,
பொருணீங்கா வின்பம் புலம்பயில் தானே. (௩)

இருளார்ந்த முறையி லிருந்த நாடிற், பொருள்சூழ் விளக்
கது புக்கெரிந் தாற்போன், மருள்சூழ் மயக்கத்து மாமலர்
நந்தி, யருளது நிறைவது மானையு மாமே. (௪) ஆ௨ ௧௧

மந்திரம்

மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமு நீக்கி, வெருட்டி வினைபறு
த் தின்பம் விளைத்துக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்
டி, யருட்டிகழ ஞான மதுபுரிந் தானே (௧)

கன்னித் துறைபடிந் தாடிய வாடவா, கன்னித் துறை
படிந் தாடுங் கருத்திலா, கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்
துண்டேற், பின்னைப் பிறவிப் பிறிதில்லை தானே (௨)

செய்யன் கரியன் வெளியனற் பச்சைய, னெய்த வுணர்
ந்தவ ரெய்வ ரிறைவனை, மைவென் றகன்ற பகடுரி போர்த்த
வெய, னைய னிவனென்று காதல்செய் வீரோ (௩)

எய்திய காலங்க ளெத்தனை யாயினுந், தையலுந் தானுந்
தனிநா யகமென்பர், வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்குக்,
கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே. (௪)

கண்டுகொண் டோமிரண் டுந்தொடர்ந் தாங்கொளி, ப
ண்டுபண் டோயும் பரமன் பரஞ்சுடர், வண்டுகொண் டாரீம

லர்வார் சடையண்ணன்,னின்றுகண் டார்க்கிருணீக்கிநின் றானே
ஆக கo௪.

தீவிரம்.

அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை யப்பனூர் தோட்டத்தி, லெ ண்ணிக்கு மேழேழு பிறவி யுணர்விக்கு, மெண்ணிற்ப தெல்லா மொழிப முதல்வனைக, கண்ணுற்று நின்ற கனியது வாகுமே.

பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவ நல்கு, மறப்பை யறுக்கு ம் வழிபடை வைக்குங், குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி, சிறப்பொடு பூசனை செய்பநின் றாக்கே. (உ)

தாங்குமி னெட்டுத் திசைக்கு நல்மகன், பூங்கமழ் கோதைப் புரிகுழ லாளொடு, மாங்கது சேரு மறிவுடை யார் கட்குச, தூங்கொளி நீலந் தொடர்தலு மாமே (ங)

ஞானகொழுந் தொன்று நல்குப, பானிலும் பன்மலர் தூவிப பணிவ, னுணுகிய தொன்றறி யாத வொருவ, னுணுகு மூலகெங்கு மாவியு மாமே. (௪) ஆக கo௮.

தீவிரதரம்.

இருவினை நேரொப்பி லின்னருட் சத்தி, குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித், தருமெனு ஞானத்தால் றனசெய லற்றால், றிரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே. (க)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவஞ் செய்கின்ற கு ழலியை யுன்னி, யரவஞ் செய்யாம லவளுடன் சேரப், பரிவொ ன தில்லாளும் பராபரை தானே. (உ)

மாலை விளக்கு மதியமு ஞாயிறுஞ், சால விளக்குந் தனி ச்சுட ரன்னாளுள் ஞானம் விளக்கிய காதலென் னுள்புகுந், தூலமி விளக்கி யுடனிருந் தானே. (ங) ஆக கக.

புறச்சமய தூஷணம்.

ஆயத்து ணின்ற வறுசம யங்களுங், காயத் துணின்ற கடவுளைக் காண்கிலா, மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள், பாசத்தி லுற்றுப் பதைக்கின்ற வாறே. (௧)

உள்ளத்து ளோதான கரந்தெங்கு நின்றவன், வள்ளற் றலைவன் மலருறை மாதவன், பொள்ளக் குரம்பைப் புகுந்து புறப்படுங், கள்ளத் தலைவன் கருத்தறி யார்களே. (௨)

உள்ளத்து முள்ளன் புறத்துள னென்பவர்க், குள்ளத்து முள்ளன் புறத்துள னெம்மிறை, யுள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை யென்பவர்க், குள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை தானே.()

ஆறு சமயமுங் கண்டவா கண்டில, ராறு சமயப் பொருளும் பயனில்லை, தேறுமின் றேறித் தெளிமின் றெளிந்தபின், மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே (௪)

சிவமல்ல தில்லை யறையோ சிவமாந், தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வார்க்கிங், கவமல்ல தில்லை யறுசம யங்கள், தவமல்ல நந்திதாட் சார்ந்துய்ய நீரே (௫)

அண்ணலை நாடிய வாறு சமயமும், விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பியே, முண்ணின் றழியு முயன்றில ராதலான், மண்ணின் றொழியும் வகையறி யார்களே. (௬)

சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள வெல்லாம், பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு, தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றி, லவகதி மூவரு மவ்வகை யாமே. (௭)

நூறு சமய முளவா நுவலுங்கா, லாறு சமயமவ் வாறுட் படுவன, கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லா, நீறு பரனெறி யில்லா நெறியன்றே. (௮)

கத்துங் கழுதைகள் போலுங் கலதிகள், சுத்த சிவனெங்குந் தோய்வுற்று நிற்கின்றான், குற்றந் தெரியார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார், பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாரே.

மயங்குகின் றாரு மதிதெளிந் தாரு, முயங்கி யிருவினை மு
ழைமுகப் பாச்சி, யியங்கிப் பெறுவரோ வீறது காட்டிற், பயங்
கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. (௧௦)

சேய னணியனைப் பிணியிலன் பேர்நந்தி, தூயன துளக்கற
நோக்கவல் லார்கட்கு, மாயன் மயக்கிய மானுட ராமவர், கா
யம் விளக்குங் கருத்தறி யாரகளே (௧௧)

வழியிரண் டுக்குமோர் வித்தது வான, பழியது பார்மி
சை வாழ்க லுறுதல், சுழியறி வாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்,
றழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரே (௧௨)

மாதவ ரெல்லாமா தேவன் பிரானென்பர், நாதம தாக
வறியப் படுநந்தி, பேதஞ்செய் யாதே பிரானென்று கைதொ
ழி, லாதியு மந்நெறி யாகிநின் றானே. (௧௩)

அரநெறி யப்பனை யாதிப் பிரானை, யுரநெறி யாகி யுளம்பு
குந் தானைப், பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம், பரனறி யா
விடிற் பல்வகை தூரமே. (௧௪)

பரிசற வானவன் பண்பன் பகவோன், பெரிசறி வானவ
ர் பேற்றிற் றிகழுந், துரிசற நீநினை தூய்மணி வண்ண, னரிதவ
வைத்த வறநெறி தானே (௧௫)

ஆன சமய மதுவிது நன்றெனு, மாய மனிதர் மயக்க ம
துவொழி, கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின், ஞானங் கடந்த
வுருவது வாமே. (௧௬)

அறநெறி நாடிய வமரர் முனிவருஞ், சென்னெறி கண்டா
ர் சிவனெனப் பெற்றார்பின், முன்னெறி நாடி முதல்வ னருளி
லார், சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாறே. (௧௭)

உறுமா றறிவது முன்னின்ற சோதி, பெறுமா றறியிற் பி
ணக்கொன்று மில்லை, [illegible] வஞ்சிய [illegible]
றுமா றறிகில ரேழைக டாமே. (௧௮)

வழிநடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங், கழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர், சுழிநடக் குந்துய ரம்மது நீக்கிப், பழிநடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே. (உக)

வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது, பழிசெல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத் தாங்கே, வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட், டெழிசெல்லி லும்பர் தலைவன்முன் னாமே. (உ௨)

ஆ கங௧.

நிராகாரம்.

இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்க ளாறு, சமையங்கள் பெற்றனா சாத்திர மோதி, யமையறிந் தோமென்ப ராதிப்பிரா னுங், சமையறிந் தாருட் கலந்துநின் றானே. (க)

பாங்கமர் கொன்றைப் படர்சடை யானடி, தாங்கு மனிதர் தரணியி னேரொப்பர், நீங்கிய வண்ண நினைவுசெய் யாதவ, ரேங்கி யுலகி லிருந்தழு வாரே. (உ)

இருந்தழு வாரு மியல்புகெட் டாரு, மருந்தவ மேற்கொண் டங்கண் ணடைவெண்ணில், வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும், பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பில்லை தானே. (ங)

தாரதி வாளர் தலைவர் நினைப்பிலர், பாரதி வாணர் பயபயன் றுணிவர், காரதி வாளர் கரந்து பிறப்பார்க, ளீரதி வாளர்கெடு மாறுகி லாமே. (ச)

அறிவுடன் கூடி யழைத்ததோர் தோணி, பறியுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்துங், குறியது கண்டுங் கொடுவினை யாளர், செறிய நினைக்கிலர் சேவடி தானே. (ரு)

மன்னு மொருவன் மருவு மனோமய, னென்னின் மனிதரி கழ்வில் வேழைகள், பின்னி மனமே தொழுமின் றலைவனை, தன்னைய மங்கே தலைப்பட லாமே. (சா)

ஓங்காரத் துள்ளொளி யுள்ளே யுதயமுற், றூங்கார மற்ற வருபவங் கைகூடார், சாங்கால முன்னூர் பிறவாமை சார்வு ளூர், நீங்காச் சமயத்து ளின்னெறுழிந் தார்களே. (எ) ஆ. கங அ

உட்சமயம்.

இமையவர் தம்மையு மெம்மையு முன்ன, மமைய வகுத்தவ னாதிப் புராணன, சமையங்க ளாறுந தன்னருளினைகாட், டமையங் குழல்கின்ற வாதிப் பிரானே (க)

ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள, வென்றது போல விருமுச சமயமு, நன்றிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள், குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே. (உ)

சைவப் பெருமைத் தனிநா யகனறனனை, யுய்ய வுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர் நந்தியை, மெய்ய பெருமையர்க் கன்பனை யின்பஞ்செய், வையத் தலைவனை வந்தடைந் துய்மினே. (௩)

சிவனவன வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற, பவனவன வைத்த பழவழி நாடி, யிவனவ னென்ப தறியவல் லார்கட், கவனவ னங்குள தாங்கட னாமே (௪)

ஆமா றுரைக்கு மறுசம யாதிக்குப், போமாறு தானில்லை புண்ணிய மல்லதங், காமாம் வழியாக்கு மவ்வே றுயிர்கட்கும், போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யாளே. (௫)

அரநெறி யாவ *தறிந்தேனு நானுஞ், சிலநெறி தேடித் திரிந்தவ காளு, முரநெறி யுள்ளக் கடலகடந் தேறுந், தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே. (௬)

நேர்ந்த வரனை யடைந்த சிவநெறி, பேர்ந்தவ ருன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி, யார்ந்தவ ரண்டத்துப் புக்க வருநெறி, போர்த்து புணர்ந்து புணர்நெறி யாமே. (எ)

ஈரு மன்றினை யிரண்டற விசையின், னூருஞ் சகரத்தை யோதுமின் னோதியே, வாரு மரனெறி மன்னியே முன்னியத்,

துருஞ் சுடரொளி தோன்றலு மாமே. (௮)

மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத், தனற்குறி யாளனை
யாதிப் பிரானரனை, நினைக்குறி யாளனை ஞானக கொழுந்தி,
னயக்குறி காணி லரனெறி யாமே. (௯)

ஆய்ந்துணை ராகளி ஞானமாச் சதிர்பல,வாய்ந்துணை ராவ
கை நின்ற வரனெறி, பாய்ந்துணர் வாரரன சேவடி கைதொ
ழு, தேர்ந்துணர செய்வதோ ரின்பமு மாமே. (௧௦)

சைவச் சமயத் தனிநா யகனந்தி, யுய்ய வகுத்த குருநெறி
யொன்றுண்டு, தெய்வச சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய,
வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (௧௧)

இத்தவ மத்தவ மென்றிரு பேரிடும், பித்தரைக் காணி னகு
மெங்கள பேர்நந்தி, யெத்தவ மாகிலென னெங்குப் பிறக்கிலெ
ன, னொத்துணர வார்க்கொல்லை யூர்புக லாமே (௧௨)

ஆமே பிரானமுக மைந்தொடு மாருயி, ராமே பிரானுக்க
சோமுக மாறுள, தாமே பிரானுக்குந் தனசிர மாலைக்கு, நா
மே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே (௧௩)

ஆதிப் பிரானுல கேழு மளநதவ, னோதக் கடலு முயிர்க
ளு மாய்நிற்கும, பேதிப பிலாமையி னின்ற பராசத்தி, யாதி
க்கட டெய்வமு மநதமு மாமே. (௧௪)

ஆய்ந்தறி வார்க ளமரர் வித்தியாதர, ராய்ந்தறி யாவண
நின்ற வரனெறி, வாய்ந்தறிந் தேனவன சேவடி கைதொழக்,
காய்ந்தறிந் தேனிம்மை யடமைகண் டேனே. (௧௫)

அறியவொன் றாகவ வுடம்பின் பயனை, யறியவொன் றா
த வறுவகை யாக்கி, யறியவொன் றாத வறுவகை கோசத், த
றியவொன் றாநதோ ரண்டம் பதிந்ததே. (௧௬)

ஆ* அதிகாரம் - உ௯ - திருமந்திரம் - ௧௬௪
ஐந்தாந்தந்திர முற்றும்.

ஆ. சிறப்புப்பாயிரமுட்பட - அதிகாரம் - ௧௨௫.
கூடிய திருமந்திரம் - ௧௬௪௨.

ஆறாந்தந்திரம்.

சிவகுருதரிசனம்

பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச், சுத்த வுரையாற் றுரிசறச் சோதித்துச், சத்து மசத்துஞ் சதசத்துங் காட்டலாற், சித்த மிறையே சிவகுரு வாமே. (௧)

பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு, நேசித்த காயம் விடுவித்து நேநேரே, கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா னாட்டத்த, தாசற்ற சற்குரு வம்பல மாமே. (௨)

சித்திக ளெட்டொடுந் திண்சிவ மாக்கிய, சுத்தியு மெண்சத்தித் தூய்மையும் யோகத்துச், சத்தியு மந்திர சாதக போதமும், பத்தியு நாத னருளிற் பயிலுமே (௩)

எல்லா வுலகிற்கு மப்பாலோ னிப்பாலாய், நல்லா ருள்ளத்து மிக்கரு ணல்கலா, லெல்லாரு முய்யக்கொண் டிங்கே யளித்தலாற், சொல்லாரு நற்குரு சுத்த சிவமே. (௪)

தேவனுஞ் சுத்த குருவு முபாயத்துள், யாவையு மூனரு வாக்கண் டொயாலே, மூவாப் பசுபாச மாற்றியே முத்திப்பால், யாவையு நல்குங் குருபர னன்புற்றே. (௫)

சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய், தத்தனை நல்குருவ் காணு வகிமூடர், பொய்த்தகு கண்ணு னமரென்பர் புண்ணிய, ரத்த னிவனென் றடிபணி வாரே. (௬)

உண்மையிற் பொய்மை பொழித்தலு முண்மைப்பா, ரின்மையு மொண்மைச் சிவமாய வவ்வரன், வண்மையு மெட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமு, மன்னை யருளறி யாரறி வாரே. (௭)

சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்த, சிவனே யெனவடி சேரவல் லார்க்கு, நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும், பவ

மான தின்றிப் பரலோக மாமே. (௮)

குருவே சிவமெனக் கூறின னந்தி, குருவே சிவமென் பது குறித் தோரார், குருவே சிவனுமாய் கோனுமாய் நிற்குங், குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே. (௯)

சித்த மியாவையுஞ் சிந்தித் திருந்திடு, மத்த னுணர்த்துவ தாகு மருளாலே, சித்த மியாவையுந் திண்சிவ மானக்கா, லத்த னுமவிட்டத் தேயமர்ந் தானே (௧௦)

தானந்திச் சீர்மையுட் சந்தித்தச் சீர்வைத்த, கோனந்தி யெந்தை குறிப்பறி வாரில்லை, வானந்தி யென்று மகிழு மொருவர்க்குத், தானந்தி யங்கித் தனிச்சுட ராமே. (௧௧)

திருவாய சித்தியு முத்தியுஞ் சீர்மை, மருவா வருளு மயக் கறும் வாய்மைப், பொருளாய வேதாந்தப் போதமு நாத, னுருவா யருளா விடிலோர வொண்ணாதே. (௧௨)

பத்தியு ஞானவை ராக்கிய மும்பர, சித்திக்கு வித்தாகுஞ் சிவோகமே சோதலான, முத்தியின் ஞான முளைத்தலா லம்முளை, சத்தி யருடரிற் றுன்னெளி தாமே. (௧௩)

இலையெய்த வைத்ததோ ரின்பப் பிறப்பினை, முனையெய்த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை, தன்னையெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு, மனையெய்த வைத்த மனமது தானே. (௧௪)

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி, சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி, சிவமான ஞானஞ் சிவபரத் தேயேகச், சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே. (௧௫)

அறிந்துணர்ந் தேனிவ் வகலிட முற்றுஞ், செறிந்துணர்ந் தோதித் திருவருள் பெற்றேன், மறந்தொழிந் தேன்மதி மாண்டவர் வாழ்க்கைப், பிறிதொழிந் தேனிப் பிறவியை நானே. ()

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவ, னிருக்கின்ற த

ன்மையை யேது முணரார், பிரிக்கின்ற விந்துப் பிணக்கறுத் தெ
ல்லாங், கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டேனே. (௧௭)

திருவடிப்பேறு.

இசைந்தெழு மன்பி லெழுந்த படியே, பசைந்தெழு மீச
ரைப் பாசத்து ளேகச், சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க,
வுவந்த குருபத முள்ளத் துவந்ததே. (௧)

தாடந்த போதே தலைதந்த வெம்மிறை,*வாடந்த ஞான
வலியையுந் தந்திட்டு, வீடந்த மின்றியே யாளெனை விட்டரு
ட், பாடின் முடிவைத்துப் பார்வந்து தந்ததே. (௨)

தானவ னாகிச் சொரூபத்து வந்திட்டு, வான சொரூபங்க
ளொன்று மகற்றின, வேனைய முத்திரை யீந்தாண்ட வன்னந்தி,
தானடி முற்சூடித் தாபித்த தன்மையே (௩)

உரையற் றுணர்வற் றுயிர்பர மற்றுத், திரையற்ற நீர்
போற் சிவமாத லீர்த்துக், கரையற்ற சத்தாதி நான்குங் க
டந்த, சொரூபத் திருத்தினன் சொல்லிறந் தோமே. (௪)

குரவ னுயிர்முச் சொரூபமுங் கைக்கொண், டரிய பொரு
ண்முத் திரையாகக் கைக்கொண்டு, பெரிய பிரானடி நந்திபேச்
சற்று, வுருகிட வென்னையங் குய்யக்கொண் டானே. (௫)

பேச்சற்ற வின்பத்துப் பேரானந் தத்திலே, மாச்சற்ற
வென்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக், காச்சற்ற சோதி கடன்மூ
ன்றுங் கைக்கொண்டு, வாச்ச புகழ்மாளத் தாடந்த மன்றுமே.

இதயத்து நாட்டத்து மென்றன் சிரத்துப், பதிவித்த பர
தம் பராபர நந்தி, கதிவைத்த வாறுமெய் காட்டிய வாறும், வி
திவைத்த வாறும் விளம்பவொண் ணாதே (௭)

திருவடி வைத்தென் சிரத்தரு ணோக்கிப், பெருவடி வைத்
தந்த பேர்நந்தி தன்னைக், குருவடி விற்கண்ட கோனையெங்
கோவைக், கருவழி மாற்றிடக் கண்டுகொண் டேனே (௮)

திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந், திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்குந், திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந், திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. (௯)

மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின் மேல்வினை, மால்வைத்த சிந்தையை மாயம தாக்கிடும், பால்வைத்த சென்னிப் படரொளி வானவன், றாள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே (௧0)

கழலார் கமலத் திருவடி யென்னு, நிழல்சேரப் பெற்றே னெடுமா லறியா, வழல்சேரு மங்கியு ளாதிப பிரானுங், குழல்சேரு மின்னுயிர்க் கூடுங் குலைத்ததே. (௧௧)

முடிமன்ன ராகின்று மூவுலக மாள்வ, ரடிமன்ன ரின்பத் தளவில்லை கேட்கின், முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்க ளீசன், குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் றாரே. (௧௨)

வைத்தே னடிகள் மனத்தினுள் ளேநான, பொய்த்தே யெரியும் புலன்வழி போகாம, லெய்த்தே யுழலு மிருவினை மாற்றிடு, மெய்த்தே னறிந்தேனவ் வேதத்தி னந்தமே. (௧௩)

அடிசார லாமண்ணல் பாத மிரண்டு, முடிசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர், படிசார்ந்த வின்பப் பழவடி வெள்ளங், குடிசார் நெறிகூடி நிற்பவர் கொள்கையே (௧௪)

மந்திர மாவது மாமருந் தாவதுந், தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ், சுந்தர மாவதுந் தூயநெறி யாவது, மெந்தை பிரான்ற னிணையடி தானே. (௧௫) ஆ. ௩௨.

ஞாதுருஞானஞேயம்.

நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிடப், பாங்கான பாசம் படரப் படரினு, மாங்கார நீங்கி யதனிலை நிற்கவே, நீங்கா வமுத நிலைபெற லாமே. (௧)

ஞேயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானாதி யின்றிடு, ஞேயத்தின் ஞாதுரு ஞேயத்தில் வீடுறு, ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்

ஞை யுற்றவ, ராயத்தி னின்ற வறிவறி வாரே. (௨)

தானென் றவனென் றிரண்டாகுந் தத்துவந், தானென் றவனென் றிரண்டுந் தனிற்கண்டு, தானென்ற பூவை யவனடி சூட்டிரு, ஞானென் றவனென்கை நல்லதொன் றன்றே, (௩)

வைச்சன் வாறுறு மாற்றி யெனைவைத்து, மெச்சப் பரன்றன் வியாப்துவ மேலிட்டு, நிச்சய மாக்கிச் சிவமாக்கி ஞேயத்தா, லச்சங் கெடுத்தெனை யாண்டன னந்தியே (௪)

முன்னை யறிவறி யாதவம் மூடர்போற், பின்னை யறிவறி யாமையைப் பேதித்தான், றன்னை யறியப் பரனாக்கித் தற்சிவத், தென்னை யறிவித்த திருநந்த னந்தியே. (௫)

காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேள்வியுங், கோணாத போகமுங் கூடாத கூட்டமு, நாணாத நாணமு நாதாந்த போதமுங், காணா வெனவந்து காட்டின னந்தியே. (௬)

மோனங்கை வந்தோர்க்கு முத்தியுங் கைக்கூடு, மோனங்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியு முன்னிற்கு, மோனங்கை வந்தூமை யரமொழி முற்றுங்காண, மோனங்கை வந்தைங் கருமமு முன்னுமே (௭)

முத்திரை மூன்றின முடிந்தது மூன்றின்பால், வைத்த கலைகால் ஞானமடங் கானமாற்றி, யுய்த்தவந் தானந்த தொண்ணூறு பாதத்தே, பெத்த மறுத்தோர் பிறந்திற வாரே. (௮)

மேலைச் சொரூபங்கள் மூன்று மிகுசத்தி, பாலித்த முத்திரை பற்றும் பரஞானி, யாலித்த கட்டமே ஞேயம் புகுந்தற்ற, மூலச் சொரூபன் மொழிஞா துருவனே. (௯) ஆ. சக.

துறவு.

இறப்பும் பிறப்பு மிருமையு நீக்கித், துறந்தவர் தம்பக லாசோதிப் பிரானை, மறப்பில ராய்நித்தம் வாய்மொழி வார்க்

கட், கறப்பதி காட்டு மமரர் பிரானே (௧)

பிறந்து மிறந்தும்பல் பேதமை யாலே, மறந்து மலவிரு ணீங்க மறைந்து, சிறந்த சிவனருட் சேர்பரு வத்துத், துறந்த வுயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே. (௨)

அரவன் பிறப்பிலி யாருமி லாதா, னுறைவது காட்டக முண்பது பிச்சை, துறவெனுங் கண்டா துறந்தவர் தம்மைப், பிறவி யறுத்திடும் பித்தனைக் கண்டீரே (௩)

நெறியைப் படைத்தா னெருஞ்சில் படைத்தா, னெறியில் வழுவி னெருஞ்சில்முட் பாயு, நெறியில் வழுவா தியங்கவல் லார்க்கு, நெறியி னெருஞ்சின்முட் பாயகி லாவே. (௪)

கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந் தைவரு, நாடி வளைந்தது நாணகட் டேனவே, னாடல் விடையுடை யண்ணல் திருவடி, கூடுந் தவஞ்செய்த கொள்கையி னானே (௫)

உழவ னுழவுழ வானம் வழங்க, வுழவ னுழவினிற் பூத்த குவளை, யுழவ னுழத்தியர் கண்ணொக்கு மென்றிட், டுழவ னதனை யுழவொழிந் தானே (௬)

மேல்துறந் தண்ணல் விளங்கொளி கூறுவன், நாள்துறந் தார்க்கவ னண்பனல் லாவிலி, கார்துறந் தார்க்கவன் கண்ணுக லாய்நிற்கும், பார்துறந் தார்க்கே பகஞ்செய லாமே ()

காகமு மொன்று படமைந்து நாலது, போகமுட் புற்றிற் பொருந்தி நிறைந்தது, வாக மிரண்டும் படம்விரித் தாட்டொழிந், தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. (௮)

அகன்றார் வழிமுத லாதிப் பிரானு, மிவனா மெனநின் றெளியனு மல்லன், சிவன்றான் பலபல சீவனு மாகு, நயன்றான் வரும்வழி காமறி யோமே. (௯)

காம்பு திறந்தன வொன்பது வாயதும், மாம்பழ குழலியி ன்னங்கனிப் பட்டது, வேம்பேறி நோக்கினன் மீகமன் கூ

ரையிற், கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்ினற வாறே. (௬0) ஆடிருக.

தவம்.

ஒடுங்கு நிலைபெற்ற வுத்தம ருள்ள, நடுங்குவ தில்லை நம னுமங் கில்லை, யிடுமையு மில்லை யிராப்பக லில்லை, படுபய னில்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே (௧)

எம்மா ருயிரு மிருநிலத் தோற்றமுஞ், செம்மா தவத்தின செயலின பெருமையு, மம்மான திருவருட் பெற்றவர்க கல்லா, திம்மா தவத்தி னியல்பறி யாரே (௨)

பிறப்பறி யாதபல பிசைசெய் மாந்தர், சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவா, மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வார், பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றாரே. (௩)

இருந்து வருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யு, பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே, யிருந்திந் திரனே யெவரே வரினு, திருந்துந் தன் சிந்தை சிவனவன் பாலே (௪)

கரந்துங் கரந்திலன் கண்ணுக்குத் தோன்றான், பரந்த சடையன் பசும்பொன்ன னிறத்த, னருந்தவர்க் கல்லா லணுகலு மாகான், விரைந்து தொழப்படு மெண்ணரி யானே. (௫)

இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப் பிறப்பினை, முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை, தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு, மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே.(௬)

அமைச்சரு மானைக் குழாமு மரசும், பகைத்தெழும் பூசலுட் பட்டார் நடுவே, யமைத்ததோர் ஞானமு மாத்தமு நோக்கி, யிமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரே. (௭)

சாத்திர மோதுஞ் சதிர்களை விட்டுநீர், மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின, பார்த்தவிப் பார்வையைப் பரத்தணிப் போர், லார்த்த பிறவி யகலவிட் டோடுமே. (௮)

தவம்வேண்டு ஞானந் தலைப்பட வேண்டிற், றவம்வேண்
டா ஞான சமாதிகை கூடிற், றவம்வேண்டா மச்சகசமார்க்
கத்தோர்க்குத், தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரே (௯)

ஆ- ௬.

தவதூடணம்

ஓதலும் வேண்டா முயிர்க்குயி ருள்ளுற்றார், காதலும் வே
ண்டாமெய்க் காய மிடங்கண்டாற், சாதலும் வேண்டாஞ் ச
மாதிகை கூடினாற், போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகா
ரக்கே. (க)

கத்தவும் வேண்டாங் கருத்தறிந் தாறினாற், சத்தமும்
வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற், சுத்தமும் வேண்டாந் துட
க்கற்று நிற்றலாற், சித்தமும் வேண்டாஞ் செயலற் றிருக்கிலே

விளைவறி வார்பண்டை மெய்த்தவஞ் செய்வார், விளைவ
றி வார்பண்டை மெய்யுரை செய்வார், விளைவறி வார்பண்டை
மெய்யறஞ் செய்வார், விளைவறி வார்விண்ணின் மண்ணின் மி
க்காரே. (௨)

கூடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் குரைகழல், தேடித் தவ
ஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி, வாடித் தவஞ்செய்வ தேதவ மி
வைகளந், தாடிற் பலவுல கோரெத் தவரே (௪)

மனத்துறை மாகட லேழுங்கை நீந்தித், தவத்திடை யா
ளர்தஞ் சார்வத் துவந்தார் பவத்திடை யாள ரவாவணி கேட்
டின, முகத்திடை நந்திையை முந்தலு மாமே. (௫)

மனத்திடை நின்ற மதிவா ளுருவி, யினத்திடை நீக்கி யி
ரண்டற வீர்த்துப், புனத்திடை யஞ்சும் போகாமல் மறித்தா
ற், றவத்திடை யாரொளி தன்னொளி யாமே. (௬)

ஒத்த மிகவுநின் றானை யுரைப்பது, பத்தி கொடுக்கும் ப
ணிந்தடி யார்தொழும், முத்தி கொடுக்கு முனிவ னெனும்பதச்,

சத்தான செய்வதுந் தான்றவந் தானே. (௭)

இலைதொட்டுப் பூப்பறித் தெந்தைக்கென் றெண்ணி, மலர்தொட்டுக் கொண்டே வரும்புனல் காணேன, றலைதொட்ட நூற்கண்டு தாழ்ந்ததென னுள்ளந, தலைதொட்டுக் கண்டே னவங்கண்ட வாறே (௮)

பாசடை மாகவும் பத்திய பத்தாச, கிடரடை யாவ்வனை மீச னருளு, மிடரடை செய்தவா மெய்த்தவ நோக்கி, லுடரடை செயவ தொருமனத் தாமே (௯)

ஆற்றிற கிடந்த முசலைக்கண் டஞ்சிப்போ, யீற்றுக் கரடிக் கெதிரப்பட்ட தன்னொக்கு, நோற்றுந் தவஞ்செய்யா தாலறிவாகவா, சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாறே (௧௦)

பழுக்கின்ற வாறும் பழமுண்ணு மாறுங், குழக்கன்று துள்ளியக் கோணியைப் புல்கா, றழக்கன்று கொட்டிலிற் கட்டவல் லார்க்குள, விழுக்காது செஞ்சத் திடவொன்று மாமே (௧௧)

சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவா, றத்தரு சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோ ருறவுண்டா, றித்தரு சிவமாக வேசித்தி முத்தியாரு, சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே ()

(௧௨) ஆ ௭௨

அருளுடைமையின ஞானம்வருதல்

பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநற் செல்வம், பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநன் ஞானம், பிரானரு ளிற்பெருந் தன்மைபு முண்டு, பிரானரு ளாற்பெருந் தெய்வமு மாமே (௧)

தமிழ்மண் டலமைந்துந் தாவிய ஞான, முமிழ்வது போல வுலகந் திரிவா, ரவிழு மனமுமெம் மாதி யறிவுந், தமிழ்மண் டலமைந்துந் தத்துவ மாமே. (௨)

புண்ணிய பாவ மிரண்டுள பூமியி, னெண்ணும் பொழுதி லாசில ஞானிக, ளெண்ணி யிரண்டையும் வேரறுத் தப்புறந், தண்ணெ னிருப்பிட மாயந்துகொள் விரோ. (௩)

முன்னின் றருளு முடிகின்ற காலத்து, நன்னின் றுலகி னடுவிய தாய்நிற்கும், பின்னின் றருளும் பிறவியை நீக்கிடு, முன்னவ னெங்கட்கொரு முத்திதந் தானே (௪)

சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரு மாவர், சிவனரு ளாற்சிலர் தெய்வத்தோ டொப்பர், சிவனரு ளால்வினை சேர்கிலா மைம், சிவனருட் கூறிடச் சிவலோக மாமே (௫)

புண்ணிய னெந்தை புனித னிணையடி, நண்ணி விளக்கெ, னு ஞானம் விளைந்தது, மண்ணவ ராவது மானவ ராவது மண்ணி யிறைவ னருட்பெற்ற போதே (௬)

காலத்தே றி மனப்பாகன் கைக்கூட்ட, மாயத்தே றி மயங்கு மவையுணா, நேயத்தே றி நிமல னருட்பெற்று, லாயத்தே றி யவனிவ னாமே (௭)

அவ்வுல கத்தே பிறக்கி லுடலொடு, மவ்வுல கத்தே யருந்தவ நாடுவ, ரவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவ, ரவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே (௮)

சத்திகண்ட காட்டங் கனலின் வடிவா, மத்திகண்ட காந்த மணிநீ வடிவாகு, சத்திகொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவா, மெரிகொண்ட வீச னெழில்வடி வாமே (௯)

நாடு முறவுங் கலந்தெங்க ணந்தியைத், தேடுவன் றேடிச் சிவபெரு மானென்று, கூடுவன் கூடிக் குரைகழற் கேசெல, வீடு மளவும் விடுகின்றி லேனே. (௧௦) ஆக ௮௨

அவவேடம்.

ஆடம் பரங்கொண் டடிசிலுண் பான்பயன், வேடங்கள்

கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகா, ளாடியும் பாடியு மழுது மர ற்றியுந், தேடியுங் காணீர் சிவனவன் றாள்களே (௪)

ஞான மிலாரவேடம் பூண்டிந்த நாட்டிடை, யீன மதே செய் திரந்துண் டிருப்பினு, மான நலங்கெடு மப்புவி யாதலா, லீனவர் வேடங் கழிப்பித்த லின்பமே (௫)

இன்பமுந் துன்பமு நாட்டா ரிடத்துள, நன்செயல் புன் செயலாலந்த நாட்டிற்கா, மென்ப விறைநாடி நாடொறு நா டிடின், மன்பதை செப்பஞ் செயில்வையம் வாழுமே, (௬)

இழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பரே லெய்த, வழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பரே லாகும், பழிகுலத் தாகிய பாழ்ச ண்ட ராளர், கழிகுலத் தோர்கள் களையப்பட் டோரே (௭)

பொய்த்தவஞ் செய்வார் புகுவார் நரகத்துப், பொய்த்த வஞ் செய்தவர் புண்ணிய ராகாரே, பொய்த்தவ மெய்த்தவ மபோகத்துட் போக்கியஞ், சத்திய ஞானத்தா றைங்குந் தவ ங்களே (௮)

பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தற் பயனா, மெய்வேட ம் பூண்போர் மிகுமிச்சை கைக்கொள்வர், பொய்வேட மெய் வேடம் போதவே பூண்டினு, முய்வேட மாகு முணர்ந்தறிந் தோ ர்க்கே (௯) ஆ. ௮௮

தவவேடம்

தவமிக கவரே தலையான வேட, ரவமிக கவரே யதிகொ லை வேட, நவமிக கவர்வேடத் தாகாரவ வேடந், தவமிக்கவ ர்க்கன்றித் தாங்கவொண் ணாதே (௧)

பூதி யணிவது சாதக மாதியிற், காதணி தாம்பிரக் குண் டலங் கண்டிகை, யோதி யவர்க்கு முருத்திர சாதனந், தீதில சிவயோகி சாதனந் தேரிலே. (௨)

யோகிக் கிடுமது வுட்கட்டு கஞ்சுளி, கோணைக்குப் பாசத்துச் சுற்றுஞ் சடையதொன், றாகத்த நீறணி யாவகைக் கப்பாலாஞ், சீகத்த மாத்திரை திண்பிரம பாகுமே (௫)

காதணி குண்டலங் கண்டிகை நாதமு, மூதுநற் சங்கு முயர்கட்டிக் கப்பரை, யேதமில் பாதுகை யோகாசன மாதன, மேதமி லியோகப் படந்தண்ட மீனாகதே (௬) ஆ ௧௨.

திருநீறு

நூலுஞ் சிகையு முணராரறின மூடர்கள், நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமாம், பாலொன்று மந்தண பார்ப்பார் பரமுயிர், ரோரொன்ற நிற்கடின் லோங்கார மோதிலே (௧)

கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை, மங்காமற் பூச மகிழ்வரே யாமாகிற், றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி, சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே (௨)

அரசுட னாலத்தி யாகுமக் காரம், விரவு கனலில் வியனுரு மாறி, நிரவய னின்மல னுளபெற்ற நீதர், ருருவம் பிரம னுயர்குல மாமே (௩) ஆ ௧௫.

ஞானவேடம்

ஞான மிலார்வேடம் பூண்டு நரகத்தர், ஞான முள்ளோர் வேட மின்றெனி னன்முத்தர், ஞான முளதாக வேண்டுவோர் நக்கன்பால், ஞான முள்வேட நண்ணிநிற் பாரே. (௧)

புன்ஞானத் தோர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை, நன்ஞானத் தோர்வேடம பூண்டு மருணண்ணித், துன்ஞானத் தோர்சம யத்துரி சுள்ளோர், பின்ஞானத் தோரொன்றும் பேசகில் லாரே. (௨)

சிவஞானி கட்குஞ் சிவயோகி கட்கு, மவமான சாதக மார்க்கத்து நேரி, லவமா மவாக்கது சாதக மாகு, முவமான மில்பொரு ளுள்ளுற லாமே (௩)

கத்துந் திரிவர் கழுவடி நாய்போற், கொத்தித் திரிவர் குருக்களின் ஞானிகள், ஒத்துப் பொறியு முடலு மிருக்கவே செத்துத் திரிவர் சிவஞானி யோர்களே (௪)

அடியா ரவரே யடியா ரலாதா, ரடியாரு மாகார வவேடமு மாகா, ரடியார் சிவஞான மானது பெற்றோ, ரடியா ரலாதா ரடியார்க ளன்றே (௫)

ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமு நல்லவாந், தானுற்ற வேடமுந் தற்சிவ யோகமே, யானவவ் வேட மருண்ஞான சாதந், மானது மாமொன்று மாகா தவனுக்கே (௬)

ஞானத்தி னொப்பக நண்ணுஞ் சிவஞானி, தானத்தி லவைத்த தனியா லயத்தனாய், மோனத்த னாகலின் முத்தனாஞ் சித்தனாம், மோனத் தவசி யிவனென லாகுமே. (௭)

தானனறித தனமையுந தானவ னாதலும், மோனய வசிவ மான வியறகையுந, தானுறு சாதக முததிரை சாததலு, மோனமு நதி பதமுததி பெறறதே (௮) ஆக ௧௦௩

சிவவேடம்

அருளா லரனுக் கடிமைய தாகிப், பொருளாந் தனதுடற் பொற்பதி நாடி, யிருளான தின்றி யிருஞ்செய லற்றோர், தெருளா மடிமைச் சிவவேடத் தாரே. (௧)

உடலிற் றுவக்கிய வேடமுயிர்க் காகா, வுடல்கழ னாறல் வேட முடனே கழலு, முடலுயி ருண்மையென் றோர்ந்துகொள் ளாதார், கடலி லகப்பட்ட கட்டையொத் தாரே. (௨)

மயலற் றிருளற்று மாமன மற்றுக், கயலுற்ற கண்ணியர் கைப்பிணக் கற்றுத், தயலற றவரோடுந் தாமேதா மாகிச், செய லற றிருந்தார் சிவவேடத் தாரே (௩)

ஓடுங குதிரைக் குசைத்திணணம் பற்றுமின, வேடங்கொண டென்செயவீர் வேணடா மனிதரே, நாடுமி னநதியை நமபெ ருமானறனனைத், தேடுமின பபொருள சென்றெயத லாமே (௪) ஆ ௧௦௭

அபக்குவன.

குருட்டினை நீக்குங குருவினைக் கொள்ளார், குருட்டினை நீககாக குருவினைக கொளவா, குருடுங குருடுங குருட்டாட்ட மாடிக், குருடுங குருடுங குழிவிழு மாறே (௧)

மனத்தி லெழுந்ததோர் மாயககண ணாடி, நினைப்பி னத லி லிழலையுங காணார், வினைப்பயன போக விளக்கியுங கொள ளார், புரக்கடை யிச்சித்துப போகின்ற வாறே (௨)

ஏயெனி லென்னென்ன மாட்டார் பிரசைகள, வாய்முலை பெய்ய மதுரநின றூறிடுந, தாய்முலை யாவ தறியா தமருளோர், ரூனிலை செய்யு முருவிலி தானே (௩)

வாயொன்று சொல்ல மனமொன்று சிந்திக்க, நீயொன்று செய்ய வுறுதி நெருநற்காய், தீயென்றிங் குன்னைத் தெளியவன றெளிந்தபின, பேயென்றிங் கென்னைப பிராதெளி யாரோ (௪)

பஞ்சத் துரோகத்துப பாதகர் தம்மை, பஞ்சச் சமயத்தோர் வேந்த னருந்தண்டம, விஞ்சச் செய்திப் புவிவேறே விடாவிடிற், பஞ்சத்து ளாய்ப்புவி முற்றும்பா ழாகுமே (௫)

தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கன்மஞ், சிவத்திடை நின்றது தேவ ரறியார், தவத்திடை நின்றறி யாதவ ரெல்லாம், பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே. (௬)

கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ் செய்தலுந், தின்றலுஞ் சுவைத்தலுந் தீமை செய்தலும், பின்றலும் பிறங்கலும் பெருமை கூறலு, மென்றிவை யிறைபா லியற்கை யல்லவே. (எ)

வெடிவ தறியார் வெளிகாண மாட்டார், வெடியில வெளியில் விழிக்கவு மாட்டார், கடியதோ ருண்ணிமை கட்டுயின் காணமின், விடியாமை காக்கும் விளக்கது வாமே (அ)

வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைகிப், பெத்த மறமுத்த ருகிப் பிறழ்வுற்றுத், தத்துவ முனனித் தலைப்படா தவவாறு, பித்தான சீடனுக் கீயப் பெறுதானே (௯)

மனனு மலமைந்து மாறும் வகைபோரான, றுனனிய காமாதி நோயுந் தொழினீங்கான, பினனிய பொய்யன பிரப பிரபஞ்சாதா, னனனிய ருவ னசாசீட ருமே (௧0)

ஆ௳ ககஎ

பக்குவன்.

தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் ணுகைப், பழுதறி யாத பரம குருவை, வழியறி வார்நல் வழியறி வாளர், ரழிவறி வாமறை யல்லா தவரே (௧)

பசைந்து தொழுந் தேன்பர மாவுன்னை நாடி, யசைந்து தொழுந் தேனினி யாருடன் கூட்டேன், சிசைந்தடி யேனவினை சிந்தனை தீர, வசைந்துதனை யாயுக்க தாண்டரு ளாயே (௨)

பசைக்கின்ற போதே பரமெனனும் வித்தை, விதைக்கின்ற வித்தினை மேவினறு நோக்கிச், சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி, யிசைக்கின்ற வன்பருக் கீயலு மாமே. (௩)

கொள்ளினு நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக, வுள்ள பொருளு டலாவி யுடனீக, வெள்ளத் தனையு மிடைவிடா தேநின்று, தெ

எளிபதிபச் சிவபதந் தானே. (௪)

சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேள்நண்டு, வோதிய நா
ளேயுணர் வது தானென்று, நீதியு ணீர்மை நினைந்தவாக் கல்ல
து, வாதியு மேது மறிடகி லானே. (௫)

தொழிலார மாமணித் தூய்தான சிந்தை, பெழிலா லிறை
வ னிடங்கொண்ட போதே, விழலா விறலாம வினையது போ
கக், கழலார் திருவடி கண்டரு ளாமே. (௬)

சாத்திக ஞானபர தத்துவங் காணுன்னி, யாத்திக பேத
நெறிதோற்ற மாகியே, யார்த்த பிறவியி னஞ்சி யறநெறி, சா
த்தவல் லானவன சற்சீட னாமே. (௭)

சத்து மசத்துமெவ் வாறெனத் தானுன்னிச் சித்தையுந்
தகிச சிவனருட் கைகாட்டப், பத்தியின ஞானம பெறப்பணிந்
தானந்தச, சத்தியி லிச்சைத் தகுவோன சற்சீடனே (௮)

அடிவைத் தருளுதி யாசானின் றுன்று, வடிவைத்த மா
முடி மாயப் பிறவி, யடிவைத்த காய வருட்சத்தி யாலே, யடி
பெற்ற ஞானத் தருச்சற் றுளோனே (௯)

சீராரு ஞானத்தி னிச்சை செலச்செல்ல, வாராத காசற்
குருபரன பாலாகச், சாராத சாதக நான்குந்தன பாலுற்றே,
ரோராயு ஞானத்த ருமடி வைக்கவே (௰)

உணர்த்து மதிபக் குவர்க்கே யுணர்த்தி, யிணக்கிற் பராப
ரத் தெல்லையு ளிட்டுக், குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங்
கொண்டு, வுணர்த்துமின் னுவுடை யானறன்னை யுணர்வியே ( )

இறையடி தாழ்ந்தை வணக்கமு மெய்திக், குறையறு கூ
றிக் குணங்கொண்டு போற்றச், சிறையுட னீயறக் காட்டிச் சிவ
த்தோ, டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே. (௰௨)

வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால், வாழ்க்கைப் பு

லனவழி மாற்றிச்சித் தாக்கத்து, வேட்கை விடுமிக்க வேதா
நதி பாதமே, தாழ்கக்கு தலையிலேன் சற்சிட ஞமே. (௧௩)

சற்குணம வாய்மை தயாவிவே கந்தன்மை,சற்குரு பாத
மே சாபைபோ லீவகாமே, சிறபர ஞானந் தெளியத் தெளி
வோரத, லற்புத மேதோனற லாகுஞ்சற் சீடனே. (௧௪)

ஆ அதிகாரம ௧௪-இ திருமந்திரம-௩௩௧
ஆறுந்தந்திர முற்றும்.

ஆ சிறப்புப்பாயிர முடபட-அதிகாரம் ௬௨௧-இ
கூடிய திருமந்திரம-௧௭௦௩.

ஏழாநதந்திரம்.

ஆறுதாரம்

நாலுமிருமூன்று மீரைந்து மீராறுங், கோலிமே லினற
குறிகள் பதினாறு, மூலங்கண் டாங்கே முடிந்து முதல்ரண்டு
ங, காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. (௧)

ஈராறு நாதத்தி லீரெட்டா மந்தத்தின,மேதாதி நாதாந்
த மீதாம பராசத்தி, போதா லயத்தவி காரந் தனிறபோர்,
மேதாதி யாதார மீரான வுண்மையே (௨)

மேலென்றுங் கீழென் றிரண்டறக் காணுங்காற், றொன
ன்று நானன்றுந் தன்மைக ளோராறும், பாரெங்கு மாகிப்
பரந்த பராபரங், காரொன்று கற்பக மாகநின றானே. (௩)

ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள், மேதாதி யீரெண்
கலந்தது வின்னொளி, போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந
தி, சாதா ரணங்கெட்டான் றன்சக மார்க்கமே. (௪)

மேதாதி யாலே விடாதோ மெனத்தூண்டி, யாதார
சோதனை யத்துவா சோதனை, தாதார மாகவே தானெழச் சா
தித்தா, லாதாரஞ் செய்போக மாவது காயமே. (௫)

ஆறந்த முங்கூடி யாகு முடம்பினிற், கூறிய வாதார மற்
றுவை குறிக்கொண்மி, னூறிய வக்கர மைம்பதின் மேலே, யூறிய
வாதாரத் தோரெழுத் தாமே (௬)

ஆகு முடம்பு மழிகின்ற வவ்வுடல், போகு முடம்பும்
பொருந்திய வாறுதா, னாகிய வக்கர மைம்பது தத்துவ, மாகு
முடம்புக்கு மாறந்த மாமே (௭)

ஆயு மலரி னணிமலர் மேலது வாய விதழும் பதினாறு ம
ங்குல, தூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய், மேய வறிவாய்
விளைந்தது தானே (௮)

அண்டலிங்கம்

இலிங்கம தாவ தியாரு மறியா, ரிலிங்கம தாவது வெ
ண்டிசை யெல்லா, மிலிங்கம தாவது வெண்ணெண் கலையு, மி
லிங்கம தாக வெடுத்த துலகே (௧)

உலகி லெடுத்தது சத்தி முதலா, வுலகி லெடுத்தது சத்தி
வடிவா, யுலகி லெடுத்தது சத்தி குணமா, யுலக மெடுத்தது சதா
சிவன் றானே (௨)

போகமு முத்தியும் புத்தியுஞ் சித்தியு, மாகமு மாறாறு
த்தத்துவத் தப்பாலா, மேகமு நல்கி யிருக்குஞ் சதாசிவ, மாகம
வத்துவா வாறுஞ் சிவமே (௩)

எத்தின ரெண்ணிலி தேவரெம் மீசனை, வாழ்த்தினர் வா
சப் பசுந்தென்றல் வள்ளலென், முர்த்தன ரண்டங் கடந்தப்
புறநின்று, காத்தனை யென்றுங் கருத்தறி யாரே. (௪)

ஒண்சுட ரோனயன் மால்பிர சாபதி, பொன்சுட ரான விரவியொ டிந்திரன், கண்சுட ராகிக் கலந்தெங்குந் தேவாக, டண்சுட ராயெங்குஞ் சற்பர மாமே (௫)

தாபரத் துண்ணின் றருள்வல் லானசிவன், மாபரத் துண்மை வழிபடு வாரில்லை, மாபரத் துண்மை வழிபடு வாளர்க் கும, பூவகத் துண்ணின்ற பொற்கொடி யாகுமே (௬)

தூய விமானமுந் தூலம தாகுமா, லாய சதாசிவ மாகுநற் சூக்குமம, பாய பலிபீடம் பத்திர லிங்கமா, மாய வரனிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே (௭)

முத்துடன் மாணிக்க மொய்த்த பவளமுங், கொத்துமக் கொம்பு சிலைநீறு கோமளம், மத்தன்றன் னாகம மன்ன மரிசிபா, முய்த்ததின் சாதனம் பூமணி லிங்கமே. (௮)

துன்றுந் தயிர்நெய்பா லுய்ய மெழுகுடன், கன்றிய செம்பு கனலிர தஞ்சலம், வன்றிறற் செங்கல் வடிவுடை வில்வ மபொன், றென்றிய கொன்றை தெளிசிவ லிங்கமே (௯)

மறையவ ராச்சனை வண்படி கந்தா, னிறையவ ரர்ச்சனை யேயபொன னாகுங், குறைவிலா வயிசியர்க்குக் கோமளமாங், துறையுடைச் சூத்திரர் தொல்வாண லிங்கமே (௰)

அதுவுணர்ந் தோனொரு தன்மையை நாடி, பெதுவுண ராவகை நின்றன னீசன, புதுவுணர் வான புவனங்க ளோடு, மிதுவுணர்ந் தென்னுடல் கோயில்கொண் டானே (௧௧)

அகலிட மாயறி யாம லடங்கு, முகலிட மாய்நின்ற வூன தினுள்ளே, பகலிட மாமுன்னம் பாவ விநாசன், புகலிட மாய்நின்ற புண்ணியன் றானே. (௧௨)

போது புனைகழற் பூமிய தாவது, மாது புனைமுடி வானக மாவது, நீதியு ளீச னுடல்விசும் பாய்நிற்கு, மாதி யுருநின்ற தப்பரி சாமே. (௧௩)

தரையுற்ற சத்தி தனிலிங்கம விண்ணாந, திரைபெறு நீர
று மஞ்சன சாலை, வரைதவழ் மஞ்சுநீர் வானுமி மாலை, கரை
யற்ற நந்திக் கலையுந் திக்காமே. (௧௪) ஆ ௨௨

பிண்டலிங்கம்

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்க, மானுட ராக்கை வடி
வு சிதம்பர, மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவ, மானுட ராக
கை வடிவு திருக்கூத்தே. (௧)

உலந்திலர் பின்னு முளரென நிற்பர், நிலந்தரு நீர்தெளி
யூனவை செய்யப், புலந்தரு பூதங்க ளைந்துமொன் றாக, வலந்
தரு தேவரை வந்துசெய் வீரே. (௨)

கோயில்கொண் டன்றே குடிகொண்ட ஐவரும், வாயி
ல்கொண் டாங்கே வழிநின் றருளுகின், தாயிற்கொண் டாற்
போற் றலைவனென் னுட்புக, வாயிற்கொண் டீசனு மாளவந்
தானே (௩)

கோயில்கொண் டானடி கொல்லைப் பெருமறை, வாயில்
கொண் டானடி நாடிகள் பத்துள, பூசைகொண் டானபுவ
னைந்தும பிறகிட்டு, வாயிற்கொண் டானெங்கள் மாநந்தி
தானே. (௪) ஆ ௨௬

சதாசிவலிங்கம்.

கூடிய பாத மிரண்டும் படிமிசை, பாடிய கையிரண் டெட்
டும் பரந்தெழுந், தேடு முகமைந்து செங்கையின் மூவைந்து,
நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே. (௧)

வேதா நெடுமா லுருத்திரன் மேலீசன், மீதான வைம்மு
கன் விந்துவு நாதமு, மாதார சத்தியு மந்த சிவனொடுஞ், சா
தா ரணமாகுஞ் சதாசிவந் தானே. (௨)

ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே கலைநிலை, யாகின்ற சத்தியி னுள்ளே கதிரெழ, வாகின்ற சத்தியி னுள்ளே யமர்ந்தபின, னாகின்ற சத்தியு ளத்திசை பத்தே. (௩)

அத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்தன வாறங்க, மத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்தன நால்வேத, மத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சரிதையோ, டத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சமயமே, (௪)

சமயத் தெழுந்த வவத்தையீ ரைந்துள, சமயத் தெழுந்த விராசியீ ராறுள, சமயத் தெழுந்த சரீரா றெட்டுள, சமயத் தெழுந்த சதாசிவந் தானே (௫)

நடுவு கிழக்கு தெற்குத் தரமேற்கு, நடுவு படிகநற் குங்கு குமவன்ன, மடையுள வஞ்சனஞ் செவ்வரத் தம்பா, லடியேற் கருளிய முகமிவை யஞ்சே (௬)

அஞ்சு முகமுள வைம்மூன்று கண்ணுள, வஞ்சினொ டஞ்சு கரதலந் தானுள, வஞ்சுட னஞ்சா யுதமுள நம்பியென், னெஞ்சு புகுந்து நிறைந்துநின் றானே (௭)

சத்தி தராதல மண்டஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவமிக்க தாபர சங்கமஞ், சத்தி யுருவ மருவஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவதத் துவமுப்பத் தாறே. (௮)

தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந், தத்துவ மாவ துருவஞ் சுகோதயந், தத்துவ மெல்லாஞ் சகலமு மாய்நிற்குந், தத்துவ மாகுஞ் சதாசிவன் றானே (௯)

கூறுமி னூறு சதாசிவ னெம்மிறை, வேறே யுரைசெய்து மிகைப்பொரு ளாய்நிற்கு, மேறுரை செய்தொழில் வானவர் தம்மொடு, மாறுசெய் வானென் மனம்புகுந் தானே. (௧௦)

இருளார்ந்த கண்டமு மேந்து மழுவுஞ், சுருளார்ந்த செஞ்சடைச் சோதிப் பிறையு, மருளார்ந்த சிந்தையெம் மாதிப் பிரானைத், தெருளார்ந்தென் னுள்ளே தெளிந்திருந் தேனே. ()

சத்திதா னிற்கின்ற வைமுகஞ் சாற்றிடி, லுத்தமம் வாம முறையாத் திருந்திட, தத்துவம் பூருவந் தற்புரு டன்சிர, மத் தகு கோர மகுடத்தீ சானனே. (௧௨)

நாணுநல் லீசான னடுவுச்சி தானாகுந், தாணுவின் றன் முகந் தற்புருட மாகுங், காணு மகோர மிருதயங் குய்யமாம், வாணுற வாமமாஞ் சத்திநற் பாதமே. (௧௩)

நெஞ்சு சிரஞ்சிகை நீள்கவசங் கண்ணாம், வஞ்சமில் விந்து வௗாநிறம் பச்சையாஞ், செஞ்சுறு செஞ்சுடர் சேகரி மின் னுருவு, செஞ்சுடர் போலுந் தசாயுதந் தானே (௧௪)

எண்ணி லிதய மிறைஞான சத்திபாம், விண்ணிற் பராசி ரமிக்க சிகையாதி, வண்ணாக கவசம் வனப்புடை யிச்சையாம், பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே (௧௫)

சத்திநாற் கோணஞ் சலமுற்று நின்றிடுஞ், சத்தி யறுகோ ணஞ் சயனத்தை யுற்றிடுஞ், சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற் றிருந்தி டுஞ், சத்தி யுருவாஞ் சதாசிவன் றானே (௧௬)

மானந்தி யெத்தனை காலம் மழைக்கினுந், தானந்தி யஞ்சின் றனிச்சுட ராயநிற் கும், கானந்தி யுந்தி கடந்து கமலத்தின், மேனந்தி யொன்பதின் மேவிநின் றானே (௧௭)

ஒன்றிய வாறு முடலி னுடன்கிடந், தென்றுமெம் மீசன டக்கு மியல்பது, தென்றலைக் கேறத் திருந்து சிவனடி, நின்று தொழுதேனென் னெஞ்சத்தி னுள்ளே. (௧௮)

உணர்ந்தே னுலகினி லொண்பொரு ளானைக், குணர்ந்தேன குவலயங் கோயிலென் னெஞ்சம், புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொ யல்ல மெய்யே, பணிந்தேன் பகலவன் பாடடு மொலியே. ()

அங்கமை மூன்றினு மாரழல் விசிடத், தாங்கிடு மீரெழு தானடு வானதி, லோங்கிய வாதியு மந்தமு மாமெனு, நீங்கி லை தமமுட லிந்துவு மாமே. (௨0)

தனமேலி தற்சிவ லிங்கமாய நின்றிடுந, தனமேனி தானுஞ சதாசிவ மாய்நிற்கு, தனமேனி தற்சிவன றற்சிவா னந்தமாந, தனமேனி தானுகுந தற்பரந தானே (௨௧)

ஆருமறியா ரகார மவனென்று, பாரு முகாரம பரந்திட டாயசி, தார மிரணடுந தரணி முழுதுமாய, மாறி யெழுந்திடு மோசைய தாமே (௨௨)

இலிங்கநற் பீட மிசையுமோங காரம், மிலிங்கநற கண்ட நிறையு மகாரம், மிலிங்கத்துள வட்ட நிறையு முகாரம், மிலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே (௨௩) ஆ௯ சகூ

ஆனமலிங்கம

அகார முதலா யனைத்துமாய நிற்கு, முகார முதலா வுயி ரபெயர்ந்து நிற்கு, மகார வுகார மிரணடு மறியி, லகார வுகார மிலிங்கம தாமே (௧)

ஆதார மாதேய மாகின்ற விந்துவு, மேதாதி நாதமு மீந்த விரிந்தன, வாகார விந்து வதிபீட நாதமே, போதா விலிங்கப புணர்ச்சிய தாமே (௨)

சத்தி சிவமா மிலிங்கமே தாபரஞ, சத்தி சிவமா மிலிங்கமே சங்கமஞ, சத்தி சிவமா மிலிங்கஞ சதாசிவஞ, சத்தி சிவமாகுந தாபரந தானே (௩)

தானே யெழுகின்ற சோதியைக காணலாம், வானே யெழுகின்ற வையமப தமாந்திடம், பூனே யெழுகின்ற பொற்கொடி தன்னுடன, றானே யெழுகின்ற வகாரம தாமே. (௪)

விந்துவு நாதமு மேவு மிலிங்கமாம, விந்துவ தேபீட நாத மிலிங்கமா, மந்த விரணடையு மாதார தெய்வமாய், வந்த கருவைந்துஞ் செய்யு மவையைந்தே. (௫)

சத்திநற் பீடந தகுநல்ல வானமாச், சத்திநற் கண்டந

தகுவித்தை தானுகுஞ் சத்திகல் லிங்கந் தருஞ்சிவ தத்துவஞ், சததிகல் லான்மாச் சதாசிவந தானே. (௬)

மனம்புகுந தென்னுயிர் மன்னிய வாழ்க்கை, மனம்புகுந தின்பம பொழிகின்ற போது, நலம்புகுந் தென்னொடு நாதனை நாடு, மிலம்புகுந் தாதியு மேற்கொண்ட வாறே (௭)

பராபர னந்தை பனிமதி சூடி, தராபரன் றன்னடி யார்மனக் கோயிற், சிராபரன் றேவர்கள் சென்னியின் மன்னு, மராமரன் மன்னி மனத்துறைந் தானே (௮)

பிரானல்ல நாமெனிற் பேதை யுலகங், குராலென்று மெய்ம்மனங் கோயில்கொ ளீச, னிராநின்ற செஞ்சடை யங்கியு நீரும, பொராநின்ற வவாசெய்யப் புண்ணியன் றனே. (௯)

அனாதிநின் றனிடந் தானவ னன்று, சென்றுநின் றெண்டிசை யேத்துவர் தேவர்க, ளென்றுநின் றேத்துவ னெம்பெருமானர் தன்னை, யொன்றியென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந் தானே

௰. ௫௧

ஞானலிங்கம்

உருவு மருவு முருவோ டருவு, மருவு பரசிவன் மன்பல் லுயிர்க்கும், குருவு மெனநிற்குங் கொள்கைய னாகுந், தருமெனு நல்குஞ் சதாசிவன் றானே (௧)

நாலான கீழ துருவ நடுநிற்க, மேலான நான்கு மருவு மிகுதாப்ப, லாலான வொன்று மருவுரு வன்னலாற், பாலா மிவையாம் பரசிவன் றானே. (௨)

தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை, நால்வர் பிரானை நடுவுற்ற நந்தியை, யேவர் பிரானென்ன நிறைஞ்சுவ ரவ்வழி, யாவர் பிரானடி யண்ணலு மாமே (௩)

வேண்டிநின் றேதொழு தேன்வினை போயற, வாலைடொ

ரு திங்களு நாளு மளக்கின்ற, காண்டகை யாளொடுங் கன்னி யுண்ணின்று, ஈண்டகை மாறினு மொன்றது வாமே. (௪)

ஆதி பரந்தெய்வ மண்டத்து நற்றெய்வஞ், சோதி யடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வ, நீதியுண் மாதெய்வ நின்மல னெம்மிறை, பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யாமே. (௫)

சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே, சுத்தச் சிவபத் தோயாத தூவொளி, யத்தன் றிருவடிக் கப்பாலைக் கப்பாலா, மொத்தவு மாமீச னொருவ னுண்மையே. (௬)

கொழுந்தினைக் காணிற் குவலயந் தோன்று, மெழுந்திடங் காணி லிருக்கலு மாகும், பரந்திடங் காணிற் பாரப்பதி மேலே, திரண்டெழக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே. (௭)

எந்தை பரமனு மென்னம்மை கூட்டமு, முந்த வுரைத்து முறைசொல்லின் ஞானமாஞ், சந்தித் திருந்த விடம்பெருங் கண்ணியை, யுந்தியின் மேல்வைத் துகந்திருந் தானே. (௮)

சத்தி சிவன்விளை யாட்டா முயிராகி, யொத்த விருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச், சுத்தம தாகுந் துரியம் பிறிவித்துச், சித்தம் புகுந்து சிவமக மாக்குமே. (௯)

சத்தி சிவன்றன் விளையாட்டுத் தாரணி, சத்தி சிவமுமா ஞ் சிவஞ்சத் தியுமாகுஞ், சத்தி சிவமன்றித் தாபர மேதில்லை, சத்திதா னென்றுஞ் சமைந்துரு வாகுமே. (௧௦) ஆ-௬௬

சிவலிங்கம்.

குரைக்கின்ற வாரிக் குவலய நீரும், பரக்கின்ற காற்றும் பயில்கின்ற தீயு, நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகன் றானை, வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறறி யேனே. (௧)

வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறிங்கொன் றுண்டு, நிரைத்து வருகங்கை நீர்மல ரேந்தி, யுரைத்தவ னும முண்ணரவல் லார்

குப், புரைத்தெங்கும் போகான புரிசடை யோனே (௨)

ஒன்றெனக் கண்டேயெம் மீச னொருவனை, நன்றென றடி யிணை நானவ னைத்தொழ, வென்றைம் புலனு மிகக்கிடந் தின்பு ற, வன்றென றருள்செய்யு மாதிப் பிரானே. (௩)

மலாந்த வயனமா லுருத்திரன் மகேசன், பலந்தரு மைம் முகன் பரவிந்து நாத, நலந்தருஞ் சத்தி சிவனவடி வாகிப், ப லந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே (௪)

மேவி யெழுகின்ற செஞ்சுட ரூடுசென, றாவி யெழுமளவ ன்றே யுடலுற, மேவப் படுவது மவிட்டு நிகழ்வதும், பாவித் த டக்கிற பரகதி தானே. (௫) ஆ—௭௪

சம்பிரதாயம்.

உடல்பொரு ளாவி யுதகத்தாற கொண்டு, படர்வினைப் பற் றறப் பார்த்துகை வைத்து, நொடியி னடிவைத்து நுண்ணுண ர வாக்கிக் கடியப் பிறப்பறக் காட்டின னந்தியே. (௧)

உயிருஞ் சரீரமு மொண்பொரு ளான, வியவார பரமும்பி ன மேவும் பிராணன, செயலார் சிவமுஞ் சிறசத்தி யாதிக்கே, யுயலார் குருபர னுய்யக்கொண் டானே. (௨)

பசிம திக்கிலே வைச்சவா சாரிய, னிச்சனு மெனனை நி னையென்ற வப்பொரு ளுச்சிக்கு மிழ்து வுணர்க்கு மேலது, வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே. (௩)

பொட்டடித் தெங்கும் பிதற்றித் திரிவேனை, பொட்டடி த் துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின, றட்டொக்க மாறினன றனையு மெனையும், வட்டம தொத்தது வாணிபம் வாய்த்த தே. (௪)

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவ, னிருக்கின்ற த ன்மையை யேது முணரார், பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத் தெல் லாங், கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டானே. (௫)

கூடு முடல்பொரு ளாவி குறிக்கொண்டு, நாடி யடிவைத்த
தருணஞான சத்தியாற், பாட லுடலினிற் பற்றற நீக்கியே, கூ
டிய தானவ னுயக்குளிக் கொண்டே. (௬)

கொண்டா னடியே னடிமை குறிக்கொள்ளக், கொண்டா
னுயிர்பொருள் காயக் குழாத்தினைக், கொண்டான பன்முற்றுந்
தந்தவன் கோடலாற், கொண்டா னென்னவொன் றுங் கூறகி
லேனே. (௭)

குறிக்கின்ற தேகமுந் தேகியுங் கூடி, நெறிக்கும் பிராண
னிலைபெற்ற சீவன், பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற்றிய நோமை, பி
றக்க வறியாதார் பேயுட னொப்பரே (௮)

உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்று, முணர்வுடை
யார்கட் குறுதுய ரில்லை, யுணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்தவக் கா
ல, முணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்துகண் டாரே (௯)

காயப் பரப்பி லலைந்து திரிபத்துச், சால விரிந்து குவிந்
து சகலத்தி, லாயவவ் வாறு றடைந்து திரிந்தோர்க்குத், தூ
ய வருடந்த நந்திக்கென் சொல்வதே (௧௦)

நானென்ன நீயென்ன வேறில்லை நண்ணுத. லூனென்ன வூனுயி
ரென்ன வுடனின்று, வானென்ன வானவர் நின்று மனிதர்க, டே
னென்ன வின்பந் திளைக்கின்ற வாறே (௧௧)

அவனு மவனு மவனை யறிபா, ரவனை யறியி லறிவானு மி
ல்லை, யவனு மவனு மவனை யறியி, லவனு மவனு மவனிவ
னாமே. (௧௨)

நானிது தானென நின்றவ னாடொறு, மூனிது தானுயிர்
போலுணர் வானுளன், வானிரு மாமுகில் போற்பொழி வானு
ள, ஞானிது வம்பர நாதனு மாமே. (௧௩)

பெருந்தன்மை தானென யானென வேறா, யிருந்தது மி
ல்லை யதீச னறியும், பொருந்து முடலுயிர் போலுமை மெய

யே, திருந்தமுன் செய்கின்ற தேவர் பிரானே. (கச) ஆ௨ அ௩.

திருவருள் வைப்பு.

இருபத மாவ திரவும் பகலு, முருவது வாவ துயிரு முட
லு, மருளது வாவ தறமுந் தவமும், பொருளது வுண்ணின்ற
போகம தாமே (க)

காண்டற் கரியன் கருத்திலன் நந்தியுந், தீண்டற்குஞ் சார
தற்குஞ் சேயனுந் தோன்றிடும், வேண்டிக் கிடந்து விளக்கொ
ளி யானெஞ்ச, மீண்டிக் கிடந்தங் கிருளறு மாமே. (உ)

குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந் தோன்றும், வெறுப்பிரு ளி
ங்கில் விகிர்தனு நிற்குஞ், செறிப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென நா
டி, லறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே (௩)

தேர்ந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கள், பேர்ந்தறி
வாளர்கள் பிஞ்ஞக னெம்மிறை, யார்ந்தறி வாரறி வேதுணை
யாமெனச, சார்ந்தறி வானபெருந் தன்மைவல் லானே (௪)

தானே யறியும் வினைக ளழிந்தபி, னானே யறிகில னந்தி
யறியுங்கொல், லூனே யுருகி யுணர்வை யுணர்ந்தபின், றேனே
யனையனந் தேவர் பிரானே (௫)

நானறிந் தன்றே யிருக்கின்ற வீசனை, வானறிந் தாரறி யா
து மயங்கின, ரூனறிந் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர், தா
னறி யானபின்னை யாரறி வாரே. (௬)

அருளெங்கு மான வளவை யறியா, ரருளை நுகரமு தான
து தேரா, ரருளெங் கருமத் திருக்க முனனு, ரருளொங்குங்
கண்ணுன தாரறி வாரே. (௭)

அறிவி லணுக வறிவது நல்கிப், பொறிவழி யாசை புகுத்
திப் புணர்ந்திட், டறிவது வாக்கி யடியரு ளல்குஞ், செறி
வொடு நின்றார் சிவமாயி னாரே. (௮)

அருளிற் பிறந்திட் டருளில் வளர்ந்திட், டருளி லழிந்தி

ளைப் பாதி மறைந்திட், டருளான வானந்த தாரமு தூட்டி,
யருளாலென் னந்தி யகம்புகுந் தானே (௯)

அருளா லமுதப் பெருங்கட லாட்டி, யருளா லடிபுனைந்
தாரவமுந் தந்திட், டருளான வானந்த தாரமு தூட்டி, ய
ருளாலென் னந்தி யகம்புகுந் தானே (௧௦)

பாசத்தை விட்ட தருளாந்த பாசத்தி, னேசத்தை விட்ட
திருளாந்த நேசத்திர, கூசற்ற முத்தி யருளாந்தக் கூட்டத்தி,
னேசத்துத் தோன்று நிலைபரு ளாமே. (௧௧)

பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளாளன, மறவா வருடந்த மா
தவ னந்தி, யறவாழி யந்தண னாதிப பராபர, னுறவாகி வந்
தென னுளம்புகுந் தானே. (௧௨)

அகம்புகுந் தானடி யேற்கரு ளாலே, யகம்புகுந் தந்தெ
ரி யானரு ளில்லோர்க், ககம்புகுந் தானந்த மாக்கிச் சிவமா, ய
கம்புகுந் தானந்தி யானந்தி யாமே. (௧௩)

ஆயு மறிவோ டறியாத மாமாயை, யாயகரணம் படைக்
குமைம் பூதமு, மாய பலவிந் திரிய மவற்றுட, னாய வருளைந்
து மாமருட் செய்கையே (௧௪)

அருளே சகளமு மாய பவுதிக, மருளே சராசர மாய வ
மலமே, யிருளே வெளியே யெனுமெங்கு மீச, னருளே சகளத்
த னன்றிபின் றுடே. (௧௫)

சிவமொடு சத்தி திகழ்நாதம் விந்து, தவமான வைம்முக
னீச னரனும், பவமுறு மாலும் பதுமத்தோ னீறு, நவமவை
யாகி நடிப்பவன் றானே. (௧௬)

அருட்கண்ணி லாதார்க் கரும்பொரு டோன்றா, வருட்க
ண் ணுளோர்க்கெதிர் தோன்று மரனே, யிருட்கண்ணி னோர்க்
கங் கிரவியுந் தோன்றாத், தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ் சீ
ரொளி யாமே. (௧௭)

தானே படைத்திடுந் தானே யளித்திடுந், தானே துடை

அதனிற் றானே மறைத்திடுந், தானே யிவைசெய்து தான்முத்
தி தந்திடுந், தானே வியாபித் தலைவனு மாமே. (கஅ)

கலையான நான்குந் தனதுரு வாகு, மலையா வருவுரு வாகு
ஞ்சதாசிவ, நிலையான கீழ்நான்கு நீடுரு வாகுந், தலையா மி
வைமுற்று மாயல்ல தொன்றே. (ககூ)

ஒன்றது வாலே யுலப்பிலி தானாகி, நின்றது தானப்போ
லுயிர்க்குயி ராய்நிலை, துன்றி யவையல்ல வாகுந் துணையென்ன,
நின்றது தானவிளை யாட்டென்னு நேயமே. (உ0)

நேயத்தே நின்றிடு நின்மலன் சத்தியோ, டாயக் குடிலை
யுடனே நடந்திட்டுப், போயக் கலைபல வாகப் புணர்ந்திட்டு
வியத்தகா விந்து வாக விளையுமே (உக)

விளையும் பரவிந்து தானே வியாபி, விளையுந் தனிமாயை
மிக்கமா மாயை, கிளையொன்று தேவா கிளாமனு வேதம், மள
வொன்றி லாவண்ட கோடிக ளாமே (உஉ) ஆ. கக0.

அருளொளி

அருளிற் றலைநின் றறிந்தழுந் தாரு, மருளிற் றலைநில்லா
ரைம்பாச நீங்கா, ரருளிற் பெருமை யறியார் செறியா, ரரு
ளிற் பிறந்திட் டறிந்தறி வாரோ (க)

வாரா வழிதந்த மாநந்தி போநந்தி, யாரா வமுதளித்
தானந்தி பேர்நந்தி, போரா யிரமுடைப் பெம்மானப் பேரொ
னறிவி, லாரா வருட்கட லாடுகென் றானே. (உ)

ஆடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந், தேடியுங் கண்டேன்
சிவன்பெருந் தன்மையைக், கூடிய வாறே குறியாக் குறித்தந்
தென், லூடுநின் றானவன் றன்னரு ளுற்றே. (ங)

உற்ற பிறப்பு முறுமல மானதும், பற்றிய மாயாப் படல
மெனப்பண்ணி, யத்தனை நீயென் றடிவைத்தான் பேர்நந்தி,

கற்றன விட்டேன் கழல்பணிந் தேனே. (௪)

விளக்கினை யேற்றி வெளியை யறிமின், விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும், விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள், விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே. (௫)

ஒளியு மிருளு மொருகாலுந் தீர, வொளியுளோர்க் கன்றோ வொழியா தொளியு, மொளியிருள் கண்டகண் போலவே றாயுள, வொளியிரு ணீங்க வுயிர்சிவ மாமே (௬)

புறமே திரிந்தேனைப் பொற்கழல் சூட்டி, நிறமே புகுந்தென்னை நின்மல னாக்கி, யறமே புகுந்தெனக் காரமு தீந்த, திறமே தெரிந்தென்னை யெண்ணாது திகைத்திருந் தேனே. (௭)

அருளது வென்ற வகலிட மொன்றும், பொருளது வென்ற புகலிட மொன்று, மருளது நீங்க மனம்புகுந் தானைத், தெருளும் பின்னைச் சிவகதி யாமே (௮)

கூறும் வினைகளின் முன்னைப் பிறந்திறந் திறந்தமை, வெறொரு தெய்வத்தின் மெய்ப்பொருள் கின்மை, பாறணி யுமுடல் விழவிட்டாருயிர், தேறணி வோமினிச் செப்பவல் லீரே. () ஆ கக.

சிவபூசை.

உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம் பாலயம், வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசற், றெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம், கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக், காட்டவு நாமிலங் கலையு மாலையு, மூட்டவி யாவன வுள்ளங் குளிர்விக்கும், பாட்டவி காட்டுதும் பாலவி யாமே. (௨)

பானமொழி பாகன் பராபரன் றனக்கு, மான சதாசிவன் றனையா வாகித்து, மேன்முக மீசான மாகவே கைக்கொ

ண்டு, சின்முகஞ் செய்யச் சிவனவ னாகுமே. (ங)

நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாற், கனைகழ லீ
சனைக் காண வரிதாங், கனைகழ லீசனைக் காணுற வல்லார்,
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரே. (ச)

மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர், நெஞ்சினுள் ளீச னி
லைபெறு காரண, மஞ்சமு தாமுப சாரமெட் டெட்டொடு, மஞ்
சலி யோடுங் கலந்தர்ச்சித் தார்களே. (ரு)

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு, வண்ண ல
துகண் டருள்புரி யாநிற்கு, மெண்ணிலி பாவிக ளெம்மிறை யீ
சனை, நண்ணறி யாம னழுவுகின் றாரே (சு)

அத்த னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகே, ளொத்த மெய்ஞ்ஞா
னத் துயர்ந்தார் பதத்தைச், சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்க
வே, முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. (எ)

மறப்புற்று விவ்வழி மன்னிநின் றாலுஞ், சிறப்பொடு பூநீ
ர் திருந்தமுன் னேந்தி, மறப்பின்றி யுன்னை வழிபடும் வண்ணம்,
மறப்பெற வேண்டு மமரா பிரானே. (அ)

ஆரா தனையு மமரர் குழாங்களு, நீராக் கடலு நிலத்து
மதாய்நிற்கும், பேரா யிரமும் பிரானதிரு நாமமு, மாரா வழி
யெங்க ளாதிப் பிரானே. (கூ)

ஆனந்த மாட்டி யமரர் கணந்தொழத், தானந்த மில்லா
த தலைவ னருளது, தேனுந்து மாமல ருள்ளே தெளிந்தோர்,
பாரைங் குணமும் படைத்துநின் றானே. (க0)

உழைக்கொண்ட பூநீ ரொருங்குட னேந்தி, மழைக்கொ
ண்ட மாமுகின் மேற்சென்று வானோர், தழைக்கொண்ட பாசந்
தயங்கிநின் றேத்தப், பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானரு ளாமே.

வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு, வுள்ளக் கடற்புகந்து
வார்சுமை பூக்கொண்டு, கள்ளக் கடல்விடக் கைதொழ மாட்
டாதா, ரள்ளக் கடலு ளழுந்துகின் றாரே. (௧௨)

சழிப்படுந் தண்கடற் கௌவை யுடைத்து, வழிப்படுவார்
மலர் மொட்டறி யார்கள், பழிப்படு வாரய லாம்பழி வீழ,
வெளிப்படு வோருச்சி மேவிநின் றானே. (௧௩)

பயனறி வொன்றுண்டு பன்மலர் தூவிப், பயனறி வார்க்
கரன் றானே பயிலு, நயனங்கள் மூன்றுடை யானடி சேர,
வயனங்க ளாலென்றும் வந்துநின் றானே. (௧௪)

ஏத்துவா மாமலர் தூவித் தொழுதுநின், றார்த்தெம தீ
ச னருட்சே வடியென்றன, மூர்த்தியை மூவா முதலுரு வாய்
நின்ற, தீர்த்தனை யாருந் துதித்துண ராரே (௧௫)

தேவர்க ளோடிசை வந்துமண் ணேடுறும், பூவொடு நீர
சுமந் தேத்திப புனிதனை, மூவரிற் பன்மை முதல்வனு யநின்ற
ரு, ணாமமைய யாவா நினைக்கவல் லாரே. (௧௬)

உழைக்கவல் லோர்நடு நீர்மல ரேத்திப், பிழைப்பின்றி யீ
சன பெருந்தவம் பேணி, யிழைக்கொண்ட பாதத் தினமலர்
தூவி, மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே (௧௭)

வென்று விரைந்து விரைப்பணி யென்றனர், நின்று
பொருந்த விறைபணி நேர்படத், துன்று சலமலர் தூவித்
தொழுதிடிற், கொண்டிடு நித்தலுங் கூறிய வன்றே. (௧௮)

சாத்தியும் வைத்துஞ் சயம்புவென் றேத்தியு, மேத்தியு
நாளு மிறையை யறிகிலா, ராத்தி மலக்கிட் டகத்திழுக் கற்ற
ககான, மாத்திக்கே செல்லும வழியது வாமே. (௧௯)

ஆவிக் கமலத்தி னப்புறத் தின்புற, மேவித் திரியும் விரி
சடை நந்தியைக, கூவிக் கருதிக் கொடுபோய் சிவத்திடைட,
தாவிக்கு மந்திரந் தாமறி யாரே. (௨௦)

சாணாகத் துள்ளே யழுந்திய மாணிக்கங், காணு மளவுங் கருத்தறி வாரில்லை, பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோர்க்கு, மாணிக்க மாலை மனம்புகுந் தானே. (உக)

பெருந்தன்மை நந்தி பிணங்கிருந் தேனும், பெருந்தன்மை யாலுமென னெஞ்சிடங் கொள்ள, வருந்தன்மை யாளனை வானவ ர தேவர், தருந்தன்மை யாளனைத் தாங்கினன் றேரே. (உஉ)

சமைய மலசுத்தி தன்செய லற்றிடு, மமையும் விசேட முமான மந்திரசுத்தி, சமைய நிர்வாணங் கலாசுத்தி யாகு, மமைமன்னு ஞானமார்க் கமபிடேகமே (உங)

ஊழிதோ றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது, ஊழி லுயிரை யுணரவுந் தாமொட்டார், வாழி யமரு மரியய னென்றுளோர், ஊழி கடந்துமோ ரூசியு ளானே (உச) ஆக சசங

குருபூசை

ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மரைபற்றிப், போகின் றுபதேசம் பூசிக்கும் பூசையு, மாகின்ற வாதார மாரூ றதனிலமேற், போகின்ற பொற்றையும் போற்றுவ னியானே (க)

காணுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம், வானுற மாமல ரிட்டு வணங்கினு, மூனினை நீக்கி யுணர்பவர்க் கல்லது, தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணாதே (உ)

மேவிய ஞானத்தின் மிக்கிடின் மெய்ப்பர, னாவையின் ஞான நெறிநிற்ற லர்ச்சனை, யோவற வுட்பூ சனைசெய்யி லுத்தம, ஞ, சேவடி சேரல் செயலற்ற றானே. (ங)

உச்சியுங் காலையு மாலையு மீசனை, நச்சுமின னச்சி நமவென்ற நாமத்தை, விச்சுமின விச்சி விரிசுடர் மூன்றினு, நச்சுமின போநந்தி நாயக னாகுமே. (ச)

புண்ணிய மண்டலம் பூசைநன் றாகுமாம், பண்ணிய மேவியும் பத்தநன் றாகுமா, லெண்ணிலிக் கைய மிடிற்கோடி யா

குமாற், பண்ணிடில் ஞானிபூண் பார்க்கில் விசேடமே. (௫)

இந்துவும் பானுவு மிலங்குந் தலத்திடை, வந்தித்த தெல்லா மசுரர்க்கு வாரிபா, மிந்துவும் பானு மிலங்காத் தலத்திடை, வந்தித்த நந்திக்கு மாபூசை யாமே. (௬)

இந்துவும் பானுவு மென்றெழு கின்றதோரா, விந்துவு நாதமு மாகிமீ தானத்தே, சிந்தனை சாக்கிரா தீதத்தே சென்றிட்டு, நந்தியைப் பூசிக்க நற்பூசை யாமே (௭)

மனபவ னங்களை மூலத்தான மாற்றி, யனித வுடற்பூச மாக்கி யகற்றிப, புனித னருட்டனிற புக்கிருந் தின்பத், தனியுறு பூசை சதாசிவற காமே. (௮)

பகலு மிரவும் பயில்கின்ற பூசை, யியல்புடை யீசர்க் கிணைமல ராகப், பகலு மிரவும் பயிலாத பூசை, சகலமுந் தானகொ ளவன றாழசடை யோனே. (௯)

இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து, பராக்கற வானந்தத் தேறல் பருகி, யிராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத், திராப்பக லாமாயை யிரண்டடித் தேனே. (௰) ஆ. ௪௫௩.

மகேசுரபூசை

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயி, னடமாடக் கோயி னம்பாக்கங் காகா, நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன் றீயிற், படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே (௧)

தண்டறு சிந்தைத் தபோதனர் தாமகிழ்ந், துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது, கொண்டது மூன்று புவனமுங் கொண்டதென், றெண்டிசை நந்தி யெடுத்துரைத் தானே. (௨)

மாத்திரை யொன்றினின் மனவி யமர்ந்துறை, யாத்தனுக் கீந்த வரும்பொரு ளானவை, மூர்த்திகண் மூவர்க்கு மூவேழு குரவர்க்குந், தீர்த்தம தாமது தேர்ந்துகொள் வீரே. (௩)

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென, சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென, பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு, நிகரில் லென்பது நிச்சயந் தானே (௪)

ஆறிடும் வேள்வி யருமறை நூலவர், கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதில், நீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பயனில்லை, பேறெனி லோரபிடி பேறது வாகுமே. (௫)

ஏறுடை யாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவாக, ளாறணி செஞ்சடை யண்ணல் விவனொன்று, வேறணி வாரக்கு வினையில்லை தானே (௬)

சீரந்தி கொண்டு திருமுக மாய்விட்ட, பேர்நந்தி யென்னும் பிறங்கு சடையனை, நானொந்து நொந்து வருமளவுஞ் சொல்லப், போநந்தி யென்னும் பிறந்தொழி யேனே (௭)

அழிதக வில்லா வரனடி யாரைத், தொழுதகை ஞாலத்துத் துங்கிரு ணீங்கும், பழுது படாவண்ணம் பண்பனை நாடித், தொழுதெழ வையகத் தோரினப மாமே (௮)

பகவற்கே தாகிலும் பண்பில ராகிப், புகுந்த ராய்நின்று பூசனை செய்யு, முகமத்தோ டொத்துநின் றூழிதோ றூழி, யகமத்த ராகின்ன ருயநதொழிந் தாரோ. (௯)

வித்தக மாகிய வேடத்த ருண்டலூ, மத்த னயனமா லருந்திய வண்ணமாஞ், சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின், முத்தியா மென்றுநம மூலன் மொழிந்ததே. (௧௦)

தாழவிலா பின்னு முயல்வ ருருத்தவ, மாழ்வினை யாழ வவர்க்கே யறஞ்செய்யு, மாழவினை நீக்கி யருவினை தன்னொடும், போழவினை தீர்க்குமப் பொன்னுல காமே. (௧௧) ஆ ௧௬௮.

அடியார் பெருமை.

திகைக்குரி யாரொரு தேவனை நாடும், வகைக்குரி யாரொரு வாதி யிருக்கிற், பகைக்குரி யாரில்லை பார்மழை பெய்

யு, மகக்குறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே. (௧)

அவ்வுல கத்தே பிறந்த வுடலொடு, மவ்வுல கத்தே யிருந்த நாடிய, ரவ்வுல கத்தே யரனடி கூடிய, ரவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே. (௨)

கொண்ட குறியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத் தமரரு மாதியு, மெண்டிசை யோருமவ னெண்கைத் தலத்தி னு ளுண்டெனி லுய்மினி யுய்கதொழிந் தோமே (௩)

அண்டங்க ளேழு மகண்டமு மாவியு, *கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும், பண்டை மறையும் படைத்தளிப் பாதியுங், கண்ட சிவனுமென் கண்ணனி யில்லையே. (௪)

பெண்ணல்ல வாணல்ல பேடல்ல மூடத்து, ளுண்ணின்ற சோதி யொருவர்க் கறியொண்ணாக், கண்ணின்றி காணுஞ் செவியின்றி கேட்டிடு, மண்ணற் பெருமையை யாய்ந்தது மூப்பே (௫)

இயங்கு முலகினி லீச னடியார், மயங்கா வழிசெல்வா வானுல காள்வா, புயங்களு மெண்டிசை போதப்பா தாளமய ங்காப்ப பகிரண்ட மாமூடி தானே. (௬)

அகம்படி கின்றநம் மையனை யோரு, மகம்படி கண்டவ ரல்லலிற் சேரா, ரகம்படி யுள்புக் கறிகின்ற நெஞ்ச, மகம்படி கண்டா ரழிக்கலு மெட்டே. (௭)

கழிவு முதலும்வ காதற் றுணையு, மழிவு மதாய்நின்ற வாதிப் பிரானைப், பழியும் புகழும் படுபொருண் முற்று, மொழியுமெ னுளி யுழவுகொண் டானே. (௮)

ஒன்றுயோ டொன்றப்ப னேழ்பிறவியு, மன்றே சிவனுக் கெழுதிய வாவண, மொன்று புலகம் படைத்தா னெழுதிறு, வின்றுண் முகில்வண்ண னேரெழுத் தாயே. (௯)

துணிந்தா ரகம்படி துன்னி யுறையும், பணிந்தா ரகம்படி

யாறுபட் டொழுகு, மணிந்தா ரகம்படி யாதிப் பிரானைக், கணி ந்தா ரொருவர்க்குக் கைவிட லாமே. (௧௰)

தலைமிசை வானவர் தாழ்சடை நந்தி, மிலைமிசை வைத்த னன் மெய்ப்பணி செய்யப், புலைமிசை நீக்கிய பொன்னுல கா ளும், பலமிசை செய்யும் படர்சடை யோனே (௧௧)

அறியாப் பருவத் தரனடி யாரைக், குறியா லறிந்தின்பங் கொண்ட தடிமை, குறியாச் சடைமுடி கட்டி நடப்பார், மறி யாப் புனன்மூழ்க மாதவ மாமே (௧௨)

அவன்பா லணுகியே யன்புசெய் வார்கள், சிவன்பா லணு குதற் செய்பவும் வல்லர், னவன்பா லணுகியே நாடு மடியார், ரி வன்பாற் பெருமை யிலயம தாமே. (௧௩)

முன்னிருந் தார்முழு தெண்கணத் தேவர்க, ளெண்ணிறந் தன்பால் வருவ ரிருநிலந், தெண்ணிரு நாலு திசையந் தர மோகப், பன்னிரு காதம் பதஞ்செய்யும் பாரே. (௧௪)

சிவயோகி ஞானி செறிந்தவத் தேசம், மவயோக மின்றி ய றிவோருண் டாகு, நவபோகஞ் சைகூடு நல்லியல் காணு ம், பவ யோக மின்றிப் பரலோக மாமே. (௧௫)

மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் படைத்தவன், மேலுணர் வான்மிகு ஞாலங் கடந்தவன், மேலுணர் வார்மிகு ஞாலத் த மரர்கள், மேலுணர் வார்சிவன் மெய்யடி யார்களே. (௧௬)

ஆக ௧௮

போசனவிதி.

எட்டுத் திசையு மிறைவ னடியவர்க், கட்ட வடிசி லமு தென் றெதிர்கொள்வ, ரொட்டி யொருநில மாள்பவ ரந்நிலம், விட்டுக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே. (௧)

அச்சிவ னுண்ணின்ற வருளை யறிந்தவ ருச்சியம் போதா
க வுள்ளமர் கோவிற்குப், பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினை
ந், திச்சைகெட் டோர்ந்தத் தேறி யிருப்பரே. () ஆ. சஅஉ

பிக்ஷாவிதி.

விச்சுக் கலமுண்டு வேலிச்செய் யொன்றுண்டு, அச்சுக்கு
முளையே யழவு சமைந்தது, வச்சங்கெட் டச்செய்ய யறுத்துண்
ண மாட்டாதார், பிச்சைக்குப் பிச்சை யிரக்கின்ற வாறே. (க)

பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் றலைதன்னில், பிச்சைய தேற்
றான் பிரியா வறஞ்செய்யப், பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் சிரங்
காட்டிப், பிச்சைய தேற்றான் பிரமன்பர மாகவே (உ)

பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை, யிரந்துணி யென்
பர்க ளெற்றுக் கிரக்கு, நிரந்தர மாக நினையு மடியார், இரந்
துண்டு தன்கழ லெட்டச்செய் தானே. (௩)

வரவிருந் தானவழி நின்றிடு மீசன், றரவிருந் தானறன்
னை நல்லவர்க் கின்பம், பொரவிருந் தான்புக லேபுக லாக, வ
ரவிருந் தாலறி யானென்ப தாமே (௪)

அங்கார் பசியு மவாவும் வெகுளியுந், தங்கார் சிவனடி
யார்சரீ ரத்திடைப், பொங்கார் புவனத்தும் புண்ணிய லோக
த்துந், தங்கார் சிவனைத் தலைப்படு வாரே (ரு)

மெய்யக ஞான மிகத்தெளிந் தார்களுங், கையக நீண்
டார் கடைத்தலைக் கேசெல்வ, ரையம் புகாம லிருந்த தவசி
யார், வையக மெல்லாம் வரவிருந் தாரே. (சு) ஆ. சஅஅ

முத்திரைபேதம்.

நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திரை, பாலான மோன
மொழியிற் பதிவித்து, மேலான நந்தி திருவடி மீதுயக்

கோலா கலங்கேட்டுக் கூடுகேன் முத்தியே. (௧)

தூரியங்கண் மூன்றுஞ் சொருகிட லாகி, யரிய வுரைத்தார மங்கே யடக்கி, மருவிய சாம்பவி கேசரி யுண்மை, பெருகிய ஞானம் பிரமமுத் திரையே. (௨)

சாம்பவி நந்தி தன்னருட் பார்வையா, மாம்பவ மில்லா வருட்பாணி முத்திரை, யோமபயி லோங்கிய யுண்மைய கேசரி, நாமபயி லுதனமெய்ஞ் ஞானமுத் திரையே. (௩)

தானந்தி னாலே சதாசிவ னாயிடும, ஞானத்தி னாலே தற்சிவ மாதலா, லேனைச் சிவமாகு சொரூப மறைந்திட்ட, மோனத்து முத்திரை முத்தாந்த முத்தியே. (௪)

வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனமாம், வாக்கு மவுனத்து வந்தாலு மூங்கையாம், வாக்கு மனமு மவுனமா சுத்தரோ, யாக்கு மசுத்தத்தை யாரறி வார்களே. (௫)

யோகத்தின் முத்திரை யோரட்ட சித்தியா, மேகத்த ஞானத்து முத்திரை யெண்ணுங்கா, லாகத் தகுவேத கேசரி சாமபவி, யோகத்து கேசரி யோகமுத் திரையே. (௬)

யோகியெண் சித்தி யருளொளி வாதனை, போகிதன் புத்தி புருடார்த்த நன்னெறி, யாகுநன் சத்தியு மாதார சோதனை, யேகமுங் கண்டொன்றி லெய்தினன் முனே. (௭)

துவாதச மார்க்கமெண் சோடச மார்க்கமா, மவ்வாறு மீரை வகையங்க மாறு, தவ்வாறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை, நவ்வாவக மோடுன்ன றசுத்த சைவமே. (௮)

மோனத்து முத்திரை முத்தர்க்கு முத்திரை, ஞானத்து முத்திரை நாதர்க்கு முத்திரை, தேவிக்கு முத்திரை சித்தாந்த முத்திரை, காணிக்கு முத்திரை கண்ட சமையமே. (௯)

தூநெறி கண்ட சைவ நடுவெழும், பூநெறி கண்டது பொ

ன்னக மாய்நிற்கு, மேலொளி கண்டது வெண்மதி மேதினி, நீ
ணெறி கண்டுளா நின்மல னாமே. (கo) ஆ. ககூஅ.

பூரணகுகைநெறிச்சமாதி

வளர்பிறை யிறந்தேவா தமபாலின மனலி, யுளரொளி பா
றுவி னுள்ளே யொடுங்கித, தளாவிற பிதிாபதந தங்கிச சசியு,
ளுளாதறும யோகி யுடல்விட்டாற ருனே. (க)

தானிவை யொகக்குஞ் சமாதிகை கூடாது, போன வியோ
கி புகவிடம் போநதபின, ளுனவை தீர நிரந்தர மாபோக, மா
னவை சேர்வா ரருளினசா ர வாகியே. (உ)

தானிவ வகைபே புவியோர நெறிதங்கி, யான சிவயோக
த் தாமாரு மவ்விந்து, தானறி லந்தச சிவயோகி யாகுமுன,
னூனத்தோர சித்திவந தோரகாய மாகுமே (௩)

சிவபோகி ஞானி சிதைந்துடல் விட்டாற், றவலோகஞ்
சேரந்தபின ருனவந்து கூடிச, சிவயோக ஞானததாற் சே
ர்ந்தவர் நிற்பர், புவலோகம போற்றுனர் புண்ணியத தோரே

ஊனமின் ஞானிநல் யோகி யுடல்விட்டாற், றானற மோ
னச் சமாதியுட டங்கியே, தானவ னாகும பரகாயஞ் சாராதே,
யூனமின முத்தராய் மீளா ருணர்வுற்றே (ரு)

செத்தார் பெறுமபய னாவது வேதெவிற், செத்துநீர் சே
ர்வது சித்தினைக் கூடிடிற், செத்தா ரிருந்தார் செகத்திற் றிரி
மலஞ், செத்தார் சிவமாகி யேசித்தர் தாமே. (௬)

உன்னக் கருவிட் டுரவோ னரனருட், பன்னப் பரனே ய
ருட்குலம் பாலிப்ப,னென்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞா
லி, தன்னிச்சைக் கீச னுருச்செய்யுந் தானே. (எ)

எங்குஞ் சிவமா யருளா யிதயத்துத், தங்குஞ் சிவஞானி

கெங்குமாந் தற்பர, மங்காங் கெனநின்று சகமுண்ட வான்
றேய்ந்த, லிங்கே யிறந்தெங்கு மாய்நிற்கு மீசனே. (அ)

ஆக உ௱௬

சமாதிக்கிரியை

அந்தமின் ஞானிதன் னாகந் தீயினில், வெந்திடி னாடெலாம்
வெப்புத் தீயினி, னொந்தது நாய்நரி நுகரி னுணசெரு, வந்து
நாய்நரிக் குணவாகும் வையமே (க)

எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடி, லண்ணறங் கோயி
லழலிட்ட தாங்கொக்கு, மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்
சமா, மெண்ணரு மன்ன ரிழப்பா ரரசே. (உ)

புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது, நண்ணி யனல்
கோக்கி னாட்டி லழிவாகு, மண்ணி லழியி லலங்கார பங்கமா,
மண்ணுல கெல்லா மயங்கு மன்ன மண்டியே. (ங)

அந்தமில் ஞானி யருளை யடைந்தக்கா, லந்த வுடறன்னைக்
குகைசெய் திருத்திடிற், சுந்தர மன்னரும் தொல்புவி யுள்ளோ
ரு, மந்தமி லின்ப வருள்பெறு வாரே (ச)

நவமிகு சாலை கல்லாழஞ் செய்து, குவைமிகு குழி
வைஞ் சாணாகக் கோட்டித், தவமிகு குகைமுக் கோணமுச் சா
ணாக்கிப், பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே. (ரு)

தன்மனை சாலை குளங்கரை யாற்றிடை, நன்மலர்ச் சோ
லை நகரிநற் பூமி, யுன்னருங் கான முயர்ந்த மலைச்சார, லிந்நில
ந் தானகுகைக் கெய்து மிடங்களே. (௬)

நற்குகை நால்வட்டம் பஞ்சாங்க பாதமாய், நிற்கின்ற
பாத நவபாத கோவிழப், பொற்பம ரோசமும் மூன்றுக்கு மூ
ன்றணி, நிற்பவர் தாஞ்செய்யு நேர்மைய தாமே. (எ)

பஞ்ச லோகங்க ளவமணி பாரித்து, விஞ்சப் பரத்தன

மேலா சனமிட்டு, முஞ்சிப் பவித்திரமெண் ணீறிட் டதனாே
லே, பொன்செய்நற் சுண்ணம் பொதிபலு மாமே (அ)

நவகுகை நால்வட்டம் பவித்திரத்தன மேற்சாரக, களைவி
ழ்ந்தாமங் களபங்கத் தாரியுந், தெளிப சாந்து புழுகுபனனீ
ர்சோதத்து, வொள்ளிய தூப முவந்திடு வீரே (௯)

ஒதிடும வெண்ணீற்று ளுத்தூளங் குப்பாய, மீதினி விட
டா சனத்தினின மேல்வைத்துப, போசறு சுண்ணமு நீறும
பொலிவித்து, மீதி லிருத்தி யிருத்திடு வீரே (க0)

விரித்தபின ஞற்சாரு மேவுதல செயது, பொரித்த சதி
போனகமி னீருங், குருத்தால மைத்தோா முகைமுகம பா
ாவை, கரித்தபின மேல்வட்டஞ சாத்திடு வீரே (கக)

மீது சொரிந்திடும வெள்ளீறுஞ சுண்ணமும, போது ப
லகொணடு தர்பபைபபுல் வில்லமும, பாத வுசகதுதான மஞச
ணஞ செய்துபார், மீதுமுன றுககுமுன றணிநிலஞ செயயுமே

ஆதன மீதி லரசு சிவலிஙகம, போது மிரண்டினி லொன
றைதகா பிதது, மேதகு சந்நிதி மேவுத் தரமபூாவங, காதலிர்
சோடசங் காணுப சாரமே. (சங) ஆக உசக

விநதுற்பநம்

உதயத்தில் விந்துவி லோஙகுண டலியு, முதயஞ குடிலில்
வயிந்தவ மோனபான, விதியிற பிரமாதி களமிகு சததி, கதி
யிற காணங கலைவை கரியே (க)

செய்திடும் விந்துபே தத்திர னையந்தஞ், செய்திடு நா
தபேதத்திற மூலாறுஞ, செய்திடு மற்றிவை யீரிரண டிற்றிற
ஞ, செய்திடு மாறுறு சேர்தத் துவங்களே (உ)

வந்திடும் பேத மெலாம்பர விந்து, தந்திடு மாமாயை வா
கேசி தற்பரை, யுந்து குடிலைபோ ரேழுறு குணடலி, விந்துவி
லிந்நான்கு மேவா விளங்குமே, (௩)

விளங்கு நிவிர்த்தாதி மேவக ராதி, வளங்கொ ணகார மகாரத் துள விந்து, களங்கமி னாதாந்தங் கண்ணினுண் ணண்ணி, யுளங்கொண் மனாதியு ளந்தமு மாமே. (௪)

அந்தமு மாதியு மாகிய பராபரன், வந்த வியாபி யெனலாய வந்நெறி, கந்தம தாகிய காரண காரியந், தந்தைதங் கருமமுந் தான்செய்யு மவ்வியமே. (௫)

வீயம தாகிய விந்துவின் சத்திபா, லாய வகண்டமு மண்டமு மாரிப்புபக, காயவைம் பூதமுங் காரிய மாயையி, லாயிட விந்து வகம்புற மாகுமே (௬

புறமக மெங்கும் புகுந்தொளிர் விந்து, நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை, யுறமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட், டிறனொடு வீட்டளிக் குஞ்செயற் கொண்டே. (௭)

கொண்டவிவ் விந்து பரம்போற் கோதற, நின்ற படங்கட மாய்நிலை நிற்றலிற், கண்ட கலாதியின் காரண காரியந், தண்டமி னந்தமாய் மாமாயை யாகுமே (௮)

அதுவித்தி லேநின்ற றங்கு சன்னிகைக்கு நந்தி, யிதுவித்தி லேயுள வாறை யுணரார், மதுவித்தி லேமல ரன்னம தாகிப், பொதுவித்தி லேநின்ற புண்ணியன் றானே (௯)

வித்தினி லன்றி முளையில்லை யம்முளை, வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை, வித்து முளையு முடனல்ல வேறில்லை, யத்தன்மை யாகு மரனெறி காணுமே. (௧௦)

அருந்திய வன்ன மவைமூன்று கூறும, பொருந்து முடன்மனம் போமல மென்னத், திருந்து முடன்மன மாங்கூறு சேர்ந்திட், டிருந்தன மூன்று ளிரதம தாகுமே. (௧௧)

இரத முதலான வேழ்தாது மூன்றி, லுரிய தினத்தி லொருபுற் பனிபோ, லரிய துளிவிந்து வாகுமேழ் மூன்றின, மருவிய விந்து வளருங்கா யத்திலே. (௧௨)

சாயத்திலேழுமனாறு நளிற கலநட்டுக், காயத்துட்டன மனமாருங் கலாவிந்து, நேயத்தை நின்றேகாக்கு ஙகா விடாமையின, மாயத்தை செல்வோா மனத்தோடழியுமே (௧௩)

அழிகின்ற விந்து வளமை யறியார், கழிகின்ற தன்னையுங் காக்கவுந் தேரா, ரழிகின்ற காயத் தழிந்தயா வுறரே, ரழிகின்ற தன்மை யறிந்தொழி யாரே. (௧௪) ஆக ௨௩௫

விந்துஜயம்-போகசரவோட்டம்

பாய்கின்ற மாதனைப் பாராத் தகன்றுபோ, யோர்க்கின்ற வுள்ள முருக வழன்மூட்டிப, பாய்கின்ற கண்ணுனை பாழ்பட மூலத்தே, சோகின்ற போகி சிவயோகி தானே. (௧)

தானே யருளாற் சிவபோகந் தங்காது, தானேயக் காமாதி தங்குவோ னமுட்டுந், தானே யதிகாரந் தங்கிற சட்டவகெடு, மூனே யவறறுள ளுயிரோமபா மாயுமே (௨)

மாயாள வசத்தே சென்றி வரவேணடி, லோயா விருபத்து நாலுள்ள பக்கத்து, ளேயாவெண ணுளின்ப மேறபணி மூன்றிரண, டாயா வபரத்து ளாதிநா ளாகுமே. (௩)

ஆறைநது பனனொனறு மனறிச சகமாக்கம், வேரனபு வேண்டுவோர் பூவிற பினனநதோ, டேறு மிருபத்தொருநா ளிடைத்தோங்கு, மாறின மிகுத்தோங்கு மக்காலத்து செயயவே (௪)

செயயு மளவிற் றிருநாள் முகூர்த்தமே, செய்யுங் கலைகால மிந்துப் பருதிகா, லையு மிடத்தோடி னனகாம நூனெறி, செய்க வலமிடந் தீர்ந்து விடுக்கவே (௫)

விடுங்கான் முனைநதிந் திரியங்களைப்போ, லடுங்காற் றிருப்பானு மையைந்து நன்னூல், படுங்காதன மாதின்பாற் பற்றறவிட்டுக், கடுங்காற் கரணங் கருத்துறக் கொண்டே. (௬)

கொண்ட குணனே நலனே நற் கோமளப், பண்டை யுருவே பகாவாய் பவளமே, விண்டு தனமே மிடைய விடுட்போகி ற, கண்ட கரணமுட் செல்லக்கண டேவிடே. (எ)

விட்டபின காப்பவுற பதத்தி விதியிலே, தொட்டுறுங் கால நக டோனறக கருதிய, கட்டிய வாஞுளசா நாளகுணங் கிழமைசோப், பட்ட நெறியிதென றெணணியும பாரகமவே (அ)

பாரதகிட்டு வையததுப் பரப்பற் றருப்பெற்று, வாசசெறற கொங்கை மடநதையை நீககியே, சோததுற நிருதிஙகள சேரா வகலினு, மூப்புநரே பினருளி லாமெல்லா முளள வே (௯)

விததிடு வோரககனறி மேலோர வினைவில்லை, விததிடு வோரககனறி மிககோ ரறிவிலலை, வித்தினில் விதனைத விததற வுணாவரேல், மததி லிருநததோர மாஙகனி யாமே. (௧௦)

கருத்தினி லககர மாயுவு மியாவுங, கருததள னீசன கருவுயி ரோடுப, கருததது விததாய்க் காரண காரியங், கருததுற மாறிவை கற்பனை தானே (௧௧)

ஒழிபாத விநது வுடலிற்க நிறகு, மழிபாய் பிராண னதியலஞ் சத்தி, யொழியாத புததி தபஞசப மோன, மழிடாத சிததியுண டாமவிநது வற்றிலே (௧௨)

வற்ற வனலைக கொளுவி மதிதநேறித, துற்ற சுழிபனல் சொருகிச் சுடருற்று, முற்று மதியத தமுதைத முறைமுறை, செற்றுண் பவரே சிவயோகி யாவரே. (௧௩)

யோகியு ஞானியு முததம சிததனும், யோகியு ஞான புரந்தர னுவோனு, மோக முறினு முறையமிர் துண்போனு, மாகிய விந்து வழியாத வணணலே. (௧௪)

அவ்வனை யுடலாகி யவ்வனல் விந்துவு, மண்ணினிடை மாய்க்கும் பிராணனும் விந்துவுங், கண்ணுங் கனலிடைக் கட்டிக்

கலகதெரித், துண்ணி லமிர்தாகி யோகிக் கறிவாமே. (கரு)

அறியா தழிகின்ற வாதலா லூனும், பொறியா லழிந்த புலம்புகின் முர்க, ளறிவாய் நனவி லதீதம் புரியச், செறிவா மிருந்து சேரவே மாயுமே. (சகூ)

மாதரை மாய வருங்கூற்ற மென்றுணனக், காதல தாகிய காமங் கழிந்திடின், சாதலு மில்லை சதகோடி யாண்டினுஞ், சோதியி னுள்ளே துரிசறுங் காலமே (சஎ)

காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன, காலங் கடந்தழிந் தானவிந்து செற்றவன, காலங்க ளினவிந்து செற்றுறற காரிகை, காவின்கண வந்த கலபபதி யாவரோ. (சஅ)

கலசகுநாள முன்று டன்னிடைக காசு, னலதததக வேண்டிலங் நாரி யுதரக, கலததின மலத்தைத்தண் சிததததைப் பிதனை, விலககு வனசெய்து மேவலை வீரோ. (சகூ)

மேலா நிலத்தெழு விந்துவு நாகமுங், கோலா லடைதிக் குறிவழி யேசென்று, பாலா மமிர்துண்டு பற்றறப் பற்றினுன், மாலா னதுமாள மாளுமவ விந்தே. (உ0)

விந்து விளைவும் விளைவின பயன்முற்று, மந்த வழிவு மடக்கத்தி லாக்கமு, நந்திப நாசமு நாதத்தாற பேதமுந, தந்துணர் வோர்க்குச் சயமாகும விந்துவே (உக)

விநதுவென வீசததை மேவிய மூலத்து, நந்திய வங்கியி னூலே நயநதெறித், தநதமில் பாநு வதிகண்ட மேலேற்றிச, சந்திரன சார்புறத் தண்ணமு தாமே. (உஉ)

அமுதச் சசிவிந்து வாம்விந்து மாள, வமுதப் புனலோடி யங்கியின மாள, வமுதச் சிவபோக மாதலாற் சித்தி, யமுதப் பலாவன மாங்குறும் யோகிக்கே, (உக)

யோகமல் விந்து வொழியா வகைபுணர், தரக மிரண்டு

ங கலந்தாலு மாங்கிருப், போகஞ் சிவபோகம் போகிநற்
போகமா, மோகங் கெடமுயங் கார்மூடா மாதர்க்கே. (௨௪)

மாத ரிடத்தே செலுத்திநு மவ்விந்து, காதலி னால்விடா
ர் யோகங் கலந்தவர், மாத ருயிராசை கைக்கொண்டே வா
டுவா, காதலா போனறங்ஙன காதலாஞ் சாற்றிலே (௨௫)

சாற்றிய விந்து சயமாகுஞ் சத்தியா, லேற்றிய மூலத்
தழலை யெழமூட்டி, நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாதத்தோ,
டாற்றி யமுத மருந்தவிந் தாமே. (௨௬)

விந்துவு நாதமு மேவக் கனன்மூல, வந்த வனனமயிராக
காமேரு மனனிடச், சிந்தனை மாறச் சிவமக மாகவே, விந்து
வு மாளுமெய்க் காயத்தில் விந்திலே (௨௭)

விந்துக்குற் றுண்பான விளைவறி யாதவன், விந்துக்குற
றுணனுமல் விந்துச்சுட னேயவன, விந்துக்குற் றுண்பாளி
லே வேறல னிறறவன, விந்துக்குற றுணனுமல் விந்துவித
தானனறே (௨௮)

அன்னத்தில் விந்து வடங்கும் படிகண்டு, மன்னப் பிரா
ணனு'ம, விந்து மறிந்திட்டு, மின்னொத்த விந்துநா தாந்தத்
து விட்டிட, வன்னத் திருவிந்து மாயுங்கா யத்திலே (௨௯)

அன்னம் பிராணனென் ருர்க்கு மிருவிந்து, தன்னை யறிந்
தாண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச், சொன்னமு மாமுருத் தோன
றுமெண் சித்திபா, மன்னவ ரெல்லா மழிவற நின்றதே (௩௦)

நின்ற சிகார நினைக்கும் பிராணனு, பொன்று மகார மொ
ருமூன்றே டொனறவை, சென்று பராசத்தி விந்து சயந்தன
னை, யொன்றவுரைக்க வுபதேசந் தானே. (௩௧)

தானே யுபதேசந் தானல்லா தொன்றில்லை, வானே யுயர்
விந்து வந்த பதிஞைவு, மானே ரடங்க வுதல்பின்பு புத்தியுந,
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே. (௨௩)

விந்துவு நாதமும் விளைய விளைந்தது, வந்தவிப் பல்லுயி
ர் மன்னுயி ருக்கெலா, மந்தமு மாதியு மாமந் திரங்களும், விந்
து வடங்க விளையுஞ் சிவோகமே (௩௩)

வருகின்ற வாறு மனத்துலா வெற்றி, நிருக்கின்ற வாறு
மந் நீள்வரை யொட்டிப, பொறிக்கின்ற வாறுமப் பொல்லா வி
னைப், யறுக்கின்ற நாள்வரு மதிப் பழமே (௩௪)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச், சந்திர னோடே த
லைப்படு மாயிடில், லந்தர வானந் தமுந்தமவ் வாறிடு, மங்குதி ம
ந்திர மாகுதி யாகுமே. (௩௫)

மனத்தொடு சத்து மனஞ்செவி யென்ன, வினத்தெழு வா
ர்களிசைந்தன நாடி, மனத்தி லெழுகின்ற வாக்கு வசனங், க
னத்த விரத்தமக் காமத்தை நாடியே (௩௬)

சத்தமுஞ் சத்த மனமு மனக்கருத், தொத்தறி கின்ற வி
டமு மறிகிலார், மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு, வத்த
னிருப்பிட மவ்விடந் தானே (௩௭)

உரமடி மேதினி யுந்தியி லப்பாம, விரவிய தன்மூலை மே
விய கீழங்கி, கருமூலை மீமிசை கைக்கீழ்க் காருமா, விரவிய க
ந்தர மேல்வெளி யாமே (௩௮) ஆ உ௭௧

ஆதித்தநிலை-அண்டாதித்தன்.

செஞ்சுட ரோனமுத லாகிய தேவர்கள், மஞ்சுடை மேரு
வலம்வருங் காரண, மெஞ்சுட ரீச னிறைவ னிணையடி, தஞ்சு
ட ராக வணங்குந் தவமே. (௧)

பகலவன் மாலவன் பல்லுயிர்க் கெல்லாம், புகலவ னாய்
நின்ற புண்ணிய நாத, னிகலற வேழுல கும்முற வோங்கும,
பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே. (௨)

ஆதித்த னன்பினோ டாயிர நாமமுஞ், சோதியி னுள்ளே
சுடரொளி யாய்நிற்கும், வேதியர் வேண்டினும் விண்ணவர்

சொல்லினும், பாதியி லன்பு பழுக்கின்ற வாறே. (௩)

தானே யுலகுக்குத் தத்துவ னாய்நிற்குந், தானே யுலகுக்குத் தையலு மாய்நிற்குந், தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாய்நிற்குந், தானே யுலகுக்குந் தண்சுட ராகுமே. (௪)

வலைய முக்கோணம் விட்ட மறுகோணந், தலையிரு வட்டந் துய்ய விதழெட்டி, லலையுற்ற வட்டத்தி லீரெட் டிதழா, மலைவற் றுதித்தன னுதித்த னாமே (௫)

ஆதித்த னுள்ளி லானமுக் கோணத்திற், சோதித்த திரயத் தற் சூரிய னுலாங், கேத முறுங்கேணி சூரிய னெட்டிற, சோதிசன வீட்டிற சோடசந் தானே. (௬)

ஆதித்த னோடே யவனி யிருண்டது, பேதித்த நாலும்பி சற்றிக் கழிந்தது, சோதிக்கு ளொன்று துடியிடை செய்கின்ற, வேதப் பொருளை விளங்குகி லீரே. (௭)

பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்வழி, யாருக்குங் காணவொண் ணாத வரும்பொரு, ளேருக்கு நீசக்கு நடுவே யுதிப்பவ, னூருக்கு மெட்டாத வாதித்தன் றானே. (௮)

மண்ணை யிடந்ததின் கீழொடு மாதித்தன், விண்ணை யிடந்து வெளிசெய்து நின்றிடுங், கண்ணை யிடந்து களிந்த வானந்த, மெண்ணுங் கிழமைக் கிசைந்துநின் றானே (௯)

பாரை யிடந்து பகலோன் வரும்வழி, யாரு மறியா ரருவக் கடைநூலவர், நீர விருந்த திருமலை சூழ்வழிபா, ரூரா யுணர்ந்தா ருணர்ந்திருந் தாரே. (௧௦) ஆ. உ௮௧.

பிண்டாதித்தன்.

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்தோறுங், கன்றிய நந்திக் கருத்து ளிருந்தனன், கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட, வென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே. (௧)

ஆதித்த னோடி யடங்கு மிடங்கண்டு, சாதிக்க வல்லவர்

தமமை யுணர்நதவர், பேறறு நலகம் பெறறும் பெற்றெலா,
மாதிதத ஞேடே யடஙகுகின் றனே. (உ)

உருவிப புறப்பட் டுலகை வலம்வநது, சொருகிக் கிடககு
ந் துறையறி வாரில்லை, சொருகிக் கிடககுந துறையறி வாளா
க, குருகிக கிடககுமென னுளளனபு தானே (ந) ஆ. உஅச.

மனவாதிததன.

எறிகதிா ஞாயிறு மினபனி சோரு, மெறிகதிர் சோமனெ
திாநின றெறிபப, விரிகதி ருளளே வியஙகுமென னுவி, பொரு
கதி ராகி லுவாவது வாமே. (ச)

சநதிரன சூரியன றனவழி பூசனை, முநதிய பாநுவி லி
நதுவந தேயமுறை, யநத விரணடு முபய நிலததிா, சிநதை
தெளிநதாா சிவமாயி னாரே (உ)

ஆஙகு கலையோ டருக்க னனமதி, யாஙகு கலையிடை
நான்கென லாமெனபா, ராஙகு மருகக னைல்மதி போடொ
னற, வாஙகுமப் பூரணை யாமென றறியுமே. (ந)

ஈரணடத் தபபா லியஙகிய வவவொளி, போரணடக
தாாககு முணாரா வுணர்வது, பேரணடத துடே பிறககொளி
யாயநினற, தாரணடத தககா றறியததக காரே (ச)

ஒனபதின மேவி யுலகம வலம்வரு, மொனபது மீச விய
லறி வாரில்லை, முனபதின மேவி முதலவ னருளிலா, னிபமிலா
திருள சூழநின றனே. (ரு) ஆ. உஅக.

ஞானாதித்தன்.

விந்து வபரம் பரமிரண டாய்விரிக், தந்த வபரம் பரா
த மாகிபே, வந்தன தமமிற் பரககலை யாதிவை நத, தந்த மரு
ஞெ தடமென்ன வுளளதநதே. (க)

உள்ள வருணோ தயதெழு மோசைதான், றெள்ளும் பர
நாதத் தினசெய லெனபதால், வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதி
வாக, குளன வைகலைக கொணரு முதபமே (௨)

தேவர் பிரானறிசை பத்தாக யஞ்செய்யு, மூவர் பிரானெ
ன முனனொரு காலத்து, நாலவர் பிரானடு வாயுனா யாகிறகு,
மேவு பிரானென்னபா விணணவர் தாமே. (௩)

பொய்யிலன மெய்யன புவனு பதியெனகை, செய்யிருணி
க்கு மதியுஙகி ருயிறு, செயயிரு ணிகருக திருவுடை நக்கியெ
ன, கையிரு ணிஙகக கலநதெழுந தானே (௪)

தனிச்சுட ரெற்றித தயஙகிரு ணிஙக, வனிததிரி மேலெ ய
ருங்கனி யூறல், கனிச்சுட ராயஙினற கயிலையி னீச, னனிச்சுட
ர மேல்கொண்ட வணணமு மாமே (௫)

நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி, போரறி யாத புவனங
கள போய்வருந, கோரறி யாத திசைபொளி யாயிரு, மாரறி
வாரிது நாயக மாமே. (௬)

மணடலத தானனை மலர்நதெழு மாதிததன, கண்டிட்டத
தானை கதிரொளி யாயிரு, சென்றிட்ட தெட்டுத திசைசெ
லுகும போய்வரு, நின்றிட்ட தேகலை நேரறி வாககே (௭)

நாபிககண ஞெசி நயன நடுவினுந, தூபியோ டைந்துஞ
சுடாவிடு சோதியைத, தேவர்க ளீசன திருமால் பிரமனு, மூ
வரு மாக வுணாநதிருந தாரே (௮) ஆகூ உ௯௱.

சிவாதித்தன்.

அன்றிய பாச விருளு ஞ் ஞானமுந், சென்றிடு ஞானச்
சிவப்பிர காசததா, லொன்று மிருசுட ராமருணோதயந் துன
றிரு ணிஙகுதல் போலத் தொலைநததே. (௧)

கடங்கடந் தோறுங் கதிரவன் றோன்றி, லடங்கிட மூழ

லவற்றி லடங்கான், விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத்,
திடங்கிட நின்றது மப்பரி சாமே. (௨)

தானே விரிசுடர் மூன்றுமொன் றாயநிற்குந், தானே யய
ன்மா லெனநின்று தாபிக்கும், தானே யுடலுயி ரேறனறி
நின்றுள்ள, தானே வெளிபொளி தானிருட் டாமே. (௩)

தெய்வச் சுடரங்கி ஞாயிறுந் திங்களு, வையம் புனலன
ல் மாருத மானகஞ், சைவப் பெருமபதி தாங்கிய பல்லுயி,
ராவாக கிடமிடை யாறங்க மாமே. (௪). ஆ. ௩௱௯.

பசுவிலக்கணம்-பிராணன.

உன்னு மளவி லுணரு மொருவனைப், பன்னு மறைகள் ப
யிலும் பரமனை, யென்னு ளிருக்கு மிளையா விளக்கினை, யன்ன
மயமென றறிந்துகொண் டேனே. (௧)

அன்ன மிரண்டுள வாற்றங் கரையினிற், றுன்னி யிரண்
டுந் துணைப்பிரி யாதன்னந், தன்னிலை யன்னந் தனியொன்ற
சென்றக்கால், பின்னை மடவன்ன மேறணு காதே. (௨)
ஆ. ௩௱௩.

புருடன.

வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும், பொய்கரி யான புரு
டாதி பேதமு, மெய்கரி ஞானக் கிரியா விசேடத்துச், செய்
கரி யீச னருளிய செய்தியே (௧) ஆ. ௩௱௪.

அணு

அணுவி லணுவினை யாதிப் பிரானை, யணுவி லணுவினை யா
யிரங் கூறிட், டணுவி லணுவை யணுகவல் லார்கட், கணுவி

லனுவை யணுகலு மாமே (௧)

படர்கொண்ட வாலதின் வித்தது போலச், சுடர்கொ ண்டணுவினைத் தூவழி செய்ய, விடர்கொண்ட பாச விருளா ற வோட்டி, நடர்கொண்ட நல்வழி நாடலு மாமே (௨)

அணுவு ளவனு மவனு ளணுவுங், கணுவற நின்ற கலப்ப துணரா, ரிணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித், தணிவற நின்ற சராசரந் தானே. (௩) ஆ ௩௭.

சீவன்

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடல், கோவின் மயிரொ ன்று நூறுடன் கூறிட்டு மேவிய கூறது வாயிர மாயினு, லாவியின் கூறுநூ றாயிரத் தொன்றே. (௧)

ஏனோர் பெருமைய னாயினு மெம்பிறை, யூனே சிறுமையி னுட்கலந் தங்குளன், வானோ ரறியு மளவல்லன் மாதேவன், றானே யறியுந் தவத்தி னளவே (௨)

உண்டு தெளிவ னுரைக்க விபோகமே, கொண்டு பயிலுவ துண்டில்லை யாயினும், பண்டு பயிலும் பயிற்சிய னாயினனைக், கண்டு சிவனுருக் கொள்வர் கருத்தனே (௩)

மாயா வுபாதி வசத்தாகுஞ் சேதந்த, தாய வுருவரு ளாலே யதிற்றண்ட, வோயு முபாதியோ டொன்றிப்போன் றுதயி, ராய துரியம் புகுந்தறி வாகவே. (௪) ஆ ௩௪௧,

பசு.

கற்ற பசுக்கள் கதறித் திரியினுங், கொற்ற பசுக்கள் குறிகட்டி மேயினு, முற்ற பசுக்க ளொருகுடம் பால்போது, மற்றைப் பசுக்கள் வறட்பசு தானே. (௧)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென், வெல்லக டபிது திறைவ னடிகூட்டி, வல்லசெய் தாற்ற மதித்தபி னல்லது, கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே. (உ) ஆ ௩௧௩

போதனை.

சீவ னெனச்சிவ னென்னவே றில்லை, சீவனா சிவனை யறிகிலா, சீவனா சிவனை யறிந்தபின், சீவனா சிவனா யிட்டிருப்பரே. (௧)

குணவிளக் காகிய கூத்தப் பிரானு, மணவிளக் காகிய மன்னுயிராக் கெல்லாம, பணவிளக் காகிய பல்தலை நாகங், கணவிளக் காகிய கண்காணி யாகுமே (உ)

அறிவா யறியாமை நீங்கி யவனே, பொறிவா யொழிந்தெங்குந் தானான போத, மறிவா யவனறிவுட னானறிவனா, செறிவாகி நின்றவச் சீவனு மாகுமே (௩)

ஆருநின் றன்மை யறியா திருந்தேனுக், காருநின் றன்மை யறிவித்தான் பேர்நந்தி, யாருநின் றன்மை யருளா லறிந்தபி, னூருறுங் கப்புற மாகிநின் றானே (௪)

சிவமாக கியவருளின் றறிந் தோரா, ரவமா மலமைந்து மாவ தறியார், தவமான செய்து தலைப்பறி கின்றார், நவமான தத்துவ நாடகி லாரே. (௫)

நாடோறு மீச னடத்துந் தொழிலுன்னார், நாடோறு மீச னயந்தூட்ட னூடிடார், நாடோறு மீச னல்லோர்க்கரு ணல்கலா, ஞூடோறு நாடார்க ளவ்வினை யாளரே. (௬)

ஆ ௩௧௧.

ஐந்திந்திரிய மடக்குமருமை.

ஆக மதத்தன வைந்து களிறுள, வாக மதத்தறி யோட

ணை கின்றில, பாகனு மெய்த்தலைவ தானு மிளத்தபின், யோகு
இருந்தது லொன்றறி யோமே. (௧)

கருத்தினனா னூல்கற்றுக கால்கொத்திப் பாகன், றிருத்
தலும் பாய்மாத திகைகததனறிப பாயா, வெருததுற வேறி யி
ருக்கிலு மாங்கே, வருததிலு மமமா வழிநடவாதே. (௨)

புலமைநது புனாளாநது புடசெனறு மேயு, நிலமைநது நீ
ரைந்து நீர்ஊமயு மைநது, குலமொனறு கோலகொண்டு மேய்
பபா னொருவ, னுலமவநது போமவழி யொனபது தானே. (௩)

அஞ்சுள சிஙக மடவியில் வாழவன, வஞசுமபோய மேய்
நதகம மஞசக மேபுகு, மஞசி னுகிரு மெயிறு மறுததிட்டா,
லெஞசா திறைவனை யெய்தலு மாமே. (௪)

ஐவை ரமைசசருட டொன்னூற் றறுவர்க, ளைவரு மைநத
தரு மாளக கருதுவ, ரைவரு மைநது சினததோடே நினறிடி,
லைவர்க கிறைபிறுத தாற்றகி லோமே. (௫)

சொல்லகில லேனசடாச சோதியை நாடொறுஞ், சொல்
லகில் லேனறிரு மங்கையு மங்குள, வெல்லகில் லேனபுல னைநது
டன றனையுங, கொல்லநின றேடுங குதிரையொத தேனே (௬)

எண்ணிலி யில்லி யுடைததவ விருட்டறை, யெண்ணிலி யி
ல்லியோ டேகிற பிழைகரு, மெணணிலி யில்லியோ டேகா
மை காக்குமே, லெண்ணிலி யில்லிதோ ரினபம தாமே. (௭)

விதியின பெருவழி வேலைசூழ் வையம, துதியின பெருவ
ழி தொல்வா னுலக, மதியின பெருவழி மானுடா வாழக்கை,
கெதியின் பெருவழி சீர்வழி தானே (௮) ஆ கூஉள்.

ஐந்திந்திரியமடக்கு முறைமை.

குட்ட மொருமுழ முள்ள தரைமுழும், வட்ட மமைநத
தோர் வாவியுள் வாழவன, பட்டன மீன்பல பரவிஞ் வலை

கொணர்ந், திட்டன மியாமினி யேதமி லோமே. (௧)

கிடககு முடலிற கிளரிந திரிய, மடக்க லுறுமவன் றானே யமரன, விடககிரண் டினபுற மேவுறு சிநதை, நடககி னடக்கு நடககு மளவே. (௨)

அஞசு மடககடக கென்ப ரறிவிலா, ரஞ்சு மடக்கு மமரரு மங்கிலை, யஞசு மடககிலசேதந மாமெனறிட, டஞசு மடககா வறிவறிந தேனே (௩)

முழுநகி யெழுவன மும்மத வேழ, மடக்க வறிவெனனுங் கோட்டையை வைததேன, பிழைததன வோடிப் பெருங்கேடு மண்டிக, கொழுததன வேழங குலைககினற வாறே. (௪)

ஐநதி லொடுங்கி லகலிட மாவது, வைநதி லொடுஙகி னருநதவ மாவது, வைநதி லொடுங்கிலரனபத மாவது, வைநதி லொடுஙகி லருளுடை யாரே. (௫)

பெருககப பிதற்றிலென பேய்த்தேர் நினைநதென, விரிதத பொருட்கெல்லாம விததாவ துளளம், பெருககிற் பெருககுஞ சுருககிற் சுருககு, மருததமு மத்தனை யாயநதுகொள் வாரககே. (௬)

இளககின்ற வாறறிந் தின்னுயிர் வைத்த, கிளைக்கொன்று மீசனைக் கேடில் புகழோன், றனைக்கொனற நாகமஞ் சாடலொடுக்கத், துளைகொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைத்தே ()

பாயநதன பூதங்க ளைநதும் படரொளி, சாநதிடு ஞானத தறியினிற் பூட்டிட்டு, வாய்ந்துகொ ளானநத மென்னு மருளசெயில, வேயநதுகொண மேலை விதியது தானே (௮)

நடக்கினற நநதியை நாடோறு முனனில், படர்க்கினற சிநதையைப் பையய வொடுக்கிக், குறிசகொணட சிந்தை குறிவழி நோககில், வடககொடு தெற்கு மனககோயி லாமே. (௯)

சென்றன நாழிகை நாள்கள் சிலபல, நின்றது நீள்பொரு

ணர்மே னெருப்பொத்து, வெனறு புலன்கள் விளைந்து விடுபி
னகள, குனறு விழுவதிற் குங்களு மாமே (௧0)

போற்றிசைத தம்புனி தனறிரு மேனியைப், போற்றிசெ
ய் மீண்டே புலனைநதும் புததியா, ஞற்றிசைக் குமபினனை யா
ருககு நாதனை, யூற்றுகை யுள்ளத தொருங்கலு மாமே (௧௧)

தரிக்கின்ற நெஞசஞ் சகளத்தி னுள்ளே, யரிககின்ற வைவ
ரை யாரு முணராா, சிரிககினற வாறு சிலபல பேசில், வரிக
கொணட மைமகுழ வளையது வாமே. (௧௨)

சைவிட லாவதொன றில்லை கருத்தினு, ளெய்தி யவனை யி
சையினு லேததுமி, னைவ ருடைய வவாவினிற றேன்றியே,
பொய்வ ருடைய புலனகளு மைநதே. (௧௩) ஆ ௩௪.

அசற்குருநெறி.

உணர்வொன் றிலாமூட னுணமையோ ராதோன, கணுவி
னறி வேதா கமநெறி காணுன, பணிவொன் றிலாதோன் பரநி
ந்தை செய்வோ, னனுவின குணததோ னசற்குரு வாமே ()

மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும், பந்தமும் வீடுந தரி
சிததுப் பார்ப்பவர், சிநதனை செய்யாத் தெளிவியா துண
பொருட், டந்தக ராவோ ரசற்குரு வாமே. (௨)

ஆமா றறியாதோன மூட னதிமூடன, காமாதி நீங்காத
கலதி கலதிகட், காமா றசததறி விப்போ னறிவிலோன, கோ
மா னலசத் தாகுங் குரவனே. (௨)

கற்பாய கற்பங்களைக்காமற் கற்பித்தாற், றற்பாவங் கு
னறுந் தனக்கே பகையாகு, நர்பா லரசுக்கு நாட்டுக்குங் கே
டெனறே, முற்பாலே நந்தி மொழிநதுவைத் தானே. (௪)

குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர், முரளும்

பழங்குழி வீழ்வரா முனபின், குருடரும் வீழ்வரா முனபினை ணறவே, குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகிபே. ()ஆ௩௪௫

சற்குருநெறி.

தாடந் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு, தாடந்து தன்னை யறியத் தரவல்லோனை, ருடந்து தத்துவா தீதத்துச் சாரிவனை, ருடந்து பாசந் தணிக்குமவனசத்தேரே. (௧)

தவிரவைத தானவினை தன்னடி யார்சோ, டவிரவைத் தானசிரத் தோடுதன பாதந, தவிரவைத தானமன றாதவா கூட்டந, தவிரவைத தானபிற விதுயா தானே (௨)

கருதத விருமபே கனகம தாறுன, மறிததிரும் பாகா வணையது போலக, குறிததவப் போதே குருவருள பெற்றுன, மறிததுப் பிறவியில் வநதணு காரோ (௩)

பாசததை நீககிப பரனொடு தனனையு, நேசததா னாடி மலமற நீககுவோ, ராசற்ற சற்குரு வாவோ ரறிவறறுட, பூசற கிரஙகுவோர் போதக குருவனறே. (௪)

நேயத்தே நிற்கு நிமலன மலமற்ற, நேயததை நல்கவல் லோனிதன் சுத்தனே, யாயததுவாதத துவமுணர்ந தாஙகற்ற, நேயர்க் களிப்பவ னீடுங் குரவனே. (௫)

பரிசன வேதி பரிசித்த தெல்லாம், வரிசை தரும்பொன வகையாகு மாபோற், குருபரி சித்த குவலய மெல்லாந, திரிமலந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே. (௬)

தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்நிதி, தானே யெனநின்ற தன்மை வெளிப்படிற், றானே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதிர்பெற, றூனே யெனநினைந் தோர்ந்துகொ ளுன்னிலே. (௭)

வரும்வழி போம்வழி மாயா வழியைக், கருவழி கண்டவர் காணு வழியைப், பெரும்வழி யாக்கி பேசும் வழியைக், குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே. (௮)

குருவென் பவனேவே தாகமங் கூறும், பரவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித், தொருசிந்தை யின்றி யுயாபாச நீக்கி, வருநல குரவனபால் வைக்கலு மாமே (௯)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தானகாட்டிச், சித்து மசித்துஞ் சிவபரத் தேசோதத்துச, சுத்த மசுத்த மறச்சுக மானசொ, லத்த னருட்குரு வாமவன கூறிலே. (௧௦)

உற்றிடு மைம்மலம பாச வுணாவினுற், பற்றறு நாதனடியிற பணிகலாற், சுற்றிய பேதந் துரியமூன முல்வாட்டித், தற்பர மேவுவோா சாதக ராமே. (௧௧)

எல்லா மிறைவ னிறைவி யுடனினப, மல்லாா புலனும வருங்கா லுயிர்தோனறிச, சொல்லா மலமைந் தடங்கியிட் டோங்கியே, செல்லாச சிவகதி சோதல் விளையாட்டே. (௧௨)

ஏனப் பிறவியி விட்டது மீட்டுத், தானத்து விட்டுத் தன்னையுட்டுத தாழததலு, ஞானததின மீட்டலு நாட்டலும் வீடுறு, மோனததா வைததலு முததனதன செய்கையே. ()

அதத னருளின் விளையாட் டிடஞ்சடஞ், சிததொ டசித்தத் தெளிவித் துச சிவனைச, சுததனு மாகசித் துடைத்து மலத்தினைச, சதது டனைங்கரு மததிடுந் தனமையே. (௧௪)

பாசத் துவங்கடந் தில்லையென றப்புறம, பாசதது ளேயெனறும பாவியு மணணலை, நேசததுள் ளேநின றநினமல னெமபிரான, தேசததை யெல்லாந் தெளியவைத் தானே. (௧௫)

மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டல, மாணிப்பொ னின்றங்க முதம் விளைந்தது, பேணிக்கொண் டுண்டார் பிறப்பற் றிருந்தார்க, ளூணுக் கிருந்தா ருணராத மாக்களே. (௧௬)

அசத்தொடு சதது மசத்சதது நீங்க, விசைத்திடு பாசப் பற நீங்கற மாறே, யசைத்திரு மாயை யணுத்தானு மாங்கே, யிசைததானு மொன்றி விப்போ விறையே. (௧௭)

ஏறு நெறியே மலத்தை யெரிக்கலா, வீறி வரையா விரு

லை யறுத்தலான, மாறில் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக, வேறு பரனே குருவா மியம்பிலே (கஅ) ஆ ௩௯௩

கூடா வொழுக்கம்

கண்காணி யில்லென்று கள்ளம பலசெய்வார், கண்காணி யில்லை யிடமில்லை காணுங்கால், கண்காணி யாகக் கலந்தெங்கு நின்றானைக், கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே (க)

செய்தா னறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப், பொய்தான் மிகவும் புலம்பு மனிதர்கள், மெய்தா னுரைக்கில் விண்ணோ ரதொழச் செய்வன், மைதாழ்ந் திலங்கு மிடற்றுடை யோனே

பத்திவிற் றுண்டு பகலைக் கழிவிடு, மத்தர்க்காக கன்றேம றுபிறப் புள்ளது, வித்துக்குற் றுண்டு விளைபுலம் பாழ்செய்யும, பித்தர்க்கட் கென்றும பிறப்பில்லை தானே (௩)

வடக்கு வடக்கென்பர் வைச்சதொன் றில்லை. நடக்க வுறுவரே ஞான மிலாதார், வடக்கி லடங்கிய வையக மெல்லா, மகத்தி லடங்கு மறிவுடை யோர்க்கே (௪)

காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாடனைக், காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத், தேயத்து ளேயெங்குந் தேடித் திரிவார்கள், காயத்து ளின்ற கருத்தறி யாரே (௫)

கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுங், கண்காணி யாகக் கருத்து ளிருந்திடுங், கண்காணி யாகக் கலந்து வழிசெய்யுங்; கண்காணி யாகிய காதலன் றானே (௬)

கன்னி யொருசிறை கற்றோ ரொருசிறை, மன்னிய மாதவஞ் செய்வோ ரொருசிறை, தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோ ருஞ்சிறை, யென்னிது வீச னியல்பறி யாரே. (௭)

காணாத கண்ணிற் படலமே கண்ணொளி, காணா தவர்கட்குங் காணாத வவ்வொளி, காணா தவர்கட்குங் கண்ணாம பெருங்கண்ணைக், காணாது கண்டார் களவொழிந் தாரே. (௮)

பித்தன் மருந்தாற் றெளிந்து பிரகிருதி, யுய்ந்தொன்று மாபோல் விழியந்தன கண்ணொளி,யத்தனமை யாதல்போ னந்தி யருடரச், சித்தந் தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே ()

பிராணமய மாகப் பெயர்ந்தன வெடடும்,பராமய மென றெண்ணிப் பளளி யுணரார், சுராமய முன்னிய சூழ்வினை யாளா, நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே. (க0)

ஒன்றிரண டாகினின் றொன்றியொன் றுயிரோக், கொன்று மிரண்டு மொருககாலுங் கூடடா, வொன்றிரண டென்றே யுரைதரு வோர்க்கெலா, மொன்றிரண டாய்நிற்கு மொன்றோ டொன் றுன்றே. (கக)

உயிரது நின்று லுணாவெங்கு நிற்கு, மயரறி வில்லையா லாருடல் வீழு, முயிரு முடலு மொருங்கிக் கிடக்கும், பயிருங் கிடந்துள்ளம பாங்கறி யாரே. (கஉ)

உயிரது வேறு யுணர்வெங்கு மாகு, முயிரை யறியி லுணர்வறி வாகு,முயிரன றுடலை விழுங்கு முணாவை, யயரும் பெருமபொருளாங்கறி யாரே (கந)

உலகாணி யொன்சுட ருத்தம சித்த, னிலவாணி யைந்தினு ளொருற நிற்குஞ், சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானை, தலைவாணி செய்வது தன்னை யறிவதே (கச)

ஞானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுட, ரூனந்த மாயுல காய் நின்ற வொணசுடர், தேனந்த மாய்நின்ற சிற்றின்ப நீயொழி, கோனந்த மில்லாக் குணத்தருளாமே. (கரு)

உன்முத லாகிய வூனுயி ருண்டெனுங், கன்முத லீசன் கருத்தறி வாரில்லை, நன்முத லேறிய நாம மறநின்றுற், றன்முத லாகிய தத்துவ மாமே. (கசு)

இந்திய மந்தக் கரண மிவையுயிர், யுந்தன ருக்க வுடல

ன்று மானது, தந்தியு டைமவிதத தாற்றற் புருடனு, மூந்தள மனனுமா முறு முடிவிலே (௧௭) ஆ ௩அ

கேடுசெண்டி ரங்கல்.

வித்துப் பொதிவார் விளைவிட்டு நாற்றுவா, ரற்றதம் வாணு ளறிகிலாப் பாவிக, ளுற்ற வினைத்துய ரொனறு மறிகி லார், முற்றொளி தீயின முனிகின்ற வாறே. (௧)

போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும், வாதுசெய் தென்றோ மனிதர் பெறுவது, நீதியுள் ளேநின்று நின்மலன் ரு ளணிந், தாதியை யனபி லறியகில் லார்களே. (௨)

கடனகொண்டு நெற்குத்துக கையரை யூட்டி, யுடம்பினை யோம்பி யுயிரார் திரிவர், தடங்கொண்ட சாரற் றழனமுரு டேறி, யிடங்கொண்ட டலார் கிடக்கின்ற வாறே. (௩)

விளைநதன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்நது, புரநதக ல்லானிழற் புண்ணியன சொனனன, பரந்தன்னை யோராப் பழ மொழி யாள, ருரநதன்மை யாகவொருங்கிநின ருர்களே. (௪)

நின்ற புகழு நிறைதவத் துண்மையு, மென்று மெம் மீச ன டியவர்க கேகல்கு, மன்றி யுலக மதுவிது தேயென்று, குன்று கையாலே குறைப்பட்ட வாறே. (௫)

இனபததுளேபிறந் தினபத்து ளேவளர்ந், தினபத்து ளேநினைக் கின்ற திதுமறந், துன்பத்து ளேசிலர் சோர்வுறுங் கூறையென், துன்பத்து ளேநின்று துஞ்குகின் றார்களே. (௬)

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும், பெறுதற் கரிய பி ரானடி பேணார், பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம், பெறுத ற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. (௭)

ஆர்வ மனமு மளவி லிளமையு, மீரமு நல்லதோர் நின்புறு காலத்துத், தீர வருவதோர் காமத் தொழிலின்று, மாதவ வி

ன்ப மறந்தொழிந் தார்களே. (௮)

இப்பரி சேயிள ஞாயிறு போலுரு, வப்பரி சங்கியி னுள்ளு
றை யம்மனை, யிப்பரி சேகம லத்துறை யீசனை, மெய்ப்பரி சே
வின வாதிருந் தோமே. (௯)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்நயம்
பேசித் திரிவார்கள், பாடகில் லாரவன செய்த பரிசறிந், தாட
வல்லாரவா பேறெது வாமே (௧௦)

நெஞ்சு நிறைந்தகங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர், நஞ்செம பிரானெ
னறு நாதனை நாடொறுந, துஞ்சு மளவுந தொழுமின றொழா
விடி, னஞ்சற்று விட்டதோ ரானையு மாமே (௧௧)

மிருக மனிதா மிககோர் பரவை, யொருவர்செய் தனபு
வைத துனறுத தில்லை, பருகுவ ரோடுவா பார்பயன கொள
வா, திருமரு மாதவஞ் சோநதுணா ந தாரே. (௧௨)

நீதியி லோர்பெற்ற பொனபோ லிறைவனை, சோதியி
லாருந தொடர்நதறி வாரில்லை, யாதி யயனென ரமரா பிரானெ
னறு, நாதியே வைததது நாடுகின றேனே (௧௩)

இருந்தேன மலர்களைந் தினபுற வண்டு, பெருந்தே னிழை
க்கின்ற பெற்றிமை யோரார், வருந்தே னுகராது வாய்புகு தே
னை, யருந்தேனை யாரு மறியகி லாரே. (௧௪)

கருததறி யாது கழிநதன கால, மருத்தியுள் ளானம ராப
தி நாத, னொருததனுள ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம், வருத்
தியில் லாது வழுக்குகின றாரே (௧௫)

குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய், விதித்த
ன நாட்களும வீழ்நது கழிநத, வதிர்த்திருந் தெனசெய்தீ ரா
றுதி ராகிற், கொதிக்கின்ற கூழிற் றுடுப்பிட லாமே. (௧௬)

கனாயரு காருக் கழனி விளைந்த, திரையரு காமுன்னக்

தேர்ந்தினப மெய்தும், வையரு கூறிய மாதவ நோக்கி, ன
மையுரு வாசசெலனு காளில வாமே. (கஎ)

வரவறி வானை மயங்கிருண் ஞாலத், திரவறி வானைச செ
ழுஞ்சுடர்ச் சோதியை, யறவறி வார்முன ஞெருதெய்வ மென
று, விரவறி யாமலே மேல்வைதத வாறே (கஅ) ஆ ஙகஅ

இதோபதேசம்.

மறநதொழி மணமிசை மனறுப பிறவி, யிறந்தொழி கா
லதது மீசனை யுாகும, பறநதல மநது படுதுயா தீாபபான,
சிறநத சிவநெறி சிநதைசெய யீரே. (க)

செல்லு மளவுஞ செலுததுமின சிந்தையை, வல்ல பரிசா
லுரைமினகள் வாயமையை, யில்லை யெனினும பெரிதுள னெ
ம்மிறை, நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே (உ)

ஒனறே குலமு மொருவனே தேவனு, நனறே நினைமின
மனில்லை நாணுமே, செனறே புகுஙகதி யிலலைநுஞ சிததததது,
நினறே நிலைபெற நீாநினைந துய்மமினே (ங)

போற்றிசெ யநதண் கயிலைப் பொருப்பனை, நாற்றிசைக்
குந்நடு வாயநினற நம்பனைக, காறறிசைக குஙகம ழாககை
யைபக கைககொணடு, கூறறுதைநத தானறனனைக் கூறிநின று
ய்ம்மினே (ச)

இக்காய நீககி யினியொரு காயததிற், புக்குப் பிறவாமற்
போம்வழி தேடுமி, னெககாலத் திவவுடல் வந்தெமக கான
தென, றக்கால முனன வருள்பெற லாமே. (ரு)

போகின்ற வாறே புகுகினற வப்பொரு, ளாகின்ற போ
து மரனறி வானுளன, சாகினற போதுந் தலையவனை நாடி,
ஞ்கின்ற வப்பொரு ளக்கரை யாகுமே. (சு)

பறக்கின்ற வொன்றுபயனுற வேண்டி, னிறக்கின்ற கா லத்து மீசனை யுள்குஞ், சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பின்னை ப், பிறப்பொன் றிலாமையும் பேறுல காமே. (எ)

கூடியு நின்றுந் தொழுதெம் மிறைவனைப், பாடியு ளேநி ன்று பாதம் பணிமின்க, ளாடியு ளேநின் றறிவுசெய் வார்கட் கு, நீடிய விற்றுப் பசுவது வாகுமே. (அ)

விடுகின்ற சீவனர் மேலெழும போது, நடுநின்று நாடுமி ஞுதனறன பாதம், கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோ, னி டுகின்ற தம்மை யிமையவ ரோடே (கூ)

ஏறுடை யாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்க, ளாறணி செஞ்சடை யண்ண றிருவடி, வேறணி வார்கரு வினையில்லை தானே. (க0)

இன்புறு வீரநின தேயெம மிறைவனை, யன்புறு வீர்தவ ஞ் செய்யுமெய்ஞ் ஞானத்துப், பணபுறு வீர்பிற விதகொழி லேநினறு, துனபுறு பாசத துழைத்தொழிந் தீரே. (கக)

மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு, மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த தாளு மொன்றுண்டு, மேற் கொள்ள லாவதோர் மெய்நெறி யொன்றுண்டு, மேற்கொள ள லாம்வண்ணம் வேணடி நின றேர்க்கே. (கஉ)

சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்கு தழல்வண்ண, னோர்ந் தவர் கினளுப் பிறவி கொடுததிடுங், கூர்நதவர்க் கங்கே கு ரைகழல் காட்டுஞ், சேர்நதவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே. (கங)

முத்தியை ஞானமு முத்தமி ழோசையை, யெத்தனை காலமு மேத்துவ ரீசனை, யெத்தலை பால்யோ னிமலனு மங் குள, னத்தகு சோதி யதுவிரும் பாரே. (கச)

நியமத்த னுகிய நின்மலன் வைத்த, வுகமெத் தனையென்,

ளுருவருந் தேளுர், பவமத்தி லேவந்து பாய்கின்ற தல்லாற், சிவமத்தை யொன்றாக தெளியகில் லாரே. (௧௬)

இங்கித்தை வாழ்வு மெனைத்தோ ரகிறமுர், தருசொத தி காலதந்த தாய்மணி வண்ணனை, விருசத துறையும் விகிர் தா வெனநினனை, கஞ்சத தவர்ககன்றி நாடவொண ணுதே.

பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பான்முன்னி, வஞ்சக ரானவ ர் வைகி லவர்தம்மை, யஞ்சவ நாத னருநர கததிடுந, செ ஞசநிர போறைாத தரிசிககச் சித்தியே. (௧எ)

சிவனை வழிபட்டா ரெண்ணிலி தேவ, ரவனை வழிபட்ட டி காமாரெுன தில்லை, யவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டு டி, குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே. (௧அ)

நரருஞ் சுரரும் பசுபாச நண்ணிக், கருமங்க ளாலே கழி தலிற கணடு, குருவென பவன்ஞானி கோதில னாகிற், பர மொன்ற லனறிப பகாவொன றியனரே. (௧௯)

ஆட்கொண் டவர்தனி நாயக னனபுர, மேற்கொண் ட வாவினை போயற நாடோறு, நீர்க்கின்ற செஞ்சடை நீள னு ருவத்தின், மேற்கொணட வாறலை வீவித்து ளானே (உ௦)

ஆ அதிகாரம் ௯௧-இ திருமந்திரம். ௬௧௮.

ஏழாந்தந்திர முற்றும்

ஆ சிறப்புபாயிர முட்பட அதிகாரம ௧௯அ-இ

கூடிய திருமந்திரம்-உ௧உ௧.

எட்டாந்தந்திரம்.

உடலிற்பஞ்சபேதம்.

காயப்பை யொன்று சரக்குப் பலவுள, மாயப் பைடத் னில் மற்றுமோர் பையுண்டு, காயப்பைக் குண்ணின்ற கள்வன் புறப்பட்டான், மாயப்பை மண்ணு மயங்கிய வாறே. (௧)

அத்த னமைத்த வுடலிரு கூறினிற், சுத்தம தாகிய சூக்கு மஞ்சொல்லுங்காற், சத்த பரிச ரூப ரசகந்தம், புத்திமா னாங்காரம் புரியட்ட காயமே. (௨)

எட்டினி லெட்டாகு மிந்திரி யங்களுங், கட்டிய மூன்று கரணமு மாயிடு, மொட்டிய பாச முணர்வது வாகவே, கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே (௩)

இரத முதிர மிறைச்சிதோன் மேதை, மருவிய வத்தி வழும்பொடு மச்சை, பரவிய சுக்கிலம் பாழா முடாதி, யுருவ மலா ருடலொன்றென லாமே (௪)

ஆரே யறிவா ரடியின் பெருமையை, யாரே யறிவா ரங்கவர் நின்றது, வாரே யறிவா ரதுபதத்தோ டாகதையை, யாரே யறிவா ரடிக்கர்வ லானதே (௫)

எணசா னளவா லெடுத்த வுடம்புக்குட், கண்கா லுடலிற் கரக்கின்ற கைகளிற, புணகா லறுபதெட் டாகக்கை புணர்க்கின்ற, நண்பா லுடம்புதன் னாலுடம் பாகுமே. (௬)

உடம்புக்கு நாலுக்கு முயிராய சீவ, னொடுங்கும் பரனோ டொழியாப் பிரமங், கடந்தோறு நின்ற கணக்கது காட்டி, யடங்கியே யற்றது வாரறி வாரே. (௭)

ஆறந்த மாகி நடுவுடன் கூடினாற், றேறிய மூவாறுஞ் சிககென் றிருந்திடுங், கூறுங் கலைகள் பதினெட்டுங் கூடியே, யூறு முடம்பை யுயிருடம் பெண்ணுமே (௮)

மெய்யினிற் றூல மிகுத்த முகத்தையும், பொய்யினிற் சூக்கம் பொருந்து முடலையுங், கையினிற் றுல்லிய காட்டு முடலையு, மையனடிக்கு ளடங்கு முடம்பே. (௯)

காயுங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற், சேய விடமுன்னைச் செல்லவும் வல்லது, காயத் துகிற்போர்வை யொன்றுவிட் டாங்கொன்றிட், டேயு மவனொன்ன வேய்ந்திடுங் காயமே. (௧௦)

நாக முடலுரி போலுநல் லண்டச, மாக நனுவிற் கனுமற ந்தல்லது, போகனு மாகு மரனரு ளாலேசென், றேகு மிடஞ் சென றிருபய னுண்ணுமே. (கக)

உண்[illegible]ரக சுவாக்கத்தி லுள்ளன, கண்டு விடுஞ்சூக்கங் காரண னுசசெலப், பணடு துடரப் பரகாய யோகிபோற், பிணட மெடுகக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே (கஉ)

தானவ னுகிய தற்பரந தாஙகினே, னுனவை மாறறிப் பரமத நிலைடநதிடு, மேனை யுயிர்வினை செய்து மிடனுஞ்செ னறும, வானு நிலனும புகுநதும் வருந்துமே. (கங)

ஞானிககுக காயஞ் சிவமே தநுவாகும், ஞானிககுக காய முடமபே யதுவாகு, மேனிற்கும யோகிககு விநதுவு நாத மு, மோனிக்குக் காயமுப் பாழகெட்ட முததியே (கச)

விஞ்ஞானத தோர்க்கா ணவமே மிருகதநு, வெஞ்ஞானத தோரகருத தநுமாயை தானெனப, வஞ்ஞானத் தோர்க்குக கனமம தநுவாகு, மெய்ஞ்ஞானத தோரகருச் சிவதநு மேவுமே (கரு)

மலமென றுடமபை மதியாத வூமர், தலமொன்று வேறு தரித்தமை கணடீர், நலமென றிதனையே நாடி யிருககிற், பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமிவ வண்டததே. (கசு)

நல்ல வசநதது வாக்கு மனுதிகள், மெல்ல விளையாடும் விமல னகததிலே, யல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையு, மெல்லத தரிததா முகததார் பசித்தே. (கஎ)

உடல்விடல்

பண்ணுருங் காமம் பயிலும் வசநமும். விண்ணும் பிராணா விளஙகிய சததமும, புணணு முடலிற் பொருநத மணத்தையு, மண்ணுநது பார்க்க வழியு முடம்பே. (க)

அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண், கழிகின்ற கால வவிரதங்க டான, மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி, யொழிகின்ற வூனுக் குறுதுணை யில்லையே. (௨)

இலையா மிடையி லெழுகின்ற காம, முலைவாய் நெஞ்சத்து முழங்கு மூசத்துத், தலையாய மின்னுடற் றுறக்கத் திரியுஞ், சிலையாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே (௩) ஆ ௨௱.

அவத்தைபேதம்-கீழாலவத்தை.

ஐயைந்து மத்திமை யானது சாக்கிரங், கைகண்ட பன்னொன்றிற் கண்டங் கனவெனபா, பொய்கண் டிலாத புருட னிதயஞ் சுழுனை, மெய்கண் டவனுந்தி யாகுந் துரியமே (௧)

முப்பதோ டாறின் முதனனு வைகதாகச, செப்பதி ஞானகாய்த் திகழந்திரண் டானறுக், யப்பதி யாகு நியதி முதலாகச, செப்புஞ் சிவமிருப்த தேர்ந்துகொள் வீரே. (௨)

இந்திய மீரைந் தீரைந்து மாத்திரை, மந்திர மாய்நின்ற மாருத மீரைந்து, மந்தக் கரண மொருநான்கு மானமாவும், பந்தவச் சக்கர பாலது வாகுமே. (௩)

பாரது பொன்மை பசுமை யுடையது, நீரது வெண்மை செய்மை நெருப்பது, காரது மாருதங் கருப்பை யுடையது, வானகந் தூம மறைந்துநின் றதே. (௪)

பூதங்க ளைந்தும் பொறியவை யைந்துளு, மேதம் படஞ்செய் திருந்த புறநிலை, யோது மலங்குண மாகுமா தாரமோ, டாதி யவத்தைக் கருவிதொண் ணூற்றாறே. (௫)

இடவகை சொல்லி லிருபத்தஞ் சானை, படிபர சேனையும் பாய்பரி யைந்து, முடையவன் மத்திமை யுள்ளுறு நால்வ, ரடைய நெடுங்கடை யைத்தொடு கோன்கே. (௬)

உடம்பு முடம்பு முடம்பைத் தழுவி, யுடம்பிடை நின்ற வுயிரை யறியா, ருடம்பொ டுயிரிடை நட்பறி யாதார், மடம்புகு நாய்போன மயங்குகின் றாரே. (எ)

இருக்கின்ற வாறொன் றறிகில ரேழைகள், முருக்கு மசவையை மாற்றி முகந்து, கருக்கொண்டு காமாரி சார முகந்தோர், துருக்கொண்டு தொக்க வுடலொழி யாதே. (அ)

ஒளித்திட் டிருக்கு மொருபதி னாலை, யளித்தன னென்னுள்ளே யாரியன் வந்து, வளிக்குங் கலைகளி னாலறு பத்து, வொளித்திட்டு வைத்தா னொடுங்கிய சித்தே (௯)

மண்ணினி லொன்று மலநீரு மங்காகும், பொன்னினி லங்கி புகழ்வளி யாகாய, மன்னு மனோபுத்தி யாங்கார மோரொன்று, முன்னி முடிந்தது பூத சமயமே (௧௦)

முன்னிக் கொருமகன் மூர்த்திக் கிருவர், வன்னிக்கு மூவர் வதுவைக்கு நால்வர், கன்னிக்குப் பிள்ளைக ளைவரு ளில்லை, கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தாரே. (௧௧)

கண்ட கனவைந்துங் கலந்தன தானைந்துஞ், சென்றுண்ட நான்கு மொருங்கி யுணர்ந்தபின், பண்டைய தாகிப் பரந்த வியாக்கிரத், தண்டமுந் தானு யமர்ந்துநின் றானே. (௧௨)

நின்றவ னிற்பப் பதினொலிற் பத்துநீத், தொன்றிய வந்தக் கரணங்க ளொடுடன், மன்று கலந்த மனோவாழ்க்கை வாதனை, கன்றிய கண்டத்திற் கண்டான கனவதே. (௧௩)

தான மிழந்து தனிப்புக் கிதயத்து, மான மழிந்து மதிகெட்டு மாலாகி, யான விரிவறி யாவவ் வியத்தத்தின், மேனி யழிந்து சுழுத்திய தாமே. (௧௪)

சுழுனையைச் சேர்ந்துள மூன்றுடன் காட்சி, கெழுமிய சித்தம் பிராணன்றன் போத, மொழுகக் கமலத்தி னுள்ளே யிருந்து, விழுமப் பொருளுடன் மேவிநின் றானே. (௧௫)

தானத்தெழுந்து தருக்கு துரியத்தின, வானத்தெழுந்துபோய் வையம் பிறகிட்டுக், கானத்தெழுந்த கருத்தின றலையிலே, யூனத்த வித்தையிட் டேனின்ற னே. (கசு)

ஊமையெழுத்தொடு பேசு மெழுத்துறி, லாமை யகத்தினி லஞ்சு மடங்கிடு, மோமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது, நாமய மற்றது நாமறி யோமே. (கஎ)

துரிய மிருப்பதுஞ் சாக்கிரத் துள்ளே, நரிகள் பதினாலு நஞ்சுண்டு செத்தது, பரிய புரவியும் பாரிற் பரந்தது, துரிய மிறந்திடஞ் சொல்லவொண் ணாதே. (கஅ)

மாறு மலமைந்தான் மன்னு மவத்தையின, வேறுய மாயா தனுகர ணாதிக்கிங், கீறுகா தேயெவ் வுயிரும் பிறந்திறந், தாறுத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே (கக)

உண்ணுந்தன் னூடாடா தாட்டிடு மாயையு, மண்ணா லருள் பெற்ற முத்திய தாவது, நண்ணா விலாவுயிர் ஞானத்தி னாற்பிறந், தெண்ணுறு ஞானத்தி னேர்முத்தி யெய்துமே (உ0)

அதிமூட நித்திரை யாணவ நந்த, வதனு லுணர்வோ னருங்கன்ம முன்னித, திதமான கேவல மித்திறஞ் சென்று, பரமாகா வையவத் தைப்படு வானே (உக)

ஆசான்முன் னேதுயில் மாண வகரைத், தேசாய தண்டா லெழுப்புஞ் செயல்போ, னேசாய வீச னிடா ணவத்தரை, யேசாத மாயாடன் னாலே யெழுப்புமே. (உஉ)

மஞ்சொடு மந்தா கினிகுட மாமென, விஞ்சறி வில்லோன் விளம்பு மிதுமதி, யெஞ்சலி லொன்றென்று மாறென விவ்வுட, லஞ்சுணு மன்னன் றேபோ மளவே. (உ௩)

படையுடை மன்னவன் பாய்பரி யேறி, வடிவுடை மாநகர் தான்வரும் போது, வடிவுடை மைவரு மஞ்ஞை வோறு, து

டியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. (உ௪)

நேரா மலத்தை நீடைந் தவத்தையி, னேரான வாறுனவி
நீடு நனவினின, னேரா மலமைந்து நேரே தரிசித்து, நேரா
ம் பரத்துட னிற்பது நித்தமே. (உ௫) ஆ ௪௫.

மத்தியசாக்கிரா வத்தை.

சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் றிரோதாயி, சாக்கிர சொற்ப
னந் தன்னிடை மாமாயை, சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்திதற் கா
மியஞ், சாக்கிரந் தன்னிற் றுரியத்து மாயையே. (௧)

மாயை யெழுப்புங் கலாதியை மற்றது, நேய விராகாதி
யேய்ந்த துரியத்தத, தோயுஞ் சுழுனை கனாநன வுந்துன்னி,
யாயின வந்தச் சகலத்து ளானே. (உ)

மேவிய வந்தகன் விழிகட் குருடனு, மாவையின் முன
னடிக் காணு மதுகண்டு, மேவுந் தடிகொண்டு சொல்லும் வி
ழிபெற, மூவையி னானமா முயலுங் கருமமே. (௩)

மத்திம மொத்த சிலந்தி வலயத்து, ளொத்தங் கிருந்து
வுயிருண்ணு மாறுபோ, லத்தனு மைம்பொறி யாடகத் துள
ளின்று, சத்த முதலைந்துந் தானுண்ணு மாறே. (௪)

வைச்சன வச்சு வகையிரு பத்தஞ்சு, முச்சு முடன்மனை
வாரொரு வனுளன, பிச்சன பெரியன் பிறப்பிலி யென்றென்
று, நச்சி யவனரு ளானுய்ந்த வாறே. (௫)

நாலா முடன்புருட னற்றத் துவமுடன், வேறான வை
யைந்து மெய்ப்புருடன் பரங்கூடு வியோமம் பரமெனக் கொ
ண்டனோன், வேறான நாலேழு வேதாந்த தத்துவமே. (௬)

எல்லாங்கண் டாங்கே யிடைபொரு ளின்கண், தோல்லந்
தோர்ந் டாங்கே குணத்தி னுடன்புக்கு, மூலங்கொண் டாங்

கே முறுகின்முக் கோணிலுங், காலங்கொண் டனடி காணலு மாமே. (எ)

நாடிகள் பத்து நலந்திகழ வாயுவு, மோடிய காலி லொடுங்கி யிருந்திடுங், கூடிய காமங் குளிக்கு மிரதமு, நாடிய நல்ல மனமு முடலிலே (அ)

ஆனவ வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ புகுவன, சாவலன பேர்நந்தி காட்டித்தக் கண்டவ, னேவன செய்யு மிளங்கிளை யோனே (கூ)

பதமொடு பத்துமோர் மூன்றும் பகுதியு, மூப்பத்த துரிய மூ மூளுணர் காலமு, மெய்தத வியோமமு மேலைத துரியமுந், தத்துவ நாலே ழெனவுனைத தககதே (க0)

விளங்கிடு முந்நூற்று முப்பதோ டொன்பான, றளங்கொ ளிரட்டிய தாறு நடந்தால், வணங்கிடு மைம்மலம் வாயு வெழுந்து, விளங்கிடு மவ்வழி தத்துவ நின்றே. (கக)

நாலொரு கோடியே நாற்பதெண் ணாயிர, மேலுமோ ரைந்நூறு வேறு யடங்கிடு, பாலவை தொண்ணூறொ டாறுட படுமவை, கோலிய வைவைபந்து ளாகுங் குறிக்கிலே. (கஉ)

ஆகின்ற தொண்ணூறொ டாறும் பொதுவெனப, ராகின்ற வாறா றருஞ்சைவர் தத்துவ, மாகின்ற நாலேழ்வே தாகதி வயிணவாக, காகின்ற நாலாறை யைந்துமாயா வாதிக்கே. ()

தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில், வித்தக ஞகி விளங்கி யிருக்கலாம், பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி, தத்துவ மாவ தகார வெழுததே. (கச)

அறிவொன் றிலாதன வையேழு மொன்று, மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே, னறிகின்றாய் நீயென் றருள்செய்தவர் நந்தி, யறிகின்ற வானென் றறிந்துகொண் டேனே. (கரு)

சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிலைந்து, மாகரு மலாவத்தை.

யைந்து நனவாதி, போக்கி யிவற்றொடும் பொய்யான வாறு, நீக்கி நெறிநின்றொன் றாகியே நிற்குமே (கசு)

ஆணவ மாதி மலமைந் தலரோனுக், காணவ மாதிநான் காமாற் கரனுக்கு, வாணவ மாதிமூன் றீசர்க் கிரண்டென்ப, வாணவ மொன்றே சதாசிவற் காவதே. (கஎ) ஆ. கூஉ

அத்துவாக்கள்.

தத்துவ மாறாறு தன்மனு வேழ்கோடி, மெய்த்தகு வன்னமைம் பானொன்று மேதினி, யொத்திரு நூற்றிரு பானுனை கெண் பானொன்று, வைத்த பதங்கலை யோரைந்தும் வந்ததே.

நாடிய மண்டல மூன்று நலந்தெரிந், தோடு மவரோடு ளிருபத்தைஞ்சுங், கூடுவா கூடி குறிவழியே சென்று, தேடிய பின்னர்த் திகைத்திருந் தார்களே (உ)

சாக்கிர சாக்கிர மாதி தலையாக்கி, யாக்கிய தூல மளவாக்கி யதீதத்துத், தாக்கிய வன்பான தாண்டவஞ் சார்ந்தது, தேக்குஞ் சிவமாதல் ஐந்துஞ் சிவாயமே (௩) ஆ. கூரு.

சுத்தநனவாதிபருவம்

நனவாதி தூலமே சூக்கப் பகுதி, யனதான வையைந்தும் விந்துவின் சத்தி, தனதா முயிர்விந்து தானின்று போந்து, கனவா நனவிற் கலந்ததிவ் வாறே (க)

நனவி லதீதம் பிறந்தார் கிடந்தார், நனவிற் றுரிய நகழ்ந்தார் தவழ்ந்தார், நனவிற் சுழுத்தி நடந்தார் வளர்ந்தார், நனவிற் கனவோட நன்செய்தி யானதே. (உ)

செறியுங் கிரியை சிவதத் துவமாம், பிறிவிற் சையோகம் பேரருள் கல்வி, குறிக்குந் திருமேனி குணம்பல வாகும், மறிவில் சராசர மண்டத் தனவே. (௩)

ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மேதமி லீசனல் வித்
தியா தத்துவம், போதங் கலைகால நியதிமா மாயை, நீதியீ
ருக நிறுத்தின னென்னே (௪)

தேசு திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மீச னனல்வித்தை
யிரக்கங் கலைகால, மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை, யாசி
ல் புருடாதி யானமாவி ருறே (௫)

ஆணவ மாயையுங் கன்மமு மாமலங், காணு முளைக்குத் த
வுமி யானமாவுந், தாணுவை யொவ்வாமற் றணலிச மாய்நி
ற்கும், பேணுவாய் மற்றுநின பாசம பிறிததே. (௬)

பசுக்கள் பலவண்ணம பாலொரு வண்ணம், பசுக்களை
மேயக்கினற வாய னொருவண்ணம, பசுககளை மேய்க்கின்ற
வாயனகோலபோடிற், பசுகக டலைவனைப் பறறி விடாவே.

உடலிந் தியமன மொண்புத்தி சித்த, மடலொன ரகங்
கை யறியாமை மனனிக, கெடுமவ வுயிர்மயல் மேலுங கிளைத்
தா, லடைவது தானேழ நரகத்து ளாயே. (௮)

தறறெரி யாத வதீநதற் காணவரு, சொற்றெரி கினற
தூரியஞ்சொற் காமியம், பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறுங் காத
லா, மற்றது வுண்டிக கனநன வாதலே (௯)

நனவிற் கனவில்லை யைநது நனவிற், கனவிலாச் சூக்கு
மங் காணுஞ் சுழுத்தி, கனலுண பகுதியே தற்கூட்டு மாயை,
நனவிற் றுரிய மதீதத் தலைவநதே. (௰)

ஆறாறி லையந் தகல நனுநனு, வாறு மவைவிட வாகு
நனுக்கனு, வேறான வைந்தும் விடவே கனுவினி, லீறுஞ் சுழு
னை யிதின்மாயை தானே. (௧௧)

மாயையில் வந்த புருடன் றுரியத்தி, லாய முறைவிட்ட
துவுந்தா னன்றாகிச், சேய வெவ்வளவிற் றுடன்செல்லச் சென

றக்கா லாய தறுவின் பயனில்லை யாகுமே. (கஉ)

அதீதத் துரியத் தறிவனு மானமா, வதீதத் துரிய மத னாற் புரிந்தா, லதீதத் தெழுந்தறி வாகிய மானன, முதிய வனிற் றுரியத்து முற்றுமே. (கங)

ஐயைந்து பத்துட னானது சாக்கிரங், கைகண் டனவு ளசிற் கண்டங் கனவெனா, பொய்கண்ட மூவர் புருடன சுழுனையின, மெய்கண் டவனுந்தி மேவ லிருவரே. (கச)

புரியட் டகமே பொருந்த னனவு, புரியட் டகந்தன்னின் மூன்று கனவு, புரியட் டகத்தி லிரண்டு சுழுத்தி, புரியட் டகத்தொன்று புக்க துரியமே (கரு)

கனவி னனவு புலனில் வழக்க, நனவிற் கனவு நினைத்த மறத்த, னனவிற் சுழுனையுண் ணுட லிலாமை, நனவிற் றுரிய மதீதத்து நந்தியே. (கசு)

கனவி னனவுபோற் கண்ட னனவாங், கனவினிற் கண்டு மறைத்தற் கனவாங், கனவிற் சுழுத்தியுங் காணாமை காண, வனுமாதி செய்கலி லான துரியமே. (கஎ)

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றற், சுழுத்தி கனவத னுண்மை சுழுத்தியிற், சுழுத்தி யறிவறி வாலே யழிகை, சுழுத்தித் துரியமாஞ் சொல்லறும் பாழே (கஅ)

துரிய நனவா மிதமுணா போதந், துரியக் கனவா மகமுணர் போதந், துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியந், துரியம் பரமெனத் தோன்றிடுந் தானே. (க௯)

அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா, மறிவறி யாமை யடையுங் கனவா, மறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி, யறிவறி வாகு மான துரியமே. (உ௦)

தானெங்கு மாயவ னைம்மலந் தான்விட்டு, ஞானந் தனது

ருவாகி யயர்ந்தபின், முனைங்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டு, மேனந்தச் சூக்க மவைவன்ன மேலிட்டே. (உக)

ஐயைந்து மாறுமோ ரைந்து நனவினி, லெட்டு நனவு கனவு சுழுத்தியா, மெய்யுமபின் சூக்கமு மெய்ப்பகுதி மாயை, யையமுந தானவ னந்துரி யத்தனே (உஉ)

ஈதென றறிந்திலே னிதனை காலமு, மீதென் றறிந்தபி னேது மறிந்திலே, னீதென றறியு மறிவை யறிந்தபி, னீதென றறியு மியல்புடை யோனே (உங)

உயிர்க்குயி ராகி யுருவா யருவா, யயறபுணர் வாகி யறிவாய்ச் செறிவாய, நயபபுறு சத்தியு நாத னுவகாதி, யியற்பினறி யெல்லா மிருணமூட மாமே (உச)

சகதி யிராகததிற முனல் லுயிராகி, யொத்துறு பாச மலமைந்தோ டாமுறு, தத்துவ பேதநே சமைத்துக் கருவியு, மைதததனை னீசன மயமறு மாறே. (உரு)

சாககிரா தீததது லாணவந தனனுண்மை, சாக்கிரா தீதந் துரியததிற முனுறச, சாககிரா தீததது லாணவந தான்விடாச, சாககிரா தீதம பானு மமை தயகுமே (உசு)

மலககலப பாலே மறைந்தது சததி, மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞான, மலககலப் பாலே மறைந்தனன முனு, மலக் கலப் பற்றுன மதியொளி யாமே (உஎ)

இகைக்கின்ற இக்கையுட் சிறககைகண் டோனறு, நகைககின றநெஞ்சு ணரிசகுடி நாலு, வகைககினற நெஞ்சினு ணர்வாக்க மறைந்து, பகைககினற நெஞ்சக்குப் பாலிரண் டாமே. (உஅ)

நந்து பதினெட்டிக் கண்களும் போகச், சிந்தை யெழுத்திடு சிக்கையை நீரும், விதறு பட்டாமுன்ன மெய்வழி நின்று, லதிர வருவதோ ராவியு மாமே. (உகூ)

நனவகத் தேயொரு நாலைந் தும்விடக், கனவகத் தேயுட் கரணங்க ளோடு, முனவகத் தேநின் றுதறியுள் புக்கு, நினைவகத தினறிச் சுழுத்திநின் றானே. (௩௰)

நின்றவ னாசா னிகழ்துரி யத்தனாய், யொன்றி யுலகி னியமா திகளுற்றுச், சென்று துரியாதீ தத்தே சிவகால, நின்று பரனாய் நின்மல னாகுமே (௩௧)

ஆனவவ் வீச னதீதத்தில் வித்தையாய், தானுல குண்டு சதாசிவ மாசத்தி, மேனிகளைந்தும்போய் விட்டுச சிவமாகி, மோன மடைந்தொளி மூலத்த னாமே. (௩௨)

மண்டல மூன்றினு ளாயநம னாடனைக், கண்டுகொண் டுளளே கருதிக கழிகின்ற, விண்டலா தாமரை மேலொன்றுங் கிழாகத், தணடமுந தானு யகத்தினு ளாமே (௩௩)

போதறி யாது புலமபின புளளின, மாதறி யாவகை நின்று மயங்கின, வேதறி யாவண நின்றன னெமமிறை, சூதறி வாருச்சி சூடிநின றாரோ (௩௪)

கருத்தறிந் தொன்பது கண்டமு மாங்கே, பொருத்தறிந் தோன்புவ னாபதி நாடித், திருத்தறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை, வருத்தறிந் தேனமன மனனிநின றானே (௩௫)

ஆன விளக்கொளி தூண்டு மவனென்னத், தான விளக்கொளி யாமூல சாதனத், தான விதிமூலத் தானத்தி லவ்விளக், கேனை மதிமண் டலங்கொண் டெரியுமே. (௩௬)

உண்ணாடு மைவர்க்கு மண்டை யொதுங்கிய, விண்ணாடு நின்ற வெளியை வினவுறி, லண்ணாந்து பார்த்தைவர் கூடிய சந்தியிற், கண்ணாடி காணுங் கருத்ததென் றானே. (௩௭)

அறியா தவற்றை யறிவா னறிவா, னறிவா னறியாதான் றன்னறி வாகா, னறியா தவத்தை யறிவானைக் கூட்டி, யறியா தறிவானை யாரறி வாரே. (௩௮)

துரிய தரிசகஞ் சொற்றோம் வியாத்த, முரியன தூடண ம
ந்நன வாதி, பெரியன கால பரம்பிற் றுரிய, மரிய வதீத மதீத
த்த தாமே. (௩௯)

மாயையிற் சேதகன் மன்னு பகுதியோன், மாயையின் ம
ற்றது நீவுதன் மாயையாங் கேவல மாகுஞ் சகலமா யோனியுட்,
டோயு மனிதர் துரியத்துட் சீவனே. (௪0) ஆக ௬0௫

கேவலசகலசுத்தம்.

தன்னை யறிசுத்தன் றற்கே வலன்றானும், பின்ன முறநின்
ற பேத சகலனு, மன்னிய சத்தசத் துச்சத சத்துடன, றுன
னுவா தத்தந் தொழிற்கள வாகவே (௧)

தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானுந், தானே தனக்கு
மறுமையு மிம்மையுந, தானேதான செய்த வினைப்பயன் றுய்
ப்பானுந், தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (௨)

ஆறுயிர் கேவல மாமாயை யின்னடந, தாறுயிர் மாயை
யெறிப்ப வறிவுற்றுக், காமிய மாயேய முங்கல வாநிற்பத், தா
மறு பாசஞ் சகலதத தாமே (௩)

சகல வவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர், புகலு மலமூ வ
கையும் புணர்ந்தோர், நிகரின் மலரோன்மா னீபேல் தேவர்க, ளி
கழுநர் கீட மந்தமு மாமே. (௪)

தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளய, மேவிய மற்ற துடம்
பாய் மிக்குள்ளன், வோவல விலக்கண ரொனறிய சீகண்ட, ரா
வையி னுற்றெட் டுருத்திர ராகுமே. (௫)

ஆகின்ற கேவலத் தாணவத் தானவ, ராகின்ற வித்தேச
ராமனந் தாதிய, ராகின்ற வெண்ம ரெழுகோடி மந்திர ராகி
னறு வீச ரனேகரு மாமே. (௬)

ஆமாற்ற சுவ னுரருள் பெற்றனேனர் பொருமலம் தன்னும்

புகழ்விந்து நாதம்விட், டோரய மாக்கி யொடுங்கலி னின்மல ந, தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. (எ)

ஓரினு மூவகை நால்வகை யும்முள, தேரி லிவைகே வல மாயை சேரிச்சை, சாரிய லாயவை தானே தணப்பவை, வாரி வைத் தீசன் மலமறுத் தானே. (அ)

மெய்யான போதாந்த மாறாறு விட்டகன், றெய்யாமை நீங்கவே யெய்தவன் றானாகி, மெய்யாஞ் சராசர மாய்வெளி தன்னுட்புக், கெய்தாம லெய்துஞ்சுத் தாவத்தை யென்பவே

அநாதி பசுவியாத்தி யாகு மிவனை, யநாதியில் வந்த மல மைந்தா லாட்டி, யநாதியிற் கேவல மச்சக லத்திட், டநாதி பிறப்பறச் சுத்தத்த னாகுமே. (க0)

அந்தரஞ் சுத்தா வத்தைகே வலத்தாறு, தந்தோர்தஞ் சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பரத், தின்பாற் றுரியத் திடையே யறிவுறத், தன்பாற் றனையறி தத்துவந் தானே (கக)

ஐயைந் தொடுங்கு மானமாவி லான்மாவு, மெய்கண்டு சுத்த வவத்தையில் வீடாகுந், துய்யவவ் வித்தை முதன்மூன்றுந் தொல்சத்தி, யைய சிவஞ்சித்தி யாந்தோற்ற மவ்வாறே (கஉ)

ஐயைந்து மானவி லாரூ டடங்கிடு, மெய்கண்ட மேன மூன்று மேவுமெய் யோகத்தில், கைகண்ட சத்தி சிவபாகத் தேகாண, வெய்யும் படியடங் கும்நாலே ழெய்தியே. (கங)

ஆணவத் தாரொன் றறியாத கேவலர், பேணிய மாயை பிரளயா கலராகுங், காணு முருவினர் காணாமை காண்பதே, பூணுஞ் சகலமும் பாசமும் புக்கோரே. (கச)

ஆணவ மாகும் விஞ்ஞான கலருக்குப், பேணிய மாயைப் பிரளயா கலராகு, மாணவ மாயையுங் கன்ம மூன்றுமே, காணுஞ் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்களே. (கரு)

கேவலந் தன்னிற் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர், கேவலந் தன்னிற் கிளர்விந்து சத்தியா, லாவையிற் கேவலத் தசசகலத்தை யு, மேவிய மந்திர மாமாயை மெய்ம்மையே. (கசு)

மாயையின மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து, மாயையுந் கோனுரு வகைநிற்க வாணவ, மாய சகலத் துக் காமிய மாமாயை, யேயமன னூற்றெட் டுருத்திர ரென்பவே (கஎ)

மும்மலங் கூடி முயங்கி மயங்குவோ, ரம்மெய்ச் சகளத்தர் தேவர் சுராசுரா, மெய்ம்மையில வேதா விரிபிகு கீடாந்தத், தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகலரே (கஅ)

சுத்த வவத்தையிற் றேரட்டதவர் மும்மலச, சத்தசத் தோடத தனித்தனி பாசமு, மதத விருளசிய ஞான கதிராலே, தொத்தற விட்டிட்ட சுத்தரா வாரகளே. (க௯)

தற்கே வலமுத்தி தானே தனிமைபாம், பிற்பாற் சகலம் கலாதிப் பிறிவதாஞ், சொறபாற புரிசுதத கேவலஞ் சாக்கிரா, தற்பாற் புரிவது தற்சுதத மாமே. (உ௦)

அறிவின்றி மூததோ னராகாதி சேரான், குறிபொன்றி லாதித்தன கூடான கலாதி, செறியுஞ் செயலிலான றினங்கத வல்லோன், சிறியன மலவியாபி கேவலந் தானே. (உக)

விந்துவு மாயையு மேவுந கிரிகையுஞ், சந்தத ஞான பரையுந் திருச்சத்தி, விந்துவின மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர், வந்த சகலசுத் தானமாககள் வையத்தே. (உஉ)

கேவல மாதியிற் பேதங் களகுறிற், கேவல மூன்றுங் கிளருஞ் சகலத்து, மாயையின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே, வோவில் லாவொன்பா னுற்றுணா வோர்கட்கே. (உங)

கேவலத்திற் கேவல மதீதா தீதம், கேவலத் திற்சகலங் கள் வவித்தவம், கேவலத் திற்சுத்தங் கேடில்விஞ் ஞாகலர்க், காவைவி ருத்த வருண்மூர்த்தி தானே. (உச)

சகலத்திற் கேவலஞ் சாக்கிரா தீதஞ் சகல சகலமே சா

க்கிர சாக்கிரஞ், சகலத்திற் சுத்தமே தற்பரா வத்தை, சகலத்தி
லிம்மூன்று தனையு மாமே. (௨௫)

சுத்தத்திற் சுத்தமே தொல்சிவ மாகுதல், சுத்தத்திற் கே
வலந் தொலவுப சாந்தமாகும், சுத்த சகலந் துரிய விலாசமாகும்,
சுத்தத்தி லிம்மூன்றுஞ் சொல்லலு மாமே. (௨௬)

சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் கனவொடு, சாக்கிரந் தன்
னிற் சுழுத்தி துரியமே, சாக்கிரா தீதந் தனிற்சுகா னந்தமே,
யாக்கு மறையாதி யைம்மல பாசமே (௨௭)

சாக்கிரா தீதத்திற் றூன்று மாணவம், சாக்கிரா தீதம் ப
ராவத்தை நீங்காது, யாக்கு பரோபாதி யாமுப சாந்தத்தை,
நோக்கு மலங்குண நோக்குத லாகுமே (௨௮)

பெத்தமு முத்தியும் பேணுந் துரியமுஞ், சுத்த வதீதமுந்
தோன்றாமற் றானுண, மத்த னருளென் றருளா லறிந்தபின், சி
த்தமு மில்லை செயலில்லை தானே. (௨௯)

எய்திய பெத்தமு முத்தமு மென்பன, வெய்து மரனரு
ளாலினை யாட்டோ, டெய்தி யுயிர்சுத்த தியநெறி யென்ன
வே, யெய்து முயிரிறை பாலறி வாமே. (௩0)

ஐம்மலத் தாரு மதித்த சகலத்த, ரைம்மலத் தாரு மருவி
னைப் பாசத்தா, ரைம்மலத் தார்சுவர்க் கநெறி யாளபவ, ரை
ம்மலத் தாரா ரூர்க்கறி வோரே. (௩௧)

கருவி லதீதங் கலப்பிக்கு மாயை, யரிய துரிய மதிலுண்
ணு மாசையு, முரிய சுழுனை முதலெட்டுங் கூககத், தரிய கனாத்
துல மங்கன வாகுமே. (௩௨)

ஆணவ மாகு மதீதமேன் மாயையும், பூரணத் துரியத்துச் சுழு
த்திப் பொருட் காமியம், பேணுங் கனவுமா மாயை திரோதாயி,
காணு நனவின் மலக்கலப் பாகுமே. (௩௩)

அரன்முத லாக வறிவோ னதீதத்த, னரன்றுத்த மாமாயை

தங்கிச் சுழுனை, கரும முணர்ந்துமா மாயைக்கைக் கொண்டோ,
ரருளு மறைவார் சகலத்துற் றோரே. (௩௪)

உருவுற்றுப் போகமே போக்கியந் துற்று, மருவுற்றுப் பூத
மனாதியான் மன்னி, வருமச செயல்பற்றிச சத்தாதி வைகிக,
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணுஞ் சகலத்தே. (௩௫)

இருவினை யொத்திட வின்னருட் சத்தி, மருவிட ஞான
த்தி லாதன மன்னிக, குருவினைக் கொண்டருட் சத்திமுன் கூ
டிப், பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே. (௩௬)

ஆறுறு மாறதி னவைபந் தவத்தையோ, டீறு மதீதத் துரி
யத் திவனெய்தப், பேறு னவைவரும போமப்பிர காசத்து, நீ
றா பரஞ்சிவ மாதேய மாகுமே. (௩௭)

தன்னை யறியா துடலைமுன் றொன்றென, றன்னைமுன் க
ண்டான் றுரியந் தனைககண்டா, லுன்னுந் துரியமு மீசனோ
டொன்றாககாற், பின்னையும் வந்து பிறந்திடுந் தானே. (௩௮)

சாக்கிரந் தன்னி லதீதந் தலைப்படி, லாக்கிய வந்த வயி
ந்தவ மானந்த, நோக்கும் பிறப்பறு நோனமுத்தி சித்திபாம,
வாக்கு மனமு மருவல்செய் யாவே (௩௯)

அப்பு மனலு மகலத்து ளேவரு, மப்பு மனலு மகலத்து
ளேவரா, வப்பு மனலு மகலத்து ளொளி, லப்பு மனலு ம
கலந்தவவ் வாறே. (௪0)

அறுநான்கு சுத்த மதிசுத்தா சுத்த, முறுமேழு மாயை யு
டனைந்தே சுத்தம், பெறுமா திவைமூன்றுங் கண்டத்தாற் பே
தித், தறுமாயை மாமாயை யான்மாவி னோடே (௪௧)

மாயைகைத் தாயாக மாமாயை யீன்றிட, வாய பரசிவ
ன் றந்தையாய் நிற்கவே, யேயு முயிர்க்கே வலசக லத்தே யதி,
யாய்தரு சுத்தமுந் தான்வந் தடைவுமே. (௪௨) ஆறு கனை

பராவத்தை.

அஞ்சுங் கடந்தவ னாதி பரந்தெய்வ, நெஞ்சம தாயு நிமலன் பிறப்பிலி, விஞ்ச வுடலுயிர் வேறு படுத்திட, வஞ்சத் திருந்த வகையறிந் தேனே. (௧)

சத்தி பராபரஞ் சாந்தி தனிலான, சத்தி பரானந்தந் தனவிற் சுடர்விந்து, சத்திய மாயை தனுச்சத்தி யைந்துடன், சத்தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே. (௨)

ஆறாறுக் கபபா லறிவா ரறிபவ, ராறாறுக் கப்பா லருளார் பெறுபவ, ராறாறுக கட்பா லறிவா மவர்கட்கே, யாறாறுக் கபபா லரனினி தாமே (௩)

அஞ்சொடு நானுங் கடந்தக மேபுக்குப், பஞ்சணி காலத்துப் பள்ளி துயில்கின்ற, விஞ்சையர் வேந்தனு மெல்லிய லாளொடு, நஞ்சுற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே. (௪)

உரிய நனாத்துரி யத்தி லிவனா, மரிய துரிய நனவாதி மூன்றிற், பரிய பரதுரி யத்திற் பரனாந், திரிய வருந்துரி யத்திற் சிவமே. (௫)

பரமா மதீதமே பற்றறப் பற்றப், பரமா மதீதம் பயிலப் பயிலப், பரமா மதீதம் பயிலாத் தபோதனா, பரமாகார் பாசமும் பற்றொன றாதே. (௬)

ஆயும்பொய் மாயை யகம்புற மாய்நிற்கும், வாயு மனமுங் கடந்த மயக்கறிற், றூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய், வேயும் பொருளாய் விளங்கது தானே. (௭)

துரியப் பரியி லிருந்தவச் சிவனைப், பெரிய வியாக்கிரத் துள்ளே புகவிட்டுக், கரிகளை யோடத் துரத்திய காதக், குரிய வினைகளின் றோலையிட் டன்றே. (௮)

நின்றவிச் சாக்கிர [illegible] மத்தியின் [illegible] ஞ் செய்ய நின்றிடும், மன்றன் [illegible]

மன்றே யிவனு மவன்வடி வாமே. (௯)

விரிந்திடிற் சாக்கிர மேவும் விளக்கா, யிருந்த விடத்திடை யீடான மாயை, பொருந்துந் துரியம் புரியிற் றனுக்குந், தெரிந்த துரியத்துத் தீதக லாதே. (௧௦)

உன்னை யறியா துடலைமுன் னென்று, முன்னை யறிந்து துரியத் துறநின்றாய், தன்னை யறிந்தும பிறவி தணவாதா, லன்னவி யாதத னமலென்ன றறுதியே. (௧௧)

கருவரம் பாகிய காயந் துரிய, மிருவருங் கண்டேர் பிறப்பிறப் புற்றார், குருபரம் பெறறவா கூடிய பின்னை, யிருவரு மின்றிப்பொன் றாகின்ன றோ. (௧௨)

அணுவின் றுரியத்தி லான நனவு, மணுவசை யின்கண் ணான கனவு, மணுவசை விற்பரா தீதஞ் சுழுத்தி, பணியிற் பரதுரி யம்பர மாமே. (௧௩)

பரதுரி யத்து நனவும் பரந்து, விரிசக முண்ட கனவுமெய்ச் சாந்தி, யுருவுறு கின்ற சுழுனையு மோவத், தெரியுஞ் சிவதுரி யத்தனு மாமே. (௧௪)

பரமா நனவின்பின் பாற்சக முண்ட, விராமார் கனவுஞ் சிறந்த சுழுத்தி, யுரமா முபசாந்த முற்றற் றறலே, தரணுஞ் சிவதுரி யத்தனு மாமே (௧௫)

சீவன் றுரிய முதலாகச் சீரான, வாவ சிவன்றுரி யாந்த மவத்தைபத், தோவும பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே, மேவிய நாலேழ் விடுத்துநின் றானே. (௧௬)

பரஞ்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்திற், பரம்பரன் மேலாம் பரநன வாக, விரிந்த கனவிடர் வீட்டுஞ் சுழுனை, யுரந்தரு மாநந்தி யாமுண்மை தானே. (௧௭)

சார்வரம் பரிவிஞ்சத்தி பராகத்து, மேலாய விந்து சதா சிவ மிக்கோங்கிப், பாலாய் [illegible] ராபதி, தேவர் முரு

த்திர னீசனுங் காணிலே. (க௮)

அலப்பறி யார்கடல் சூழுல கேழு, மலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னை, யலப்பறிந் திங்கர சாளகி லாதார், குறிப்பது கோல மடலது வாமே. (க௯)

பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துண்மைசெய், தன்னை யறியிற் றயாபர னெம்மிறை, முன்னை யறிவு முடிகின்ற காலமு, மென்னை யறியலுற் றின்புற்ற வாறே. (உ௦)

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம், பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணந், தன்னை மறைத்தது தன்கர ணங்களாந், தன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே. (உக)

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை, மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை, பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம், பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே (உஉ)

அரு றகன்று நமவிட டறிவாகி, வேறான தானே யகார மாய் மிக்கோங்கி, யீறா பனாயி னிருளற்ற தற்பரன, பேறாஞ் சிவாய வடங்குமபின முத்தியே. (உ௩)

துரியத்தி லோரைந்துஞ் சொல்லக ராதி, விரியப் பனையின் மிகுநாத மந்தம், புரியப் பனையின் பராவத்தா போதந், திரிய பரமந் துரியந் தெரியவே. (உ௪)

ஐந்துஞ் சகலத் தருளாற் புரிவுற்றுப், பந்தித்த சுத்த வவத்தைப் பகைப்பினி, னந்தி பராவத்தை நாடச் சுடர்முனம், மந்தி யிருள்போலு மம்மல மாறுமே. (உ௫)

ஐயைந்து மட்டுப் பகுதியு மாயையும், பொய்கண்ட மாமாயை தானும் புருடன்கண், டெய்யும் படியா யெய்தும் ... ன்றுகி, யுய்யும் பராவத்தை யுள்ளுதல் சுத்தமே. (உ௬)

நின்றன ... ளும் பரமுன்னே யமு, மொன்றும் மருவு ரு

ருவு மூபாதியுஞ், சென்று னெனைவிடுத் தாங்கிற்செல் லாமையு, கனமுன ஞானத்தி னுதப்பிரானே. (உஎ) ஆ. உஎச.

முக்குணநிர்க்குணம்.

சாத்திக மெய்து நனவெனச் சாற்றுங்கால், வாய்த்த வி ராசத மனனுங் கனவெனப, வோய்த்திடு தாமத முற்ற சுழு த்தியா,மாய்தடு நிர்கருண மாசி றுரியமே. (க) ஆ. உஎரு.

அண்டாதிபேதம்.

பெறுபகி ரண்டம் பேதித்த வண்ட, மெறிகட லேழின ம்ணலள வாகப், பொறியொளி பொனனணி யெனன விளங் கிச, செறியுமண் டாசனத் தேவா பிரானே. (க)

ஆனகத தத்துவ மண்டா சனத்தின்மேன், மேனியைக் தாக வியாத்தமுப் பததாறுய்த, தானந மில்லாத தத்துவ மானவை, யீனமி லாவணடத் தெணமடங் காமே. (உ)

ஆ. உஎஎ.

பதினொராந்தானமு மவத்தையெனக்காணல்.

அஞ்சிலமுதமோ ரேழின்க ளுனத்த, முஞ்சிலோங் கா ரமோ ரொனபான பதினொனறில், வஞ்சக மேநின்று வைத் திடிற் காயமாங், கிஞ்சுகச் செவவாய்க கிளிமொழி கேளே. ()

புருட னுடனே பொருந்திய சித்த, மருவமொ டாறு ம நீதத் துரியம், விரியுஞ் சுழுத்தியின மிக்குள்ள வெட்டு. மரிய பதினொன்று மாமவ் வவத்தையே. (உ)

காட்டும் பதினொன்றுங் கைகலந் தாவுட, லூட்டி யமுத் திடி வந்தியல் லாவில்லை, யாட்டுஞ்செய் யாத வத்தினி யே னினி, யீட்டு மத்திட மென்னவு மாமே. (ங) ஆ. உஅ.

கலவுசெலவு.

கேவலந் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின், மேவுஞ் செலவு வி
டவரு நீக்கத்துப், பாவுந் தனைக்காண்ட ன் மூன்றும் படாவற்
ற, தீதறு சாக்கிரா தீதத்திற் சுத்தமே. (க)

வெல்லு மளவில் விடுமின் வெகுளியைச், செல்லு மளவுஞ்
செலுத்துமின் சிந்தையை, யல்லும் பகலு மருளுடன் றூங்கி
னாற், கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. (உ) ஆ கஅஉ

நின்மலாவத்தை.

ஊமைக் கிணற்றகத் துள்ளே யுறைவதோ, ராமையி னு
ள்ளே யழுவைக ளைந்துள, வாய்மையி னுள்ளே வழுவா தொடு
ங்குமே, லாமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே. (க)

காலங்கி நீர்பூக் கலந்தவா காய, மாலங்கி யீசன் பிரமன்
சதாசிவன், மேலஞ்சு மோடி விரவவல் லார்கட்குக், காலனு
மில்லை கருத்தில்லை தானே. (உ)

ஆன்மாவே மைந்த னாயின னென்பது, தானமா மறைய
றை தன்மை யறிகில, ரான்மாவே மைந்த னரனுக் கிவனென்ற,
லானமாவு மில்லையா லையைந்து மில்லையே. (ங)

உதய மழுங்க லொடுங்கலிம் மூன்றின், கதிசாக் கிரங்க
ன வாதி சுழுத்தி, பதிதரு சேதனன் பற்றுந் துரியத், ததிசு
ப னாயனந் தானந்தி யாகுமே. (ச)

எல்லாந்தன் னுட்புக யாவுளுந் தானாகி, நல்லாந் துரிய
ம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர், பொல்லாத வாறாறுட் போகாது
போதமாய்ச், செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. (ரு)

காய்ந்த விரும்பு கனலை யகன்றாலும், வாய்ந்த வனலென
வாதனை நின்றாற்போ, லேய்ந்த கரண மிறந்த துரியத்துதோ
ய்ந்த கருமத் துரிசக லாதே. (சா)

ஆன மறையாதி யாமுரு நந்திவந், தேனை யருள்செய் தெரிசனு வத்தையி, லான வனைகளை விடுமெண்டத தாய்விட, வான மலாதீத மப்பரந் தானே. (எ)

சுத்த வதீதஞ் சகலத்திற் றேய்வுறி, லத்த னருணிங்கா வாங்கணிற் றுளுகச், சித்தச சுகத்தைத தீண்டாச் சமாதி செய், தத்தனோ டொனறற் கருண்முத லாமே. (அ)

வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை, வேறுசெய தானென்னை யெங்கணும் விட்டுய்ததான, வேறுசெய் யாவருட் கேவலத் தேவிட்டு, வேறுசெய யாவதத்ன மேவிநின ருனே. (௯)

கரங்கோலை கொள்ளி வடடங் கடலிற், றிரைநிறஞ் சேர்மததின மலததினி னினற, திரங்காண் சுவர்கக நரகம் புவசேர்ந், திரங்கா வுயிரு ளாலிவை நீஙகுமே. (௧௦)

தானே சிவமான தனமை தலைப்பட, வான மலமு மப் பாச பேதமு, மான குணமும் பரானமா வுபாதியும், பானுவின முன்னர் மதிபோற் படராவே. (௧௧)

நெருப்புணடு நீருணடு வாயுவு முண்டங், கருக்கனுஞ் சோமனு மங்கே யமருந், திருத்தக்க மாலுந் திசைமுகன் றானு, முருத்திர சோதியு முள்ளதது ளாரோ (௧௨)

ஆனைக ளைந்து மடக்கி யறிவெனனு, ஞானத் திரியைக் கொளுவி யதனுள்புக், கூனை யிருளற நோக்கு மொருவற்கு, வானக மேற வழியெளி தாமே. (௧௩)

ஆடிய காலி லசைக்கின்ற வாயுவுங், நாடித் தெழுந்த தமருக வோசையும், பாடி யெழுகின்ற வேதாக மங்களுந் தேடியி னுள்ளாக நான்கண்ட வாறே. (௧௪)

முன்னை யறிவினிற் செய்த முதுதவம், பின்னை யறிவினைப் பெற்று லறிபவாக், தன்னை யறிய [illegible] பின்

லை யறிவது பேயறி வாகுமே. (கரு)

செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மாகுஞ், செயலற் றிருப்பார் சிவபோகந் தேடார், செயலற் றிருப்பார் செகத்தோடுங் கூடார், செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாகுமே (கசு)

தானவ னாகுஞ் சமாதிகை கூடினால், மான மலமறு மப்ப சுத் தன்மைபோ, மீனமில் காய மிருக்கு மிருநிலத், தூனங்க ளெட்டு மொழிந்தொன்று வோர்கட்கே. (கஎ)

தொலைபா வரனடி தோன்றுமஞ் சத்தி, தொலையா விருளொளி தோற்ற வணுவுந், தொலையாத தொழின்ஞானந் தொன்மையி னண்ணித், தொலையாத பெத்தமுத் திக்கிடை தோயுமே. (கஅ)

தோன்றிய பெத்தமு முத்தியுஞ் சூழ்சத்தி, மான்றுந் தெருண்டு முயிர்பெறு மற்றவை, தானறு ஞானந்தன சத்திக் குச்சார்தலு, மூன்றலில் லாவுள வொளிக்கொளி யாமே. (ககூ)

அறிகின் றிலாதா னவையெழு மொன்று, மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே, னறிகின்றாய் நீயென வருள்செய்தா னந்தி, யறிகின்ற நானென வறிந்துகொண் டேனே (உ0)

தானவ னாகிய ஞானத் தலைவனை, வானவ ராதியை மாமணிச் சோதியை, யீனமில் ஞானத் தினருட் சத்தியை, யூனமி லாடனை யூனிடைக் கண்டதே. (உக)

ஒளியு மிருளும் பரையும் பரையுள, ளளிய தெளிவாரு மானவை யன்றி, யளியு மருளுந் தெருளுங் கடந்து, தெளிய வருளே சிவானந்த மாகுமே. (உஉ)

ஆனந்த மாகு மரனருட் சத்தியிற், றானந்த மற்றுயிர்த் தானே சமாதிசெய், தானந்த யோகுளர் வாயுள் ளானந்த கோனந்த வாய்ந்து மகாவாக்கிய மாமே. (உங)

அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் றயர்வோர்க்கு, மறிவிக்க
வேண்டா மறிவிற் செறிவோர்க்கு, மறிவுற் றறியாமை யெய்தி
நிற் போர்க்கே, யறிவிக்குந் தம்மறி வாரறி வோரே. (உச)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கூடிச், சித்து மசித்
துஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ், சுத்த மசுத்தந் துடங்காத் துரிய
த்துச், சுத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் றவர்களே. (உரு)

தானே யறியா னறிவிலோன் றானல்லன், றானே யறிவா
னறிவு சதசத்தென, றானு மிரண்டு மரனரு ளாய்நிற்கத், தா
னே யறிந்து சிவத்துடன் றங்குமே. (உசா)

தத்துவ ஞானந் தலைப்பட் டவர்கட்கே, தத்துவ ஞான
ந் தலைப்பட லாய்நிற்குந், தத்துவ ஞானத்துத் தானவ னாக
வே, தத்துவ ஞானானந் தந்தா னுடங்குமே. (உ௭)

தன்னை யறிந்து சிவனுடன் றானாக, மன்னு மலங்குண மா
ளும் பிறப்பறும், பின்னைத்து சன்முத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி,
நன்னந்து ஞானத்து முத்தியை நண்ணுமே. (உஅ)

ஞானந்தன் மேனி கிரிகை நடுவங்கந், தானுறு மிச்சை யுயி
ராகத் தற்பரன், மேனிகொண் டைங்கரு மத்துவித் தாதலா
ன, மோனிகள் ஞானத்து முத்திபெற றார்களே. (உகூ)

உயிர்க்கறி வுண்மை யுயிரிச்சை மான, முயிர்க்குக் கிரியை
யுயிர்மாயை சூக்க, முயிர்க்கன்மை யூட்டுவோ னூட்டு மவனே,
யுயிர்ச்செய லறியவ வுள்ளத்து ளானே. (௩0)

தொழிலிச்சை ஞானங்க டொல்சிவ சீவர், கழிவற்ற மா
மாயை மாயையி னாகும், பழியற்ற காரண காரியம் பாழ்விட்,
டழிவற்ற சாந்தாதீ தன்சிவ னாமே. (௩க)

இல்லது முள்ளது மியாவையுந் தானாகி, யில்லது முள்ள
து மாய்நின்று மன்னனைச், சொல்லது சொல்லிடந் தூரதி
தமென், றெல்லை யுணர்ந்தா ருயிர்க்குயி ராகுமே. (௩உ)

உயிரிக்கை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி, யுயிர்க்கை வாட்டி யொழித்திடு ஞான, முயிர்சசை யூட்டி யுடனுற லாலே, யுயிர்சசை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேருமே (௬௩)

சேருஞ் சிவமாகு ரைம்மலந் தீர்ந்தவ, ரோரொன்றி லாரைம் மலவிரு ளுறறவா, பாரினகனை விண்ணர கம்புகும் பாலமையா, ராருங்கஙல் டோரா ரவையருளனறே. (௬௪)

எய்தினர் செய்யு மிருமாயா சததியி, னெய்தினர் செய்யு மிருஞான சத்தியி, னெய்தினர் செய்யு மிருஞால் சததியி, னெய்தினர் செய்யு மிறைபரு டானே (௬௫)

இருந்தனர் விட்டார் திருவி னாகந, இருந்தனர் விட்டார் திருவார சுவர்ககந, திருநதனா விட்டார செறிமலக கூடந், திருநதனா விட்டார சிவமா யவமே. (௬௬)

அவமுஞ் சிவமு மறியா ரறியா, ரவமுஞ் சிவமு மறிவீ ரறிவா, ரவமுஞ் சிவமு மருளா லறிநதா, லவமுஞ சிவமு மவனருளாமே. (௬௭)

அருளான சததி யனல்வெமமை போலப், பொருளவனு கத்தான் போதம் புணரு, மிருளொளி யாயமீண்டு மும்மல மாகு, மிருவரு ளாநந்தி செமபொருளாமே (௬௮)

ஆதிக்கன் றேன்ற வரும்பத மாதிகள், பேதித்த தவ்வினை யாற்செயல் சேதிப்ப, வாதிததன றனகதி ராலவை சேட்டிப்பப, பேதித்துப் பேதிடா வாறருட் பேதமே. (௬௯)

பேத மபேதம் பிறழ்பேதா பேதமும், போதமும் புணர் போதமும் போகமு நாதமு, நாத முடனாத நாதாதி நாதமு, மாதன்னருளி னருளிசசை யாமே. (௭௰)

மேவிய பொய்க்கரி யாட்டும வகையெனப், பாவிய பூதங்கொண் டாட்டிப் படைப்பாதி, பவியல் கட்டுத்தற்

போதம புரிநதரு, ளாவியை நாடடு மரனரு ளாமே. (சக)

ஆரு றகனறு தனையறிந தானவ, னீருகி யாவினு மியா
வுந தனிலெய்த, வேருய வெளிபுக்கு வீடுறற தமமரு, டேருத
தெளிவுறறுத தீணடசசிவ மாமே. (சஉ)

தீணடற் கரிய திருவடி நேயததை, மீணடுற றருளால்
விதிவழி யேசென று, தூணடிச சிவஞான மாவினைத தானே
றித, தாணடிச சிவனுடன சாரலு மாமே (சங)

சார்நதவர சாரணா சிததா சமாதியா, சாாநதவா மெ
யஞ்ஞான தததுவ சததியா, சாாநதவா நேயந தலைப்படட
வானநதா, சாாநதவா சதத வருடடனமை யாரே. (சச)

தானென றவனென றிரணடெனபா தததுவந, தானெ
ன றவனென றிரணடற்ற தனமையைக, தானென றிரணடு
ஞரா கேவலத தானவா, தானினறித தாணுகத தததுவ
சுததரே (சரு)

தனனினிற றனனை யறியுந தலைமகன, றனனினிற் றன
னை யறிநத தலைபபடுந, தனனினிற றனனைச சாாகில னுகிற்,
றனனினிற றனனையுஞ சாாதற கரியவே (சசா)

அறியகி லேனென றரற்றுநே ரீயு, நெறிவழி யேசென
று நோபபடட பினனை, யிருசுட ராகி யியற்றவல் லானு, மொ
ருசுட ராவநென னுளளாதுள ளாமே (சஎ)

மணடெனறு தானபல நற்கல னுயிடு,முனனின்ற யோ
னிகட் கெல்லா மொருவனே, கணடெனறு தானபல காணுந
தனைககாணு, வணணலு மவ்வணண மாகினின றானே. (சஅ)

ஒம்புகின றோலை கேளுயு முனனினறு, கூப்புகின றூர்
சுளாத் தினெனுமிங் குறுவர், தேம்புகின றூர்சிவத் தின்மைசெ
ய் யாதவர், கூம்பலி லார்வந்து கொள்ளலு மாமே. (சகூ)

குறியறி வார்கள் குறிகாண மாட்டார், குறியறி யார்கட் கூடல் பெரிது, குறியறி யாவகை கூடுமின கூடி, யறிவறி யாவிருந் தனனமு மாமே (ரு0)

ஊனே யுயிரோ வுருகினற சேதினயம், வானோ நிலவி மயக்கத் தூநிற்கத, தானே பெரிதறி வோமெனறு மாணுடா,தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரோ. (ருக) ஆக உஙங.

அறிவுதயம்.

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றான, றன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின, றன்னையே யாச்சிக்கத் தானிருந் தானே. (க)

அங்கே யடற்பெருந் தேவரெல் லாந்தொழச், சிங்காசனத்தே சிவனிருந் தானென்று, சங்கார வளையுஞ் சிலம்புஞ் சரேலெனப், பொங்கார் குழலியும் போற்றியென் றாளே (உ)

அறிவு வடிவென் றறியாத வென்னை, யறிவு வடிவென் றருள்செய்தா னந்தி, யறிவு வடிவென் றருளா லறிந்தே, யறிவு வடிவென் றறிந்திருந் தேனே. (ங)

அறிவுக் கழிவில்லை யாக்கமு மில்லை, யறிவுக் கறிவல்ல தாதார மில்லை, யறிவே யறிவை யறிகின்ற தென்றிட், டறைகின் றனமறை யீறுகட் டானே. (ச)

ஆயு மலரி னணிமலர் தன்மேலே, பாய விதழ்கள் பதினாறு மங்குள, தூய வறிவு சிவானந்த மாகியே, போய வறிவாய்ப் புணர்ந்திருந் தானே. (ரு)

மனனின் றொரிடை வந்தருண் மாயத்து,முன்னின் றொழிந்தேனை முதல்வனும், பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்திருமேனியைப், பின்னின்ற றேனே பெரியவென் றானே. (சா)

அறிவறி வாக வறிந்தனபு செய்மி, னறிவறி வாக வறிவு மிவ வண்ண, மறிவறி வாக வணிமாதி சித்தி, யறிவறி வாக வறிந்தன னந்தியே. (எ)

அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக, மறிவறி யாரை யாரு மறியா, ரறிவறி யாமை கடந்தறி வாளு, லறிவறி யாமை யழகிய வாறே. (அ)

அறிவறி யாமையை நீவி யவனே, பொறிவா யொழிந் தெங்குந் தானான போது, வறிவா யவற்றினுட னாளு மறிவின. செறிவாகி நின்றவன சீவனு மாமே (கூ)

அறிவுடை யானெஞ்ச சகலிட மாவ, தறிவுடை யானெஞ்ச சருந்தவ மாவ, தறிவுடை யானெஞ்சொ டாதிப் பிரானு, மறிவுடை யானெஞ்சத் தங்குநின் றானே (க0)

மாயனு மாகி மலரோ னிறையு மாய்க், காயநன் னாட்டுக் கருமுகி லானவன, சேய னணியன தித்திக்கு தீங்கரும், பாயமு தாகிநின றண்ணிக்கின றானே. (கக)

என்னை யறிந்திலே னித்தனை காலமு, மென்னை யறிந்தபி னேது மறிந்திலே, னென்னை யறிந்திட டிருத்தலுங் கைவிடா, தென்னையிட் டென்னை யுசாவுகின் றானே. (கஉ)

மாய விளக்கது நின்று மறைந்திடு, தூய விளக்கது நின்று சுடர்விடு, காய விளக்கது நின்று கனன்றிடுஞ், சேய விளக்கினைத் தேடுகின் றேனே. (கங)

தேடுகின் றேனறிசை யெட்டோ டிரண்டையு, நாடுகின் றேனல மேயுடை யானடி, பாடுகின் றேன்பர மேதுணை யாமென, கூடுகின் றேனகுறை யாமனத் தாலே (கச)

முன்னை முதல்வினை யாட்டத்து முன்வந்தோர், பின்னைப் பெருமலம் வந்தவர் போர்த்திட்டுத், தனைத் தெரிந்தவன்

பண்டைத் தலைவன்றாள், மன்னிச் சிவமாக வாராப் பிறப்பே
(கரு) ஆ உ௱அ

ஆறந்தம்.

வேதத்தி னந்தமு மிக்கசித் தாந்தமு, நாதத்தி னந்தமு
நற்போத வந்தமு, மோதத் தகுமெட்டி யோகாந்த வந்தமு,
மாதிக் கலாந்தமு மாறந்த மாமே (க)

அந்தமோ ராறு மறிவா ரதிசுத்த, ராகமோ ராறு மறி
வா ரமலத்த, ரந்தமோ ராறு மறியா ரவாதிமக், கந்தமோத்
டாதி யறியவொண் ணாதே (உ)

தானான வேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தாந்த, மானாத்
துரியத் தணுவன் றனைக்கண்டு, தேனார் பராபரஞ் சேர்சிவ
யோகமா, யானா மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே (௩)

நித்தம் பரனோ டுயிருற்ற நீணமனஞ், சத்த முதலைந்தந்
தத்துவத் தானீங்கிச், சுத்த மசுத்தந் தொடரா வகைநினைந், த
த்தன் பரன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே (ச)

மேவும் பிரமனே விண்டு வுருத்திரன், மேவுமெய் யீசன்
சதாசிவன் மிக்கப்பால், மேவும் பரவிந்து நாதம் விடவாறு,
ஓவும் பொழுதணு வொன்றுள தாகுமே (ரு)

உள்ள வுயிராறு தாகு முபாதியைத், தெள்ளி யகன்று
நாதாந்தத்தைச் சேற்றுமே, லுள்ள விருணீங்க வோருணா
வாகுமே, லெள்ளலி னாதாந்தத் தெய்திடு போதமே (சு)

தேடு மியம நியமாதி சென்றகன், றூடுஞ் சமாதியி லுற்று
ப் படர்சிவன், பாடுறச் சீவன் பரமாகப் பற்றறக், கூடு முப
சாந்தம் யோகாந்தக் கொள்கையே (எ)

கொள்கையி லான கலாந்தங் குறிக்கொள்ளில், விள்கை
யி லான நிவிர்த்தாதி மேவாதிக், குள்ளன வாம்விந்து வுள

ளே யொடுங்கலுந், தெளி யகனைத் தெளிதலு மாமே. (அ)

தெளியு மிவையுணர்ந்த சேரைங் கலையே, யொளியுள மை
ந்துள்ள சோரவல் லாகட, களியவ ருகிய மந்திரந் தந்திர
ந், தெளிவுப தேசஞா னத்தொடைந் தாமே. (௯)

ஆகு மனாதி கலையா கமவேதம், மாகுமத் தந்திர மந்நூல்
வழிநிற்ற, லாகு மனாதி யுடலல்லா மந்திர, மாகுஞ்சிவபோ
தகமுப தேசமே (௰)

தேசார் சிவமாகுந் தன்ஞானத் தின்கலை, யாசார நேய
மறையுங் காலாந்தத்துப, பேசா வுரையுணா வற்ற பெருந்த
கை, வாசா மகோசர மாநந்தி தானே (௧௧)

தானவ னாகுஞ் சமாதி கைகூடி, லான கலாந்தநா தா
ந்தயோ காந்தமு, மேனைய போதாந்தஞ் சித்தாந்த மானது,
ஞான மெனஞேய ஞாதிரு வாகுமே. (௧௨)

ஆறந்த முஞ்சென் றடங்கு மந்நேயத்தே, யாறந்த ஞேய
மடங்கிடு ஞாதிரு, கூறிய ஞானக் குறியுடன் வீடவே, தேறிய
மோனஞ் சிவானந்த வுண்மையே (௧௩)

உண்மைக் கலையாறு ளைந்தா னடங்கிடு, முண்மைக் க
லாந்த மிரண்டைந்தோ டேழுந்த,முண்மைக் கலையொன்றி லீறு
ய நாதாந்தந், தண்மைக் கலைசொல்ல வோராந்த மாமே (௧௪)

ஆவுடை யானை யரனவந்து கொண்டபின், றேவுடை யா
னெங்கள் சீரந்தி தாடந்து, வீவற வேதாந்த சித்தாந்த மே
ன்மையைக், கூவி யருளிய கோனைக் கருதுமே. (௧௫)

கருது மவர்தங் கருத்தினுக் கொப்ப, வரனுரை செய்தரு
ளாகமந் தன்னில், வருசம யப்புற மாயையுமா மாயை, யுருவிய
வேதாந்த சித்தாந்த வுண்மையே. (௧௬)

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை, போதாந்
த ஞானம் யோகாந்தம் பொதுவிஞேய, நாதாந்த மானந்த ஞசீ

ரோதயமாகு, மூதாந்த முத்திரை மோனத்த மூழ்கவே. ()

வேதாந்த தனனி லுபாதிமே லேழவிட, நாதாந்த பாசம் விடுநல்ல தொமபத, மீதாந்த காரணோ பாதியேழ மெய்பபரன, போதாந்த தற்பதம் போமசி யெனபவே. (௪௮)

அண்டங்க ளேழுங் கடந்தகன றப்பாலு, முண்டென்ற பேரொளிக குள்ளா முளவொளி, பணடுறு நின்ற பராசத்தி யென்னவே, கொணடவ னன்றிநின ருனைங்கள கோவே ()

கோவுனாத ஞ்சத்தி யாலே குறிவைத்தத, தேவுனாத துங்கரு மருசெய்த்தி செயபபவே, பாவனைத துமபடைத்த தாசனை பாரிபப, வோவனைத துணைடொழி யாத வொருவனே

ஒருவனை யுனறு ருயிராகனனை யுனறு, மிருவினை யுனறு மிருமாயை யுனறு, மொருவனு மேயுள ளுணாததிதின றூட்டி, யருவனு மாகிய வாதரத தானே (௨௧)

அரனனபா தானம தாகிச சிவநத, வருடனைவ சததிகண முனறு வருததிட், டிரனூறு சநதி சேடடிப்ப வெனறுந, திரளுறு தோயாச சிவாநநதி யாகுமே (௨௨)

வேதாந்த தொமபத மேவும பசுவெனப, நாதாநத பாசம் விடநின்ற நனபதி, போதாநத தற்பதம போயிரண டயிககியகு, சாதா ரணகுசிவ சாயுச்சிய மாமே. (௨௩)

சிவமான வேதாநத சிததாநத மாகு, மவமவ மாகு மவ்வவ விரணடுஞ், சிவமாகு சதாசிவன செய்தொன்று ளுளு, ளவமான வேதாநத ஞானசித தாநதமே. (௨௪)

சிதகாந்தத் தேசிவன் முததிசித தித்தலாற், சித்தாநதத் தேசித்போர் முததிசித் திததவர், சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற், சிததாநத வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே. (௨௫)

சிவனைப் பரமனுட் சீவனுட் காட்டி, மவமற்ற வேதாநத

சித்தாந்த மாறு, னவமுற்ற வத்தையின் ஞானஞ் சிவமாந், த
வமிக குணாநந்தவா தத்துவத் தாரே. (உ௬)

தத்துவ மாகுஞ் சகள வகளங்க, டத்துவ மாமவிந்து நாத
ஞ் சதாசிவந், தத்துவ மாகுஞ் சீவனறன் றற்பரந், தத்துவ மா
ஞ்சிவ சாயுச்சியமே. (உ௭)

வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவனூ, லோதும
பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுள்ளன, நாத னுரையவை நாடி
லிரண்டந்தம், பேதமதென்பா ரெரியோர்க் கபேதமே (உ௮)

பராநந்தி மன்னுஞ் சிவானந்த மெல்லாம், பராநந்த
மேன்மூன்றும் பாழுறு னந்தம், விராமுத்தி ராநந்த மென்ன
ட ஞானந்தம், பொராநின்ற வுள்ளமே பூரிப்பி யாமே (உ௯)

ஆகுங் கலாந்த மிரண்டந்த நாதாந்த, மாகும பொழுதிற
கலையந்த மாதலி, லாகு மரனே பஞ்சாந்தக னுமென்ன,
வாகு மறையா கமமொழிந் தானன்றே (௩௦)

அன்றுகு நெனுகை வகைப்பந்தந் தனை, பொன்றுன
வேதாந்த சித்தாந்த முள்ளிட்டு, நின்றுல்யோகாந்த நோக்கு
நோக்கட்டான, மன்றுடிப் பாத மருவலு மாமே (௩௧)

அநாதி சிவனை மலமற்ற பாலா, யநாதி யடக்கித் க
னைக்கண் டருளுய்த், தநாதி மலங்கெடத் தத்துவா தீதம், வி
னுவுநீ பரலாதல் வேதாந்த வுண்மையே (௩௨)

உயிரைப் பரனை யுபாசிவன றனை, யயர்வற் றறிதொந்
தத்தசிய தனுற், செயலற் றறிவாகி யுஞ்செசன் றடங்கி, யயாவ
றற வேதாந்த சித்தாந்த மாமே. (௩௩)

மனனிய சோகமா மாமறை யாளர்தஞ், சென்னிய தா
னே சிவோகமா மீதென்ன, வன்னாது சித்தாந்த மாமறை யா
ய்பொருள், துன்னிய வாகம நூலெனத் தோன்றுமே. (௩௪)

முதலாகும் வேத முழுதா கமமாகப், பதியான வீசன ப

சர்ந்த திரண்டு, மூந்தான வேத முறைமுறை யாலமர்ந, ந்தி காதிவேதாந்த சித்தாந்த மாகவே. (௩௫) ஆ உ௯௩.

பதிபசுபாசவேறின்மை

அறிவறி வென்ற வறிவு மநாதி, யறிவுக் கறிவாம் பதியு மநாதி, யறிவினைக் கட்டிய பாச மநாதி, யறிவு பதியிற் பிறப்பறு ந்தானே. (௧)

பசுப்பல கோடி பிரமன் முதலாய்ப், பசுக்களைக் கட்டிய பாசமூன் றுண்டு, பசுத்தனமை நீக்கிய பாச மறுத்தாற், பசுக்க டலைவனைப் பற்றி விடாவே (௨)

கிடக்கின்ற வாறே கிளாபயன் மூன்று, நடக்கின்ற ஞானத்தை நாடோறு நோக்கித், துடக்கொன்று மின்றித் தொழுமின் ஞெழுகாற், குடக்குன்றி விட்ட விளாக்கது வாமே. (௩)

பாசஞ்செய் தானைப் படாசடை நந்தியை, நேசஞ்செய் தாங்கே நினைப்பார் நினைத்தலுங், கூசஞ்செய் துணிக் குறிக் கொள்வ தவ்வண்ணமே, வாசஞ்செய் பாசத்துள் வைக்கின்ற வாறே. (௪)

விட்ட விடமேறு வாறுபோல் வேறாகி, விட்ட பசுபாச மெய்கண்டோன் மேவுறுன், கட்டிய கேவலங் காணுஞ் சகலத்தைச், சுட்டு நனவி லதீதத்துட் டோன்றுமே. (௫)

நாடும் பதியுட னறபசு பாசமு, நீடுமா நித்த னிலையறி வாரில்லை, நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமு, நாடிய சைவர்க்கு நந்தி யளித்ததே. (௬)

ஆயபதிதா னருட்சிவ லிங்கமா, மாய பசுவு மடலே றெனநிற்கு, மாய பலிபீட மாகுநற் பாசமா, மாய வரனிலை யாயந்துகொள் வார்கட்கே. (௭)

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம், பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க் காருக்கிப், பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும், பதிப

சு பாசம் பயில நிலாவே. (௮)

பதியும பசுவொடு பாசமுமேலைக, கதியும் பசுபாச நீக முங காட்டி, மதிதநத வானநத மாநநதி காணுங், துதிதந ந வைததனன சுததசை வததிலே (௯)

அறிந்தணு மூனறுமே யாஙகணு மாகு, மறிநதணு மூனறு மே யாஙகணு யாகி, யறிநதவ ரூதி வியாததணு மாகி, யறிநத பதிபடைப் பானங கவறறைரயே (௧௦)

படைப்பாதி யாவது பராஞ்சிவஞ் சததி, யிடைப்பா லுயி ாகட கடைததிவை துஙகல், படையாதி சூககததைத் தற பாரு செயயப, படைபபாதி தூய மலமப் பரததிலே (௧௧)

ஆகிய சூககததை யவவிநது நாதமு, மாகிய சததி சிவபர மேலைதா, லாகிய சூககததி லைஙகரு மருசெயவோ, ருகிய தூ ய விசானனு மாமே. (௧௨)

மேவும பரசிவ மேற்சத்தி நாதமு, மேவு ம பரவிநது வை மமுகன வேறீசன, மேவு முருததிரன மால்வேதா மேதினி, யாகும படிபடைப போனரு ருமே (௧௩)

படைபபு மளிபபும பயிலிளைப பாற்றுங, தடைப்பு மறை பபுமன ருனற வருளுங, சடததை விடுதத வருளுஙு சகலத, தடைதசவ ருதிஙய பைநதென லாமே (௧௪)

ஆறாறு குண்டலி தனனி னகததிட்டு, வேறாகு மாணைமின முபபான மிகுததிட்டங, கூறாங கருவி யிவறறால வகுததிட்டு, வேறாம பதிபசு பாசமவீ டாகுமே. (௧௫)

வீடுகும பதிபசு பாசமு மீதுற, வாட்கு மிருவினை யாங்க வற் றுளுணர்ந, தாடுகு நரக சுவாக்கததிற் றுணிட்டு, நாடுகு ற நானறஙகு நற்பாச நணணுமே. (௧௬)

நணணிய பாசததி லுனென லாணவம், பண்ணிய மாயை யி லூட்டற் பரிநதனன, கண்ணிய கேதகன கன்வந்த பேரரு

ளண்ண லடிசே ருபாயம தாகுமே, (களா)

ஆகு முபாயமே யனறி யழுககற்று, மோக மறச்சுதத ஞ் நிற்கு மூலமே, யாகு மறுவை யழுககேறறி யேற்றல்போ, லா குவ தெல்லா மருட்பாச மாகுமே (கஅ)

பாசம் பயிலுயிர் தானே பரமுகன, பாசம் பயிலுயிர் தானே பசுவெனப, பாசம பயிலப் பதிபர மாதலாற, பாசம் பயிலப் பதிபதி யாகுமே (சக)

அதததநி லுததரங கேட்ட வருநதவ, ரந்நத்தி லுத்தர மாகு மருணமேனி, யதததநி ஞலே யனையப பிடிததலு, மத ததிற் றமமை யடைநதுநின ருரோ (உ0) ஆ கூ0கூ

அடிதலையறியுந்திறங்கூறல்

காலுந தலையு மறிபார கலதிகள, காலநதச சததி யருளெ னபர் காரணம, பாலொனறு ஞானமே பணபார தலையுயிர, காலநத ஞானததைக காட்டவீ டாகுமே (க)

தலையடி யாவ தறிபார காயததிற, றலையடி யுச்சியி லுள ளது மூலந, தலையடி யான வறிவை யறிந்தோர, தலைபடி யாக வே தானிருந் தாரே (உ)

நினறு விலமுழு தண்டமு மேலுற, வனறு ளசுர ரமரரு முய்நதிடப், பினறு லுலகம படைததவன போநநதி, தனறு ளிணையென றலைமிசை யானதே (ந)

சிந்தையி னுள்ளே யெந்தை திருவடி, சிநதையு மெந்தை தி ருவடிக் கீழது, வெநதையு மெனனை யறியகி லாளுகி, லெநதை யை யானு மறியகி லேனே. (ச)

பனறுத பாரொளிக கப்புற தப்பா, லென்று யகறு நி சைந்தங் கிருந்திட, முனறு வொளியு முறைசெய்யா மநதிரநு, சொன றுன் கழலிணை சூடிநின றேனே (ரு)

பதியது தோற்றும் பதமது வைம்மின, மதியது செய்து

மலர்ப்பத மோது, நதிபொதி யுஞ்சடை நாரியோர் பாகன, கதி செயுங் காலங்கள கண்டுகொ ளீரே (௬)

தரித்துநின ருனடி தனனிட நெஞ்சிற், றரித்துநின் ருனம ராபதி நாதன, கரித்துநின ருனகரு தாதவா சிந்தை, பரித்துநி ன ருனப் பரிபாகத் தானே. (௭)

ஒன்றுவனடு தாமரை யொண்மலர் மூனறுள, தன ருதை தாளு மிரண்டுள காயத்து, ணன ருக்க காசசிப் பதஞ்செய வல் லாாகட, கினறேசென றீசனை பெய்தலு மாமே (௮)

கால்கொணடென சென்னியிற கட்டறக கட்டற, மால கொண்ட நெஞ்சின மயக்கிற றுயக்கறப், பால்கொண்ட வென னை பரனகொளளச சாடிருள, மேலகொணடென செம்மை வி ளம்பவொண ணாதே (௯)

பெற்ற புலவர்போற் பேணிய நாற்றமுங், குற்றமுங் க ணடு குணங்குறை செய்யவோா, பறறைய வீச னுயிரது பெொ னைகக்குச, செற்ற மிலாசசெய்கைக கெய்தின செயயுமே. () (௧0) ஆ ௩௧௩.

முக்குற்றம்.

மூன றுள குற்ற முழுது நலிவன, மானிடரு நீங்கி மயங்கிக கிடநதன, மூனறினை நீங்கியே நீங்கினா நீங்காதார், மூனறினு ட படடு முடிகினற வாறே (௧)

காமம வெகுளி மயகக மிவைகடிந, தேமம பிடித்திருந் தேனுக் கெரிமணி, யோமெனு மோசையி னுளளே யுறைவசோ ா, தாம மதனைத தலைப்பட்ட வாறே (௨) ஆ ௩௧௫.

மூப்பதம்.

தோனறிய தொம்பதந் தற்பதஞ் சூழ்சா, வேன்ற வசிப த மிம்மூனறு மெய்கினறு, ஞன்ற பராபர மாகும் பிறப்பற,

வென்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. (௧)

போதந் தனையுனனிப் பூதாதி பேதமு, மோதுங் கருவி தொணணூறுட னோராறு, பேதமு நாதாநதப பெறறியிறக் கை விடடு, வேதஞ்சொல் தொம்பத மாகுதன மெய்ம்மையே (௨)

தற்பத மென்றுந் துவம்பதந் தானென்று, நிற்ப தசியத் துணைரிழை யாளபதஞ், சொற்பதத் தாலுந் தொடர்வொணா ஞானசிவனை, கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே. (௩)

அணுவும் பரமு மசிபதத் தேயநது, கணுவொன் றிலாத சிவமுங் கலந்தா, லிணையறு பால்தே னமுதென வினபத, துணையறு வாயுனா யற்றிடத் தோன்றுமே (௪)

தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத, நம்பிய சீவன பரஞ்சிவ னாய்நிறகு, மம்பத மேலைச சொருபமா வாக்கியந், செம்பொரு ளாணடருள் சீரநதி தானே (௫)

ஐம்ப தறியா தவரு மவாசில, ருமபனை நாடி யுரைமுப்ப பதத்திடைச், செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடந், தம்பர யோகமாய்த தானவ ளுருமே (௬)

நந்தி யறிவ நமுவி லதிதமா, மிநதியஞ சததாதி விடவியஞ, நந்திய மூனறிரண டொனறு நலமைநது, நந்தி னனவாதி மூட்டு மருதியே. (௭)

பரதுரி யத்து நனவு படியுணட, விரிவிற கனவு மிதனுப சாநதத, துரிய சுழுனையு மோவுஞ சிவனபா, லுரிய துரிய மசிபத மாமே. (௮) ஆ ௩௨௩.

முப்பரம

தோன்றியெனனுள்ளே சுழனறெழு கினறதோா, மூனறு படிமணட லத்து முதல்வனை, யேனறெய்தி யின்புற றிருந்தே யிளங்கொடி, கானறு நலஞ்செய் நலந்தரு மாறே. (௧)

மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது, நின்று நிறைந்தது நே

ராசருநந்தியுங், கனறு நினைந்தெழு தாயென வந்தபின், குன்று நிறைந்த குணவிளக காகுமே. (உ)

அருறு தத்துவத தப்புறத் தப்பரங், கூறு முபதேசங் கூற்ற சிவபரம, வேறாய வெளிப்பட்ட வேதிய பகவனா, பேருக வானந்தம் பேணும பெருகவே. (ங)

பற்றறப் பறறிற பரம்பதி யாவது,பற்றறப் பறறிற் பரன றிவேபரம், பறறறப பற்றினிற பற்றவல் லோாகட்கே, பறறறப பறறிற பரமபர மாமே (ச)

பரமபர மான பதிபாசம பறறுப், பரம்பர மாகும பரசிவ மேவப, பரமபர மான பரசிவா னந்தம், பரமபர மாகப படைபப திறிவே. (ரு)

நனவிற கலாதியா நாலொன றகன்று, தனியுற்ற கேவல மதனவிறறு ளாகி, நினைவுற றகனற வதீதத்து ளேயந, தனையுற றிடததானே தற்பர மாமே (சு)

தறகண்ட தூயமுந தனனில விலாசமும, பிறகாணுந தாடணந தானும் பிறழவுறறுத, தற்பரன கால பரமுங் கலந்தற்ற, நற்பரா தீதமு நாடகரா திவே. (எ) ஆ கங.

பரலக்ஷணம

அதீதத்து ளாகி யகன்றவ னந்தி,யதீதத்து ளாகிய றறிவி லோனுமா, மதிபெற றிருளவிட்ட மனனுயி ரோனறும, பதியிற் பதியும பரவுயி ாானே (க)

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பதி, சோதிப் பரஞ்சுடர் தோனறத்தோன றாமையி, னீதிய தாய்நிற்கு நீடிய வட்பாம, போத முணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோர்களே. (உ)

துரியங் கடந்த துரியாதீ தத்தே, யரிய வியோகங் கொ

ண்டம் பலத்தாடும், பெரிய பிரானைப் பிரணவ கூபத்தே, அ
ரியவல் லாகருத் தரிசில்லை தானே (௩)

செம்மைமுன் னிற்பச் சிவேதந் திரியபோ, லம்மெய்ப் ப
ரத்தோ டணுவனு ளாயிடப், பொய்ம்மைச் சகமுண்ட போ
த வெறுமையாழிற, செம்மைச் சிவமேரு சேர்கொடி யாகுமே

வைச்ச கலாதி வருத்தத் துவயங்கெட, வெச்ச விருமாயை
வேருக வேறாத், துச்ச பாசிவ மாமுண்மை யொன்றவே, ப
ச்ச மறுத்தென்னை யாண்டன னந்தியே. (௫)

என்னை யறிய விசைவித்த வென்னந்தி, யென்னை யறிந்த
றி யாத விடத்துய்த்துப், பின்னை யொளியிற் சொருகிப் புற
படுத்த, தன்னை யளித்தான் றற்பர மாகவே (௬)

பரந்தொரு சுருங்கியும் பாரபுனல் வாயு, நிரந்த வளிபொடு
ஞாயிறு திங்க, ளரந்த வரனெறி யாயது வாகித், தரந்த விசு
ம்பொன்று தாங்கிநின் றானே. (௭)

சத்தி னிலையினிற் றொன்ற சத்தியுந், தற்பரை யாய்நிற்குந்
தானும் பரற்கு, டலுய்த்தது மிசையின் ஞானாதி பேதமாய்,
நித்த நடத்து நடிக்குமா நேயத்தே (௮)

மேலொடு கீழ்பக்க மெய்வாய்கண் ணாசிகள், பாலிய வி
ந்து பரையுடன் பரையாகக், கோலிய நான்கவை ஞானங் கு
ணாவிந்து. சீவ மிலாவணுச் செயபகிய தாமே (௯)

வேறு மனறனமை போலுமிக் காயத்தி, லாறு முபா
தி யனைத்தாகுந் தத்துவம், பேறும் பரவொளி தூண்டும் பிர
காசமா, யூறு யுயிர்த்துண டுறங்கிடு மாயையே (௰)

தற்பர மன்னுந் தனிமுதற் பேரொளி, சிற்பரந் தானே
செகமுண்ணும் போதமுந், தொற்பத்த தீபாழிற் சுத்தரச்
சோதியுந், கப்புற மற்றதிங் கொட்பில்லை தானே (௧௧)

பண்டை மறைகள் பரவா ஆடலெனுந், துண்ட மதி

யோன றுரியாதி தந்தனனைக, கணடு பரனுமக் காரணோ பரி
திகசே, யிணடி னவனசுத்த ளுகான வினவிலே. (கஉ)

வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண ணின்ற, தளியா கியதற
பரஙகா ணவனமுன, வெளிகால கனலபபு மேவுமண ணின
ற, வெளியாய சததி யவனவடி வாமே. (கங)

மேருவி னோடே விரிகதிர மணடல, மார நினையு மருநக
வ யோகிககுச, சீரார தவஞ்செய்யிற சிவனரு டாளுகும, பே
ரவும வேணடாம பிறிதிலலை தானே. (கச) ஆ ஙசச.

முத்துரியம.

நனவாதி மூனறினிற சீவ துரியந, தனதாதி மூனறி னிற
பர துரியநதா, னனவாதி மூனறி னிறசிவ துரியமா, யினதாகு
ந தொநதத தசிபதத் திடே (க)

தாளு நனவிற றுரியநதன றேமபதந, தாளுந துரிய நன
வாதி தானமூனறி, லாளுப் பரபத மறற தருநளு, வாளுன
மேனமூன றுந துரிய மணுகுமே. (உ)

அணுவின றுரியதது நானகும தாகிப, பணியும் பரதுரி
யம்பயி ளுனகுந், தணிவிற பரமாகிச சாமுத துரியக, கணு
விலிந நானகுங் கலநதவி ரைநதே (ங)

ஏனைந தவததை யிசைமுத துரியததுு, நேரநத மாகநெ
றிவழி யேசெனறு, பாரநத மான பராபரத தயிககியத், தோ
ரநத மாயிரு பாதியைச சோததிடே. (ச)

தொட்டே யிருமின றுரிய நிலததினை, யெட்டா தெனி
னின் றெட்டு மிறைவனைப், பட்டாங கறிநதிடிற் பனளு வுக
டுகள், தட்டா தொழிவதோர் தத்துவந தானே (ரு)

அறிவா யசததென்னு மாறு றகனறு, செறிவாய மாயை
சிதைத்தருளாலே, பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி, நெறி
யான வன்பர் நிலையுற்றிக் தாரே. (சு)

நனவி னனவாதி நாலாந் துரியந், தனதுயிர் தொம்பத மாமாறு போல, வினையறு சீவ னனவாதி யாகத், தனைய பாதுரி யந்தற் பதமே. (எ)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்முத் துரியம்போ, னம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நற்றும, மம்புவி யுன்னு வதிசூக்க மப்பாலேச, செம்பொரு ளாண்டருள் சீநந்தி தானே (அ)

ஆ ருஉ

முமமுததி

சீவன்றன முத்தியதீதம பாமுத்தி, யோயுபசாந்தஞ் சிவமுத்தி யானந்த, மூவயின முச்சொருப முத்திமுப பாலதா, யோவுறு தாரதந்தி லுள்ளுநா தாந்தமே. (க)

ஆவ தறியா ருயிர்பிறப் பாலுறு, மாவ தறியு முயிரருட் பாலுறு, மாவதொன் றில்லை யகம்புறத் தென்றகன், றோவு சிவனுட னொன்றுதன முத்தியே. (உ)

சிவமாகி மும்மல முக்குணஞ் செற்றுத், தவமான மும்முத்தி தத்துவத் தயிக்கியத, துவமா கியநெறி சோகமென போர்க்குச, சிவமா மமலன சிறந்தது தானே (ங)

சித்தியு முத்தியுந் திண்சிவ மாகிய, சுத்தியு முத்திதொலைக்குஞ் சுகானந்த, சத்தியு மேலைச சமாதியு மாயிடும, பெத்த மறுத்த பெருமபெரு மானே (ச) ஆ ருச.

முச்சொருபம.

ஏறிய வாறே மலமைந் திடையடைத், தூறிய ஞானச் சிவோக மடைந்திட்டு, வேறு மெனமுச் சொருபத்து வீடுற்றோ, கூறிற பணடைப் பானுண்மை செய்யுமே (க)

மூன்றுள மாளிகை மூவ ரிருப்பிட,மூன்றினின் முப்பதகா

று முதிபபுள, மூனறினி னுளளே முளைத்தெழுஞ சோதியைக்,
காணடலுங காயக கணககறற வாரே. (௨)

உலகம புடைபெயாந தூழியும போன, நிலவு சுடரொளி
மூனறுமொன ருய, பலவும பரிசொடு பானமையு ளீச, ன
லவும பெருமையு மாரறி வாரே (௩)

பெருவாய் முதலெனனு ம பேகமே பேதித, தருவா யுரு
வா யருவுரு வாகிச, குருவாய் வருஞசத்தி கோனுயிர பனமை, யுருவா யுடனிருந தொனருயன றுமே (௪)

மணியொளி சோபை யிலககணம வாயதது, மணியென
வா பதினற வாறது போலத, தணமுச சொருபாதி சததியா
தி சாரப, பணிவிதத போகசதி பாதமபற றுமே (௫)

கலலொளி மாநிறஞ சோபைக கதிாதட, நல்ல மணி
பொனறி ருடிபொன முபபகரு, சொல்லறு முபபாழிற சொ
லறு பெருமைத, தொல்லறு முததிரந தததறு பூதியே (௬)

உடநதசெந தாமரை யுளளுறு சோதி, நடநதசெந தாம
ரை நாதந தழைநதா, லடைநத பயோதரி யடி யடைதநவ,
விடநதரு வாசலை மேல்திற வீரே. (௭) ஆ ௩௯௩

முககரணம

இடனொரு மூலறி வியைநத வொருவன, கடனுற மவவுந
வேறெனக காணுந, திடமது போலச சிவபர சீவ, ருடனுறை
பேதமு மொனறென லாமே. (௧)

ஒளியை யொளிசெய்து வோமென றெழுப்பி, வளியை
வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி, வெளியை வெளிசெய்து மே
லெழ வைத்தத, தெளியத தெளியுஞ் சிவபதந தானே. (௨)

முககர ணங்களின மூர்ச்சைதீர்த தாவகக், கைககா ர
ணமெனனத தநதனன காணநதி, மிக்க மகேணமணி வேறே

ளித்தேக, வொக்கும தனமணி யோதுட் சமாதியே. (௩)

ஆ ௩௯௯.

முச்சூனியம்- தொந்தத்தசி

தற்பதந் தொம்பதந் தானு மசிபதந், தொற்பத மூன்றுந் துரியத்துத் தோற்றவே, நிற்ப துயிர்பர நிகழ்சிவ மிம்மூன்றின, சொற்பத மாகுந் தொந்தத் தசியே. (௧)

தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொல்கா மியமாதி, தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொல்தா மதமாதி, வந்த மலங்குண மாளச் சிவந் தோன்றி, யிந்துவின் முன்னிரு ளேகுத லொக்குமே. (௨)

தொந்தத் தசியை யவ்வாசியிற் றேற்றியே, யந்த முறை யீரைந் தாக மதித்திட்டு, வந்த விலாத வவத்தையவ் வாக்கியந், தந்த முறையிற் சிவமுன் வைத் தோதிடே. (௩)

வைத்துச் சிவத்தை மதிசொரு பானந்தத், துய்த்துப் பிரணவ மாமுப தேசத்தை, மெய்த்த வியத்தத்து விட்டிடு மெய்யுணர்ந், தத்தற் கடிமை யடைந்துநின் றானே. (௪)

தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுந் தற்பதம், மம்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபதம், நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கியம், மும்ப ருரைதொந்தத் தசிவாசி யாமே (௫)

ஆகிய வச்சோமன றேய்வது தன்னிடத், தாகிய பவவிட் டார் காயமும்பா தான, மேகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யுற்றோ, வாகிய சீவன் பரசிவ னாமே (௬)

தாமத காமிய மாகித் தற்குணம், மாமல மூன்று மகார வுகாரத்தோ, டாமறும் யவ்வுமவ் வாயுடன் மூன்றிற, ருமாந் துரியமுந் தொந்தத் தசியவே. (௭)   ஆ ௩௭௩.

முப்பாழ்.

காரிய மேழ்கண் டறுமாயப் பாழ்விடக், காரண மேழ்க

ண டறுமபோதப் பாழவிடக, காரிய காரண வாதனை கண்ட
றுஞ, சீருப சாநதமுப பாழவிடத தீருமே. (க)

மாயப்பாழ சீவன வியோமப்பாழ மனபரன், சேயமுப
பாழெனச சிவசததி யிற்சீவ, ஞேய வியாப்த மெனுமுப்பா ழா
மநதத, தூய சொரூபததன சொனமுடி வாகுமே. (உ)

எதிரற நாளு மெருதுவந தேறும், பதியெனு நநதி பதம
து கூடக, சதியெனப பாழைக கடநதநதக கறபனை, யுதறிய
பாழி லொடுஙகுகின றேனே. (ங)

துரிய மடஙகிய சொல்லறும பாழை, யரிய பரமபர மெ
னபாக ளாத, ரரிய பரமபர மெனறே துதிககு, மருநில மெ
னபதை யாரறி வாரோ. (ச)

அருறு நீஙக நமவாதி யகனறிட்டு, வேறு கியபரா யா
வெனறு மெய்பபர, னீறுன வாசியிற கூடுமதுவனறே, தே
றுசசிவாய நமவெனத தேறிலே (ரு)

உளள முருவெனறு முருவ முளமென்று, முள்ளப் பரிச
றிந தோருமவாகட்குப, பளளமு மில்லை திடரிலலை பாழில்லை,
யுளளமு மில்லை யுருவிலலை தானே (சா) ஆ ங௭க.

காரிய காரணோபாதி.

செறறிடுஞ சீவ வுபாதித திரனேழும், பற்றும் பரோபா
தியேழும பகருறை, யுற்றிடுங காரிய காரணத தோடற, வற
றிட வசசிவ மாகு மணுவனே. (க)

அருறு காரியோ பாதி யகன்றிட்டு, வேறுய நனவு மிருத்
த கனறநனு, வாறு றகன்ற சுழுததி யதிலெய்தாப, பேறு நில
ததுயி தொம்பதம் பேசிலே. (உ)

அகார முயிரே யுகாரம் பரமே, மகாரஞ் சிவமாய் வருமு

ப் பதத்துச், சிகாரஞ் சிவமே வகாரம் பரமே, யகார முயிரோ
ன றறையலு மாமே (௩)

உயிர்க்குயி ராகி யொழிவற் றழிவற், றயிரப்பறு காரணோ
பாதி வெதிரேகத, துயிரப்புறு மீச னுபமிதத தாலனறி, வியா
பபுறு மாணவம விடடல்செய் யாவே. (௪)

காரிய மேழிற கலககுங கடுமபசு, காரண மேழிற் கலகரு
ம பரசிவன, காரிய காரணங கறபனை சொறபதுய, பாரறும
பாழிற் பராபரத தானே (௫) ஆ ௩௮௪

உபசாநதம்.

முத்திககு விதது முதல்வனறன ஞானமே, பததிககு வி
ததுப பணிநதுறறுப பறறவே, சிததிககு விததுச சிவபரந தா
ஞகல், சததிககு விததுத தனறுப சாநதமே. (௧)

காரிய மேழுங கரநதிடு மாயையுட, காரண மேழுங கர
ககுங கடுவெளி, காரிய காரண வாதனைப் பறறறப், பாரண வு
மமுப சாநதப் பரிசிதே (௨)

அனன துரியமே யாததும சுததியு, முனனிய சாககிரா தீ
தத துறுபுரி, மனனு பரஙகாடசி யாவ துடனுறறுத, தனனி
ன வியாததித தனிறுப சாநதமே. (௩)

ஆரு றமைநதா ணவததையுண ணிஙகுகற், பேருன த
னனை யறிதர்பின றாசுததி, கூறுத சாககிரா தீதங குருபரன,
பேருமா வியாததம பிரமுப சாநதமே. (௪)

வாய்நத வுபசாநத வாதனை யுள்ளப்போ, யேய்நத சிவ
மாத லினசிவா னந்தத்துத, தோய்ந்தறல் மோனச் சுகாறுப
வததோடே, யாய்ந்ததிற நீர்ககை யானதீ ரைந்துமே. (௫)

பரையின பரவப ரத்துடனேகமாய்த, திரையினி னறு
கிய தெண்புனல் போலவுற், றுரையுணர்க் காரமு மொக்க வு

ணாகத்துளோன, சுரைசுணை டானுரை யற்ற கணக்கிலே. (கூ)

ஆ (நகூ)

புறங்கூறாமை

பிறையுட கிடநத முயலை யெறிவா, னறைமணி வாடகொ
ணடவாதமைய போலக, கறைமணி கணடனைக காணகுறமா
ட்டார், நிறையறி வோமெனபா நெஞ்சிலா தாமே. (க)

கருநதாட கருடன விசுமபூ டிறபபங, கருநதாட கயதறி
ற கருமபாமபு நீஙகப, பெருநதனனை பேசுதி நீயொழி நெஞ
சே, யருநகா வலைகட லாறுசென றுலே (உ)

கருகலா மாரக கருவாயி னினற, பொருகலைச் செயவரு
புலலறி வாணமை, மருவலா செயகினற மாதவ ரொருததாற், ற
ருவலா கேடட தனியுமப ராமே (௩)

பிணஙகவும் வேணடாம பெருநில முற்று, மிணஙகியெம
மீசனே யீசனென றுனனிற், கணமபதி னெடடுங கழலடி கா
ண, வணஙகெழு நாடியங கனபுற லாமே (௪)

எனனிலு மெனனுயி ராய விறைவனைப, பொனனிலு மாம
ணியாய புனிதனை, மினனிப வெவவுயி ராய விகிர்தனை, யுனனி
லு முனனு முறுவகை யாலே (௫)

நினறு மிருநதுங கிடநது நிமலனை, யொனறும பொருள
க ளுரைப்பவ ராகிலும், வெனறைம புலனும விரைநது பிணகக
றுத, தொனறு யுணருமொருவனு மாமே. (௬)

றுணணறி வாயுமா காயுமா கேழுக்கு, மெண்ணறி வாய்நிறை
யெந்தை பிரானரனைப், பண்ணறி வாளனைப் பாவித்த மாந்
தரை, விண்ணறி வாளர் விரும்புகின் றாரே. (௭)

விண்ணவ ராலு மறிவறி யானறன்னைக், கண்ணற வுள
ளே கருதிடிற் காணலாம், வெண்ணுற வாகமுப் போது மியற்றி,
பண்ணிடிற் றனமை பராபர னாமே (அ)

ஒன்று யுலகுட னேழும் பரந்தவன், பின்று னருள்செய்த பெருளாளவன், கன்று மனத்தாரத்துங் கல்வியு மில்லவன், பொன்றுத போது புணைபுக ழானே. (௯)

போற்றியென் றேனெந்தை பொன்னான சேவடி, யேற்றி யேனென்று மெறிமணி தானக்க, காற்றின் விளக்கது காய மயக்குறு, மாற்றாலுங் கேட்டது மன்றுகண் டேனே. (௰)

நேடிக்கொண் டேனுன்னை நோதரு நந்தியை, பூடுபுக் காருமுன் ஞானத்தி யாரில்லை, கூடுபுக் கேறலுற் றேனவன் கோலங்கண், மூடிக்கண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. (௧௧)

ஆன புகழு மமைந்தோ ரானமுந், தேனு மிருக்குஞ் சிறுவரை யொன்றுக்கா, நேனமொன் றின்றி யுணர்வுசெய் வார்க்கட்கு, வானகஞ் செய்யு மறவனு மாமே (௧௨)

மாமதி யாமதி யாயநின்ற மாகவா, தூயமதி யாகுஞ் சுடரபர மானந்தந், தாமதி யாகச் சகமுண்ணச் சாந்திபுக், காமல மற்று ரமைவுபெற் றோரே (௧௩)

பதமுத்தி மூன்றும் பழுதென்று கைவிட், டிதமுற்ற பாசவிருளற்ற தாரந்து, மதமற் றெனை யான மாற்றிவிட் டாங்கே, திதமுற்ற வாகள சிவசித்தர் தாமே (௧௪)

சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் சீருடன், சுத்தாசுத்தத் துடனேயந்தங்கோ யாதவர், முத்தரம் முத்திக்கு மூலத்தர் மூலத்தர், சத்தர் சதாசிவத் தன்மையர் தாமே. (௧௫)

ஆக ௬௫

அஷ்டதளகமலமுக்குணவவத்தை.

உதிக்கின்ற விந்திர னங்கி யியமனுந், துதிக்கு நிருதி வருணனல் வாயு, மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீசன், விதித்தெண் டிசையு நிறைந்துநின் றானே. (௧)

ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகு, மருங்கிய மாயா புரி யத னுள்ளே, சுருங்கிய தண்டின சுழுனையி னூடே, யொருங்கி ய சோதியை யோரந்தெழு முயந்தே (௨)

மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றினும், விட்டலர கின்றன சோதி விரிசுட, ரொட்டல ருள்ளே யிரண்டல ருள்ளுநி ன்று, பட்டலா கின்றதோர பண்டங் களுவே (௩)

ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு, நூறே சிவகதி நூ ணிந்து வண்ணமுங், கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடு ம, வேறே யிருக்கும் விழுப்பொரு டானே. (௪)

திசையெட்டுந் தேரெட்டுந் தேவதை யெட்டும், வசையெ ட்டு மாய்நின்ற வாதிப் பிரானை, வகையெட்டு நான்குமற் றுங் கநின்றிரந்து, முகையெட்டு முண்ணின் றுதிக்கின்ற வாறே ()

ஏழுஞ் சகள மியமபுங் கடந்தெட்டில், வாழும் பரமென் றதுகடந் தொன்பதில், ஊழி பராபர மோங்கிய பத்தினிற், று ழுவது வான தனித்தன்மை தானே. (௬)

பலவூழி பண்பன பகலோ னிறையவ, னல்லூழி யைந் தினுள் ளோங்கின்ற வூழிகள், செலவூழி யண்டத்துச் சென்றவவ் வூழியு, மவ்வூழி யுச்சியு ளொன்றிற் பகவனே. (௭)

புரியு முலகினிற் பூண்டவெட் டானை, திரியுங் களிறொடு சேவா குழாமு, மெரியு மழையு மியங்கும் வெளியும், பரியு மா காசத்திற் பற்றது தானே (௮)

ஊறு மருவி யுயாவரை யுச்சிமே,லாறின்றிப் பாயு மருங்கு ள மொன்றுண்டு, சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரை ப, பூவின்றிச் சூடான புரிசடை யோனே (௯)

ஒன்று மிரண்டு மொருங்கிய காலத்து, நின்று மிருந்து நில மபல பேசினும், வென்று மிருந்து விகிர்தனை நாடுவர், சென்று மிருந்த திருவுடை யோரே. (௧௦) ஆ சசகு

நவாவத்தை நவாபிமானி.

கொற்பத விசுவனை சைசதன பிராஞ்ஞன், னற்பத விரா டடனபொன கர்பபனவ யாகிருதன,பிற்பதகு சொலிதையன பிரசா பததியன,பொற்புவி சாநதன பொருநபி மானியே. (௧)

நவமா மவததை நனவாதி பததிற், பவமா மலஙகுணம பறறறுப பறருத, தவமான சததிய ஞானப பொதுவிற, றுவ மாா துரியஞ சொரூபம தாமே. (௨)

சிவமான சிநதையிற சீவன சிதைய, பவமான மும்மலம் பாறிப பறிய, நவமான வநதததி னறசிவ போதந, தவமா ம வையாகித தானல்ல வாகுமே (௩)

முனசொனன வொனபானின முனனுறு ததநுவங், தன சொலலி லெணணத தகாவொனபான வேறுள, பினசொலல லாகுமிவ வீரொனபான போததிடடுத, தனசெய்த வாணட வன ருனசிறந தானே (௪)

உகநதன வொனபது மைநது மூலகம, பகாநத பிரானெ னனும பணபினை நாடி, யகநதெம பிரானெனப னலலும பகலு, மிகநதன வல்வினை யோடறுத தானே (௫)

நலம்பல காலங் கொகுததன நீளங, குலம்பல வண்ணங குறிபபொடுங் கூடும, பல்மபல பனலிரு கால நினையு, நிலம்பல வாறின னீர்மையன ருனே. (௬)

ஆதி பராபர மாகும பராபரை, சோதி பரமுயிர் சொல் லுநற றததுவ, மோதுங் கலைமாயை யோரிரண் டோர்முததி, நீதிபாம பேதமொன பாணுட ஞதியே. (௭)

தேருத சிநதை தெளியத் தெளிவித்து, வேறு நரக சுவாக் கமு மேதினி, யாருப் பிறப்பு முயிர்ககரு ளால்வைத்தான,

வேறாத தெளியார் வினையுயிர் பெற்றதே. (௮)

ஐம்பா னவத்தையு மொன்பா னபிமானி, நம்பாற் பயி லுநவத்த துவமாதி, யொன்பானின் றிரட்டதோர் முத்துரியத் துறச், செம்பாற் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே (௯) ஆ-௪௨௪

சுத்தாசுத்தம்

நாசி நுனியினி னான்கு விரலிடை, யீச னிருப்பிட மியாரு மறிகிலார், பேசி யிருக்கும் பெருமறை யம்மறை, கூசி யிருக்குங் குணமது வாமே (க)

கருமங்க ளொன்று கருதுங் கருமத், தரிமையுங் கன்மமு மூன்றும் பிறவிக், கருவினை யாவது கண்டகன் றன்பிற, புரிவன கன்மங் கயத்திடை புகுமே (௨)

மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருள், மாயை மறைய வெளிப்படு மப்பொருள், மாயை மறைய மறையவல் லார்கட்குக், காயமு மில்லை கருத்தில்லை தானே (௩)

மோழை யடைந்து முழைதிறந் துள்புக்குக், கோழை யடைகின்ற தண்ணாற் குறிப்பினி, லாழ வடைத்தங் கனலிறப் புறஞ்செய்து, தாழ வடைப்பது தனவலி யாமே (௪)

காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாட்டனைக், காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத், தேயத்து ளேயெங்குந் தேடித் திரிவா, காயத்து ணின்ற கருத்தறி யாரே (௫)

ஆசூச மாசூச மென்பா ரறிவிலா, ராசூச மாமிட மாரு மறிகிலா, ராசூச மாமிட மாரு மறிந்தபின், னாசூச மானிட மாசூச மாமே. (௬)

ஆசூச மில்லை யருநிய மத்தருக், காசூச மில்லை யரனையர்ச் சிப்பவர்க், காசூச மில்லையா மங்கி வளர்ப்போருக், காசூச

மில்லை யருளுறை ஞானிகட்கே (எ)

வழிபட்டு நின்று வணங்கு மவர்க்குச், சுழிபட்டு நின்றது தூய்மை தொடங்குவ, குழிபட்டு நின்றவர் கூடார் குறிகள், கழிபட்ட டவர்க்கன்றிக் காணவொண் ணாதே (அ)

தூய்மணி தூயன றூய வொளிவிடுந், தூய்மணி தூயன றாரறி வாரில்லை, தூய்மணி தூயன றாரறி வாகட்டுத், தூய மணி தூயன றூயவு மாமே (௯)

தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி, தூயது வாளா நாதன் திருநாமந், தூயது வாளா வட்டமா சித்தியுந், தூயது வாளாத தூயடிச் சொல்லே (௧௦)

பொருளது வாய்நின்ற புண்ணிய னெந்தை, யருளது போற்று மடியவ ரன்றிச், சுருளது வாய்நின்ற துன்பச் சுழியின், மருளது வாய்ச்சிந்தை மடங்குகின் றாரே (௧௧)

வினையா மசத்து விளைவ துணரார், வினைஞானந் தன்னில் விடலுந் தேரார், வினைவிட வீடென்னும் வேதமு மோதார், வினையாளர் மிக்க விளைவறி யாரே. (௧௨) ஆ ௪௩௯

மோக்ஷநிந்தை

பரகதி யுண்டென விலலையெனப் போர்க், ணரகதி செல்வது ஞால மறியு, மிரகதி செய்திடு வாக்கடை தோறுந், தூரகதி யுண்ணத் தொடங்குவ தாமே. (௧)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவார்கள், பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந், தாட வல்லாரவர் பேறிது வாமே. (௨)

புறப்பட்டுப் போகும் புகுதமே னெஞ்சிற், றிறப்பட்ட சிந்தையைத் தெய்வமே னென்னி, யறப்பட்ட மற்றப் பதியென றழைக்கி, லிறப்பற்றி னேனிங் கிதெனவென்கின் று

னே. (௩)

திடரிடை நில்லாத நீர்போல வாங்கே, யுடலிடை நில்லா வுறுபொருள காட்டிக, கடலிடை நில்லாக கலஞ்சேரு மா போ, லடலெரி வண்ணனு மங்குநின றானே. (௪)

தாமரை நூல்போற் றடுப்பார பரந்தொடும், போமவ ழி வேண்டிற புறமே யுழிதா வா, காணவழி காட்டககண கா ளுக கலதிக, டநெறி செயவான றிரிகினற வாறே. (௫)

மூடுத லின்றி முடியு மனிதாகள, கூடுவா நந்தி யவனைக குறிததுடன, காடு மலையுங கழனி கடநதோறு, மூடு முருவினை யுனனகி லீரே (௬)

ஆவது தெற்கும வடககு மமராகள, போவர் குடககுங கு ணககுங குறிவழி, நாவினின மநதிர மொனறு நடுவஙகி, வே வது செயது விளஙகிடு நீரே (௭)

மயககுற நோககினு மாதவஞ் செய்வார், தயககுறப பே சின தாரணை கொளளாா, சினககுறப் பேசின தீவினை யாளா, தமககுற வல்வினை தாஙகினின றாரே. (௮) ஆ. ௪௪௪.

இலக்ஷணாத்திரயம.

விடட விலககணை தானபோம வியமததுத், தொடடு வி டாத துபசாநதத தேதொகரும, விடடு விடாதது மேவுஞசத தாதியிற, சுட்டு மிலககண தீதஞ சொரூபமே. (௧)

வில்லின் விசைநாணின கோத்திலக கெய்தபின, கொல லுங களிறைந்துங் கோலொடு சாயநதது, வில்லு மிருந்தெறி கூறு மொருவாககுக, கல்கல னென்னக கதிரெதி ராமே (௨)

ஆ. ௪௪௬.

தத்துவமசிவாக்கியம்.

சீவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சீவனார், தாவு பரதுரி யத்தினிற் றற்பதம், மேவு சிவதுரி யத்தசி மெய்ப்பதம், மோவி லிதுதத் துவமசி யுண்மையே. (௧)

ஆறா றகன்ற வணுத்தொம் பதஞ்சுத்த, மீறான தற்பத மெய்துப சாந்தத்துப், பேறா கியசீவ னீங்கிப் பிரசாதத்து, வீறான தொந்தத் தசித்துவ மசியே. (௨)

ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தனிடத், தாகிய விட்டு விடாத விலக்கணைத், தாரூப சாந்தமே தொந்தத் தசியெனப், வாகிய சீவன் பரன்சிவ னாமே. (௩)

துவந்தத் தசியே தொந்தத் தசியு, மவைமன்னு மந்த வயத்தேக மான, கவமுறு தத்துவ மசிவே தாந்த, சிவமாகு மந்தஞ் சித்தாந்த வேதமே. (௪)

துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை, யரிய பரமென்ப ராகா ரிதன்றென்னு, முரிய பரமபர மாமொன் றுதிக்கு, மருநில மென்பதை யாரறி வாரே. (௫)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொல்லு மசிபத, நம்பிய முத்துரி யத்துமே னாடவே, யும்பரு முப்பத மாகு முயிர்பரன், செம்பொ ருளான சிவமென லாமே. (௬)

வைத்த துரிய மதிற்சொரு பானந்தத், துய்த்த பிரணவ மாமுப தேசத்தை, மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணா, வைத்த படியே யடைந்துநின் றனே. (௭)

நனவாதி யைந்தையு நாதாதி யில்வைத்துப், பினமா மலத்தைப் பின்வைத்துப் பின்சுத்தத், தனதாஞ் சிவகதி சந்தாதி சார்ந்தி, மனவா சகங்கெட்ட மன்னனை நாடே. (௮)

பூரணி யாது புறம்பொன்றி லாமையின், பேரணி யாது

பேசவொன் றிலாமையி, லோரணை யாததொன் றிலாமை
யிற, காரண மின்றியே காட்டுங் கைமைதந்தே (௯)

ஆ. ௨௩௫௫

மகாவாசகியம்

நீயது வானா யெனநின்ற பேருரை, யாயது நானானே னெ
னனச் சமைந்தறச, சேய சிவமாகுஞ் சீகந்தி போரு, ளாய
து வாயனந் தானந்தி யாகுமே. (௧)

உயிரபர மாக வுயபர சிவ, னரிய சிவமாக வச்சிவ வே
தத, திரியிலுஞ் சீராம பராபர னென்ன, வுரிய வுரையற்ற வோ
மய மாமே. (௨)

வாயநாசி யேபுரு மததக முசசியி, லாய்நாசி யுசசி முதல
வை யாய்நிற்குந, தாயநாடி யாதிவாக காதிக கலாதி, சேய
நா டொளிசெனச சிவகதி யைநதுமே. (௩)

அறிவறி யாமை யிரண்டு மகற்றிச, செறிவறி வாயெங்கு நி
ன்ற சிவனைப, பிறிவறி யாது பிரானென்று பேணுங, குறியறி
யாதவர் கொள்ளறி யாரே (௪)

அறிவா ரறிவன வபபு மனலு, மறிவா ரறிவன வப்புங் க
லப்பு, மறிவா யிருந்த வறிவிக்கி லல்லா, லறியா னறிந்த வ
றிவறி யோமே (௫)

அதீதத் துள் ளாகி யகன்றவ னந்தி, யதீதத் துள ளாகி ய
றிவிலோ னான்மா, மதுபெற் றிருவிட்ட மனனுயிர் ரோன்றும,
பதியிற பதியும் பரவுயிர் தானே. (௬)

அடிதொழ முன்னின் றமரர்க ளத்தனை, முடிதொழ வீச
னை முன்னின் றருளிப், படிதொழ நீபண்டு பாவித்த தெல்லா
ங், கடிதொழக் காணென்னுங் கண்ணுத லானே. (௭)

நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிலி, யென்னுளம் வந்திவ
னென்னடி யானென்று, பொன்வளர் மேனி புகழ்கின்ற வான
வன, நின்மல மாகென்று நீக்கவல் லானே. (௮)

துறந்துபுக் கொள்ளொளி சோதியைக் கண்டு, பறந்தசெ
ன் னுள்ளம் பணிந்து கிடக்கே, மறந்திறி யாவென்னை யானவா
கோனு, பிறந்து பிறவாமை யீங்குவைத் தானே. (௯)

மெய்வாய்க்க ணூக்குச் செவியென்னு மெய்த்தோற்றத்,
தவ்வாய வந்தக் கரண மகிலமு, மெவ்வா யுயிரு மிறையாட்ட
வாட்டலாற், கைவாயி லானிறை யெங்குமெய்க் கண்டதே. (௧௦)

ஆக ௪௩௫.

விசுவக்கிராசம்

அழிகின்ற சாயா புருடனைப் போலக், கழிகின்ற நீரிற் கு
மிழியைக் காணி, லெழுகின்ற தீயிற்கற் பூரத்தைப் போகக்,
பொழிகின்ற வில்லுடற் போமப் பரத்தே (௧)

உடலு முயிரு மொழிவற வொன்றிற், படருஞ் சிவசத்தி
தாமே பரமாய், முடலை விடாத வுயிரெங்கு மாகிக், கடையுந்
தலையுங் கரக்குஞ் சிவத்தே. (௨)

செவிமெய்வாய் கண்மூக்குச் சேர்க்கிரியம், விளைநிய
மன மாதிகள் தோன்றுது, குவிவொன் றிலாமல் விரிந்து குவிந்து,
தவிரவொன் றிலாத சராசரந் தானே. (௩)

பரனெங்கு மாகிப் பரந்துற்று நிற்குந், திரனெங்கு மாகி
ச் செறிவெங்கு மெய்து, முரனெங்கு மாயுல குண்டு உமிழ்க்
கும், வரமிங்ஙன் கண்டியான் வாழ்ந்துற்ற வாறே. (௪)

அளர்ந்து துரியத் தறிவினை வாங்கி, யுளங்கொள் பரஞ்சக
முண்ட வொழித்துக், கிளர்ந்த பரஞ்சிவஞ் சேரக் கிடைத்தா
ல், விளங்கிய வெட்ட வெளியனு மாமே (௫)

இரும்பிடை நீரென வென்னையுள் வாங்கிப், பரம்பர மான பரமது விட்டே, யுரம்பெற முப்பா மொளியை விழுங்கி, யிருந்தவென் னந்தி யிதயத்து ளானே. (௬)

கரியுண் விளவின் கனிபோ லுயிரு, முரிய பரமுமுன் னோதுஞ் சிவமு, மரிய துரியமே லகிலமு மெல்லாந், திரிய விழுங்குஞ் சிவபெரு மானே. (௭)

அந்தமு மாதியு மாகும் பராபரன், றந்நம பரம்பரன் றனிற் பரமுடன், வந்தமை யுண்டமெய்ஞ் ஞானநே யாந்தத்தே, நந்தி யிருந்தன னாமறி யோமே. (அ) ஆக ௪௭௫.

வாய்மை

அற்ற துரைக்கி லருளுப தேசங்கள், குற்ற மறுத்தபொன் போலுங் கனலிடை, யற்ற வைத்திறை மாற்றற மாற்றிடிற், செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுட ராகுமே (௧)

எல்லா மறியு மறிவு தனைவிட்டு, வெல்லா மறிந்து மிலாபய மொன்றில்லை, யெல்லா மறிந்த வறிவினை நானென்னி, லெல்லா மறிந்த விறையென லாமே. (௨)

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து, முலைநின்ற மாதத்தி மூர்த்தியை யானும், புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து, கலைநின்ற கள்வனைக் கண்டுகொண் டேனே. (௩)

தானே யுலகிற் றலைவ னெனத்தகுந், தானே யுலகுக்கோர் தத்துவ மாய்நிற்கும், வானே மழைபொழி மாமறை கூர்ந்திடு, மூனே யுருகிய வுளவொன் றாமே. (௪)

அருள்பெற்ற காரண மென்கொ லமரி லிருளற்ற சிந்தை யிறைவனை நாடி, மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப், பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவர் தாமே. (௫)

மெய்கலந் தாரோடு மெய்கலந் தான்றன்னைப், பொய்க
லந் தாமுன் புகுதா வொருவனை, யுய்கலந் தூழித் தலைவனு
மாய்நிற்கு, மெய்கலந் தின்பம் விளைந்திடு மெய்யர்க்கே. (௬)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தானமிகப், பொய்கலந்
தாருட் புகுதாப் புனிதனை, மைகலந் தாவி யெழும்பொழு த
ண்ணலைக், கைகலந் தாக்கே கருதுற லாமே. (௭)

எய்திய காலந் திருப்பொழு தஞ்சியன, மெய்செயின் மே
லை விதியது வாய்நிற்கும், பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீக
கிடி, லையனு மவ்வழி யாகிநின் றானே (௮)

எய்துவ செய்தா தொழிவ திதுவரு, ளுய்ப வருள்செய்கா
ளுத்தமன் சீர்நந்தி, பொய்செய் புலனெறி யொப்பதுங் கா
ட்கொளின், மெய்யென் புரவியை மேற்கொள்ள லாமே (௯)

கைகலந் தானைக் கருத்தினு ணந்தியை, மெய்கலந் தானை
றன்னை வேத முதல்வனைப், பொய்கலந் தார்முன் புகுதாப் பு
னிதனைப், பொய்யொழிந் தாக்கே புகலிட மாமே (௧௦)

மெய்த்தவ ரெம்படி மேவிய நந்தியைக், கைத்தாள்கொ
ண டாருந் திறந்தறி வாரில்லை, பொய்த்தா ளிடும்பையைப்
பொய்யற நீவிட்டுக், கைத்தா யுறக்கி லரும்பேற தாகுமே ()

உய்யும் வகையா லுணர்விலு லேத்துமின், மெய்ய னர
னெறி மேலுண்டு திண்ணெனப், பொய்யொன்று மின்றிப் புறம்
பொலி வாகடு, வையனு மங்கே யமர்ந்துநின் றானே. (௧௨)

வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழ மொன்றுண்டு, தம்பாற் பறவை
புகுந்துணத் தானொட்டா, நம்புகொண் டெய்திட வகலத் து
ரந்திடிற், செம்பொற சிவகதி சென்றெய்த லாமே. (௧௩)

மயக்கிய வைம்புல பாச மறுத்தக், தயக்கறுத் தானை
த்தொடர்மின் றொடர்க்காற், றியக்கஞ்செய் யாதே சிவனெம்

பெருமா, னுய்யப்போ வெனமன மொன்றுவித் தானே. (௧௪)

மனமது தானே நினைப்பவ ளார்க்கு, மனமெனக் கூறு மிருவகை யாய மேவுற, தனிவினை ஞூதனை யாற்றக்கனே செய்யிற், புனிதன செயலாகும போதப் புவலக்கே. (௧௫) ஆக ௪௮௮

ஞானிசெயல்.

முன்னை வினைவரின் முன்னுண்டே நீங்குவர், பின்னை வினைக்கஞ்சா போந்தறப் பார்ப்பாக, டன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிக, ணன்மையி லைம்புல னாடலி னாலே. (௧)

தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகண், முன்னை வினையின் முடிச்சை யவிழ்ப்பர்கள், பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள், சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே. (௨)

மனவாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூளு, மனவாக்கு நேரிறகில வல்வினை மன்று, மனவாக்குக் கெட்டவா வாதனை தன்னொடு, தனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே. (௩)

ஆக ௪௯௧.

அவாவறுத்தல்

வாசியு மூசியும் பேசி வகையிற்றுப், பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை, யாசையு மன்பு மறுமி னறுத்தபி, னீச னிருந்த விடமெளி தாமே. (௧)

மாட்டத்து ளானல்லன் மண்டபத் தானல்லன், கூடத்து ளானல்லன் கோயிலு ளானல்லன், வேட்டத்து ளானல்லன் வேட்கைவிட் டார்நெஞ்சில், மூடத்து ளேநின்று முத்திதந் தானே. (௨)

ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்க, ளீசனோ டாயினு மாசை யறுமின்க, ளாசை படப்பட வாய்வருந் துன்பங்க, ளாசை விடவிட வானந்த மாமே. (௩)

ஆடிவனை பூதங்க ளைந்து முடனே, படிவழி செய்கின்ற பற்றற நீசி, விடிவது வேட்கையை மெய்நின்ற ஞானந், தொடுவது தம்மைத் தொடாதது மாமே. (ச)

உவாக்கட லொக்கின்ற வூழியும் போன, துவாக்கட லுட்படு துஞ்சினா வாறோ, ருவாக்கட லுடபட் டழுந்தினர் மனநோ, தவாக்கட லீசன் றரித்துநின் றானே (ரு)

நின்ற வினையும் பிணியு நெடுஞ்செய, றுன்றொழி லற்றுச் சுத்தம தாகலும, பின்றைய கருமமும் போதந்தரு வோனைப்பெற், றுத், துன்ற வழுத்தலு ஞானிக ளேமமே. (சு)

உண்மையு ணர்ந்துற வொண்சித்தி முத்தியாம், பெண்மையு றெட்டுறப் பேறட்ட சித்தியாந், திண்மையின் ஞானி சிவகாயங் கைவிட்டால், வண்மை யருட்டா னடைந்தனபி லா றுமே (எ)

அவனிவ னீசனென் றன்புற நாடுஞ், சிவனிவ னீசனென் றுண்மையை யோரார், பவனிவன் பல்வகை யாமிப் பிறவி, புவனிவன் போவது பொய்கண்ட போதே. (அ)

கொதிக்கின்ற வாறுங் குளிர்கின்ற வாறும், பதிக்கின்ற வாறிந்தப் பாரக முற்றும, விதிக்கின்ற வைவரை வேண்டா துலக, நொதிக்கின்ற காயத்து நூலொன்று மாமே. (கூ)

உய்ந்தன மென்றுநீ ரொருபொருள் காண்கிலீர், கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச், சிந்தையில் வைத்துத் தெளிவுறச் சோ தித்திட்டான, முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே. (க0)

ஆ ருாக.

பத்தியுடைமை.

முத்திசெய் ஞானமுங் கேள்வியு மாய்நிற்கு, மத்தனை மாயா வமரர் பிரான்றனைச், சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற சேடு

திமைய், பத்தர் பரசும் பசுபதி தானென்றே (௧)

அடியா ரடியா ரடியார்க் கடிமைக், கடியனாய் நல்கிட
டடிமையும் பூண்டேன், னடியா ரருளா லவனடி கூட, வடியா
ரிவனென் றடிமைகொண் டானே. (௨)

நீரிற் குளிரு நெருப்பினிற் சுட்டிடு, மாரிக் கடனந்தி யா
மா றறிபவர், பாரிற் பயனுகும பாக்கிலு சேரிய, ரூரி லுமாப
தி யாகிநின் றானே. (௩)

ஒத்துல கேழு மறியா வொருவனென், றத்த னிருந்திட
மாரறி வார்சொல்லப், பத்தர்தம் பத்தியிற் பாற்பட லல்லது,
முத்தினை யார்சொல்ல முத்தகின் றாரே. (௪)

ஆனகன் றுதேடி யழைக்கு மதுபோ, ஞான்கன் றாய் நா
டி யழைத்தேனென ஞானதினை, வான்கன் றுக கப்பாலாய் நின்ற
மறைப்பொரு, ஞான்கன்று ஞாடிவந் துள்புகுந் தானே (௫)

பெத்தத்துந் தன்பணி யில்லை பிறத்தலான, முத்தத்துந்
தன்பணி யில்லை முறைமையா, லத்தற் கிரண்டு மருளா லளித்
தலாற, பத்திப்பட் டோர்க்குப் பணியொன்று மில்லையே (௬)

பரவையிற் கற்பமும் பாம்புமெய் யாகக், குரவன் சிலம்
பக குளிர்வரை யேறி, நரவா மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லா,
லிறைவனென் றென்மன மேத்தகி லாவே. (௭)

உறுதுணை நந்தியை யமரர் பிரானைப், பெறுதுணை செய்து
பிறப்பறுத் துய்மின், செறிதுணை செய்து சிவனடி சிந்தித், துறு
துணை யாயங்கி யாகிநின் றானே. (௮)

வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற, தானவர் முப்பு
ரஞ்செற்ற தலைவனைக், கானவ னென்றுங் கருவரா யானெ
ன்று, மூனத னுண்ணினைந் தொன்றுபட் டாரோ. (௯)

நிலைபெறு கேடென்று முன்னே படைத்த, தலைவனை நா

டித் தயங்குமென் னுள்ளே, மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்
து, முலையுளு முளைத்து முழங்கின றேனே. (௧௰) ஆ. ௫௧௧,

முத்தியுடைமை.

முத்தியி லத்தனை முழுத்தவ ருடபெற்றுத், தத்துவ சுத்தி
த நிலைப்பட்டுத் தனபணி, மெய்த்தவரு செய்கை வினைவிட்ட
மெய்யுண்மைப், பத்தியி லுறவோர் பரானந்த போதரே. (௧)

வளங்கனி தேடிய வனருட பாவை, யுளங்கனி தேடி யு
ழிதரும் போது, களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி, நலங்
கொண்ட நால்வரு நாடின ரோ. (௨) ஆ. ௫௧௩.

சோதனை.

பெம்மான பெருநந்தி பேசற்ற பேரின்பத் தம்மா னடி
தந் தருட்கட லாடினோ, மெம்மாய முமவிட்டுத் தெம்மைக்கர
ந்திட்டுச், சும்மா திருந்திட்டுச் சோதனை யாகுமே. (௧)

அறிவுடை யானரு மாமறை யுள்ளே, செறிவுடை யானமி
கு தேவர்க்குந் தேவன், பொறியுடை யானபுல னைந்துங் கடந்
த, குறியுடை யானொடுங் கூடுவ னேனே. (௨)

அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக, மறிவறி யாமையை யா
ருமறியா, ரறிவறி யாமை கடந்தறி வாரு, லறிவறி யாமை ய
ழகிய வாறே (௩)

குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத், தறியா வறிவி ல
விழ்ந்தேக சித்தமாய், நெறியாம் பராநந்தி நீடுரு வொன்றாரு,
செறியாச் செறிவே சிவமென லாமே. (௪)

காலினி னூறுங் கரும்பினிற் கட்டியும், யாலினுண் ணெய்
யும் பழத்து ளிரதமும், பூவினு ணாற்றமும் போலுள னெம்மி
றை, காவல னெங்குங் கலந்துநின் றானே. (௫)

விருப்பொடு கூடி விகிர்தனை நாடிப், பொருப்பகஞ் சேர்
தரு பொற்கொடி போல, விருப்பர் மனத்திடை மெய்கள பி
ரானா, நெருப்புரு வாகி நிகழ்ந்து நிறைந்தே. (௬)

நந்தி பெருமா னடுவுள வியோமத்து, வந்தெ னகம்படி
கோயில்கொண் டானகொள்ள, வெந்தைவந் தானென் றெழுந்
தே னெழுத்தனுஞ், சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே (௭)

தன்மைவல் லோனைத் தவத்து ளுலகினை, நன்மைவல்
லோனை நடுவுறை நந்தியைப், புன்மைபொய் யாதே புனிதனை
நாடுமின், பன்மையி லும்மைப் பரிசுசெய் வானே. (௮)

தொடர்ந்துநின் றானைச் சோதிக்கும் போது, தொடர்
ந்துநின் றானல்ல நாதனு மங்கே, படர்ந்துநின் றாதிப ராப
ரனெந்தைக், கடந்துநின் றவ்வழிக் காட்டுகின் றானே (௯)

அவ்வழி காட்டு மமரர்க் கரும்பொரு, ளிவ்வழி தந்தை
தா யாய்க்கேளி யாரொருக்குஞ், செவ்வழி சேர்சிவ லோகத் திரு
ந்திடு, மிவ்வழி நந்தி யியம்புவ தானே. (௧௰)

எறிவது ஞானத் துறைவா ளுருவி, யறிவது னோடே யவ
வாவுடை யானைச், செறிவது தேவர்க்குத் தேவர் பிரானைப்,
பறிவது பல்கணப் பற்று விடாரே. (௧௧)

ஆதிப்பிரா னந்தி வாரணைக் கொண்டபின், வேதித்து
வென்னை விலக்கவல் லாரில்லை, சோதிப்ப னங்கே சுவடு படா
வண்ணம், மாதிக்கட் டெய்வ மவனிவ னாமே. (௧௨)

அத்தக் கருவை யருவை வினைசெய்தற், பத்தம் பணியச்ச
ம் பல்பிறப் பும்வாட்டிச், சித்தை திருத்தலுஞ் சேர்ந்தாரச்
சோதனை, சத்திக்கத் தற்பர மாகுஞ் சதுரர்க்கே. (௧௩)

உரையற்ற தொன்றை யுரைத்தா னெனக்குக், கரையற
றெழுந்த கலைவேட் டறுத்தத், திரையொத்த வென்னுட லின்
கா திருத்திப், புரையற்ற வென்னுட் புகுந்தற் பரனே. (௧௪)

ஆக அதிகாரம்-௩௪-இ-திருமந்திரம்-௫௨௭.

எட்டாந்தந்திரமுற்றும்.

ஆக சிறப்புப்பாயிரமுட்பட-அதிகாரம்-௨௧௨இ.

கூடியதிருமந்திரம்-௨௯௪அ.

ஒன்பதாந்தந்திரம்.

குருமடதரிசனம்

பலியு மவியும் பரந்து புகையு, மொலியுமுமை யீசனை யுன்னக் கெவரே யுங்கிக்க, குவியுங் குருமடங் கண்டவா தாமபோய்த், தளிரு மலரடிச் சார்ந்துநின் றாரே (க)

இவனில்லை யல்ல தவனுக்கு மில்லை, யவனுக்கு மவேறில்லை முண்டா ணறியி, னவனுக் கிவனில்லை யென்றெண்ணா றறிந்து, மவனைப் புறமென்ன றாற்றுகின் றாரே (உ)

நாடும் பெருந்துறை நானக்கண்டு கொண்டபின், கூடுஞ் சிவனது சொய்மலர்ச் சேவடி, கேட வரியன சிறப்பிலி பெம்மிறை, யோடு முலகுயி ராகிநின் றானே (௩)

இயம்புவ னாசனத் தோடு மலையு, மியம்புவன் சித்தக் குகையு மிடமு, மியம்புவ னாதாரத் தோடு வனமு, மியம்புவ னீரா றிருநிலத் தோர்க்கே. (௪)

முகம்பீட மாமட முன்னிய தேய, மகம்பர வர்க்கமே யாசில்செய் காட்சி, யகம்பர மாதன மௌனணைஞ் சிரிகை, சிதம்பரந் தற்குகை யாதாரந் தானே. (௫)

அகமுக மாம்பீட மாதார மாகுஞ், சகமுக மாஞ்சத்தி யாதன மாகுஞ், சகமுக மாக்கெய்வ மேசிவ மாகு, மகமுக மாய்ந்த வறிவுடை யோர்க்கே. (௬)

மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங், காயமோ ரைந்து
ஞ் சழியத்தா னாகியே, தூய பரஞ்சுடர் தோன்றச் சொரூபத்
தி, ளாய்பவா னாந்தி மோனத்த ராமே. (௭)

ஞானகுரு தரிசனம்

ஆறாறு முப்பது மங்கே யடங்கிடிற், கூறாக் குருபரன் கு
ம்பிடு சாந்தியே, வேறே சிவபத மேலா யளித்திடும், பேறாக வா
னந்தம் பேணும் பெருகவே (௧)

துரியங்கண் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி, யரிய பரசிவ
மியாவையு மாகி, விரிவு குவிவற விட்ட நிலத்தே, பெரிய குரு
பதம் பேசவொண் ணாதே (௨)

ஆயன நந்தி யடிக்கென் றலைபெற்றேன், வாயன நந்தி
யை வாழ்த்தவென் வாய்பெற்றேன், காயன நந்தியைக் காண
வென் கண்பெற்றேன், சேயன நந்திக்கென் சிந்தைபெற்றே
னே (௩)

கருட னுருவங் கருது மளவிற், பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெ
டுமாபோல், குருவி னுருவங் குறித்ததப் போதே, திரிமலந் தீ
ர்ந்து சிவனவ னாமே (௪)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய
ந்துகொள் வார்கட்குக், கண்ண லிழிவின்றி யுள்ளே யடமாந்திடு,
மண்ணலைக் காணி லவனிவ னாமே (௫)

தோன்ற வறிதலுந் தோன்றத் தோன்றாமையு, மான்றவ
றிவு மறிந்தன மாதலின், மூன்றையு நீக்குந் துரியங்கண் மூன்றற
வூன்றிய நந்தி யுயர்மோனத் தானே (௬)

சந்திர பூமிக் குடனபுரு வத்திடைக், கந்த மலரி லிரண்
டிதழக் கன்னியும், பந்த மிலாத பளிங்கி னுருவினள், பந்த ம

றுத்த பரங்குரு பற்றே (௭)

மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ, நிலம்புகுந் தானெடு வா
னிலந் தாங்கிச், சினம்புகுந் தானறிசை யெட்டு நடுங்க, வனம
புகுந் தானூர் வடக்கென்ப தாமே (௮)

தானான வண்ணமுங் கோசமுஞ் சார்தருந், தானும பற
றைவ வண்மென்ற தக்கன, தானான சோடச மாக்கந்தா னின
றிடற், றானந தசாங்கமு மேற்றுள தானே (௯)

மருவிப் பிரிவறி யாவெங்கண் மாநந்தி, யுருவ நினைக்கநின
றுள்ளே யுருக்குங், கருவிற் கரந்துள்ளங் காணவல் லார்க்கு,
யருவினை கண்சோரு மழிவா ரகத்தே. (௰)

தலைப்பட லாமெங்க டத்துவ னன்னைப், பலப்படு பாச
மறுத்தறுத் திட்டு, நிலைபெற நாடி நினைப்புற வுள்ளிற், றலை
ப்பட லாகுந் தருமமுந் தானே. (௧௧)

நினைக்கி வினைக்கு நினைப்பவர் தம்மைச், சுனைக்குள் வி
ளைமலர்ச் சோதியி னானைத், தினைப்பிளந் தன்ன சிறுமைய
ரேனுங், கனைத்த மனத்தடைந் தாருயாக் காரே. (௧௨)

தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவன் றன்னை, விலக்குறின்
மேலை விதியென் றுங் கொள்க, வலைத்தலை காய்ந்நின்ற வாதிப்
பிரானை, நினைப்புறு வார்பத்தி தேடிக்கொள் வாரே (௧௩)

நகழ்வொழிந் தாரவர் நாதனை யுள்கி, நிகழ்வொழிந் தா
ரெம் பிரானொடுங் கூடித், திகழ்வொழிந் தார்தங்கள் சிந்தை
யி னுள்ளே, புகழ்வழி காட்டிப் புகுந்துநின் றானே. (௧௪)

வங்க மரகத மாணிக்க ரேகைபோற், சங்கிலி மாமொழிச்
சற்குரு சன்மார்க்க, மிங்க விரேகையி லாடத்தின் மூலத்தே,
சுந்தரச் சோதியுட் சோதியு மாமே (௧௫)

உண்ணும் வாயு முடலு முயிருமாய்க், கண்ணுமா யோக
க் கடவு ளிருப்பது, மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய, வி

ணொன்று மின்றி வெளியான மேனியே (௧௬)

பரசு பதியென்று பாரமுழு தெல்லாம், பரசிவ ஞான ந டசுட பதியாற, பெரிய பதிசெய்து பின்னு மடியாக, குரிய பதியுர வா ராகநின் றானே (௧௭)

அம்பர நாத னகலிட நீள்பொழில், தம்பர மல்லது தா மறி யோமெனப, நம்பருள வானவர் தானவர் கண்டில, செம்பொரு மானருள பெறறிருந் தாரே (௧௮)

கோவணங் குமபடி கோவண மாகியபி, னாவணங் குமப டி நந்தி யருள்செய்தான, றேவணங் கோமினிச் சத்தந் தெ ளிந்தனம், போயவணங் குமபொரு ளாயிருந் தோமே. (௧௯)

ஆ. ௨௬

பிரணவசமாதி

தூலப் பிரணவஞ் சொருபானந்தப் பேருரை, பாலித்த சூக்கும மேலைச் சொருபப்பெண, ஞாலித்த முத்திரை யாஞ்சத் தி சூக்கும, மேலைப் பிரணவம வேதாந்த வீதியே (௧)

ஒன்று மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி, போமென்று மோங்காரத் துள்ளே யுருவரு, வோமென்று மோங்காரத் துள்ளே பலபேத,மோமென்று மோங்கார மொண்முத்தி சித்தியே ()

ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்தவைம் பூதங்க, ளோங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசர, மோங்காரா தீதத் துயிர்மூன்று முற் றன, வோங்காரஞ் சீவ பரசிவ ரூபமே (௩)

வருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமு மாகு, மருக்கஞ் சராசர மாகு மூலகிற, தருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன மேனி, சுருக்கமில் ஞானந் தொகுத்துணர்ந் தோர்களே (௪)

மலையு மனோபவ மருள்வன வரவன, நிலையிற் றரிசனந

தீப செறியாங், தலமுங் குலமுந் தவஞ்சித்த மாகு, நலமுஞ் ச
னமாரகத்த துபதேசந் தானே. (௫)

சோடச மார்க்கமுஞ் சொல்லுஞ்சன மாக்கிகட், காடி
ய விராறி னந்தமு மீரேழிற, கூடிய வந்தமுங் கோதண்ட முங
கடந், தேறியே ஞானநே யாநந்த திருக்கவே (௬) ஆ ௩௨

ஒளி.

ஒளியை யறியி லுருவு மொளியு, மொளியு முருவ மறியி லு
ருவா, மொளியி லுருவ மறியி லொளியே, யொளியு முருக வுட
னிருந் தானே. (௧)

புகலெளி தாகும் புவனங்க ளெட்டு, மகலொளி தாயிரு
ளாசற வீசும், புகலொளி செய்து மத்தா மறையிலே, யிக
லொளி செய்தெம் பிரானிருந் தானே. (௨)

விளங்கொளி யங்கி விரிகதிர் சோமன், றுளங்கொளி பெ
ற்றது சோதி யருள, வளங்கொளி பெற்றதே பேரொளி வேறு,
களங்கொளி செய்து கலந்துநின் றானே. (௩)

இளங்கொளி யீசன் பிறப்பொன்று மில்லி, துளங்கொளி
ஞாயிறுந் திங்களுங் காண, வளங்கொளி யங்கியு மற்றைக்க
ணொற்றி, விளங்கொளி செய்கின்ற மெய்காய மாமே. (௪)

மேலொளி கீழதன் மேவிய மாருதம், பாலொளி யங்கி ப
ரந்தொளி யாகாச, நீலொளி செய்து நெடுவிசும் பொன்றிலு,
மேலொளி யைந்து மொருங்கொளி யாமே. (௫)

மின்னிய தூவொளி மேதக்க செவ்வொளி, பன்னிய ஞா
னம் பரந்த பரஞ்சொளி, தன்னிய வாரொளி துய்மொழி நா
டோறு, முன்னிய வாரொளி போதந்து தானே. (௬)

விளங்கொளி மின்னொளி யாகிக் கரந்து, துளங்கொளி யீ

சனைச் சொல்லுமெப் போது, முளங்கொளி யூனிடை நின்றுயி
ராகி னார், வளங்கொளி யெங்கு மருவிநின் றானே. (௭)

விளங்கொளி யவ்வொளி யவ்விருண் மன்னுந், துளங்கொ
ளி யானந்தெழு வார்க்கு மொளிபா, அளங்கொளி யாரமு தா
கஞ் சாருங், களங்கொளி யீசன் கருத்தது தானே. (௮)

இலங்கிய செவ்வொளி யவ்வொளி யீசன, துலங்கொளி
போல்வது நாங்கருட் சத்தி, விளங்கொளி மூன்றே விரிசுடா
தோன்றி, யுளங்கொளி யுள்ளே யொருங்குகின் றானே. (௯)

உளங்கொளி யாவதென் னுண்ணின்ற சீவன, வளங்கொ
ளி யானின்ற மாமணிச் சோதி, விளங்கொளி யாய்மின்னி வி
ண்ணணி லொடுங்கி, வளங்கொளி யாயத்து ளாகின்ன றானே. ()

விளங்கொளி யாய்நின்ற விகிர்த னிருந்த, துளங்கொளி
பாசத்துட் டுங்கிருட் சேராக, களங்கிரு ணட்டமே கண்ணுந
லாட, விளங்கொளி யுன்மனத் தொன்றினின் றானே. (௧௧)

போது கருங்குழற் போனவா துதிடை, யாதி பரந்தை
யமரர் பிரானெனும் பெரு, சோதியு மண்டத்தப் பாலுற்ற துவொ
ளி, நீதியி னல்லிரு ணீக்கிய வாறே. (௧௨)

உண்டில்லை யென்னு முலகத் தியல்வது, பண்டில்லை யெ
னும் பரகதி யுண்டுகொல், கண்டில்லை மானுடா கண்ட கருத்
துறில், விண்டில்லை யுள்ளே விளக்கொளி யாமே. (௧௩)

சுடருற வோங்கிய வொள்ளொளி யாங்கே, படருறு கா
டிப் பகலவ னீச, னடருறு மாயையி னுயிருள் வீசி, னுடனுறு
ஞானத் தூரிய னாமே (௧௪)

ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்ற, னளிபவளச் செம்
பொன் னுதிப் பிரானுங், களிபவ ளத்தினன் காரிரு ணீங்கி,
யொளிபவ ளத்தென்று டசனின் றானே. (௧௫)

ஈசனின் றனிமை யோர்களின் றார்நின்ற, தேசமொன

றின்றித் திகைத்திளைக் கின்றனர், பாசமொன் றாகப் பழவி
னைப் பற்றற, வாசமொன் றாமலர் போன்றது தானே. (௧௬)

தானே யிருக்கு மவற்றிற் றலைவனுந், தானே யிருக்கு மவ
னென நண்ணிடும், வானு யிருக்குமிட மாயிரு ஞாலத்துப், பா
னு யிருக்கப் பரவலு மாமே (௧௭) ஆ. ௬௯.

தூலபஞ்சாக்கரம்.

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்து வேதங்களு, மைம்ப தெழுத்
தே யனைத்தாக மங்களு, மைம்ப தெழுத்தி னடைவை யறிந்த
பி, னைம்ப தெழுத்தே யஞ்செழுத் தாமே (௧)

அகார முதலாக வைம்பத்தொன் றாகி, யுகார முதலாக
வோங்கி யுதித்து, மகார விறுதியாய மாய்ந்துமாய்ந் தேறி, ந
கார முதலாகு நந்திதன் னாமமே (௨)

அகராதி யீரெண் கலந்த பரையு, முகராதி தன்சத்தி யுள்
ளொளி யீசன, சிகராதி தான்சிவ வேதமே கோண, நகராதி
தான்மூல மந்திர நண்ணுமே. (௩)

வாயொடு கண்ட மிதய மருவுந்தி, யாய விலிங்க மவற்றி
ன்மே லேயவ்வாய், தூயதோ ராண்ட மிருமத் தகஞ்சொல்
ல, லாயதீ ராறைந்தோ டாமெழுத் தஞ்சுமே (௪)

கிரணங்க ளேழுங் கிளர்ந்தெரி பொங்கி, கரணங்கள் வி
ட்டுயிர் தானெழும் போது, மரணங்கை வைத்துயி ராற்றிடும்
போது, மரணங்கை கூட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. (௫)

ஞாயிறு திங்க ளவினறெழு காலத்தி, லாயுறு மந்திர
மாரு மறிகிலா, சேயுறு கண்ணி திருவெழுத் தஞ்சையும், வா
யுற வோதி வழுத்தலு மாமே. (௬)

தெள்ளமு தூறச் சிவாய நமவென்று, வுள்ளமு தூற வொ
ருக்கா லுரைத்திடும், வெள்ளமு தூறல் விரும்பியுண் ணாதவர்,
துள்ளிய நீர்போற் சுழல்கின்ற வாறே. (௭)

குருவழி யாய குணங்களி னின்று, கருவழி யாய கணக்
கை யறுக்க, வரும்வழி மான மறுக்கவல் லார்கட், கருள்வழி
காட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. (௮)

வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திடும் போது, செறிக்கின்ற ந
ந்தி திருவெழுத் தோதுங், குறிப்பது வுன்னிற் குரைகழல் கூ
ட்டுங், குறிப்பறி வானறவங் கோனுரு வாமே. (௯)

நெஞ்சு நினைந்துதம் வாயாற் பிரானென்று, துஞ்சும் பொ
ழுதுந் துணைத்தாள் சரணென்று, மஞ்சு தவழும் வடவரை மீ
துறை, யஞ்சி லிறைவ னருள்பெற லாமே. (௧0)

பிரானவைத் தைந்தின பெருமை யுணரார், இராமாற்ற
ஞ் செய்வார்கொ லேழை மனிதர், பராமுற்றுங் கீழொடு பல்
வகை யாலு, மராமுற்றுஞ் சூழ்ந்த வகலிடந் தானே. (௧௧)

ஆக ௬0

சூக்குமபஞ்சாக்கரம்.

எளிய வாதுசெய் வாரெங்க ளீசனை, யொளியை யுன்னி
யுருகு மனத்தராய்த், தெளிய வோதிச் சிவாய நமவெனுங், கு
ளிகை யிட்டுப்பொன் னாக்குவன் கூட்டையே. (௧)

சிவன்சத்தி சீவன் செறுமல மாயை, யவஞ்சேர்த்த பா
ச மலமைந் தகல, சிவன்சத்தி தன்னுடன் சீவனார் சேர, வவ
ஞ்சேர்த்த பாச மணுககி லாவே. (௨)

சிவனரு ளாய சிவன்திரு நாமஞ், சிவனரு ளான்மாத் தி
ரோத மலமாயை, சிவன்முத லாகச் சிறந்து நிரோதம், பவம
துகன்று பரசிவ னாமே (௩)

வோதிய நமமல மெல்லா மொழித்திட்டவ, வாதி தனை
விட் டிறையருட் சத்தியாற், றீதிற் சிவஞான யோகமே சித்
திக்கு, மோதுஞ் சிவாய மலமற்ற வுண்மையே. (௪)

நமாதி நனுதி திரோதாயி யாகித், தமாதிய தாய்நிற்கத

நானந்த தற்றுச், சமாதித் துரியத் தமதாக மாயே, சமாதி
சமாதி சிவவாத லெண்ணவே (௫)

அருட்டரு மாயமு மத்தனுந் தம்மி, லொருவனை யீனறவ ளொ
ளுறு மாயை, திரிமல நீங்கிச சிவாயவென வோது, மருவினை
தீர்ப்பது மலவெழுத் தாமே. (௬)

சிவசிவ வெனறே தெளிகில நீசர், சிவசிவ வாயுந் தோ
நதன் னடங்கச, சிவசிவ வாய தெளிவினு ளார்கள, சிவசிவ
வாகுந் திருவரு ளாமே. (௭)

சிவசிவ வெனகிலர் தீவினை யாளா, சிவசிவ் வெனறிடத்
தீவினை மாளுஞ், சிவசிவ வெனறிடத் தேவரு மாவா, சிவசிவ
வெனனச் சிவகதி தானே. (௮)

நமவெனனு நாமத்தை நாவி லொடுக்கிச, சிவவெனனு நா
மத்தைச் சிந்தையுள் ளேற்றிப, பவமது தீரும் பரிசும தறறு,
லவமதி தீரு மறுமபிறப பனறே. (௯) ஆ ௯௧

அதிசூக்குமபஞ்சாக்கரம்.

சிவாய நமவெனச சித்த மொருக்கி, யவாய மறவே யடி
மைய தாக்கிச், சிவாய சிவசிவ வெனறெனறே சிந்தை, யவா
யமு கெடநிற்க வானந்த மாமே (௧)

செஞ்சுடர் மண்டலத் தூடுசென் றப்பா, மஞ்சண வு
முறை யேறி வழிக்கொணடு, துஞ்சு மவனசொனன காலத
திறைவனை, நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாகுமே. (௨)

அங்கமு மாகம வேதம தோதினு, மெங்கள் பிரானெழு
த தொன்றி லிருப்பது, சங்கைகெட் டவவெழுத தொனறை
யுஞ சாதிக்கா, லங்கனா சோகத வருங்கல மாமே (௩)

பழுதநன வைந்தும் பழமறை யுள்ளே, விழித்தங் குற
ஙகும் வினையறி வாரில்லை, யெழுத்தறி வோமென் றுரைப்பர்க
ளேத, மொழுத்தை யழுத்த மெழுத்தறி யாரே. (௪) ஆ ௭௩

திருக்கூத்துத்தரிசனம்

எங்குந் திருமேனி யெங்குஞ் சிவசத்தி, யெங்குஞ் சிதம் பர மெங்குந் திருநட்டம், மெங்குஞ் சிவமா யிருத்தலா லெங் கெங்குந், தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே. (௧)

சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச், சொற்பத மா மந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப், பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற் றில்லைக் கூத்தனை, யற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே. (௨)

சிவானந்தக்கூத்து.

தானந்த மில்லாச் சதானந்த சத்திமேற், றேனுந்து மா னந்த மாநடங் கண்டீர், ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யு நம்பிக் கங், கானந்தக் கூத்தாட வாடரங் கானதே (௩)

ஆனந்த மாடரங் கானந்தம் பாடல்க, ளானந்தம் பல்லி ய மானந்த வாச்சிய, மானந்த மாக வகில சராசர, மானந்த மானந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே (௪)

ஒளியாம் பரமு முளதாம் பரமு, மளியார் சிவகாமி யா குஞ் சமயங், களியார் பரமுங் கருத்துறை யந்தந், தெளியார் சிவானந்த நட்டத்தின் சித்தியே (௫)

ஆன நடமைந் தகள சகளத்த, ரான நடமாடி யைங்கரு மத்தாக, வான தொழிலரு ளாலைந் தொழிற்செய்தே, தேன மொழி பாகன் றிருநட மாடுமே. (௬)

பூதாண்ட பேதாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட, மூதா ண்ட முத்தாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட, நாதாண்ட மை ங்கரு மத்தாண்ட முற்பரத், தேகாந்த மாமபிர மாண்டத்த னென்பவே (௭)

வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக், கீதங்க ளாட கிளர ண்ட மேழாடப், பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாடக், நாதங்கொ

ண் டாடினன் ஞானானந் தக்கூத்தே. (௮)

பூதங்க ளைந்திற் பொறியிற் புலனைந்தில், வேதங்க ளைந் தினி லாகம மந்திரனி, வேதாந்த கலைகால மூழி யுடனாட, போதங்க ளைந்திற் புணர்ந்தாடுஞ் சித்தனே. (௯)

தேவா சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரர், மூவர்க ளாதியின் முப்பத்து மூவர்கள், தாபதர் சத்தர் சமயஞ் சராசரம், யாவையு மாடிடு மெம்மிறை யாட்டே. (௧௦)

சுந்தரக்கூத்து

அண்டங்க ளேழினுக் கப்புறத் தப்பால், உண்டென்ற சத்தி சதாசிவத் துச்சிமேற், கண்டங் கரியான் கருணை திருவுருக், கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே. (௧௧)

கொடுகொட்டி பாண்டரங் கோடுசங் காரம், நடமெட்டோ டைந்தாறு நாடியுள் ளாடும், திடமுற் றெழுந்தேவ தாருவுந் தில்லை, வடமுற்ற மாவன மன்னவன் றானே (௧௨)

பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம், பரமாண்டத் தூடே படரொளி யீசன், பரமாண்டத் தூடே படர்தரு நாதம், பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே (௧௩)

அங்குச வென்ன வெழுமாகக்கம் போதத்திற், றங்கிய தொந்தி யெனுங்கா ளவொத்தினிற், சங்கரன் மூலநா டிச்சுட் டரித்தாடற், பொங்கிய காலம் புகும்போக லில்லையே. (௧௪)

ஆனந்தி யாடிப் பின்னவக் கூத்தாடிக், காளத்தி யாடிக் கருமத்திற் றரித்தாடி, மூளச் சுழுனையு ளாடி முடிவில்லா, ஞானத்து ளாடி முடித்தானென் னத்தனே. (௧௫)

சத்திக ளைந்துஞ் சிவபேதந் தானைந்து, முத்திக ளெட்டு முதலாம் பதமெட்டுஞ், சித்திக ளெட்டுஞ் சிவபதந் தானெட்டுஞ், சத்திக ளெட்டீசன் றன்னட மாடுமே. (௧௬)

மேகங்க ளேழும் விரிகடற் றீவேழுந், தேகங்க ளேழுஞ்

சிவபாற் கரனேழுர், தாகங்க ளேழுஞ் சாந்தி தனிமேலமு, மன்
கினறநந்தி யடிகளி ழடங்குமே (கஎ)

பொற்பதிகசூத்திர.

தெற்கு வடக்குங் கிழக்குமேற குச்சியி, லற்புத மான
கோ ரஞ்சு முகத்திலும், பொபயில்பெரினபத துயய வுபயத்து
ட, டற்பர னின்று தனிநடஞ் செய்யுமே. (சஅ)

அடியா ரரனடி யானந்தங் கண்டோ, ரடியா ரானவ ர
த்தரு ளுற்றோ, ரடியார பவரே யடியவ ராமா, லடியார்பொ
ன னமபலத தாடல்கண் டோரே. (கக)

அடஙகாத வென்னை யடக்கி யடிவைத, திடங்காணப ரா
னந்தத தேயென்னை யிட்டு, நடந்தான செயுநத்தி நனஞானக
கூத்தன, படந்தானசெய் துளளுட படிந்திருந தானே. (உ)

உமபறிற கூத்தனை யுத்தமக கூத்தனைச், செமபொற் றிரு
மன்றுட சேவகக கூத்தனைச, சம்பந்தக கூத்தனைத தற்பரக
கூத்தனை, யினபுற நாடியென னனபில்வைத தேனே. (உக)

மாணிக்கக கூத்தனை வண்டில்லைக கூத்தனைப், பூணுற்ற
மன்றுட் புரிசடைக கூத்தனைச, சேணுற்ற சோதிச் சிவானந
தக கூத்தனை, யாணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே ()

விமமும வெருவும் விழுமெழு மெய்சோரந, தம்மையுந்
தாமறி யாரகள் சதிர்கெடுஞ், செமமை சிறந்த திருவம் பலக்
கூத்தன, னமமலாப் பொற்பாதத தனபுவைப் பாரகட்கே. ()

தேட்டறுஞ் சிநதை திகைப்பறும் பிணடத்துள, வாட்ட
றுங் கால்புந்தி யாகி வருமபுல, னோட்டறு மாசை யறுமூளத
தானந்த, நாட்ட முறக்குறு நாடகங் காணவே. (உச)

காளிபோ டாடிக் கனகா சலத்தாடிக, கூளியோ டாடிக
குவலயத தேயாடி, நீடிய நீர்தீகால் நீள்வா னிடையாடி, நா

னூற வம்பலத் தேயாடு நாதனே. (௨௫)

மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை, கூருமிவ் வானி லிலங்
கைக் குறியுறுஞ், சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத்து, டேறு
ஞ் சுழுனை யிவைசிவ பூமியே. (௨௬)

பூதல மேருப் புறத்தான தக்கண, மோது மிடைபிங்க
லையொண் சுழுனையாம், பாதி மதியோன பயிற்றிரு வம்பல,
மேதமிழ் பூதாண்டத் தெல்லையி னீறே. (௨௭)

பொற்றில்லைக்கூத்து

அண்டங்க ளோரேழு மம்பொற் பதியாகப், பண்டையா
காசங்க ளைந்தும் பதியாகத், தெண்டினிற சத்தி திருவம பலமா
கக், கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (௨அ)

குரானந்த ரேகையாய்க் கூர்ந்த குணமாய், சிரானந்தம
பூரித்துத் தெனறிசை சேர்ந்து, புரானந்த போகனாய்ப் பூவையு
ந தானா, நிரானந்த மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே (௨௯)

ஆதி பரனாட வங்கைக் கனலாட, வோதுஞ் சடையாட
வுனமத்த முற்றாடப், பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட, நா
தமோ டாடினா னாதாந்த நட்டமே. (௩௰)

கும்பிட வம்பலத் தாடிய கோனட, மம்பர னாடு மகிலா
ண்ட நட்டமாஞ், செம்பொரு ளாகுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்த
ற்று, னும்பர மோனஞா னந்தத்தி னுண்மையே. (௩௧)

மேதினி மூவேழ மிகுமண்ட மோரேழு, சாதக மாகுஞ்
சமயங்க ளாறெட்டு, நாதமொ டந்த நடானந்த நாற்பதப,
பாதியோ டாடிப் பரனிரு பாதமே. (௩௨)

இடைபிங் கலையிம வானோ டிலங்கை, நடுநின்ற மேரு ந
டுவாஞ் சுழுனை, கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட மூலம், படர்
வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே. (௩௩)

ஈறான கன்னி குமரியே காவிரி, வேறு நவதீர்த்த மிக்குள்ள வெற்பேழுள, பேறான வேதா கமமே பிறத்தலான, மாறாத தென்றிசை வையகஞ் சுத்தமே. (௩௪)

நாதத் தினிலாடி நாற்பதத் தேயாடி, வேதத்தி லாடித் தழலந்த மீதாடிப், போதத்தி லாடிப் புவனமுழு தாடுந், தீதற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே. (௩௫)

தேவரோ டாடித் திருவம் பலத்தாடி, மூவரோ டாடி முனிசனத் தோடாடிப், பாவினு ளாடிப் பராசத் தியிலாடிக், கோவினு ளாடிடுங் கூத்தப் பிரானே (௩௬)

ஆறு முகத்தி லதிபதி நானென்றுங், கூறு சமயக் குருபர னானென்றுந், தேறினர் தெற்குத் திருவம் பலத்துளே, வேறின்றி யண்ணல் விளங்கிநின் றானே. (௩௭)

அம்பல மாடரங் காக வதன்மீதே, யெம்பர னாடு மிருதாளி னீரொளி, யும்பர மாமைந்து நாதத்து ரேகையுட், டம்பத மாய்நின்று தானவ னாகுமே. (௩௮)

ஆடிய காலு மதிற்சிலம் போசையும், பாடிய பாட்டும் பலவான நட்டமுங், கூடிய கோலங் குருபரன் கொண்டாடத், தேடியு ளேகண்டு தீர்ந்தற்ற வாறே. (௩௯

இருதயந் தன்னி லெழுந்த பிராணன், கரசர ணாதி கலக்கும் படியே, வரதன் மனறினின் மாணிக்கக் கூத்தன், குரவனு மெங்கணுங் கூத்துகந் தானே. (௪0)

அற்புதக்கூத்து.

குருவுரு வன்றிக் குனிக்கு முருவ, மருவுரு வாவது மந்த வருவே, திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வாளு, முருவரு வாகு மொருமையு டானே. (௪௧)

திருவழி யாவது சிற்றம்பலத்தே, குருவடி யுள்ளாக் குனிக்கு முருவே, யுருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு, வருள்வழி யாவது மவ்வழி தானே. (௪௨)

நீருஞ் சிரசிடை பன்னிரண் டங்குல, மோடு முயிரெழுந் தோங்கி யுதித்திட, நாடியி னூடாந்த நம்பெரு மானுக்க, நாடு மிடந்திரு வம்பலந் தானே. (௪௩)

வளிமேக மின்வில்லு வானக வோசை, தெளிய விசும்பிற் றிகழ்தரு வாறுபோல், களிபொளி யாறுங் கலந்துடன் வேறு, வொளியுரு வாகி யொளிர்ந்துநின் றானே. (௪௪)

தீமுத லைந்துந் திசையெட்டுங் கீழ்மேலு, மாயு மறிவினுக் கப்புற மானந்த, மாயைமா மாயை கடந்துநின் றார்காண, நாயக னின்று நடஞ்செய்யு மாறே. (௪௫)

கூத்தனைக் கலந்திடு கோல்வளை யாளொடுங், கூத்தனைக் கலந்திடு கோதிலா வானந்தங், கூத்தனைக் கலந்திடு கோதிலா ஞானத்துக், கூத்தனுங் கூத்தியுங் கூத்ததின் மேலே. (௪௬)

இடங்கொண்ட சத்தியு மெந்தை பிரானு, நடங்கொண்டு நின்றமை யானு மறிந்தேன், படங்கொடு நின்றவிப் பல்லுயி ராகவெல்லா, மடங்கலுந் தாமாய்நின் றாடுகின் றாரே. (௪௭)

சத்தி வடிவு சகலவா னந்தமு, மொத்தவா னந்த முமையவள் மேனியாஞ், சத்தி வடிவு சகளத் தெழுந்திரண், டொத்தவா னந்த மொருநட மாமே. (௪௮)

நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி, யுற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம், பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரம னிருந்திடஞ், சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே. (௪௯)

அண்டங்க டத்துவ மாகிச் சதாசிவந், தண்டினிற் சாத்தவி சாம்பவி யாதனந், தெண்டினி லேழுஞ் சிவாசன மாகவே, கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (௫௰)

மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர், நன்றிது தானித
ழ நாலொடு நூறவை, சென்றது தானொரு பத்திரு நூறுள, நி
ன்றது தானெடு மண்டல மாமே. (௫௧)

அண்ட மெழுகோடி பிண்ட மெழுகோடி, தெண்டிரை
சூழ்ந்த திசைக ளெழுகோடி, யெண்டிசை சூழ்ந்த விலிங்க
மெழுகோடி, யண்ட நடஞ்செயு மாலயந் தானே. (௫௨)

ஆகாச மாமுட லங்கார முயலகன், ஏகாச மாந்திசை யெ
ட்டுந் திருக்கைகள், மோகாய முக்கண்கள் மூன்றொளி தானா
க, மாகாய மன்றுள் நடஞ்செய்கின் றானே. (௫௩)

அம்பல மாவ தகில சராசரம், மம்பல மாவது வாதிப் பி
ரானடி, யம்பல மாவது வப்புத்தீ மண்டலம், மம்பல மாவது
வஞ்செழுத் தாமே (௫௪)

கூடிய திண்முழ வங்குழ லோமென்று, வாடிய மானுட
ராதிப் பிரானென்ன, நாடிய நற்கண மாரமல் பூதங்கள்,
பாடிய வாறொரு பாண்டரங் காமே (௫௫)

அண்டத்திற் றேவாக ளப்பாலைத் தேவர்க, ளெண்டிசை
சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள், புண்டரீ கப்பதப் பொன்ன
ம் பலக்கூத்து, கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வார்களே (௫௬)

புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலூறு மாபோற், களிக்குந் திரு
க்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லா, மளிக்கு மருட்கண்ணீர் சோர்
நெஞ் சுருக்கு, மொளிக்கு ளானந்தத் தமுதூறு முள்ளத்தே

திண்டாடி வீழ்கை சிவானந்த மாவது, வுண்டார்க்கு
ணர்வுண்டா முன்மத்தஞ் சித்திக்குங், கொண்டாடு மன்றுட்
குளிக்குந் திருக்கூத்து, கண்டார் வருங்குணங் கெட்டார்க்கு
மொக்குமே. (௫௮)

அங்கி தமருக மக்குமா லைபாச, மங்குசஞ் சூலங் கபால
முடன்ஞானந், தங்கு மபயந் தருநீல முன்முடன், மங்கையோ
ர் பாகமாய் மாநட மாடுமே. (௫௯)

ஆடல் பதினொ ருறுப்பு மடைவாகக், கூடிய பாதஞ் சிலம்புகைக் கொள்ளத்துடி, நீடிய நாதம் பராற்பர நேயத்தே, யாடிய நந்தி புறமகத் தானே. (௯௰)

ஒன்பது மாட வொருபதி னாருட, வன்புறு மார்க்கங்க ளாறு முடனாட, வின்புறு மேழினு மேழைம்பத் தாருட, வன்பது மாடினா னானந்தக் கூத்தே. (௯௧)

ஏழினி லேழா யிகழ்ந்தெழுந் தேழதா, மேழினி லொன்று யிழிந்தமைந் தொன்றாகி, யேழிற சன்மார்க்க மெங்கள் பரஞ்சோதி, யேழிசை நாடகத் தேயிசைந் தானே (௯௨)

மூன்றினி லஞ்சாகி முந்நூற் றறுபதாய், மூன்றினி லாருய முதற்பன்னீர் மூலமாய், மூன்றினி லக்கமுடிவாகி முந்தியே, மூன்றிலு மாடினான மோகானந்தக் கூத்தே. (௯௩)

காமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை, மாமணி யீசன் மலரடித் தாளிணை, வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங், காமணி ஞாலங் கடந்துநின் றானே (௯௪)

புரிந்தவ னாடிற் புவனங்க ளாடுந், தெளிந்தவ னாடுமவ் வெங்கள் சிந்தை, பரிந்தவ னாடிற்பல் பூதங்க ளாடு, மெரிந்தவ னாடல்கண் டின்புற்ற வாறே. (௯௫)

ஆதி நடஞ்செய்தா னென்பாக ளாதர்க, ளாதி நடஞ்செய் கையாரு மறிகில, ராதி நடமாட லாரு மறிந்தபி, னாதி நடமாட லாமருட் சத்தியே. (௯௬)

ஒன்பதோ டொன்பதா முற்ற விருபத், தன்புறு கோண மசிபத்த தாடிடத், துன்புறு சத்தியுட் டோன்றிநின் றாடவே, யன்புற வெங்கைநின் றாடலுற் றானே. (௯௭)

தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தானாடச், சித்தமு மாடச் சிவசத்தி தானாட, வைத்த சராசர மாட மறையாட, வத்தனு மாடினா னானந்தக் கூத்தே. (௯௮)

இருவருங் காண வெழிலம் பலத்தே, யுருவோ டருவோ
டுருபரரூபமாய்த், திருவருட் சத்திக்குள் சித்தனா னந்த, ன
ருளுரு வாகநின் றாடலுற் றானே (௬௯)

சிவமாடச் சத்தியு மாடச் சகத்தி, லவமாட வாடாத வ
ம்பர மாட, நவமான தத்துவ நாதாந்த மாடச், சிவமாடும
வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே. (௭௦)

நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமும், வேகத்தி னந்தமு
மெய்ச்சிவா னந்தமுந், தாகற்ற நல்ல சதாசிவா னந்தத்து,
நாதப பிரமஞ் சிவநட மாகுமே (௭௧)

சிவமாதி யைவா திண்டாட்ட முந்தீரத், தவமார பசுபா
ச மாங்கே தனித்துத், தவமாம பரனெங்கு நாளுக வாடுந,
தவமாஞ் சிவானந்தத் தேர்ஞானக் கூத்தே. (௭௨)

கூடிநின் றொரு காலத்துத் தேவர்கள், வீடநின் றான
விகிர் தாவென்னு நாமத்தைத், தேடநின் றானதிக முஞ்சுடா
ரோனெருளி, யாடநின் றானென்னை யாட்கொண்ட வாறே (௭௩)

நாதத துவங்கடந் தாதி மறைநம்பி,பூதத் துவத்தே பொ
லிந்தினப மெய்தினா, பேதத் துவமு மவற்றொடு பேதியும, பே
தப் படாவண்ணம பின்னிநின் றானே. (௭௪)

ஆனந்த மானந்த மென்ப ரறிவில,ரானந்த மாநட மாரு ம
றிகில, ரானந்த மாநட மாரு மறிந்தபின, ருனந்த மற்றிட மா
னந்த மாமே (௭௫)

திருந்துநற் சிவமென் றுசறிய கையு, மருந்தவர் வாவென ற
ணைத்த மலர்க்கையும், பொருந்தி லிமைப்பிலி யவ்வென்ற பொ
ற்கையுந, திருந்தத் தீயாங் திருநிலை மவவே (௭௬)

மருவுந் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு, மருவிய வப்பு மனலு
டன கையுங், கருவின மிதித்த கமலப் பதமு, முருவில் சியாய
நமவென வோதே. (௭௭)

அரன்றுடி தோற்ற மமைத்த றிதியா, மரனங்கி தன்னி லறையிற சஙகார, மரனுற றணைப்பி லமருந் திரோதாயி, யரனடி யென்று மநுககிரக மென்னே. (எஅ)

திததிரட சோதி திகழொளி யுளளொளி, கூததனைக க ளடவக கோமளக கணணினா, மூர்த்திகண மூவா முதல்வ னிடைசெல்லப, பாாதத்னள வேதஙகள பாடினா தானே.

நந்திபை யெஙகைதை ஞானத நலவனை, மந்திர மோன றுண மருவி யதுகடந, சுநதர வானகதி னபபுறத தப்பா, சுந தரக கூததனை யெனசொல்லும வாறே. (அ௦)

சீப குருநநதி திருவம் பலததிலே, யாயுறு மேனியை யா ருமறிகிலா, தீயுறு செமமை வெளுபபொடு மததனமை, யாயு று மேனி யணைபுக லாமே (அக)

தானான சததியுந தறபரை யாய்நிறகுந், தானும பரற கு மூயிாகளுந சகுபிசகை, ஞானுதி பேத நடததுந நடிததரு, ளானு லரனடி நேயதத தாமே (அஉ) ஆக கருரு.

ஆகாசபபேறு

உளளத்து ளோமென வீச னொருவனை, யுள்ளதது ளேயங் கி யாய வொருவனை, யுளளதது ளேநதி யாய வொருவனை, யுள ளததுளேயுட லாகாய மாமே. (க)

பெருநில மாயணட மாயணடத தப்பாற், றருநில மாய் நினற கொளகைய னீசன, பெருநில மாயநினறு தாஙகிய தா ளோ, னருநிலை யாய்நினற வாதிப் பிரானே. (உ)

அணட வொளியு மகண்ட வொளியுடன், பிணட வொளி யாற் பிதற்றும் பெருமையை, யுண்ட வெளிகளுள் ளொளிகளு ளொளிததது, கொண்ட குறியைக் குலைததது தானே, (ங)

பயனுறு கனவியர் போகத்தி னுள்ளே, பயனுறு மாதிப் பரஞ்சுடாச சோதி, பயனொடு மாலறி யாவகை நின்றிட, டியா நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே (௪)

அறிவுக் கறிவா மகண்ட வொளியும், பிறியா வவத்தினிற் பேரொளி மூன்று மறியா தடங்கிடி லத்த னடிக்குட, பிறியா திருக்கிற் பெருங்கால மாமே. (௫)

ஆகாச வண்ண னமரா திலககொழுஞ், சேகாச மாசுண மிட்டங் கிருந்தவ, னாகாச வண்ண மமாநதுநின றப்புற, மாகாச மாயங்கி வண்ணனு மாமே. (௬)

உயிர்க்கின்ற வாறு முலகமு மொக்க, வுயிர்க்கின்ற வுள்ளொளி சோகின்ற போது, குயிற்கொண்ட பேதை குலாவி யுலாவி, வெயிற்கொண்டெ னுள்ளம் வெளியது வாமே. (௭)

நணுகி லகல்கில னாக னுலகத், தணுகி லகன்ற பெரும்பதி நந்தி, நணுகிய மின்னொளி சோதி வெளியைப், பணியி னமுத மருகலு மாமே (௮)

புறத்துளா காசம புவன முலக, மகத்துளா காசமெம மாதி யறிவு, சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடா சோதி, சகத்துளா காசந் தானஞ் சமாதியே. (௯) ஆ. ௧௮௪

ஞானோதயம்.

மனசந்தி யிற்கண்ட மன்னன வாகுங், கனவுற வானந்தங் காண்ட லதனை, வினவுற வானந்த மீதொழி வென்ப, வினைப்புற்ற னந்தியா னந்த மிரண்டே. (௧)

கரியட்ட கையன் கபாலங்கை யேந்தி, யெரியு மிளம்பிறை சூடுமெம மானை, யரியன பெரியனென் றெட்பட்ட தல்லாற், கரியனெ கொல் சேயனெ கொல் காண்கின்றி லேனே. (௨)

மிக்கா ரமுதுண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன், றக்கா ருரைத்
த தவநெறி யேசென்று, புக்கா லருளும் பொன்னுரை ஞானத்
தை, நக்கா கழல்வழி நாடுமி னீரே (௩)

விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை யேற்றி, விளக்கினுக் குள்
ளே விளக்கினைத் தூண்டி, விளக்கில் விளக்கை விளக்கவல் லா
ர்க்கு, விளக்குடை யான்கழல் மேவலு மாமே. (௪)

தத்துவ மெங்குண்டு தத்துவ னங்குண்டு, தத்துவ மெங்
கில்லை தத்துவ னங்கில்லை, தத்துவ ஞானத்தின் றன்மை யறி
ந்தபின், றத்துவ னங்கே தலைப்படுந் தானே. (௫)

விசும்பொன்று தாங்கிய மெய்ஞ்ஞானத் துள்ளே, யசும்
பினின் றூறிய தாரமு தாகும், பசும்பொன் றிகழும் படாச
டை மீதே, குசும்ப மலர்க்கந்தங் கூடிநின் றோமே. (௬)

முத்தினை வயிரத்தை முன்னீர்ப் பவளத்தை, கொத்து
ம பசும்பொன்னின் றூவொளி மாணிக்கம், மொத்துய ரண்டத்
துள்ளமா சோதியை, யெத்தன்மை யேதென்று கூறுசெய் கி
ரே. (௭)

நானென்றுந் தானென்று நாடினே னாடலு, நானென்று
ந தானென்ன றிரண்டில்லை யென்பது, நானென்ற ஞான முத
ல்வனே நல்கினான், றானென்று நானென்று நினைப்பொழிந் தேனே ()

ஞானத்தி னன்னெறி நாதாந்த நன்னெறி, ஞானத்தி
னன்னெறி நானென்ன றறிவோர்க்கு, ஞானத்தி னல்லியோக ந
ன்னிலை யேநித்தன், ஞானத்தி னன்மோன நாதாந்த வேதமே

உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ ஞானமே, யுய்யவல் லார்கட்
குயிர்சிவந் தெய்வமே, யுய்யவல் லார்கட் கொடுக்கம் பிரணவ,
முய்யவல் லாரறி வுள்ளறி வாமே. (௧0)

காணவல் லார்க்கவன் கண்ணின் மணியொக்குங், காண
வல் லார்க்குக் கடலி னமுதொக்கும், பேணவல் லார்க்குப் பி

ழைப்பிலன் பேர்நந்தி, யாணவல் லார்க்கே யவன்றுணை யாமே.

ஓமெனு மோரெழுத் துண்ணின்ற வோசைபோல், மேனின்ற தேவர் விருப்பும் விழுப்பொருள், சேயநின்ற செஞ்சுட ரெம்பெரு மானடி, யாநின்ற தேவ ரகம்படி யாமே. (௧௨)

ஆ. ௧௭௬.

சத்திய ஞானானந்தம்.

எப்பாழும் பாழு மிப்பாலுமா யன்றாகி, முப்பாழுங் கீழுள முப்பாழு முன்னியே, யிப்பாழு மின்னவா றென்ப திலாவினை யப்பாற் பரஞா னந்தா னதுவாகுமே (௧)

நாமப்பத்தக் கற்பத்துஞ் சொன்ன துரியம்போ, னம்பிய மூன்று துரியத்து நன்றும, மம்புவி யுன்று வதிருக்க மப்பாலைச், செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே (௨)

மன்னுஞ் சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை, யன்னதோ டொப்பமிட லொன்று மாறது, வின்னிய வுற்பல மொண்சீர் நிறமணம், பன்னிய சோபை பகராறு மானதே (௩)

சத்தி சிவன்பர ஞானமுஞ் சாற்றுங்கா, லுய்த்த வனந்த சிவமுய ரானந்தம், வைத்த சொரூபத்த சத்தி வருகுரு, வுய்த்த வுடலிவை யுற்பலம் போலுமே. (௪)

உருவுற் பலநிற மொண்மணஞ் சோதி, தருநிற்ப போலுயிர் தற்பரந் தன்னின், மருவச் சிவமென்ற மாமுப் பதத்தின், சொரூபத்தன் சத்தியாதி தோன்றநின் றானே (௫)

நினையு மளவி னெகிழ வணங்கிப், புனையி லவனைப் பொதியலு மாகு, மனையுமெங் கோனந்தி தன்னருட் கூட்டி, நினையு மளவி னினைப்பித் தனனே. (௬)

பாலொடு தேனும் பழத்து ளிரதமும், வாலிய பேரமு தாகு மதுரமும், போலுந் துரியம் பொடிபட வுள்புகச், சீல மயி ரக்கரொ றுந்தேன் றெளிமே. (௭)

அமரத துவஙகடந தணடங் கடநது, தமரத்து நினறத
னிமைய னீசன, பவளதது முததம பனிமொழி மாதா, துவ
ளறற சோதி தொடாநதுநின றானே (௮)

மததிம மாறு மாறறி மலஙகிச, சுததமா தாகுந துரிய
த துரிசறறுப், பெதத மறசிவ மாசிப பிறழவுற றுச, சததிய
ஞானநதஞ சாரநதனன ஞானியே. (௯)

சிவமா யவமான மும்மலந தீரப, பவமான மப்பாசைப்
பற்றறப் பறறத ,தவமான சததிய ஞானாநதததே, தவ
மாா துரியஞ சொருபம தாமே (௧௦) ஆ. ௨௮௬.

சொரூபோதயம

பரம குரவன பரமெஙகு மாகித, திரமுற வெஙகணுஞ சே
ரநதொழி வறறு, நிரவு சொருபதது னீடுஞ சொரூப, மரிய து
ரியத தணைநதுநின றானே. (௧)

குலைககினற நீரிற குவலய நீரு, மலைககினற காறறு மன
லோடா காச, நிலததிடை வானிடை நீணடகன றானை, வ
ளாதது வலஞசெயு மாறறி யேனே. (௨)

அஙகுநின றானயன மால்முதற றேவாக, ளெஙகுநின றா
ரு மிறைவனென றேததுவா, தஙகிநின றானறிவி நாயக னெம
மிறை, பொஙகிநின றானபுவ னாபதி தானே (௩)

சமையச சுவடுந தனையறி யாமற,சமையறற காமாதி கார
ண மெட்டுங, திமிரச செயலுந தெளிவுடை னனறே,ரமராக தி
பதி யாகினற யோகே. (௪)

மூவகை சைவத தொருவன முதனூறு, வாயதது வேறு ம
தபோ லணுப்பரன, சேய சிவமுத துரியததுச சீாபெற, வேயு
நெறியென றிறைநூ லியமபுமே. (௫)

உருவனறி யேநின றுருவம் புணாககுங், கருவனறி யோகி

னறு தானகருவாகு, மருவனறி யெநினற மாயப்பிரானைக, கு
ருவனறி யாவாககுங கூடவொணாதே (௬)

உருவ நினைபபவாக குளளுறுஞ சோதி, யுருவ நினைபபவ
ரூழியங காணப, குருவ நினைபபவ ரும்பரு மாவ, ருருவ நினைப
பவ ருலகததில யாரே (௭)

பரஞசோதி யாகும பதியினைப பறருப, பரஞசோதி யெ
னறுடப டிநததற பினனைப, பரஞசோதியுளளுள படியப ப
டியட, பரஞசோதி தனனைப பறையககணடேனே (௮)

சொருப முருவங குணங்தொல விழுஙகி, யரிபன வுறபல
மாமாறுபோல, பருவப சததிபாதி நானகுமுதிதத, சொருப
க தாவன சகோதயத தானே (௯)

உணாயறற வாணத்தோன சொருபததன, கரையறற ச
ததியாதி காணி லகார, மருவுற றுகார மகாரம தாக, வரைய
றற தாரத்தி லுளவொளி யாமே (௰)

தலைநினற தாழவரை மீது தவஞசெய, முலைநினற மாதறி
மோதகிடைய யாவையும, பலநினற வொலலாப பிறவு கடநது, க
லைநினற களவனிற கணடுகொணடேனே (௧௧)

ஆமா றறிநதே னகததி னருமபொருள, போமா றறிநதே
ன புகுமாறு மீதெனறே, டேமாபப திலலை யினியோ ரிடரிலலை
நாமா மூலனு நானென லாமே (௧௨) ஆ. ௪௯௮

ஊழ்.

செறறிலென சிவிலென செஞசாந தணியிலென, மதததத
தேபள் ளாடடி மறிக்கிலென, வித்தக னாநதி விதிவழி யலலது,
தததுவ ஞானிகட டெனமைகுன றாதே (௧)

தானமுனனநது செயத விதிவழி தானலலால, வானமுனனெ
னறு செயதவகு வைததகோ மாடடிலலை, கோனமுனனநது

சென்னி குறிவழி யேசென்று, நான்முன்னஞ் செய்ததே னை
ல்லா மானதே (௨)

ஆறிட்ட நுண்மண லாறே சமவாதே, கூறிட்டுக் கொண்டு சுமந்தறி வாரில்லை, நீறிட்ட மேனி நிமிர்சடை நந்தியைப், பே றிட்டென் னுள்ளம் பிரிக்கி லாவே (௩)

வானின் றிடிக்கிலென் மாகடற் பொங்கிலென், கானின்ற செந்தீக் கலந்துடன் வேகிலென், தானின்ற மாருதஞ் சண்ட மடிக்கிலென், நானின்று நாதனை நாடுவ லேனே (௪)

ஆனை துரக்கிலென் னம்பூ டறுக்கிலென், கானத் துழுவை கலந்து வளைக்கிலென், ஏனைப் பதியினி லெம்பெருமானை வைத்தக், ஞானத் துழவினை நாளுமு வேனே (௫)

கூடு கெடினன்மற் றொன்று கூடுசெய் வானுள, வோடு கெடினு மொ ரோசெடு வாரில்லை, வீடு கெடினன்மற் றொன்று விறப்புக் காலொரு குடம், பா ட்டு நந்தி பரிசறி வார்க்கே (௬) ஆ உ௭௪

சிவதரிசனம்

சிந்தைய தென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை, சிந்தையி னுள்ளே சிவனும் வெளிப்படுஞ், சிந்தை தெளிந்த தெளியவல் லார்க ட்குச், சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே (௧)

யாக்கையு மனமு மறைந்த மறைப்பொரு, ளாக்கையின் ளாக்கப் படும்பொரு ளுணர்ந்து, போக்கொன்று மில்லை வரவில் லை கேடில்லை, யாக்கமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வார்க்கே ()

பரனாய பராபர னாகிய பாரசென், றரனாய வழக்க றவொண்ணா தானாயத், தானாயத் தெருதென வாறறி, வொண் ணனை, வானுயுலகி லருள்புரிந் தானே· (௩) ஆ உ௭௯.

சொரூபதரிசனம்.

ஒத்த மயிர்க்கா றொறுமமு தூறிய, பேத மபேத மிரமா
த வானந்த, மாதிச சொரூபங்கள் மூன்றுக னப்பாலே, வே
தக மோதுஞ் சொரூபிதன் மேன்மையே (௧)

உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே, புணர்வு மவனே புலவி ய
வனே, யிணரு மவன்றனை யெண்ணலு மாகான், றுணரின் ம
லர்க்கந்தத் துன்னிநின் றானே (௨)

துன்னிநின் றான்றன்னை யுன்னிமுன் னாவிரு, முன்னி யவ
ர்தங் குறையை முடித்திடு, மன்னிய சோதி மறையவ னா
தவன, சென்னியு ணின்றதோர் தேற்றத்த னாமே (௩)

மின்னுற்ற சிந்தை விழித்தேன் விழித்தலுந், தன்னுற்ற
சோதி தலைவ னிணையிலி, பொன்னுற்ற மேனிப் புரிசடை நந்
தியு, மென்னுற் றறிவனு னெனவிழித் தானே (௪)

சத்திய ஞானத் தனிப்பொரு ளானந்தஞ், சித்தத்தி னில்வி
லாச சிவானந்தப் பேரொளி, சுத்தப் பிரம துரியந் துரியத்து,
ளுய்த்த துரியத் துறுபே ரொளியே (௫)

பரனல்ல நீடும் பராபர னல்ல, வுரனல்ல மீதுண ரோரா
சுட ரல்ல, தரனல்ல தானவை யாயல்ல னாகு, மரனல்ல வா
னந்தத் தப்புறத் தானே. (௬)

முத்தியுஞ் சித்தியு முற்றிய ஞானத்தோன், பத்தியு ணின்
று பரந்தன்னு ணின்றுமா, சுத்தியு ணின்றோர் சுருதத் தத்துவங்
கூடலாற, சுத்தி யகன்றோர் சுகானந்த போதரே (௭)

துரிய வதீதஞ் சொல்லுறும் பாழா, மரிய துரிய மதீதம்
புரியில், விரியுங் குவியும் விள்ளா மிளிருந்தன், னுருவத் திரியு மு
ரைப்பதெவ் வாறே. (௮) ஆ உ௧௫.

முத்திபேதம், கர்மநிர்வாணம்.

ஓவிய முத்தி யடைவே யுயிர்பர, பேதமி லச்சிவ மெய்துந் துரியமோ, டாதி சொரூபச சொரூபத்த தாகவே, பேதமி லாநிரு வாணம பிறந்ததே (க)

பற்றற றவாபற்றி நின்ற பரம்பொருள, கற்றற் றவாகற றுக கருதிய கண்ணுதல, சுற்றற் றவர்சுற்றி நின்றவெங சோதியைப, பெற்றுற் றவாகள பிறப்பெருழிந்தாரே. (உ) ஆ உகஎ.

சூநியசம்பாஷணை.

காயம் பலகை கவறைந்து கண்மூன்று, யாயம் பொருவ தோரம்பத தோ ரககர, மேய பெருமா னிருந்து பொருகின்ற, மாயக கவற்றின மறைப்பறி யேனே. (க)

தூறு படாநது கிடந்தது தூநெறி, மாறிக கிடககும வகையறி வாரில்லை, மாறிக கிடககும வகையறி வாளாக்கு, ஊறிக கிடந்ததென னுள்ளன்பு தானே (உ)

ஆறு தெருவி லகப்பட்ட சநதியிற, சாறு படுவன நான்கு பனையுள, வேறற் கரியதோ ரேணியிட டப்பனை, யேறலுற் றேனகடலேழுங்கண் டேனே (ங)

வழுதனை வித்திடப் பாகல முளைத்தது, புழுதியைத தோண்டினேன பூசணி பூத்தது, தொழுதுகொண் டோடினார் தோட்டக குடிகள், முழுதும பழுத்தது வாழைக கனியே (ச)

ஐம்பெனனும வித்தினி லானை விளைப்பதோர், செய்யுண்டு செய்யினத் தெளிவறி வாரில்லை, மையணி கண்டன மனம்பெறின நந்நிலம், பொய்யொன்று மின்றிப் புகவெளி தாமே. (ரு)

பள்ளச்செய் யொன்றுண்டு பாழ்செய யிரண்டுள, கள்ளச்செய யங்கே கலந்து கிடந்தது, வுள்ளச்செய் யங்கே யுழவுசெய வாரக்கு, வெள்ளச்செய் யாகி விளைந்தது தானே. (சா)

மூவணை யேரு முழுவது முக்காணி, நாமணி கோலித் தியுரப் பாய்ந்திடு, காவணை கோலி நடுவிற் செறுவுழார், கால

ணை கோலிக் களருழு வாரே (௭)

ஏத்த மிரண்டுள வேழு துரவு, மூத்தா ரிறைக்க விளையா
ன படுத்தசநா, பாத்தியிற் பாயாது பாழ்ப்பாய்ந்து போயிட
ற, கூத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே (௮)

பட்டிப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள, குட்டிப் பசுக்களோ
ரேழுள வைந்துள, பட்டிப் பசுக்கள் குடப்பாற் சொரியினும், ப
ட்டிப் பசுவே பால்வற்கு வாய்த்தவே (௯)

ஈற்றுப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள, ஊற்றுப் பசுக்க ளொ
ருகுடம் பால்போதுங், காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் கால
த்து, மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே (௧௦)

சட்டா னகத்திற் றலையான மச்சின்மேல், மொட்டா
யெழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது, வட்டம் படவேண்டி வாய
மை மடித்திட்டுத், தட்டா னறிந்த தகைந்துகொண் டானே

அரிக்கின்ற நாற்றங்கா லல்லற் கழனி, இரிக்கின்ற வோட
டரு சிங்கெனக் கட்டி, வரிக்கின்ற நல்ல னறவையைப் பூட்டி
ல, விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித் தாமே (௧௨)

இடாக்கொண்டு தூவி யெருவிட்டு வித்திக், கிடாக்கொ
ண்டு பூட்டிக் கிளறி முளையை, மிடாக்கொண்டு சோறட்டு
மெள்ள விழுங்கா, நடாக்கொண்டு செந்நெ லறுக்கின்ற வா
ரே (௧௩)

விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது, விளைந்து கிடந்த
து மேலைக்குக் காதம், விளைந்து விளைந்து விளைந்துகொள் வா
ர்க்கு, விளைந்து கிடந்தது மேவுமுக் காதமே (௧௪)

களருழு வார்கள் கருத்தை யறியோங், களருழு வார்க
ள் கருத்து மில்லை, களருழு வார்கள் களின முளைத்த, வளரி
ள வஞ்சியின் வாய்த்தலு மாமே. (௧௫)

கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரிக் கொட்டகத், தாப்பிடு பா

சத்தை யடங்கியுள் வைத்திட்டு, நாட்டட னின்று நலம்புகுந் தா
யிழை, யேற்பட வில்லது இனிதிருந் தானே (கசு)

மலைமேனை மழைபெய்ய மானகன் றுள்ளக, குலைமே லி
ருந்த கொழுங்கனி வீழ, வுலைமே லிருந்த வுறுப்பெனக் கொல்
லன, முலைமே லமிர்தம் பொழிபவைத் தானே (கஎ)

பார்ப்பா னகத்திலே பார்ப்பசு வைந்துண்டு, மேய்ப்பாரு
மின்றி வெறித்துத் திரிவன, மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு ம
டங்கினாற், பார்ப்பான் பசுவைந்தும் பாலாய்ச் சொரியுமே (கஅ)

ஆமாக்க வைந்து மரியேறு முப்பதும், சோமா விரண்டொ
டு திப்பிலி யொன்பதும், தாமாக் குரங்கொளி ரம்மனந் து
ள்ளன, மூவாக் கடாவிடின் மூடுகின் றாரே (கக)

எழுதாத பொத்தகந் தேட்டின பொருளைத், தெருளாக்
கன்னி தெளிந்திருந் தோர்க்கு, மலராத மாட்டின மணந்தின ம
த்துவைப், பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே (உ0)

போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்யினுந், கூகின்ற
நாவலின் கூழைத் தருக்கனி, யாகின்ற பைங்கூ ழுவையுணு
னைவரும், வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றாரே (உக)

மூங்கி லெழுந்தோர் வேம்புண்டு வேம்பினிற், சார்ந்து
கிடந்த பனையிலோர் பாம்புண்டு, பாம்மைத் துரத்திட்டு வேம்
மைத்தின் பாரின்றி, வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே ()

பத்துப் பரும்புலி யானை பதினெட்டு, வித்தக்க ரைவா னி
னோக்க நீரைண்ம, ரத்தகு மூவ ரறுவா மருத்துவ, ரத்தகலை
யைவ ரமர்ந்திருந் தாரே. (உங)

இரண்டு கடாவுண்டிவ் வூரி னுள்ளே, யிரண்டு கடாவுக்
கு மொன்றே தழும்ப, மிரண்டு கடாவு மிருத்திப் பிடிக்கி, லி
ரண்டு கடாவு மொருகடா வாமே. (உச)

ஓத்த மனக்கொல்லை யுள்ளே சமனடிப், பத்தி வலையி

ற பருத்தி நிறுத்தலான, முத்தக் கயிறுக மூவர்களுறினு, ஙீ
ந்தம பொருந்த நிரம்பநின றுரே (௨௫)

கூகையும பாமபுங கிளியொடு பூனையு, நாகையும் பூமுந
லிவி லுறைவண, நாலஞ்சையக கூகை நணுக நிறுதலலுங, கூகை
யைக கணடெலி கூபபிடு மாறே (௨௬)

குலைக்கின்ற நனனகை யாங்கொங் குழக்கி, விலைக்கின்ற
வெள்ளெலி மூன்று குணந்தா, னுலைக்குப் புறமெனி லோடு மி
ருக்கும, புலைக்குப பிறந்தவை போகின்ற வாறே (௨௭)

காடுபுக காரிவி காணு கடுவெளி, கூடுபுக கானது வைய
ந குதிரையு, மூடுபுக கானது வாறுள வொட்டக, மூடுபு தாவி
டின மூவனை யாமே (௨௮)

கூரையுஞ் சோறுங் குழாயகத தெண்ணெயுங், காரையு நா
னும வளையலுங கணடவா, பாறையி லுற்ற பறக்கின்ற சில
போ, லாறைக குழியி லழுந்துகின றுரே. (௨௯

அருத்தியுள ளகக்ரை தோன்று மலைமேல், விருத்திகண
சாணக்கப போவாமுப் போதும, வருத்தியுண் ணின்ற மலை
யைத தவிர்பபா, ளொருத்தியுள ளாளவ ளூாறி யோமே ()

பருந்தங் கிளியும் படுபறை கொட்டத், திருந்திய மாதர்
திருமணப பட்டார், பெருந்தவப பூதம் பெறதுரு வாகு, மிரு
ந்திய பேறினி யினபுறு வாரே. (௩௧)

கூடிர பறவை யினைகொத்தி மற்றத, னூடுபுக் குண்டி ய
றுகக்குறி லெனனெஞ்சுக்கு, சூட்டுறி செய்புணடு மைகான நிற்கி
ன்ற, பாட்டுறி வாரகுப் பயனெளி தாமே. (௩௨)

இலையில்லை பூவுண் டினவண்டு மிங்கில்லை, தலையில்லை வேரு
ணடு தாளில்லை பூவின, குலையில்லை கொய்யு மலருண்டு கொய்யு
ங், தலையில்லை தாழ்ந்த மயிர்புல ராதே. (௩௩)

அக்கண நின்றதோ ராலமரங் கண்டு,அக்கண வாழ்ந்திக்
டுவே பயன்கொள்வா, மிக்கவ ரஞ்சு துயரமுங் கண்டுபோய்த்,
தக்கவா தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வாறே. (௩௪)

கூப்பிடு மாற்றிலே வனகா டிருகாதங், காப்பிடு களாக
லந்துநின் முருளா, காப்பிடு கள்ளரை வெளார் தொடர்ந்திடு
க, கூப்பிடு மீண்டகோர் கூரைகொண் டாரே. (௩௫)

கொட்டிய மாம்பலும் பூதக் குளத்திடை, யெட்டியும்
வேம்பு மினியதோர் வாழையுங், கட்டியுந் தேனுங் கலந்துண
மாட்டாதா, ரெட்டிப் பழத்துக் கிளைக்கின்ற வாறே. (௩௬)

பெடைவண்டு மாணவண்டும் பீடிகை வணங்க, கொடை
கொண்ட பாசத்துக் கோலமுனா டானுங், கடைவண்டு தானு
ணனுங் கலங் கிட்ட, பெடைவண்டு தானபெற்ற இன்பமு
மாமே (௩௭)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவ, னெல்லை கட
ப்பித் திறையடி கூட்டியே, வலைசெய் தாற்றன மதித்தபின
லலது, கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறியறி யாதே (௩௮)

தட்டத்து நீரிலே தாமரை பூத்தது, குட்டத்து நீற்ற குவ
ளை யெழுந்தது, விட்டத்தி னாரே விளங்கவல் லார்கட்கு,
குட்டத்தி லிட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே. (௩௯)

ஆறு பறவைக ளைந்தகத் துள்ளன, நூறு பறவை நுனிக்
கொம்பின மேலன, வேறும் பெரும்பதி யேழுங் கடத்பின,
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே. (௪௦)

கொட்டனஞ் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள், வட்டனப
பூமி மருவிவந் தறிடுங், கட்டனஞ் செய்து கயிற்றுற் றொழுதி
யு, மொட்டனஞ் செய்கொளி யாவர்க்கு மாமே. (௪௧)

ஏழு வளைகட லெட்டுக் குலவரை, யாழும் விசும்பினி லங்
கி மழைவளி, தாழு மிருநிலத் தன்மை யதுகண்டு, வாழ நினைக்
கில தாலய மாமே. (௪௨)

ஆலிங கனஞசெய் தகஞசுடச சூலததுச், சாலிங் கனைத்
துத தலைமை தவிரததனா, கோலிங கனைததமின கூபப பற
வைகளை, மாலிஙகன வைததது முனபின வழியே (௪௩)

கொடடிசசுந தாலி யிரணடே யிரணடிககுங, கொடடிககு
ந தாலிககும பாளை வலிதெனபா, கொடடிககுந காலிககும
பாளைககு மூனறுககு, மிடடம வலிதெனப ரீச னருமே ()

கயலொனறு கணடவா கணடே யிருபபா, முயலொனறு
கணடவா மூவரு முபயா, பறையொனறு பூசல் பிடிபபா ரொ
ருவன, மறையொனறு கணட திருவமபொன ருமே (௪௫)

கோளை பெழுந்து கிடநத குரங்கினி, லாளை படாநது
தொடாநது கிடநதது,நாளை படுகினறுப போலலல நாதறா,
பாளை கிடசசுப படிககினற வாறே (௪௬)

கொலலைமுந காதமுங காடடைக காதமு, மெல்லை மயங
கிக கிடநத விருநெறி, யெலலை மயஙகா தியஙகவல லாசட்டு,
வொலலை கடநதுசெனறாபுக லாமே (௪௭)

அழுவொனறு விநது வொருஙகின காலத, தொழுமழை
பெய்யா திருநிலை செவவி, தழுவி வினைசசெனறு தாமபய வா
து, வழுவாது போவா வளாசடை யோனே (௪௮)

பதுஙகிலும் பாயபுலி பனனிரு காத, மொதுஙகிய தண
கட லோத முலவ, மதுஙகிய வாககனி யாரமு துறப, பொ
துஙகிய வவவரைப போயவிளைத தானே. (௪௯)

தோணியொன றேறித தொடாநது கடல்புகநு,வாணிபஞ
செயது வழுஙகி வளாமக, னீலிக கிறையுமே கொஞசி விலைதள
ரக, தாலிப பழமபோ லளிககினற வபபே (௫0)

முககாத மாரறிலே மூனறுள வாழைகள, செக்குப பழு
தத திரிமலங காய்ததன, பககஞர் மிககார் படஙகிஞா கன
னியர், ககக மலருணடு கடியுஙின ருறோ (௫௧)

அடியுமுடியு மமைததநோ ராநதி, முடியு துனியினகண்

முததலைமூஙகில, கொடியும படையுங கோடசர னையநது,
மடியும வலமபுரி வாயததல வாறே (௫௨)

குனறியும பாமபும பசுமுசு வானரங, தெனறிக கிடகக
சிறநரிக கூடடததாக, குனறுமை கூடித தராசி னிறுததபின.
பனறி நிரையைக குறைககினற வாறே (௫௩)

பொடடித தெழுநதசோர மொடடுணடு மொட்டினைக,
சடடுவிட டோடி மலாதலுங, காணலாம, பறறுவிட டமபினை
பாழுபட சோககிறைற, கடடுவிட டாககனறிக காணவொண
ணாதே (௫௪)

நீரனறிப பாயு நிலததினிற பசசையாம, யாவரு மெனறு
மறிபவல் லாரில்லை, கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுனல,
தேரினிக கீழமை திடரினில லாதே (௫௫)

கூகை குருநதம தேறிக குணமபயில், மோக மூலககக கு
னாசினற காலதது, நாகமு மொனறு நடுவுரை செயகிறிப,
பாகறு மாயநினற பணபனு மாமே (௫௬)

வாழையுஞ சூரையும வநதிடங கொணடது, வாழைககு
ச சூரை வலிநது வலிதெனபா, வாழையுஞ சூரையை வனறுண
ஞ செபதிடடு, வாழை யிடஙகொணடு வாழகினற வாறே ()

நிலததைப பிளநது நெடுஙகட லோடிப, புனததுக குர
வன புணாநத கொழுமீன, விலககுமின யாவாககும வேணடி
ற குறைபா, கருததமு மினறி யடுவது மாமே. (௫௮)

தனிாககு மொருபிளளை தடடா னகததில், விளிப்பதோ
ா சங்குஙடுவேநதனை நாடிக, களிககுங குசவர்களும காவித
யாாககு, மனிககும பததெரன றுயநதுகொள வாககே ()

குடைவிடடுப போநதது கோயி லெருமை, படைகணடு மீ
ணடது பாதி வழியி, லுடையவன மங்திரி யுளளு மூரா,ரடை
யா நெடுஙகடை யைநதொடு கானகே. (௬௦)

போகின்றவெட்டும புகுகின்ற பதநெட்டு, மாகிப் படைத்
தன வொன்பது வாய்தலு,ஈகமு மேட்டொடு நாலு புரவியும,
பாகனை விடாவிடிற் பன்றியு மாமே. (௩௧)

பாசி படாநது கிடநத குளததிடைக, கூசி யிருககுங குரு
கிளை நோககுணணுங, தூசி மறவன றுணைவழி யெய்திடப,
பாசங கிடநது பதைககினற வாறே. (௩௨)

கும்ப மலைமே லெழுநததோா கொம்புணடு, கொம்புக்கு
மப்பா லடிப்பதோா காற்றுணடு, வம்பாய மலாநநதோா பூவு
ணடப பூவுக்கு, வணடாய கிடநது மணங்கொளவ னீசனே ()

விளையுந தனமும விரவி யிசைமுரல், தானுவு மேவித த
ருதலைப பெயதது,வாணிபஞ செயகென றதுவடை யாமுனனங,
காணியு மங்கே கலககினற வாறே (௩௪)

கொங்குபுக காரொடு வாணிபஞ செயதது, வங்குபுக கா
லனறி யாயநதறி வாரிலலை, திங்களபுக காலிரு ளாவ தறிநதி
லா, தங்குபுக காசிலா தாபதா தாமே (௩௫)

போதும புலாநதது பொனனிறங கொணடது, தாதவி
ழ புனனை தயங்கு மிருககை, யேதமி லீச னியங்கு நெறியிது,
மாதி ருநததோா மணடலந தானே (௩௬)

கோமுற றமருங குடிகளுந தமமிலே, காமுற் றகததி யி
டுவா ஈடைதோறு, மீவாற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி, யா
முற றகடடிலு ஐநதணை லாமே. (௩௭)

தோடடததில மாமபழந தோணடி விழுநதககா, லாட
டின புறததி னரியமைநதெனசெயு, மூடடிக கொடுததது முக
வைனை முனனிடடுகே, காடடிக கொடுததவா கைவிடட வாறே.

புலாநதது தாமெனறு புடகள செலம்பப், புலர்நதது போ
தெனறு பூங்கொடி புலலி, புலமபி னவளோடும போக நுகரு
ம, புலமடனுக கெனறும புலர்நதிலை போதே. (௩௯)

தோணியொன றுணடு துறையில விடுவன, வாணி மிதித்
துநின றைவர்கோ ளூனறலும, வாணிபழு செயவார வழிபி
டை யாறறிடை, யாணி கலங்கி லதுவிது வாமே. (௭0)

ஆ ௨௮௭.

மோனசமாதி

நினறு மிருநதா கிடநதா மொனவில்லை, செனறுசதரு சி
நத மோன சமாதியா, மனறேயு மஙகே மறைப்பொரு ளொ
னறுணடு, செனறுங கணைநதவா சோகினற வாறே (௧)

காடடுக குறியுங கடநதவா காரண,மேடடின புறததிலெ
ழுதிவைத தெனபயன, கூடடிய குருநநதி கூடடிடி னலலாது,
வாடடின கழுததி லதாகிடடு தறறே (௨)

உணாவுடை யாகட குலகமுந தோனறு, முணாவுடை
யாகட குறறுய ரிலலை, யுணாவுடை யாக ளுணாநதவக கா
ல, முணாவுடை யாக ளுணாநதுகண டாரே (௩)

மறபபது வாயநினற மாயநன னுடன, பிறப்பினை நீஙகி
ய பேருள ளாளன, சிறபபுடை யாளதிரு மஙகையுந தானு, மு
றககமில போகத துறஙகிடுந தானே (௪)

துரியஙகள மூனறுங கடநதொளிர சோதி, யரிய துரி
ய மதினமீது மூனறுய, விரிவு குவிவு விழுஙகி யுமிழநதே, யரை
யி லறுபூ திகததினுள ளானே. (௫)

உருவிலி யூனிலி யூனதொன றிலலி, திருவிலி தீதிலி சே
வாககுந தேவன, பொருவிலி பூதப படையுடை யாளி, மருவி
லி வநதென மனமபுகுந தானே. (௬)

கணடறி வாரில்லை காயததி னகதியை, யெண்டிசை யோ
ரு மிறைவனென றேததுவ, ரண்டங கடநத வளவிலா வான
நதது, தொணடர் முகநத துறையறி யோமே. (௭)

சற்பர மல்ல சதாசிவ னன்றல்ல, நிட்கள மல்ல சகள நிலையல்ல, யற்புத மாகி யநுபோகக் காமம்போற், கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே (௮)

மூகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள், ளகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே யானந்த, மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய, சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே (௯)

உடம்பினி லுடம்பென வதனை நத்திட்டுச், செப்பு பராபரஞ் சோபர மும்விட்டுக், கப்புற்ற சொற்பர மானாக் கலந்தமை, யெப்படி யப்படி யென்னுமவ் வாறே (௧௦)

கண்டார்க் கழிக்காய் காஞ்சிரத் தின்பழந், தின்றார்க் கறியலா மப்பழத் தின்சுவை, பெண்டா னிரம்பி மடவிய ளாளுற், கொண்டா னறிவன் குணம்பல தானே (௧௧)

நந்திருந்தா னறிவுடை தெருவிலே, சந்தி சமாதிகள் தானே யொழிந்தது, வுந்தியி னுள்ளே யுதித்தெழுஞ் சோதியைப், புந்தியி னுள்ளே புணர்ந்துகொண் டேனே (௧௨)

விதறு படாவண்ணம் வெறிநந் தாய்ந்து, பதறு படாதே பழமறை பார்த்துக், கதறிய பாசக் கட்டறுத்தக் சற்பனே, புதறிய பாழி லொடுங்குகின் றேனே (௧௩)

வாடா மலர்ப்புனை சேவடி வானவர், கூடா ரறநெறி நாடொறு மின்புறச், சேடார் கமலச் செழுஞ்சுடர் சென்று, நாடா ரமுதற நாடா ரமுதே (௧௪)

அதுக்கென் றிருவ ரமர்ந்தசொற் கேட்டிர், பொதுக்கெனக் காமம் புலப்படு மாபோல், லதுக்கென்று வேறே சமைந்தாரைக் காண, மதுக்கொன்றைத் தாரான் வளங்கரு மன்றே ()

தானு மழிந்து தனமு மழிந்துநீ, னு மழிந்து வுயிரு மழிந்துடன், வானு மழிந்து மனமு மழிந்துபி, னானு மழிந்தமை நானறி யேனே. (௧௬)

இருளும வெளியு மிரணடையு மாறறிப, பொருளிற பொருளாய பொருநதவுள னாகி, யருளா லழிநதிடு மததனடிககே, யுருளாத கனமன முறறுநின றேனே (௧௭)

ஒனறிநின றுளளே யுணாநதேன பராபர, மொனறிநின றுளளே யுணாநதேன சிவசததி, யொனறிநின றுளளே யுணாநதே னாவினை, யொனறிநின றேபல வூழிகண டேனே (௧௮)

ஆ ௩௱௫

வரையுரைமாடசி.

தானவனா வறறபி ஞனா வனாவது, தானவ ஞனபி ஞா னினைவது, காமனை வெனறகண ஞனா யுகபபது, அமொழி வாசகஞ சொலலுமின னோ (௧)

உரையறற தொனறை யுரைசெயயு மூமாகாள, கரையறற தொனறைக கரைகாண லாகுமோ, திரையறற நீரபோற சிநதை தெளிவாரகருட, புரையறறிருநதான புரிசடை யோனே

மனமாயை மாயையின மாயை மயககம, மனமாயை தானமாயு மறறொனறு மிலலை, பினமாயவ திலலை பிறறவுமவே ணடாந, தனையாயத திருபபது ததுவத தானே (௩) ஆ ௩௱௮

அனைததோா தனமை

மலமிலலை மாசிலலை மானாபி மானங, குலமிலலை கொளளு நதுணஙகளு மிலலை, நலமிலலை நநதியை ஞானத தினாலே, பலமனனி யனபிற பதிநதுவைப போரககே (௧)

ஒழிநதேன பிறவி யுறவெனனும பாசங, கழிநதேன கடவுளு நானுமொன றானே, னழிககாத கிலவரு மாககமும வேணடேன, செழுஞசார புடைய சிவனைக கணடேனே (௨)

ஆலைக் கரும்பு மமுதமுங் காரமுஞ், சோலைத் தண்ணீரு முடைத்தெங்க ளூட்டிடைப், பீலிக்கண் ணன்ன வடிவுசெய் வாளொரு, கோலப்பெண் ணூட்டுக் குறையொன்று மில்லையே ()

ஆராலு மென்னை யமட்டவொண் ணாதினிச், சீரார் பிரானவந் தென்சிந்தை புகுந்தனன், சீராடி யங்கே திரிவதல் லாதினி, யாராலுஞ் சாரா வறிவறிந் தேனே. (௪)

பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்ததோர் பாசஞ், செறிந்தேன் சிவகதி செல்லு நிலையை, யரிந்தேன் வினையை யயில்மன வாளான, முரிந்தேன் புரத்தினை முந்துகின் றேனே (௫)

ஒன்றுகண் டீருல குக்கொரு தெய்வமு, மொன்றுகண் டீருல குக்குயி ராவது, நன்றுகண் டீரினி நமசிவா யப்பழந், தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே. (௬)

சந்திரன் பாம்பொடுஞ் சூடுஞ் சடாதரன், வந்தென்னை யாண்ட மணிவிளக் காவ, னந்தமு மாதியு மில்லா வரும்பொருள், சிந்தையின் மேவித் தியக்கறுத் தானே (௭)

பண்டெங்க ளீச னெடுமால் பிரமனைக், கண்டங் கிருக்குங் கருத்தறி வாரில்லை, விண்டங்கே தோன்றி வெறுமன மாயிடிற், றண்டங் கிருந்ததோர் தூறது வாமே (௮)

அன்னையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது, வன்னையு மத்தனு மாரறி வாரென்னை, யன்னையு மத்தனு மியானு முடனிருந், தன்னையு மத்தனை யானபுரந் தேனே (௯)

கொண்ட சுழியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத் தலைவரு மாதியு, மெண்டிசை யோருமவந் தென்கைத் தலத்துளே, யுண்டனர் நானினி யுய்ந்தொழிந் தேனே. (௧௦)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந், தானே வடவரை யாதியு மாய்நிற்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந், தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. (௧௧)

நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே யெறிவன், சிவன்வரி னானுடன் போவது திண்ணம், பவம்வரும் வல்வினைப் பண்டே யறுத்தேன், றவம் வருஞ் சிந்தைக்குத் தானெதி ராமே ()

சித்தஞ் சிவமாய் மலமூன் றறுஞ் செற்றவர், சுத்தச் சிவமாவர் தோயார் மலபந்தம், கத்துஞ் சிலுதங் கலக்கமுங் கைகாணார், சத்தம் பரவிந்து தானுமென் றெண்ணியே (௧௫)

நினைப்பு மறப்பு மிலாதவர் நெஞ்சம், வினைப்பற் றறுக்கும் விமல னிருக்கும், வினைப்பற் றறுக்கும் விமலனைத் தேடி, நினைக்கப் பெறிலவ னீளிய னாமே (௧௭)

சிவபெரு மானென்று நானழைத் தேத்த, தவபெரு மானென்று தானவந் துநின்று, னவபெரு மானென்னை யாளுடை நாதன், பவபெரு மானைப் பணிந்துநின் றேனே (௧௮)

பணிந்துநின் றேனப் பரமதி பதியைத், துணிந்துநின் றேயினி மற்றொன்றும் வேண்டேன், னணிந்துநின் றேயுட லாருயிர் பிரானைத், தணிந்துநின் றேனசிவன் றன்மைகண் டேனே ()

என்னெஞ்ச மீசன் வினையடி தாழ்ந்தோர்ந்து, முன்னஞ்செய் தேதம் முழுது மிறப்பற்றுத், தன்னெஞ்ச மில்லாத் தலைவன் றலைவிதி, பின்னஞ்செய் தென்னைப் பிணக்கறுத் தானே ()

பிணக்கறுத் தானபிணி மூப்பறுத் தென்னுள், கணக்கறுத் தாண்டனன் காநந்தி யென்னைப், பிணக்கறுத் தென்னுடன் முன்வந்த துன்பம், வணக்கலுற் றேனசிவம் வந்தது தானே

சிவன்வந்து தேவர் குழாமுடன் கூடப், பவமவந் திடநின்ற பாச மறுத்திட், டவனென்னை யாண்டருளாதிப் பெருமா, னவனவந் தென்னு ளானே யகப்பட்ட வாறே (௧௯)

கரும்புந் தேனுங் கலந்தோர் காயத்தில், விரும்புங் கந்தமு மாகிய வானந்தம், விரும்பியே புள்ளம் வெளிப்புறக் கண்டபின், கரும்புங் கைத்தது தேனும் புளித்ததே (௨௦)

உள்ள சரிதாதி யொட்டியே யிட்டேன்பால், வள்ள லரு
த்தியே வைத்த வளம்பாடிச், செய்வன வெல்லாஞ் சிவமாக
க்காட்டலாற், றைவள மின்றிக் கருக்கட்டுத் தேனே (௨௧)

பண்டார கமலத்து ளெங்கி மிகச்சென்று, துண்டார வி
ளக்கின் றகளிநெய் சோர்தலும், பூண்டா ரொருத்தி புலந்
ரு டாமணி, மாண்டா ரொருவனைக் கைவந்த தானே (௨௨)

ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு, ஆறே சிவகதி நு
ணைந்து வண்ணமுங், கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடு
ட, வேறே யிருக்கும் விழுப்பொரு ளானே (௨௩)

அன்பு குருகி யழுவ னரற்றுவ, னென்பு முருக விராப்
பக லேத்துவ, னென்பொன் மணியை யிறைவனை யீசனைத்,
தின்பன கடிப்பன திருத்துவன் றானே (௨௪)

மனம் விரிந்து குவிந்தது மாரவ, மனம் விரிந்து குவிந்
தது வாயவு, மனம் விரிந்து குவிந்தது மனமுயிர், மனம் விரி
ந்துரை மாண்டது முத்தியே (௨௫) ஆ ௩௩௩

சோதகிரம

மாயனை நாடி மனநெடுந் தேரேறிப், போயின நாட்டி
யாதே புலம்புவா, தேயமு நாடுந் திரிசெய்கள் செல்வனை,
காயமி லுட்டினுக் கண்டுகொண் டேனே (௧)

மனனு மலைபோன மத்வா ரணத்திறமே, வினனிசை
பாட விருந்தவ ராரொனின, முனனியல் கால முதல்வனு மா
மத்தைப், பனனின் றனடே பாடறி வீரோ. (௨)

முதல்வின முதலை முகிழின் ஞாயிறை, யெதுதன்வா
னொரு மேத்து மிறைவனை, யத்தனை காணு தரற்றுகின் றேனை
யோர், பித்த னிவனென்று பேசுகின் றாரோ. (௩)

புகுந்துநின் றானெங்கள் புண்ணிய மூர்த்தி, புகுந்துநின்
றானெங்கள் போதறி வாளன், புகுந்துநின் றானடி யார்தங்க

னெஞ்சம், புகுந்துநின் றானையே போற்றுகின் றேனே. (௪)

புக்கனை யாடியிற் புகுந்திலன் போதுள்ளன், வேதக்கண் ணாடியில் வேறே வெளிப்படு, நீதிக்கண் ணாடி நினைவார் மனக் கண்ணன், இத்தக்க ணாடியிற் கேட்டுநின் றேனே (௫)

நாமமோ ராயிர மோதுமின் ஞானத்தை, ஏமமோ ராயிரத் துள்ளே யிசைவீர்கள், ஓமமோ ராயிர மோதவல் லார்கட்கு, காமமோ ராயிரங் கண்டொழிந் தார்களே (௬)

போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகழ் ஞானத்தைத், தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி, சாற்றுகின் றேனறை யோசிய யோகத்தைப், போற்றுகின் றேனெம் பிரானரு ளாலே. (௭)

நாளு மிகுந்துசெய்து நாடுபின் னந்தியை, பூவா கமலத்தி னுட்சென்ற புரம், வாரோ ருலகம் வழிப்பட மீண்டபின் றோர வுருடு தெவிட்டலு மாமே (௮)

வந்துநின் றானடி யார்கட் கரும்பொருள், இந்திர னாதி யிமையவர் வேண்டிநின், சுந்தர மாதர் துழனியொன் றலெந்து, வந்தர வானத்தி னப்புற மாமே. (௯)

மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போல மனிதர்கள், எண்ணிற் கலங்கி யிறைவ னிவனென்று, நண்ணிற் குளத்தினின் முத்தொரு பாலவைத்துத், தெண்ணீர்ப் படுத்த சிவனவ னாமே. (௧௦)

மெய்த்தவத் தானை விரும்புமொ ருவர்க்குக், கைத்தலஞ் சேர்தரு நெல்லிக் கனியொக்கும், சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற தேவர்கள், அத்தனை நாடி யமைந்தொழிந் தேனே (௧௧)

அமைந்தொழிந் தேனளவில் புகழ் ஞானத்துச், சமைந்தொழிந் தேனறு மாற்றமொன் றில்லை, புகைந்தெழும் பூதலம் புண்ணிய னண்ணி, வகைந்து கொடுக்கின்ற வள்ளலு மாமே ()

வள்ளற் றலைவனை வானநன் னாடனை, வெள்ளப் புனற்சு

டை வேதமுதலவனைக, கணடப பெருமககள் காணபாகொ லோவெனறு, வுளளததி னுளளே யொளிததிருந தாரே ()

அளு மலாபபதத சநத கடவுளை, நாளும வழிபடடு நன மையு ளளறவா,கோளுற விளையு மறுககும குரிசிலின, வாரு மனதெதாடம வைததொழுந தேனே (கச)

விருமபி லவனடி வீர சுவாககம, பொருநதி லவனடி புண ணிய லோகந, திருநதி லவனடி தீததமு மாகும, வருநதி யவனடி வாழததவல லாரககே. (கரு)

வானக மூடறுத தானிய வுலகினிற, றானக மில்லாத த னியாகும போதகன, ஈனக வாழைக கனிநதாந தளளுறு ம, பானசச சோறறையப பறறிநின றேனே (கசு)

விதியது மேலை யமரா ருறையுட, பதியது பாயபுனற கங கையு முணடு, துதியது தொலவினைப பறறறு விககும, பதியது வவிடட ததமு மாமே (கஎ)

மேலது வானவா கீழது மாதவா, தானிடா மானுடா கி ழது மாதனது, கானது கூவிள மாலை கமழசடை, யானது செ யயுமெம மாருயி தானே (கஅ)

சூழந கருஙகட லுஞசணட கணடனை, யேழு மிரணடி லு மீசன பிறபபிலி, யாழுஞ சுனையு மடவியு மஙகுளான, வாழு மெழுததைநது மனனனு மாமே (ககூ)

உலகம தொததுமனை யொததுயர காற்றை, யலாகதி ர ககிபொத தாதிப பிரானு,நிலவிய மாமுகி னீரொதது மீணடச, செலவொக தமாதிகைத தேவா பிரானே. (உ0)

பரிசறிந் தஙகுள னங்கி யருககன், பரிசறிந தங்குளன மா ருதத் தீசன, பரிசறிந தங்குளன் மாமதி ஞானப், பரிசறிந தன னிலம் பாரிக்கு மாறே. (உக)

அநதங் கடநது மதுவது வாயநிறகும், பநத வுலகினிற கீ ழோா பெருமபொருள, தநத வுலகெஙகுந தானே பராபரன, வநது படைககினற மாணபது வாமே. (௨௨)

முததணட வீரணட மேமுடி யாகிலு, மத்த னுருவ முல கே ழெனபபடு, மததனின பாதாள மளவுள்ள சேவடி, மதத ரதனை மகிழநதுணரா ரே. (௨௩)

ஆதிப பிரானும பிரானவ வகலிடச, சோதிப பிரானசுடா மூனறொளி யாய்நிறகு, மாதிப் பிரானணடத தபபுறங கிழவ, னாதிப பிரானடு வாகிநின றானே (௨௪)

அணடங் கடநதுயாந தோஙகும பெருமையன, பிணடங் கடநத பிறவிச சிறுமையன, ரணடா நடநத கழல கா ணடொறுந, தொணடாகள தூயநெறி தூஙகிநின றாரே (௨௫)

உணாவுசெய நோககம பெருஙகடல சூழ, நிலமுழு தெல்லா நிறைநதன னீசன, பலமுழு தெலலாம படைததனன மு னனே, புலமுழு பொனனிற மாகிநின றானே (௨௬)

பராபர னாகிப்பல் லூழிக டோறும, பராபர னாயிவ வகலிடந தாஙகித, தராபர னாய்நினற தனமை யுணரா, நிரா பர னாகி நிறைநதுநின றானே (௨௭)

போற்றும பெருந்தெய்வந தானே பிறிதில்லை, யூற்றமு மோசையு மோசை யொரேகமும், வேற்றுட னானென றதபெ ருந தெய்வமாங, காறறது வீசன கலந்துநின றானே (௨௮)

திகையனைத் தருசிவ னேயவ னாகி, மிகையனைதத துஞசெ ல்ல வேண்டா மனிதரே, புகையனைத தும்புற மஙகியிற கூடு, மு கையனைத தும்மெஙக ளாதிப பிரானே. (௨௯)

அகன்றா னகலிட மேழுமொன றாகி, யிவனறோ வெனனின ஒளியது மல்லன், சிவனான் பலபல சீவனுமாகி, நவினறு ணுலகுற மெபனு மாமே. (௩௰)

கலையொரு மூனறுங கடநதபபா லினற, தலைவனை நாடு
யின றததுவ நாதன, விலையிலலை விணணவ ரோடு முரைபப,
னரையிலலை புளளுறு முளளவன றானே (௩௧)

படிகால பிரமனசெய் பாச மறுதது, நெடியான குறுமை
செய நேச மறுததுச, செடியார தவததினிற செயதொழு வீ
ககி, யடியேனை யுயயவைத தனபுகொண டானே (௩௨)

ஈசனென றெடடுத திசையு மியஙகின, வோசையி னின
றெழு சதத முலபபிலி, தேசமொன றாஙகே செழுஙகண்ட
மோனபதம, வாச மலர்போன மருவிநின றானே (௩௩)

இலலது மிலலை யுளனல்ல னெமமிறை, சொலலது நெஞசம
பிளநதிடு காட்சியன, றெலலையன றாயன றளககிலன றாய
மணி, சொலலருஞ சோதி தொடாநதுநின றானே. (௩௪)

உளளத தொடுஙகும புறததுள நாமெனறு, களளத தலை
வன கமழசடை நநதியும, வளளற பெருமை வழககஞ செயவா
னுந, லளளற கடலை யறுததுநின றானே. (௩௫)

மாறெதிர வானவர தானவர நாடொறுங, கூறுதல் செய
து குறைகழ லுடுவர, உளநுவ ருளளத தகததும் புறததுளும,
வேறுசெய தாஙகே விளககொளி யாமே. (௩௬)

விணணிலும் வநத வெளியிலன மேனியன், கணணிலும் வ
நத புனலலன காட்சியன, பணணினிள், வநதப பயனலலன
பானமைய, னெண்ணிலா னநதமு மெங்கள பிரானே. (௩௭)

உததம னெஙகு முககரும பெருங்கட, விததிலச சோதி
யனீலக கருமைய, னெததனை காலமு மெணணுவ ரீசனை, சி
தத ரமராக டோநதறி யாரே (௩௮)

நிறமபல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசன், நறம்பல வெ
வவண்ண மவவண்ண மினப, மறமபல வெவவண்ண மவவண
ணம் பாவம், புறமபல காணினும போறறகி லாரே. (௩௯)

இருக்கின்ற னாங்கு நின்றன னெங்குளன், பொருக்கின்ற
னபுவ னாபதி புண்ணியன், கருக்கின்ற னாகதிர் மாமதி ஞாயி
று, வெருக்கின்ற னாமழை போலிறை தானே (௪௰)

உணர்வது வாயுமே யுத்தம மாயு, முணர்வது நுண்ணறி
வெம்பெரு மானைப், புணர்வது வாயும் புல்லிய தாயு, முண
ர்வுட லுடலு மாகின்ற னானே. (௪௧)

தன்வலி யாயுல கேழுந் தரித்தவன், றன்வலி யாலே ய
னுவிலுந் தாமெய்யன், றன்வலி யானம லையெடுத் தான
சாரான, தன்வலி யாலே தடங்கட லாமே. (௪௨)

ஏறோ பெருமைய னுகிலு மெம்மிறை, நூனே சிறுமையு
ள ளாகலந் கங்குளன், வானோ ரறியு மளவல்ல னமாதேவ
ன, றானே யறியுந் தவத்தி னளவே (௪௩)

பிண்டாலம் வித்தி லெழுந்த பெருமுளை, கொண்டாலங்
காயத்துக் குழிலை பழுத்தது, உண்டன ருண்டா ருணர்விலா
மூடர்கள், பிண்டத்துட் பட்டுப் பிணங்குகின் றார்களே (௪௪)

ஆ ௩௭௭

சர்வவியாபி

ஏயுரு சிவபோக மீதனறி போரோர், யாயு மறிவையு மா
யா வுபாதியா, லேய பசிய புரியுந் தனசெயதூரு, சாயுந் தனது
வியாபகந் தானே (௧)

நானறிந் தப்பொரு ணட்டிட மில்லை, வானறிந் தங்கே வ
ழிபுர விமமிடு, மூனறிந் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர், தா
னறிந் தெங்குந் தலைப்பட லாமே. (௨)

கடலிடை வாழ்கின்ற கௌவை யுலகத், துடலிடை வா
ழுங் கொண்டுள்ளொளி நாடி, யுடலிடை வைகின்ற வுயிருறு
தேவனைக், கடலின் மலிதிரைக் காணலு மாமே (௩)

பெருஞ்சுடர் மூன்றினு முள்ளொளி யாகித், தெரிந்துட
லாய்நின்ற தேவர் பிரானு, மிருஞ்சுடர் விட்டிட் டிகலிட
மெல்லாம், பரிந்துடன் போகின்ற பல்கோரை யாமே (௪)

உறுதியி னுள்வந்த வுள்வினைப் பட்டு, மிறுதியின் வீழ்ந்தா
ரிரணம தாகுஞ், சிறுதியி னுள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி, பெறு
தியின் மேலோர் பெருஞ்சுட ராமே. (௫)

டறிவி னுள்ளே பரமாய பரஞ்சுடர், முறறின முறறி
மு கின்ற மூலவொளி, நெற்றியி னுள்ளே நினைவாய நிலைதரு
மற்றவ னாய்நின்ற மாதவன் றானே. (௬)

தேவனு மாகுந் திசைதிசை பத்துந், மேவனு மாமவிரி
நீருல கேழையு, மாவனு மாமமாந் தெங்கு முலகினு, நாவனு
மாகி நவிற்றுகின் றானே (௭)

நோக்குங் குருடொடியே முலைகையுங், காக்கு மவனிக
தலைவனு மங்குள, நீக்கும வினையென் னிமலன் பிறப்பிலி, போ
க்கும வரவும புணரவல் லானே (௮)

செழுஞ்சடை யன்செம்பொ னேயொக்கு மேனி, பொழி
ந்தன வாயு வொருங்குடன் கூடுங், கழிந்தில னெங்கும் பிறப்பி
லனீச, னொழிந்தில் சேழுல கொத்துநின் றானே (௯)

உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே, புணர்வு மவனே புலனு
மவனே, யிருபவன் றன்னை யெண்ணலு மாகான், றுணரின்
மலர்க்கந்த துலவின்ன றானே (௧௦)

புலமையி னாற்றமில புண்ணிய னெந்தை, தலைமையின் ஞா
ன வழக்கமு மாகும், விலமையி வைத்துள வேதியர் கூறும்,
பலமையி லெங்கும் பரந்துநின் றானே (௧௧)

விண்ணவ னாயுல கேழுக்கு மேலுளன், மன்னவ னாயவ
லஞ் சூழ்கட லேழுக்குந், தண்ணவ னாயது தன்மையி னிற்ப
தோர், கண்ணவ னாகி கலந்துநின் றானே. (௧௨)

நின்றனன் மாலொடு நான்முகன் றானாகி, நின்றனன் றா
னிலங் கீழொடு மேலென, நின்றனன் றானெடு மால்வரை போ
முகட, டின்றனன் றானே வளங்கனி யாயே (௧௩)

புவநா பதிமிகு புண்ணிய னெந்தை, யவனே யுலகி லடா
பெரும்பாக, னவனே யரும்பல சீவரு மாகு, மவனே யிறை
யென மாலுற்ற வாறே (௧௪)

உண்ணின் றொளிரு மூலவா பிராணனும், விண்ணின் றி
ருங்கும் விரிகதி ராச்செல்லும், மண்ணின் றியங்கிய வாயுவு மா
ய்நிற்கும், கண்ணின் றிலங்கும் கருத்தவன் றானே (௧௫)

எண்ணு மெழுத்து மினஞ்செய லவ்வழி, பண்ணுந் திறனு
ம் படைத்த பரமனைக், கண்ணின் கவருங் கருத்தி லதுவிது
வுண்ணின் றுருக்கியோ ராயமு மாமே (௧௬)

இருக்கின்ற தெண்டிசை பண்டம்பா தாள, முருக்கொண்டு
தன்னடி வோங்கலிய வண்ணக, கருக்கொண்டு வெங்குள கல
நரிவன் றானே, திருக்கொன்றை வைத்த செழுஞ்சடை யானே

பலவுடன் சென்றவப் பாரமுழு தீசன், செலவறி வாரிற்
சேய னணிய, னலவியன் சங்கர னாதியெம் மாதி, பலவிச்சை
தாய்நிற்கும் பான்மைவல் லானே (௧௮)

அதுவறி வானவ னாதிப் புராண, னெதுவறி யாவகை நின்
றன னீசன், பொதுவது வான புவனங்க ளெட்டு, மிதுவறி வா
னந்தி யெங்கள் பிரானே (௧௯)

நீரு நிலனும் விசும்பங்கி மாருத, தூறு முடம்புறு சோதி
யு மாயுள்ள, பேரும் பராபரன் பிஞ்ஞக னெம்மிறை, யூருஞ்
சகல னுலப்பிலி தானே (௨௦)

மூல னுரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ், மூல னுரைசெய்த
முன்னூறு மந்திரம், மூல னுரைசெய்த முப்ப துபதேசம், மூல
னுரைசெய்த மூன்றுமொன் றாமே. (௨௧)

வாழ்கவே வாழ்கவென் நந்தி திருவடி, வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத்த தாளபதம், வாழ்கவே வாழ்கமெஞ் ஞானத் தாணுருள, வாழ்கவே வாழ்க மயமிலான பாதமே. (௨௨)

௯- அதிகாரம் - உசஇ - திருமந்திரம் - ௩௩௩.

ஒன்பதாந் தந்திர முற்றும்.

௯- சிறப்புப்பாயிர முட்பட - அதிகாரம்

உருஇ - கூடிய திருமந்திரம் - ௩௦௪௩.

திருமந்திர முற்றும்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR : : MADRAS-41